EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 18.4.2018
COM(2018) 196 final

ANNEX 1

PŘÍLOHA

návrhu rozhodnutí Rady

o uzavření Dohody o volném obchodu mezi Evropskou unií a Singapurskou republikou

DOHODA O VOLNÉM OBCHODU
MEZI EVROPSKOU UNIÍ
A SINGAPURSKOU REPUBLIKOU

Evropská unie, dále jen „Unie“,

a

Singapurská republika, dále jen „Singapur“,

UZNÁVAJÍCE dlouhotrvající a silné vzájemné partnerství vycházející ze společných zásad a hodnot, jež se odrážejí v dohodě o partnerství a spolupráci, a významný hospodářský, obchodní a investiční vzájemný vztah;

PŘEJÍCE si dále posílit svůj vzájemný vztah jakožto součást celkových vztahů a v souladu s těmito vztahy a sdílejíce přesvědčení, že tato dohoda vytvoří nový prostor pro rozvoj obchodu a investic mezi oběma stranami;

UZNÁVAJÍCE, že tato dohoda doplní a podpoří úsilí o regionální hospodářskou integraci;

ODHODLÁNY posílit své hospodářské, obchodní a investiční vztahy v souladu s cílem udržitelného rozvoje v oblasti hospodářství, sociálních věcí a životního prostředí a podpořit obchod a investice s ohledem na vysokou úroveň ochrany životního prostředí a zaměstnanosti a na příslušné mezinárodně uznávané normy a dohody, jejichž jsou stranami;

PŘEJÍCE SI zvýšit životní úroveň, podnítit hospodářský růst a stabilitu, vytvářet nové pracovní příležitosti a zlepšit obecnou kvalitu života a potvrzujíce za tímto účelem svůj závazek, že budou podporovat liberalizaci obchodu a investic;

PŘESVĚDČENY, že tato dohoda vytvoří rozšířený a bezpečný trh zboží a služeb, čímž se podnítí konkurenceschopnost jejich firem na globálních trzích;

POTVRZUJÍCE právo každé strany přijmout a vymáhat opatření nutná ke sledování legitimních politických cílů, jako je ochrana společnosti, životního prostředí a veřejného zdraví a podpora a ochrana kulturní rozmanitosti;

POTVRZUJÍCE svůj závazek vůči Chartě Organizace spojených národů podepsané v San Franciscu dne 26. června 1945 a s ohledem na zásady uvedené ve Všeobecné deklaraci lidských práv, již přijalo Valné shromáždění Organizace spojených národů dne 10. prosince 1948;

UZNÁVAJÍCE význam transparentnosti v mezinárodním obchodu ku prospěchu všech zúčastněných stran;

SNAŽÍCE SE stanovit jasná a vzájemně výhodná pravidla svého obchodu a investic a omezit či odstranit překážky vzájemného obchodu a investic;

ODHODLÁNY přispět k harmonickému rozvoji a rozšíření mezinárodního obchodu odstraněním překážek obchodu prostřednictvím této dohody a zabránit vytváření nových překážek obchodu nebo investic mezi stranami, jež by mohly snížit prospěch plynoucí z této dohody;

VYCHÁZEJÍCE ze svých příslušných práv a povinností podle Dohody o WTO a dalších vícestranných, regionálních a dvoustranných dohod a ujednání, jejichž jsou stranami,

SE DOHODLY TAKTO:

KAPITOLA JEDNA

CÍLE A OBECNÉ DEFINICE

ČLÁNEK 1.1

Stanovení oblasti volného obchodu

Smluvní strany této dohody stanoví oblast volného obchodu v souladu s článkem XXIV GATT z roku 1994 a článkem V GATS.

ČLÁNEK 1.2

Cíle

Cílem této dohody je liberalizace a usnadnění obchodu a investic mezi stranami v souladu s ustanoveními této dohody.

ČLÁNEK 1.3

Obecně použitelné definice

Není-li stanoveno jinak, pro účely této dohody se rozumí:

„Dohodou o zemědělství“ Dohoda o zemědělství obsažená v příloze 1A Dohody o WTO;

„Dohodou o vládních zakázkách“ Dohoda o vládních zakázkách obsažená v příloze 4 Dohody o WTO;

„Dohodou o kontrole před odesláním“ Dohoda o kontrole před odesláním obsažená v příloze 1A Dohody o WTO;

„Dohodou o antidumpingu“ Dohoda o provádění článku VI Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994 obsažená v příloze 1A Dohody o WTO;

Dohodou o celní hodnotě Dohoda o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994, obsažená v příloze 1A Dohody o WTO;

„dnem“ kalendářní den;

„DSU“ Ujednání o pravidlech a řízení při řešení sporů obsažené v příloze 2 Dohody o WTO;

„GATS“ Všeobecná dohoda o obchodu službami obsažená v příloze 1B Dohody o WTO;

„GATT 1994“ Všeobecná dohoda o clech a obchodu 1994 obsažená v příloze 1A Dohody o WTO;

„harmonizovaným systémem“ harmonizovaný systém popisu a číselného označování zboží, včetně všech poznámek k němu a změn (dále jen „HS“);

„MMF“ Mezinárodní měnový fond;

„Dohodou o dovozních licencích“ Dohoda o dovozním licenčním řízení obsažená v příloze 1A Dohody o WTO;

„opatřením“ jakýkoli právní předpis, postup, požadavek nebo zvyklost;

„fyzickou osobou smluvní strany“ státní příslušník Singapuru nebo jednoho z členských států Unie podle jeho příslušných právních předpisů;

„Dohodou o partnerství a spolupráci“ Dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Singapurskou republikou na straně druhé podepsaná dne […];

„osobou“ buď fyzická osoba, nebo právnická osoba;

„Dohodou o ochranných opatřeních“ Dohoda o ochranných opatřeních obsažená v příloze 1A Dohody o WTO;

„Dohodou o SVO“ Dohoda o subvencích a vyrovnávacích opatřeních obsažená v příloze 1A Dohody o WTO;

„Dohodou o SFO“ Dohoda o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření obsažená v příloze 1A Dohody o WTO;

„Dohodou o TPO“ Dohoda o technických překážkách obchodu obsažená v příloze 1A Dohody o WTO;

„Dohodou TRIPS“ Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví souvisejících s obchodem obsažená v příloze 1C Dohody o WTO;

„WIPO“ Světová organizace duševního vlastnictví;

„Dohodou o WTO“ Dohoda o zřízení Světové obchodní organizace z Marrákeše podepsaná v Marrákeši dne 15. dubna 1994;

„WTO“ Světová obchodní organizace.

KAPITOLA DVĚ

NÁRODNÍ ZACHÁZENÍ A PŘÍSTUP ZBOŽÍ NA TRH

ČÁST A

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 2.1

Cíl

Smluvní strany během přechodného období počínaje vstupem této dohody v platnost postupně a oboustranně liberalizují obchod zbožím v souladu s touto dohodou a článkem XXIV GATT 1994.

ČLÁNEK 2.2

Oblast působnosti

Tato kapitola se vztahuje na obchod se zbožím mezi smluvními stranami.

ČLÁNEK 2.3

Národní zacházení

Každá smluvní strana zajistí národní zacházení pro zboží druhé strany v souladu s článkem III GATT 1994 včetně jeho poznámek a doplňujících ustanovení. Povinnosti stanovené v článku III GATT 1994, včetně poznámek k němu a doplňujících ustanovení, se za tímto účelem obdobně začlení do této dohody a jsou její součástí.

ČLÁNEK 2.4

Cla

Pro účely této kapitoly se cly rozumí jakákoli cla nebo poplatky jakéhokoli druhu ukládané na dovoz nebo vývoz zboží či v souvislosti s ním, včetně jakékoli formy přirážky k dani nebo příplatku, jež se ukládají na tento dovoz nebo vývoz či ve spojení s ním.

„Clo“ však nezahrnuje:

a) poplatky rovnající se vnitrostátní dani ukládané v souladu s článkem 2.3 (Národní zacházení);

b) cla uložená v souladu s kapitolou tři (Nápravná opatření);

c) cla uplatňovaná v souladu s články VI, XVI a XIX GATT 1994, Dohodou o antidumpingu, Dohodou o SVO, článkem 5 Dohody o zemědělství a DSU;

d) poplatky a jiné platby uložené v souladu s článkem 2.10 (Poplatky a formality spojené s dovozem a vývozem).

ČLÁNEK 2.5

Zařazení zboží

V rámci obchodu mezi smluvními stranami se zboží zařadí tak, jak je stanoveno v příslušné celní nomenklatuře jednotlivých smluvních stran v souladu s harmonizovaným systémem a jeho změnami.

ČÁST B

SNÍŽENÍ A/NEBO ODSTRANĚNÍ CEL

ČLÁNEK 2.6

Snížení a/nebo odstranění dovozních cel

1. Každá smluvní strana sníží a/nebo odstraní cla na dovážené zboží pocházející z druhé smluvní strany v souladu se sazebníky stanovenými v příloze 2-A. Pro účely této kapitoly se výraz „pocházející“ chápe v souladu s pravidly původu stanovenými v protokolu 1.

2. Základní dovozní celní sazba, na niž se mají uplatňovat postupná snížení podle odstavce 1, je stanovena v sazebnících v příloze 2-A.

3. Pokud některá ze smluvních stran kdykoli po vstupu této dohody v platnost sníží uplatňovanou dovozní celní sazbu podle doložky nejvyšších výhod (dále jen „DNV“), uplatní se tato celní sazba, pokud a dokud je nižší než dovozní celní sazba vypočtená v souladu se sazebníkem v příloze 2-A.

4. Tři roky po vstupu této dohody v platnost spolu obě smluvní strany na žádost kterékoli z nich konzultují otázku zrychlení a rozšíření rozsahu snižování a odstraňování dovozního cla. Rozhodnutím smluvních stran ve Výboru pro obchod zbožím ohledně takového zrychlení či rozšíření se nahradí clo či kategorie fáze stanovené pro dotčené zboží podle jejich sazebníků.

ČLÁNEK 2.7

Odstranění cel a vývozních daní

Žádná ze smluvních stran nesmí zachovat ani zavést žádná cla nebo daně na vývoz či prodej na vývoz zboží do druhé smluvní strany nebo v souvislosti s ním ani žádné vnitřní daně na zboží vyvážené do druhé smluvní strany, jež převyšují cla či daně uložené na obdobné zboží určené k prodeji na vnitřním trhu.

ČLÁNEK 2.8

Zachování současného stavu

Po vstupu dohody v platnost nesmí žádná ze smluvních stran zvýšit stávající cla či zavést nová cla na dovoz zboží pocházejícího z druhé smluvní strany. To žádné ze smluvních stran nebrání v tom, aby zvýšila clo na úroveň stanovenou v jejím sazebníku v příloze 2-A po jednostranném snížení.

ODDÍL C

NECELNÍ OPATŘENÍ

ČLÁNEK 2.9

Dovozní a vývozní omezení

1. Žádná ze smluvních stran nesmí přijmout ani zachovat zákaz či omezení dovozu jakéhokoli zboží z druhé smluvní strany nebo vývozu nebo prodeje na vývoz jakéhokoli zboží určeného pro území druhé smluvní strany v souladu s článkem XI GATT 1994 včetně poznámek k němu a doplňujících ustanovení. Článek XI GATT 1994 a poznámky k němu a doplňující ustanovení se za tímto účelem obdobně začlení do této dohody a jsou její součástí.

2. Smluvní strany jsou srozuměny s tím, že dříve, než přijmou jakákoli opatření stanovená v čl. XI odst. 2 písm. a) a c) GATT 1994, předloží smluvní strana hodlající přijmout opatření druhé smluvní straně veškeré relevantní informace s cílem nalézt řešení přijatelné pro obě strany. Strany se mohou dohodnout na jakýchkoli prostředcích potřebných pro odstranění obtíží. Nedosáhnou-li smluvní strany dohody do 30 dnů od předložení uvedených informací, může vyvážející strana na vývoz dotčeného zboží uplatit opatření podle tohoto článku. Pokud podání informací předem nebo provedení posouzení znemožňují výjimečné a vážné okolnosti vyžadující okamžité jednání, může strana, která hodlá přijmout opatření, začít ihned uplatňovat preventivní opatření nezbytná k řešení situace a neprodleně o tom informuje druhou stranu.

ČLÁNEK 2.10

Poplatky a jiné formality spojené s dovozem a vývozem

1. Každá smluvní strana v souladu s článkem VIII GATT 1994, včetně vysvětlujících poznámek k němu a doplňujících ustanovení, zajistí, aby se výše veškerých poplatků a plateb jakéhokoli druhu (kromě cel a opatření uvedených v čl. 2.4 písm. a), b) a c) (Cla)) uložených na dovoz nebo vývoz zboží či v souvislosti s ním omezovala na přibližné náklady na poskytnuté služby, jež nesmějí být vypočteny valoricky a nesmí představovat nepřímou ochranu domácího zboží nebo zdanění dovozu či vývozu pro daňové účely.

2. Každá smluvní strana musí prostřednictvím úředně stanoveného média, včetně internetu, zveřejnit výši poplatků a plateb, jež se ukládají v souvislosti s dovozem či vývozem.

3. Žádná smluvní strana nevyžaduje v souvislosti s dovozem jakéhokoli zboží z druhé smluvní strany konzulární transakce[1], ani související poplatky a platby.

ČLÁNEK 2.11

Dovozní a vývozní licenční řízení

1. Strany potvrzují svá stávající práva a povinnosti podle Dohody o dovozním licenčním řízení.

2. Strany zavedou a budou spravovat jakékoli dovozní či vývozní licenční řízení[2] v souladu s:

a) čl. 1 odst. 1 až 9 Dohody WTO o dovozním licenčním řízení;

b) článkem 2 Dohody WTO o dovozním licenčním řízení;

c) článkem 3 Dohody WTO o dovozním licenčním řízení.

---

[1] „Konzulární transakcí“ se rozumí postup získání konzulární faktury či konzulárního víza k obchodní faktuře, certifikátu původu, manifestu, prohlášení o vývozu zasilatele či jiných celních dokumentů v souvislosti s dovozem zboží od konzula dovážející smluvní strany na území vyvážející smluvní strany nebo na území třetí strany.

[2] Pro účely tohoto článku se „neautomatickým licenčním řízením“ rozumí licenční řízení, není-li schválení žádosti uděleno všem právnickým a fyzickým osobám, jež splňují požadavky dotčené smluvní strany pro provozování dovozních či vývozních operací souvisejících se zbožím, jež podléhá licenčnímu řízení.

Za tímto účelem jsou ustanovení, na něž odkazují písmena a), b) a c) tohoto odstavce, začleněna do této dohody a jsou její součástí. Smluvní strany uplatní tato ustanovení obdobně na všechna vývozní licenční řízení.

3. Smluvní strany zajistí, aby byla všechna vývozní licenční řízení uplatňována neutrálně a spravována spravedlivě, vyváženě, nediskriminačně a transparentně.

4. Smluvní strany přijmou či ponechají v platnosti licenční řízení jako podmínku dovozu na její území či vývozu z jejího území do druhé smluvní strany, pouze nelze-li pro administrativní účely rozumně použít jiné vhodné postupy.

5. Smluvní strany nesmí přijmout nebo ponechat v platnosti neautomatické dovozní či vývozní licenční řízení, není-li to nezbytné k provedení opatření, jež je v souladu s touto dohodou. Jakákoli smluvní strana, jež přijímá neautomatické licenční řízení, musí jasně uvést, jaká opatření se prostřednictvím licenčního řízení provádějí.

6 Jakákoli smluvní strana, jež zavádí vývozní licenční řízení nebo změny v těchto řízeních, oznámí tuto skutečnost šedesát dnů před vyhlášením těchto řízení Výboru pro obchod zbožím. Takové oznámení obsahuje informace požadované podle článku 5 Dohody o dovozním licenčním řízení.

7. Každá smluvní strana odpoví do šedesáti dnů na žádosti druhé smluvní strany ohledně licenčních řízení, jež hodlá dotazovaná smluvní strana přijmout nebo jež přijala či zachovává, a také ohledně kritérií pro udělení a/nebo přidělení dovozních či vývozních licencí.

ČLÁNEK 2.12

Státní obchodní podniky

1. Smluvní strany potvrzují svá stávající práva a povinnosti podle článku XVII GATT 1994, poznámek k němu a doplňujících ustanovení a podle Ujednání o výkladu článku XVII Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994 obsažených v příloze 1-A Dohody o WTO, jež jsou obdobně začleněny do této dohody a jsou její součástí.

2. Smluvní strany mohou požádat druhou smluvní stranu o informace dvoustranně, jak předpokládá čl. XVII odst. 4 písm. c) a d) GATT 1994.

ČLÁNEK 2.13

Odstraňování odvětvových nesazebních opatření

1. Smluvní strany přijmou další závazky ohledně odvětvových nesazebních opatření týkajících se zboží, jež jsou stanovena v přílohách 2-B a 2-C (dále jen „odvětvové přílohy“). Za tímto účelem mohou smluvní strany na základě rozhodnutí Výboru pro obchod zbožím odvětvové přílohy změnit.

2. Na žádost kterékoli smluvní strany zahájí smluvní strany jednání o rozšíření rozsahu jejich závazků ohledně odvětvových nesazebních opatření týkajících se zboží.

ODDÍL D

ZVLÁŠTNÍ VÝJIMKY TÝKAJÍCÍ SE ZBOŽÍ

ČLÁNEK 2.14

Obecné výjimky

1. Žádná ustanovení této kapitoly nebrání přijetí opatření v souladu s článkem XX GATT 1994, včetně poznámek a doplňujících ustanovení, jež se obdobně začlení do této dohody a jsou její součástí.

2. Smluvní strany jsou srozuměny s tím, že dříve než přijmou jakákoli opatření stanovená v čl. XX písm. i) a j) GATT 1994, předloží vyvážející smluvní strana hodlající přijmout opatření druhé smluvní straně veškeré relevantní informace s cílem nalézt řešení přijatelné pro obě strany. Strany se mohou dohodnout na jakýchkoli prostředcích potřebných pro odstranění obtíží. Není-li do třiceti dnů dosaženo dohody, může vyvážející smluvní strana při vývozu dotčeného zboží uplatňovat opatření podle tohoto článku. Pokud podání informací předem nebo provedení posouzení znemožňují výjimečné a vážné okolnosti vyžadující okamžité jednání, může strana, která hodlá přijmout opatření, začít ihned uplatňovat preventivní opatření nezbytná k řešení situace a neprodleně o tom informuje druhou stranu.

ODDÍL E

INSTITUCIONÁLNÍ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 2.15

Výbor pro obchod zbožím

1. Výbor pro obchod zbožím ustavený podle čl. 16.2 (Specializované výbory) zasedne na žádost jakékoli ze stran nebo Výboru pro obchod a zváží jakékoli záležitosti, které nastanou v souvislosti s touto kapitolou, a je složen ze zástupců obou stran.

2. Mezi funkce výboru patří:

a) monitoring provádění této kapitoly a příloh 2-A, 2-B a 2-C;

b) podpora obchodu zbožím mezi smluvními stranami, a to rovněž prostřednictvím konzultací ohledně zrychlení a rozšíření rozsahu odstraňování cel a rozšíření rozsahu závazků ohledně nesazebních opatření podle této dohody a případně dalších otázek. Na základě těchto konzultací může výbor podle potřeby rozhodnout o změně či rozšíření příloh 2-A, 2-B a 2-C, a

c) řešení sazebních a nesazebních opatření pro obchod zbožím mezi smluvními stranami a případně předání těchto záležitostí ke zvážení Výboru pro obchod.

KAPITOLA TŘI

NÁPRAVNÁ OPATŘENÍ V OBLASTI OBCHODU

ČÁST A

ANTIDUMPINGOVÁ A VYROVNÁVACÍ OPATŘENÍ

ČLÁNEK 3.1

Obecná ustanovení

1. Strany potvrzují svá práva a povinnosti plynoucí z článku VI GATT 1994, Dohody o antidumpingu a Dohody o subvencích a budou uplatňovat antidumpingová a vyrovnávací opatření v souladu s ustanoveními této kapitoly.

2. Strany uznávají, že antidumpingových a vyrovnávacích opatření lze zneužít k narušení obchodu, a shodly se na tom, že:

a) by taková opatření měla být uplatňována v úplném souladu s příslušnými požadavky WTO a měla by vycházet ze spravedlivého a transparentního systému a

b) by se měly pečlivě zvážit zájmy strany, proti níž by mělo být takové opatření uloženo.

3. Pro účely tohoto oddílu se původ určí v souladu s nepreferenčními pravidly původu smluvních stran.

ČLÁNEK 3.2

Transparentnost a výměna informací

1. Poté, co příslušné orgány strany obdrží řádně podanou žádost ohledně antidumpingu, pokud jde o dovoz z druhé strany, poskytne strana nejpozději 15 dní před zahájením šetření písemné oznámení druhé straně, že žádost obdržela.

2. Poté, co příslušné orgány smluvní strany obdrží nejpozději patnáct dnů před zahájením šetření řádně podanou žádost ohledně vyrovnávacího cla, pokud jde o dovoz z druhé smluvní strany, poskytne smluvní strana písemné oznámení druhé smluvní straně, že žádost obdržela, a nabídne druhé smluvní straně možnost konzultovat žádost s jejími příslušnými orgány, aby se vysvětlila faktická situace a dospělo se k oboustranně přijatelnému řešení. Smluvní strany se pokusí uskutečnit tyto konzultace co nejdříve.

3. Obě smluvní strany zajistí, že okamžitě po uložení prozatímních opatření a v každém případě před přijetím konečného rozhodnutí budou zveřejněny úplné a smysluplné informace o všech zásadních skutečnostech a úvahách, na nichž se zakládá rozhodnutí uplatnit opatření. Tímto ustanovením není dotčen článek 6.5 Antidumpingové dohody a článek 12.4 Dohody o subvencích. Zveřejnění musí být provedeno písemnou formou a poskytovat zainteresovaným stranám dostatek času k vyjádření připomínek.

4. V průběhu šetření týkajícího se nápravných opatření musí mít každá zainteresovaná strana možnost být vyslyšena a vyjádřit svá stanoviska.

ČLÁNEK 3.3

Pravidlo nižšího cla

Rozhodne-li se smluvní strana uložit antidumpingové nebo vyrovnávací clo, nesmí jeho výše přesáhnout rozpětí dumpingu nebo napadnutelných subvencí a měla by být nižší než toto rozpětí, dostačuje-li takové nižší clo k odstranění újmy, jež vznikla domácímu průmyslovému odvětví.

ČLÁNEK 3.4

Přihlédnutí k veřejnému zájmu

Smluvní strana nesmí uplatnit antidumpingová ani vyrovnávací opatření v případě, kdy lze z informací zveřejněných během šetření jasně vyvodit, že uplatnění daných opatření není ve veřejném zájmu. Veřejný zájem zahrnuje situaci domácího průmyslu, dovozců a jejich reprezentativních sdružení, zástupců uživatelů a reprezentativních spotřebitelských organizací v míře, v níž tyto subjekty poskytly vyšetřujícím orgánům relevantní informace.

ČLÁNEK 3.5

Vyloučení z mechanismu dvoustranného řešení sporů a zprostředkování

Ustanovení tohoto oddílu nepodléhají kapitole čtrnáct (Řešení sporů) a kapitole patnáct (Mechanismus zprostředkování).

ČÁST B

GLOBÁLNÍ OCHRANNÁ OPATŘENÍ

ČLÁNEK 3.6

Obecná ustanovení

1. Každá smluvní strana zachovává svá práva a povinnosti podle článku XIX GATT 1994, Dohody o ochranných opatřeních a článku 5 Dohody o zemědělství. Není-li v tomto oddíle stanoveno jinak, neposkytuje tato dohoda smluvním stranám žádná další práva ani jim neukládá žádné další povinnosti, pokud jde o opatření přijatá podle článku XIX GATT 1994 a Dohody a ochranných opatřeních.

2. Žádná ze stran nesmí současně uplatňovat, pokud jde o totéž zboží:

a) dvoustranná ochranná opatření a

b) opatření podle článku XIX GATT 1994 a Dohody o ochranných opatřeních.

3. Pro účely tohoto oddílu se původ určí v souladu s nepreferenčními pravidly původu smluvních stran.

ČLÁNEK 3.7

Transparentnost

1. Aniž je dotčen článek 3.6 (Obecná ustanovení), poskytne smluvní strana na žádost druhé smluvní strany a za podmínky, že má druhá smluvní strana na věci podstatný zájem, při zahájení šetření ochranných opatření, nebo hodlá-li přijmout ochranná opatření, okamžitě a nejméně sedm dnů před datem takového zahájení či uložení písemné oznámení *ad hoc* všech důležitých informací, jež vedly k zahájení šetření ochranných opatření nebo k jejich uložení, a to případně včetně prozatímních zjištění a konečných zjištění šetření. Tímto ustanovením není dotčen článek 3.2 Dohody o ochranných opatřeních.

2. Ukládají-li ochranná opatření, snaží se smluvní strany, aby při tom co nejméně poškodily vzájemný dvoustranný obchod.

3. Pro účely odstavce 2, pokud se jedna smluvní strana domnívá, že jsou splněny právní požadavky pro uložení konečných ochranných opatření, uvědomí smluvní strana, jež hodlá taková opatření uložit, druhou smluvní stranu a poskytne jí možnost uskutečnit dvoustranné konzultace. Není-li do třiceti dnů od oznámení dosaženo uspokojivého řešení, smí dovážející smluvní strana přijmout konečná ochranná opatření. Druhá smluvní strana by měla mít možnost konzultace rovněž s ohledem na výměnu stanovisek o informacích uvedených v odstavci 1.

ČLÁNEK 3.8

Vyloučení z mechanismu dvoustranného řešení sporů a zprostředkování

Ustanovení tohoto oddílu nepodléhají kapitole čtrnáct (Řešení sporů) a kapitole patnáct (Mechanismus zprostředkování).

ODDÍL C

DVOUSTRANNÁ OCHRANNÁ DOLOŽKA

ČLÁNEK 3.9

Definice

Pro účely tohoto oddílu se rozumí:

a) „vážnou újmou“ a „hrozbou vážné újmy“ totéž jako v čl. 4 odst. 1 písm. a) a b) Dohody o ochranných opatřeních. Za tímto účelem je čl. 4 odst. 1 písm. a) a b) Dohody o ochranných opatřeních obdobně začleněn do této dohody a je její součástí a

b) „přechodným obdobím“ období deseti let od vstupu této dohody v platnost.

ČLÁNEK 3.10

Použití dvoustranného ochranného opatření

1. Pokud se v důsledku snížení nebo odstranění cel podle této dohody zboží pocházející z jedné smluvní strany dováží na území druhé smluvní strany v takovém zvýšeném množství, v absolutních číslech nebo v poměru k domácí výrobě, a za takových podmínek, které by způsobily nebo hrozily způsobit vážnou újmu domácímu výrobnímu odvětví vyrábějícímu obdobné zboží nebo přímo konkurenční zboží, může dovážející smluvní strana pouze během přechodného období přijmout opatření stanovená v odstavci 2 v souladu s podmínkami a postupy stanovenými v tomto oddíle.

2. Dovážející smluvní strana může přijmout dvoustranná ochranná opatření, jimiž se:

a) pozastaví další snižování celní sazby na dotčené zboží stanovené v příloze 2-A nebo

b) zvýší celní sazba na dotčené zboží na úroveň, která nepřesahuje nižší z následujících úrovní:

i) sazba DNV použitá na dotčené zboží v době přijetí opatření; nebo

ii) základní celní sazba určená v sazebnících obsažených v příloze 2-A podle čl. 2.6 odst. 2 (Snížení a/nebo odstranění dovozních cel).

ČLÁNEK 3.11

Podmínky a omezení

1. Smluvní strana druhou smluvní stranu písemně uvědomí o zahájení šetření popsaného v odstavci 2 a konzultuje s druhou smluvní stranou s co největším možným předstihem před uplatněním dvoustranného ochranného opatření s cílem:

a) přezkoumat informace plynoucí z šetření a splnění podmínek stanovených v tomto článku;

b) vyměnit si stanoviska k danému opatření a k jeho vhodnosti z hlediska cílů tohoto oddílu, jimiž je odstranění vážné újmy nebo hrozby takové újmy pro domácí výrobní odvětví způsobené zvýšením dovozu, jak je stanoveno v čl. 3.10 odst. 1 (Použití dvoustranného ochranného opatření), a

c) vyměnit si předběžná stanoviska ohledně kompenzace, jak je stanovena v článku 3.13 (Kompenzace).

2. Strana uplatní dvoustranné ochranné opatření pouze na základě šetření příslušných orgánů v souladu s článkem 3, čl. 4 odst. 2 písm. a) a c) Dohody o ochranných opatřeních a za tímto účelem jsou článek 3, čl. 4 odst. 2 písm. a) a c) Dohody o ochranných opatřeních obdobně začleněny do této dohody a jsou její součástí.

3. Nelze přistoupit ke stanovení zmíněnému v článku 3.10 (Použití dvoustranného ochranného opatření), neprokáže-li šetření na základě objektivních důkazů, že existuje příčinná souvislost mezi zvýšeným dovozem z druhé smluvní strany a závažnou újmou či její hrozbou. V této souvislosti je třeba řádně zvážit také jiné faktory, včetně dovozu téhož výrobku z jiných zemí.

4. Každá strana zajistí, aby její odpovědné orgány uzavřely jakékoli takové šetření do jednoho roku od jeho zahájení.

5. Žádná smluvní strana nesmí použít dvoustranné ochranné opatření, jak je stanoveno v čl. 3.10 odst. 1 (Použití dvoustranného ochranného opatření):

a) není-li to v rozsahu a po dobu nezbytnou k tomu, aby se předešlo vážné újmě nebo aby došlo k její nápravě, a v zájmu snazšího přizpůsobení se,

b) po dobu přesahující dva roky, kromě případů, kdy může být tato doba prodloužena až o dva roky, pokud příslušné orgány smluvní strany dovozu postupy uvedenými v tomto článku stanoví, že opatření je nadále nezbytné v zájmu předejití závažné újmě nebo její nápravy nebo v zájmu snazšího přizpůsobení se a že existují důkazy o tom, že se průmyslové odvětví přizpůsobuje, za předpokladu, že celková doba, po niž se ochranné opatření uplatní, včetně období počátečního uplatňování a jakéhokoli jeho prodloužení, nepřesáhne čtyři roky, nebo

b) po uplynutí přechodného období, neposkytla-li k tomu druhá smluvní strana souhlas.

6. Během přechodného období nesmí být žádné opatření uplatněno podruhé na dovoz téhož zboží, pokud neuplynula doba rovná polovině doby, během níž bylo ochranné opatření dříve uloženo. V takovém případě se nepoužije čl. 3.13 odst. 3 (Kompenzace).

7. Ukončí-li strana dvoustranné ochranné opatření, celní sazba je taková, jaká by se podle jejího sazebníku obsaženého v příloze 2-A uplatňovala, pokud by opatření nebyla přijata.

ČLÁNEK 3.12

Prozatímní opatření

1. Za závažných okolností, kdy by prodlení mohlo způsobit obtížně napravitelnou škodu, může smluvní strana prozatímně uplatnit dvoustranné ochranné opatření poté, co je předběžně zjištěno, že existují jasné důkazy, že se dovoz zboží pocházejícího z druhé smluvní strany zvýšil v důsledku snížení či odstranění cla podle této dohody a že tento dovoz působí nebo hrozí způsobit vážnou újmu domácímu výrobnímu odvětví. Trvání jakýchkoli prozatímních opatření nepřekročí 200 dnů a během této doby musí dotčená smluvní strana splňovat požadavky čl. 3.11 odst. 2 a 3 (Podmínky a omezení). Strana urychleně vyplatí náhradu zvýšeného cla, pokud šetření popsané v čl. 3.11 odst. 2 (Podmínky a omezení) nevede k závěru, že jsou splněny požadavky článku 3.10 (Použití dvoustranného ochranného opatření). Trvání jakýchkoli prozatímních opatření se považuje za součást doby popsané v čl. 3.11 odst. 5 písm. b) (Podmínky a omezení).

2. Přijme-li kterákoli smluvní strana prozatímní opatření podle tohoto článku, oznámí to písemně druhé smluvní straně dříve, než takové opatření přijme, a okamžitě po přijetí takového opatření zahájí s druhou smluvní stranou konzultace.

ČLÁNEK 3.13

Kompenzace

1. Smluvní strana, jež uplatní dvoustranné ochranné opatření, konzultuje s druhou smluvní stranou oboustranně přijatelnou vhodnou kompenzaci liberalizující obchod ve formě koncesí s v podstatě rovnocennými účinky na obchod nebo rovnocenných hodnotě předpokládaného dodatečného cla, jež vyplyne z ochranného opatření. Smluvní strana poskytne příležitost k těmto konzultacím nejpozději třicet dnů po uplatnění dvoustranného ochranného opatření.

2. Pokud konzultace podle odstavce 1 nevedou k dohodě o kompenzacích liberalizujících obchod do třiceti dnů od začátku konzultací, smluvní strana, na jejíž zboží se vztahuje ochranné opatření, může pozastavit uplatňování v podstatě rovnocenných koncesí smluvní straně uplatňující ochranné opatření. Vyvážející smluvní strana uvědomí druhou smluvní stranu písemně a nejpozději třicet dnů před pozastavením uplatňování koncesí podle tohoto odstavce.

3. Právo na pozastavení uvedené v odstavci 2 se neuplatní během prvních 24 měsíců, kdy je v platnosti dvoustranné ochranné opatření, pokud ochranné opatření splňuje podmínky této dohody.

KAPITOLA ČTYŘI

TECHNICKÉ PŘEKÁŽKY OBCHODU

ČLÁNEK 4.1

Cíle

Cílem této kapitoly je usnadnit a zvýšit obchod zbožím mezi smluvními stranami tím, že vznikne rámec, v němž budou zjištěny a odstraněny zbytečné překážky obchodu v rámci Dohody o technických překážkách obchodu a bude se předcházet jejich vzniku.

ČLÁNEK 4.2

Oblast působnosti a definice

1. Tato kapitola se týká přípravy, přijímání a používání všech norem, technických předpisů a postupů posuzování shody, jak jsou definovány v příloze 1 Dohody o technických překážkách obchodu, jež mohou ovlivnit obchod zbožím mezi smluvními stranami, bez ohledu na původ zboží.

2. Bez ohledu na odstavec 1 se tato kapitola nevztahuje na:

a) nákupní specifikace vypracované vládními subjekty pro účely požadavků takových subjektů na výrobu nebo spotřebu nebo

b) sanitární či fytosanitární opatření, jež jsou definována v příloze A Dohody o SFO a jichž se týká kapitola pět této dohody.

3. Pro účely této kapitoly se použijí definice uvedené v příloze 1 Dohody o TPO.

ČLÁNEK 4.3

Potvrzení Dohody o technických překážkách obchodu

Smluvní strany potvrzují svá stávající práva a povinnosti, které pro ně vzájemně plynou z Dohody o technických překážkách obchodu, jež je obdobně začleněna do této dohody a je její součástí.

ČLÁNEK 4.4

Spolupráce

1. Smluvní strany posílí spolupráci v oblasti norem, technických předpisů a postupů posuzování shody za účelem zvýšení vzájemného porozumění svým příslušným systémům a usnadnění vzájemného přístupu na své příslušné trhy.

2. Smluvní strany se budou snažit o identifikaci a rozvoj iniciativ spolupráce v oblasti právních předpisů, jež jsou vhodné pro konkrétní otázky či odvětví a zahrnují mimo jiné:

a) výměnu informací a zkušeností o přípravě a uplatňování jejich technických předpisů a používání správné regulační praxe;

b) případné zjednodušení technických předpisů, norem a postupů posuzování shody;

c) zabránění zbytečně rozdílným přístupům k technickým předpisům a postupům posuzování shody a snahu o konvergenci či sladění technických předpisů s mezinárodními normami;

d) povzbuzování spolupráce mezi příslušnými subjekty, ať veřejnými nebo soukromými, odpovědnými za metrologii, normalizaci, zkoušení, osvědčování a akreditaci;

e) zajištění účinné interakce regulačních orgánů na národní, regionální a mezinárodní úrovni např. předáváním žádostí smluvní strany příslušným regulačním orgánům a

f) výměnu informací o vývoji na příslušných regionálních a vícestranných fórech týkajících se norem, technických předpisů a postupů posuzování shody.

3. Na žádost věnuje smluvní strana řádnou pozornost návrhům druhé smluvní strany ohledně spolupráce podle podmínek této kapitoly.

ČLÁNEK 4.5

Normy

1. Smluvní strany potvrzují svůj závazek podle čl. 4 odst. 4.1 Dohody o technických překážkách obchodu zajistit, aby jejich normalizační orgány přijaly Kodex správné praxe pro přípravu, přijímání a uplatňování norem uvedený v příloze 3 Dohody o technických překážkách obchodu a postupovaly v souladu s ním.

2. S cílem harmonizace norem na co nejširším možném základě budou smluvní strany podporovat spolupráci svých normalizačních subjektů a také regionálních normalizačních subjektů, jejichž jsou ony nebo jejich normalizační subjekty členy, s příslušnými normalizačními subjekty druhé smluvní strany při mezinárodních normalizačních činnostech.

3. Smluvní strany se zavázaly, že si budou vyměňovat informace o:

a) používání norem, z nichž vycházejí technické předpisy,

b) svých postupech normalizace a míře využití mezinárodních či regionálních norem jakožto základu pro své vnitrostátní normy a

c) dohodách o spolupráci prováděných jednotlivými smluvními stranami ohledně normalizace, pokud lze dotčené informace zveřejnit.

ČLÁNEK 4.6

Technické předpisy

Smluvní strany se dohodly, že budou co nejlépe využívat správných regulačních postupů, pokud jde o přípravu, přijímání a uplatňování technických předpisů, jak je stanoveno v Dohodě o TPO, včetně těchto postupů:

a) při vypracovávání technických předpisů mimo jiné zváží dopad zamýšlených technických předpisů a dostupných regulačních a jiných alternativ k navrženým technickým předpisům, jež mohou splnit legitimní cíle smluvní strany;

b) v souladu s čl. 2 odst. 2.4 Dohody o TPO použijí jakožto základ pro své technické předpisy v co nejširší možné míře příslušné mezinárodní normy, kromě případů, kdy by takové mezinárodní normy byly neúčinné nebo nevhodné k dosažení oprávněných sledovaných cílů; pokud nebyly jako základ použity mezinárodní normy, vysvětlí druhé smluvní straně na její žádost důvody, proč byly takové normy považovány za nevhodné či neúčinné pro sledovaný cíl, a

c) v souladu s čl. 2 odst. 2.8 Dohody o TPO specifikují, kde je to vhodné, technické předpisy na základě požadavků na výkonnost výrobku, spíše než z hlediska konstrukčních nebo popisných charakteristik.

ČLÁNEK 4.7

Postupy posuzování shody

1. Smluvní strany uznávají, že existuje široká řada mechanismů k usnadnění přijetí výsledků postupů posuzování shody, včetně:

a) uznání prohlášení dodavatele o shodě smluvní stranou dovozu;

b) dohod o vzájemném přijetí výsledků postupů posuzování shody, pokud jde o zvláštní technické předpisy, prováděných orgány se sídlem na území druhé smluvní strany;

c) využití postupů akreditace způsobilosti orgánů pro posuzování shody;

d) vládního jmenování orgánů pro posuzování shody, včetně orgánů se sídlem na území druhé smluvní strany;

e) jednostranného uznávání smluvní stranou výsledků postupů posuzování shody provedených na území druhé smluvní strany;

f) dobrovolných dohod mezi orgány posuzování shody na příslušném území každé smluvní strany a

g) využití regionálních či mezinárodních dohod a ustanovení o vzájemném uznávání, jejichž stranami smluvní strany jsou.

2. Se zvláštním zřetelem na tyto úvahy smluvní strany:

a) zintenzívní výměnu informací ohledně těchto a dalších mechanismů s cílem usnadnit přijímání výsledků posuzování shody;

b) přistoupí k výměně informací ohledně kritérií použitých k výběru vhodných postupů posuzování shody u konkrétních výrobků a v souladu s čl. 5 odst. 5.1.2 Dohody o TPO budou vyžadovat postupy posuzování shody, jež nejsou přísnější nebo nebudou uplatňovány přísněji, než je nezbytně nutné, aby dovážející smluvní strana získala přiměřenou důvěru, že výrobky odpovídají použitelným technickým předpisům nebo normám, berouce přitom v úvahu rizika, která by neshoda mohla způsobit;

c) přistoupí k výměně informací o akreditační politice a zváží nejlepší možné využití mezinárodních norem pro akreditaci a přistoupí rovněž k výměně informací o mezinárodních dohodách, jejichž stranami jsou například akreditační orgány smluvních stran, pomocí mechanismů Mezinárodní spolupráce v akreditaci laboratoří a Mezinárodního akreditačního fóra, a

d) pokud smluvní strana k provádění postupů posuzování shody vyžadovaných pro uvedení produktu na trh oprávnila dva nebo více orgánů posuzování shody, zajistí, aby si hospodářské subjekty mohly mezi nimi vybrat.

3. Smluvní strany potvrzují své závazky podle čl. 5 odst. 5.2.5 Dohody o TPO, že poplatky ukládané za povinné posuzování shody dovážených výrobků jsou spravedlivé v poměru k jakýmkoli poplatkům, které jsou ukládány za posuzování shody obdobných výrobků domácího původu nebo pocházejících z kterékoli jiné země, berouce přitom v úvahu komunikační, dopravní a jiné náklady vyplývající z rozdílného umístění zařízení žadatele a orgánu pro posuzování shody.

4. Na žádost kterékoli smluvní strany se mohou smluvní strany rozhodnout, že zahájí konzultace za účelem stanovení odvětvových iniciativ, pokud jde o užívání postupů posuzování shody či snazší přijímání výsledků posouzení shody, vhodných pro daná odvětví. Smluvní strana vznášející tento požadavek by jej měla podložit potřebnými údaji, jak tato odvětvová iniciativa usnadní obchod mezi smluvními stranami. Během těchto konzultací lze zvážit všechny mechanismy popsané v odstavci 1. Zamítne-li některá ze stran takovou žádost druhé smluvní strany, musí na požádání uvést důvody zamítnutí.

ČLÁNEK 4.8

Transparentnost

Smluvní strany opětovně potvrzují své povinnosti týkající se transparentnosti podle Dohody o TPO, pokud jde o přípravu, přijímání a provádění norem, technických předpisů a postupů posuzování shody, a dohodly se, že:

a) pokud je část postupu vypracovávání technických předpisů otevřena veřejné konzultaci, zohlední stanoviska druhé smluvní strany a poskytne jí a zainteresovaným osobám druhé smluvní strany rozumné příležitosti k vyjádření připomínek, aniž by byly diskriminovány;

b) činí-li oznámení v souladu s čl. 2 odst. 2.9 Dohody o TPO, poskytnou druhé smluvní straně nejméně 60 dnů po oznámení k vyjádření písemných připomínek k návrhu a, je-li to uskutečnitelné, řádně zváží oprávněné požadavky na prodloužení lhůty pro podávání připomínek;

c) ponechají dostatek času mezi zveřejněním technických předpisů a jejich vstupem v platnost, aby se hospodářské subjekty druhé smluvní strany mohly přizpůsobit, s výjimkou případů, kdy nastanou nebo hrozí nastat naléhavé problémy související s bezpečností, zdravím, ochranou životního prostředí nebo národní bezpečností, a

d) dají druhé smluvní straně nebo jejím hospodářským subjektům na jejich žádost a bez zbytečného prodlení k dispozici potřebné informace (například prostřednictvím veřejných internetových stránek, jsou-li takové) o platných technických předpisech, normách a postupech posuzování shody a případně, jsou-li dostupné, písemné pokyny k dosažení souladu s technickými předpisy této smluvní strany.

ČLÁNEK 4.9

Dozor nad trhem

Strany se zavazují k výměně informací o dozoru nad trhem a donucovacích činnostech.

ČLÁNEK 4.10

Značení a označování

1. Smluvní strany berou na vědomí, že v souladu s ustanovením přílohy 1 bodu 1 Dohody o TPO může technický předpis zahrnovat nebo se výhradně týkat požadavků na značení nebo označování, a souhlasí s tím, že pokud jejich technické předpisy zahrnují povinné značení nebo označování, zajistí, že nejsou vytvářeny s cílem klást zbytečné překážky mezinárodnímu obchodu nebo že k nim nevedou a neměly by omezovat obchod více, než je třeba k dosažení legitimního cíle, jak stanoví čl. 2 odst. 2.2 Dohody o TPO.

2. Smluvní strany se dohodly, že pokud jedna ze stran požaduje povinné značení nebo označování výrobků:

a) vynasnaží se tato smluvní strana své požadavky omezit pouze na ty podstatné pro spotřebitele či uživatele výrobku nebo uvede, že je výrobek v souladu s povinnými požadavky;

b) může tato smluvní strana upřesnit, jaké informace mají být uvedeny na označení, a může požadovat soulad s určitými zákonnými požadavky na připojení označení, avšak nesmí požadovat předchozí schválení nebo certifikaci označení a značení jako podmínku prodeje výrobků na svém trhu, není-li to považováno za nezbytné s ohledem na riziko výrobku pro zdraví nebo život lidí, zvířat či rostlin;

c) požaduje-li smluvní strana, aby hospodářské subjekty používaly jedinečné identifikační číslo, zajistí, aby bylo takové číslo příslušným hospodářským subjektům bez zbytečného prodlení a na nediskriminačním základě vydáváno;

d) pokud tím nedochází ke klamání a není to rozporuplné či zavádějící ve vztahu k informacím, které jsou požadovány ve smluvní straně dovozu zboží, povolí smluvní strana:

i) informace též v jiných jazycích kromě jazyka požadovaného ve smluvní straně dovozu zboží,

ii) mezinárodně uznávané nomenklatury, piktogramy, symboly či grafická znázornění;

ii) kromě informací požadovaných ve smluvní straně dovozu zboží též další informace;

e) akceptuje tato smluvní strana, že označování, včetně případného nového označování a oprav označení, probíhá případně ve schválených provozovnách (např. v celních skladech při dovozu) ve smluvní straně dovozu před distribucí a prodejem výrobku alternativně k označování v místě původu, není-li vyžadováno, aby toto označování bylo provedeno v místě původu z důvodu veřejného zdraví či bezpečnosti, a

f) tato smluvní strana v případech, kdy podle ní nejsou ohroženy oprávněné cíle podle Dohody o TPO, se vynasnaží akceptovat spíše než etikety nebo značení, které se připevňují přímo na výrobek, dočasné nebo snímatelné etikety nebo značení či označování v doprovodné dokumentaci.

3. Aniž by byla dotčena práva a povinnosti stran v rámci dohody o WTO, použije se na zemědělské produkty, průmyslové výrobky a zpracované zemědělské potravinové produkty, včetně nápojů a alkoholu, odstavec 2.

ČLÁNEK 4.11

Kontaktní místa

Mezi funkce kontaktních míst určených v souladu s článkem 13.4 (Informační a kontaktní místa) patří:

a) sledovat provádění a správu této kapitoly;

b) neprodleně řešit veškeré problémy, na něž druhá strana upozorní, související s vytvářením, přijímáním, uplatňováním či prosazováním norem, technických předpisů či postupů posuzování shody;

c) posilovat spolupráci na vytváření a zlepšování norem, technických předpisů a postupů posuzování shody;

d) zprostředkovat výměnu informací o normách, technických předpisech a postupech posuzování shody;

e) usnadňovat spolupráci v souladu s čl. 4.4 odst. 2 (Spolupráce) a

f) zajistit zřízení pracovních skupin *ad hoc* na žádost kterékoli smluvní strany s cílem najít způsoby, jak usnadnit obchod mezi smluvními stranami.

ČLÁNEK 4.12

Závěrečná ustanovení

1. Smluvní strany mohou ve Výboru pro obchod zbožím zřízeném podle článku 16.2 (Specializované výbory) diskutovat o prováděcích ustanoveních plynoucích z této kapitoly. Smluvní strany mohou na základě rozhodnutí výboru přijmout prováděcí opatření požadovaná za tímto účelem.

2. Smluvní strany přijaly další závazky ohledně odvětvových nesazebních opatření stanovených v příloze 4-A a jejích dodatcích.

KAPITOLA PĚT

SANITÁRNÍ A FYTOSANITÁRNÍ OPATŘENÍ

ČLÁNEK 5.1

Cíle

Cíle této kapitoly jsou následující:

a) chránit zdraví a život lidí, zvířat a rostlin na příslušných územích smluvních stran a současně usnadňovat obchod mezi smluvními stranami v oblasti sanitárních a fytosanitárních opatření (dále jen „SFS opatření“);

b) spolupracovat při dalším provádění Dohody o SFO a

c) poskytovat prostředky ke zlepšení komunikace, spolupráce a rozhodování o záležitostech souvisejících s prováděním SFS opatření týkajících se obchodu mezi smluvními stranami.

ČLÁNEK 5.2

Oblast působnosti

1. Tato kapitola se týká všech SFS opatření smluvní strany, jež se mohou přímo či nepřímo dotýkat obchodu mezi smluvními stranami.

2. Tato kapitola se týká rovněž spolupráce mezi smluvními stranami ve věci dobrých životních podmínek zvířat, jež jsou ve společném zájmu smluvních stran.

3. Žádná ustanovení této kapitoly neomezují práva smluvních stran v rámci Dohody o TPO, pokud jde o opatření, jež nejsou v oblasti působnosti této kapitoly.

ČLÁNEK 5.3

Definice

Pro účely této kapitoly:

1. Použijí se definice uvedené v příloze A Dohody o SFO.

2. Smluvní strany se mohou dohodnout na jiných definicích pro účely uplatňování této kapitoly, přičemž zohlední glosáře a definice příslušných mezinárodních organizací, jako je Výbor pro CODEX Alimentarius (dále jen „Codex Alimentarius“), Světová organizace pro zdraví zvířat (dále jen „OIE“) a Mezinárodní úmluva o ochraně rostlin (dále jen „IPPC“).

ČLÁNEK 5.4

Práva a povinnosti

Smluvní strany opětovně potvrzují svá práva a povinnosti podle Dohody o uplatňování sanitárních a fytosanitárních opatření.

ČLÁNEK 5.5

Příslušné orgány

Příslušné orgány smluvních stran odpovědné za provádění této kapitoly jsou stanoveny v příloze 5-A. Smluvní strany se vzájemně uvědomí o jakékoli změně těchto příslušných orgánů.

ČLÁNEK 5.6

Obecné zásady

Strany při provádění této kapitoly:

a) zajistí soulad SFS opatření se zásadami stanovenými v článku 3 Dohody o SFO;

b) nebudou zneužívat SFS opatření k vytváření neoprávněných překážek obchodu;

c) zajistí, že postupy zavedené touto kapitolou se provádějí a jsou dokončeny bez zbytečných prodlev a že neprobíhají způsobem, jenž by vytvářel libovolnou a neoprávněnou diskriminaci druhé smluvní strany za totožných či podobných podmínek, a

d) nevyužijí postupy, na něž odkazuje písmeno c), ani nevznesou požadavky na další informace vedoucí k pozdržení přístupu na svůj trh, aniž by pro to měly vědecké či technické ospravedlnění.

ČLÁNEK 5.7

Požadavky na dovoz

1. Požadavky smluvní strany na dovoz se vztahují na celé území druhé smluvní strany.

2. Vyvážející smluvní strana zajistí, aby výrobky vyvážené do dovážející smluvní strany byly v souladu se sanitárními a fytosanitárními požadavky dovážející smluvní strany.

3. Dovážející smluvní strana zajistí, aby se dovozní požadavky na výrobky dovážené z vyvážející smluvní strany používaly přiměřeně a nediskriminačně.

4. Veškeré poplatky za postupy týkající se výrobků dovážených z vyvážející smluvní strany jsou spravedlivé ve vztahu k poplatkům, jež se požadují v souvislosti s obdobnými domácími výrobky, a nesmí být vyšší než skutečná cena služby.

5. Dovážející smluvní strana má právo provádět kontroly dovozu u výrobků dovážených z vyvážející smluvní strany za účelem provádění SFS opatření.

6. Kontroly dovozu prováděné u výrobků dovážených z vyvážející smluvní strany vycházejí ze sanitárního a fytosanitárního rizika spojeného s takovým dovozem. Provedou se bez zbytečného prodlení a s minimálním dopadem na obchod mezi smluvními stranami.

7. Dovážející smluvní strana poskytne vyvážející smluvní straně na její žádost informace o četnosti kontrol dovozu prováděných u výrobků z druhé smluvní strany. Dovážející smluvní strana může případně změnit četnost fyzických kontrol zásilek v důsledku i) ověření, ii) dovozních kontrol nebo iii) vzájemné dohody mezi smluvními stranami, včetně následných konzultací stanovených v této kapitole.

8. V případě, že kontroly dovozu prokáží, že výrobky nejsou v souladu s příslušnými dovozními požadavky dovozní smluvní strany, měla by být veškerá opatření, jež dovozní smluvní strana přijme, přiměřené sanitárnímu a fytosanitárnímu riziku spojenému s dovozem výrobků, jež nesplňují požadavky.

ČLÁNEK 5.8

Ověřování

1. Aby byla vytvořena a zachována důvěra v účinné provádění této kapitoly, má dovážející smluvní strana právo provádět ověřování kdykoli, a to též prostřednictvím:

a) inspekcí na místě ve vyvážející smluvní straně s cílem ověřit celkový systém kontroly a osvědčování příslušných orgánů vyvážející smluvní strany či jeho část v souladu s příslušnými mezinárodními normami, pokyny a doporučeními Codex Alimentarius, OIE a IPPC a

b) žádosti o informace z vyvážející smluvní strany o jejím systému kontroly a osvědčování a získání výsledků kontrol provedených v jeho rámci.

2. Dovážející smluvní strana uvědomuje vyvážející smluvní stranu o výsledcích a závěrech ověření prováděných podle odstavce 1. Dovážející smluvní strana může tyto výsledky zveřejnit.

3. Rozhodne-li se dovážející smluvní strana provést inspekci na místě ve vyvážející smluvní straně, uvědomí ji o tom nejméně 60 kalendářních dnů před uskutečněním této inspekce, s výjimkou naléhavých případů, nebo pokud se smluvní strany dohodnou jinak. Jakékoli změny takové návštěvy musí smluvní strany schválit.

4. Náklady vynaložené na provádění ověřování celkového systému kontroly a osvědčování příslušných orgánů druhé smluvní strany nebo jeho části a kontroly jednotlivých podniků nese dovážející smluvní strana.

5. Dovážející smluvní strana poskytne písemné informace o ověřování vyvážející smluvní straně do 60 kalendářních dní. Vyvážející smluvní strana má 45 kalendářních dnů na to, aby se k takovým informacím vyjádřila. Připomínky vyvážející smluvní strany se připojují a, je-li to na místě, zahrnují do závěrečného výsledného dokumentu.

6. Aniž by byl dotčen odstavec 5, bylo-li během ověřování zjištěno značné riziko pro zdraví či život lidí, zvířat nebo rostlin, musí o tom dovážející smluvní strana co nejdříve a v každém případě do deseti kalendářních dnů po skončení ověřování informovat vývozní smluvní stranu.

ČLÁNEK 5.9

Zjednodušení obchodu

1. V případech, kdy dovážející smluvní strana požaduje k povolení dovozu určité kategorie či kategorií produktů živočišného původu z vyvážející smluvní strany inspekci na místě, použijí se následující ustanovení:

a) ověřování posoudí systém kontroly a osvědčování vyvážející smluvní strany v souladu s článkem 5.8 (Ověřování) a zohlední veškeré důležité písemné informace, jež na vyžádání poskytne vyvážející smluvní strana, a

b) v případě uspokojivého výsledku ověřování systému kontroly a osvědčování informuje dovážející smluvní strana písemně vyvážející smluvní stranu o pozitivním výsledku ověřování. V takovém případě mohou tyto poskytované informace obsahovat údaje, že dovážející smluvní strana povolila nebo povolí dovoz specifické kategorie nebo kategorií produktů, nebo

c) není-li výsledek ověřování systému kontroly a osvědčování uspokojivý, informuje dovážející smluvní strana písemně vyvážející smluvní stranu o výsledku ověřování. V takovém případě sdělení obsahuje některou z následujících informací:

   i) podmínku, včetně podmínek týkajících se systému kontroly a osvědčování vyvážející strany, kterou musí vyvážející smluvní strana zavést, aby mohla dovážející smluvní strana povolit dovoz specifické kategorie nebo kategorií produktů živočišného původu;

   ii) odkaz na skutečnost, že konkrétní podniky vyrábějící produkty živočišného původu mohou vyvážet do dovážející smluvní strany, až pokud splní příslušné dovozní podmínky stanovené v článku 5.7 (Požadavky na dovoz), nebo

   ii) prohlášení, že dovážející smluvní strana nepovolila dovoz specifické kategorie nebo kategorií produktů z vyvážející smluvní strany.

2. V případech, kdy dovážející smluvní strana povolila dovoz specifické kategorie nebo kategorií produktů živočišného původu, na něž odkazuje odst. 1 písm. b), informuje vyvážející smluvní strana dovážející smluvní stranu o seznamu jednotlivých podniků splňujících požadavky dovážející smluvní strany v souladu zejména s článkem 5.7 (Požadavky na dovoz) a článkem 5.8 (Ověřování). Kromě toho

a) na žádost vyvážející smluvní strany schválí dovážející smluvní strana jednotlivé podniky, na něž odkazuje odstavec 3 přílohy 5-B, jež se nacházejí na území vyvážející smluvní strany, aniž by předtím provedla v jednotlivých zařízeních inspekci. Když vyvážející smluvní strana žádá o povolení dovážející smluvní stranu, poskytne veškeré informace, jež dovážející smluvní strana žádá, aby potvrdila soulad s příslušnými požadavky, včetně požadavků článku 5.7 (Požadavky na dovoz). Schválení dovážející smluvní strany musí odpovídat podmínkám stanoveným v příloze 5-B a omezuje se na ty kategorie produktů, pro něž je povolen dovoz;

b) po schválení jednotlivých podniků, na něž odkazuje odst. 2 písm. a), přijme dovážející smluvní strana nezbytná právní či správní opatření v souladu se svými platnými právními a správními postupy, aby povolila dovoz do 40 kalendářních dnů ode dne, kdy obdržela žádost vyvážející smluvní strany doplněnou o informace požadované dovážející smluvní stranou na potvrzení souladu s příslušnými požadavky, včetně požadavků článku 5.7 (Požadavky na dovoz), a

c) dovážející smluvní strana uvědomí vyvážející smluvní stranu o přijetí či zamítnutí jednotlivých podniků, na něž odkazuje odst. 2 písm. a), a případně uvede důvody zamítnutí.

ČLÁNEK 5.10

Opatření týkající se zdraví zvířat a rostlin

1. Smluvní strany uznávají pojetí oblastí prostých škůdců nebo nákaz a oblastí s nízkým výskytem škůdců nebo nákaz v souladu s Dohodou o SFO, normami, pokyny nebo doporučeními OIE a IPPC. Výbor pro sanitární a fytosanitární opatření (dále jen „Výbor pro SFO“) uvedený v článku 5.15 (Výbor pro sanitární a fytosanitární opatření) může s přihlédnutím k Dohodě o SFO a k normám, pokynům nebo doporučením OIE a IPPC stanovit další podrobnosti k postupu uznávání těchto oblastí, včetně postupů uznávání takových oblastí v případě, že se v nich vyskytlo ohnisko.

2. Při určování oblastí prostých škůdců nebo nákaz a oblastí s nízkým výskytem škůdců nebo nákaz zváží smluvní strany takové faktory, jako je zeměpisné vymezení, ekosystémy, epidemiologický dozor a efektivnost sanitárních nebo fytosanitárních kontrol v těchto oblastech.

3. Smluvní strany budou úzce spolupracovat na vymezení oblastí prostých škůdců nebo nákaz a oblastí s nízkým výskytem škůdců nebo nákaz s cílem nastolit vzájemnou důvěru k postupům druhé smluvní strany při vymezování takových oblastí. Přijme-li dovážející smluvní strana vymezení takových oblastí vyvážející smluvní stranou, vychází v zásadě při stanovení nákazového statusu či rostlinolékařského stavu vyvážející smluvní strany nebo jejích částí z informací poskytnutých vyvážející smluvní stranou v souladu s Dohodou o SFO, normami, pokyny nebo doporučeními OIE a IPPC.

4. Pokud dovážející smluvní strana nepřijme vymezení vyvážející smluvní strany, vysvětlí své důvody a připraví se na zahájení konzultací.

5. Pokud vyvážející smluvní strana tvrdí, že oblasti na jejím území jsou prosté škůdců či nákaz nebo se jedná o oblasti s nízkým výskytem škůdců či nákaz, poskytne o tom příslušné důkazy, aby dovážející smluvní straně objektivně prokázala, že tyto oblasti jsou a pravděpodobně zůstanou prosté škůdců či nákaz nebo se jedná o oblasti s nízkým výskytem škůdců či nákaz, podle situace. Za tímto účelem bude dovážející smluvní straně na požádání umožněn rozumný přístup pro inspekci, provedení zkoušek nebo jiných příslušných postupů.

6. Smluvní strany uznávají zásadu rozčlenění na jednotky podle OIE a stanoviště produkce prosté škodlivého organismu podle IPPC. Výbor pro SFO, na nějž odkazuje článek 5.15 (Výbor pro sanitární a fytosanitární opatření), posoudí veškerá doporučení OIE a IPPC, která budou v budoucnu v této věci vydána, a může vydat příslušná doporučení.

ČLÁNEK 5.11

Transparentnost a výměna informací

1. Smluvní strany:

a) usilují o transparentnost, pokud jde o SFS opatření použitelná v případě obchodu a zejména pokud jde o opatření článku 5.7 (Požadavky na dovoz) uplatňované na dovoz z druhé smluvní strany;

b) podporují vzájemné pochopení SFS opatření jednotlivých smluvních stran a jejich používání;

c) si vyměňují informace o otázkách souvisejících s rozvojem a použitím SFS opatření, včetně pokroku v nově dostupných vědeckých důkazech, jež ovlivňují nebo mohou ovlivnit obchod mezi stranami, s cílem minimalizovat jejich negativní dopad na obchod;

d) na žádost kterékoli smluvní strany sdělí do patnácti kalendářních dnů požadavky na dovoz, jež jsou platné pro dovoz specifických produktů, a

e) na žádost kterékoli smluvní strany informují do patnácti kalendářních dnů o stavu vyřizování žádosti o povolení specifických produktů.

2. Kontaktní místa odpovědná za podávání informací podle odstavce 1 jsou určena smluvními stranami v souladu s čl. 13.4 odst. 1 (Informační a kontaktní místa). Informace se zasílají poštou, faxem nebo e-mailem. Informace zasílané e-mailem mohou být opatřeny elektronickým podpisem a zasílají se pouze mezi kontaktními místy.

3. Pokud se informace podle odstavce 1 oznamují WTO v souladu s jejími příslušnými pravidly a postupy nebo pokud se takové informace zveřejňují na úředních veřejně přístupných a bezplatných internetových stránkách smluvních stran, považuje se výměna informací za provedenou.

4. Veškerá oznámení podle této kapitoly se provádějí kontaktním místům, na něž odkazuje odstavec 2.

ČLÁNEK 5.12

Konzultace

1. Smluvní strany si vzájemně písemně do dvou kalendářních dnů oznámí všechna závažná nebo významná rizika pro zdraví či život lidí, zvířat nebo rostlin, včetně potravinových krizí.

2. Pokud má smluvní strana vážné obavy týkající rizika pro život či zdraví lidí, zvířat nebo rostlin v souvislosti s komoditami, se kterými se obchoduje, uskuteční na základě žádosti co nejdříve konzultace ohledně této situace. V takovém případě bude každá smluvní strana usilovat o to, aby včas poskytla veškeré nezbytné informace, a zabránila tak narušení obchodu.

3. Konzultace, na něž odkazuje odstavec 2 tohoto článku, se mohou provést e-mailem, videokonferencí či telefonickou konferencí. Zápis z konzultace zajišťuje strana, jež o ni požádala.

ČLÁNEK 5.13

Mimořádná opatření

1 V případě vážného rizika pro život či zdraví lidí, zvířat nebo rostlin může dovážející smluvní strana bez předchozího oznámení přijmout opatření nezbytná k zajištění ochrany života a zdraví lidí, zvířat nebo rostlin. Pokud jde o zásilky převážené mezi smluvními stranami, dovážející smluvní strana zváží nejvhodnější a nejpřiměřenější řešení, aby zabránila zbytečným narušením obchodu.

2. Smluvní strana, která přijímá opatření, informuje druhou smluvní stranu co nejdříve a v každém případě nejpozději 24 hodin po přijetí opatření. Kterákoli smluvní strana může požádat o jakékoli informace týkající se sanitární a fytosanitární situace a přijatých opatření. Druhá smluvní strana odpoví neprodleně, jakmile bude mít požadované informace k dispozici.

3. Na žádost kterékoli smluvní strany a v souladu s ustanoveními článku 5.12 (Konzultace) zahájí smluvní strany do patnácti kalendářních dnů ode dne oznámení konzultace o dané situaci. Účelem těchto konzultací je zabránit zbytečným narušením obchodu. Smluvní strany mohou zvážit možnosti jednoduššího provádění nebo nahrazení opatření.

ČLÁNEK 5.14

Rovnocennost

1. Smluvní strany mohou uznat, že jednotlivá opatření a/nebo skupiny opatření a/nebo systémy platné v odvětví či jeho části jsou rovnocenné v souladu s odstavci 4 až 7. Uznání rovnocennosti se použije na obchod mezi smluvními stranami se zvířaty a živočišnými produkty, rostlinami a rostlinnými produkty nebo případně se souvisejícími produkty či výrobky.

2. Nebyla-li rovnocennost uznána, uskuteční se obchod za podmínek požadovaných dovážející smluvní stranou, aby splňoval její vhodnou úroveň ochrany.

3. Uznání rovnocennosti vyžaduje posouzení a schválení:

a) stávajících SFS opatření v právních předpisech, normách a postupech, včetně kontrol souvisejících se systémy kontrol a osvědčování, aby bylo zajištěno, že SFS opatření vyvážející smluvní strany a dovážející smluvní strany jsou splněna;

b) dokumentované struktury příslušných orgánů, jejich pravomocí, linie vedení, způsobu fungování a dostupných zdrojů a

c) výkonnosti příslušného orgánu při plnění programu kontrol a záruk.

4. Smluvní strany ve svém posouzení přihlédnou k již nabytým zkušenostem.

5. Dovážející smluvní strana uzná sanitární a fytosanitární opatření vyvážející smluvní strany za rovnocenné, pokud vyvážející smluvní strana objektivně prokáže, že její opatření dosahuje vhodné úrovně ochrany dovážející smluvní strany. Za tím účelem bude dovážející smluvní straně na požádání umožněn rozumný přístup pro inspekci, provedení zkoušek nebo jiných příslušných postupů.

6. Smluvní strany při uznávání rovnocennosti přihlédnou k pokynům Codex Alimentarius, OIE, IPPC a Výboru pro SFO WTO.

7. Byla-li uznána rovnocennost, mohou se smluvní strany kromě toho dohodnout na zjednodušeném vzoru úředních sanitárních a fytosanitárních osvědčení nezbytných pro každou zásilku zvířat a živočišných produktů, rostlin a rostlinných produktů nebo jiného souvisejícího zboží určených k dovozu.

ČLÁNEK 5.15

Výbor pro sanitární a fytosanitární opatření

1. Ve Výboru pro sanitární a fytosanitární opatření (dále jen „Výbor pro SFO“) zřízeném podle článku 16.2 (Specializované výbory) pracují zástupci příslušných orgánů smluvních stran.

2. Výbor pro SFO se sejde do jednoho roku od vstupu této dohody v platnost. Poté se schází alespoň jednou do roka nebo podle dohody smluvních stran. Výbor pro SFO vypracuje na první schůzce svůj jednací řád. Schází se osobně, prostřednictvím telefonické konference či videokonference nebo jakýmkoli jiným prostřednictvím, podle dohody smluvních stran.

3. Výbor pro SFO může schválit zřízení technických pracovních skupin, v nichž pracují odborníci smluvních stran; tyto skupiny zjišťují a řeší technické a vědecké problémy, jež vzniknou v rámci této kapitoly, a zjišťují možnosti další spolupráce ve věci SFS opatření oboustranného zájmu. Je-li zapotřebí dalšího odborného posouzení, mohou se členy těchto skupin stát rovněž osoby, jež nejsou zástupci smluvních stran.

4. Výbor pro SFO se může zabývat jakoukoli záležitostí, která souvisí s účinným fungováním této kapitoly. Má především tyto úkoly a funkce:

a) vytvářet nezbytné postupy či ustanovení k provádění této kapitoly, včetně jejích příloh;

b) sledovat provádění této kapitoly a

c) sloužit jako fórum pro diskuse o problémech plynoucích z použití určitých SFS opatření s cílem dosáhnout vzájemně přijatelných řešení. V této souvislosti se Výbor pro SFO na žádost smluvní strany naléhavě svolá, aby vedl konzultace. Takovými konzultacemi nejsou dotčena práva a povinnosti smluvních stran v rámci kapitoly čtrnáct (Řešení sporů) a kapitoly patnáct (Mechanismus zprostředkování).

5. Výbor pro SFO provádí výměnu informací, odborných znalostí a zkušeností v oblasti dobrých životních podmínek zvířat v zájmu podpory spolupráce v této oblasti mezi smluvními stranami.

6. Smluvní strany mohou na základě rozhodnutí Výboru pro SFO přijmout doporučení a rozhodnutí ohledně povolení dovozu, výměny informací, transparentnosti, uznávání regionalizace, rovnocennosti a alternativních opatření a ohledně jakýchkoli jiných záležitostí, na něž odkazují odstavce 4 a 5.

ČLÁNEK 5.16

Technické konzultace

1. Domnívá-li se smluvní strana, že opatření druhé smluvní strany je nebo by mohlo být v rozporu s povinnostmi podle této kapitoly a působí nebo by mohlo způsobit neoprávněné narušení obchodu, může ve Výboru pro SFO požádat o technické konzultace s cílem dosáhnout vzájemně přijatelného řešení. Příslušné orgány stanovené v příloze 5-A tyto konzultace zprostředkují.

2. Technické konzultace v rámci Výboru pro SFO se považují za ukončené do třiceti dnů od podání žádosti, pokud se smluvní strany nedohodnou, že budou v konzultacích pokračovat. Tyto technické konzultace mohou být uskutečněny prostřednictvím telefonické konference, videokonference nebo jakýmkoli jiným prostřednictvím podle dohody smluvních stran.

KAPITOLA ŠEST

CLA A USNADNĚNÍ OBCHODU

ČLÁNEK 6.1

Cíle

1. Smluvní strany uznávají význam celní spolupráce a zjednodušení obchodu v rozvíjejícím se globálním obchodním prostředí. Smluvní strany se dohodly, že posílí spolupráci v této oblasti s cílem zajistit, aby příslušné právní předpisy a postupy a rovněž administrativní kapacity příslušných správ splňovaly cíle podpory zjednodušení obchodu a současně zajišťovaly účinnou celní kontrolu.

2. Smluvní strany se za tímto účelem dohodly, že právní předpisy musí být nediskriminační a celní postupy musí vycházet z použití moderních metod a účinných kontrol v zájmu boje proti podvodům a ochrany zákonného obchodu.

3. Strany uznávají, že nesmí být nijak ohroženy legitimní cíle veřejné politiky, včetně cílů týkajících se bezpečnosti, ochrany a boje proti podvodům.

ČLÁNEK 6.2

Zásady

1. Smluvní strany se dohodly, že jejich celní předpisy a postupy budou založeny na:

a) mezinárodních nástrojích a normách platných v oblasti cel a obchodu, jež příslušné smluvní strany přijaly, včetně podstatných prvků revidované Kjótské úmluvy o zjednodušení a sladění celních režimů, Mezinárodní úmluvy o harmonizovaném systému popisu a číselného označování zboží a rámce norem pro zabezpečení a zjednodušení celosvětového obchodu (dále jen „rámec SAFE“) Světové celní organizace (dále jen „WCO“);

b) ochraně zákonného obchodu prostřednictvím účinného vymáhání a požadavků na soulad s požadavky právních předpisů;

c) právních předpisech, jež zabraňují zbytečným či diskriminačním překážkám pro hospodářské subjekty, přinášejí další zjednodušení obchodu pro hospodářské subjekty, jež ve vysoké míře splňují právní předpisy, a poskytují záruky proti podvodům a nezákonným či škodlivým činnostem, a

d) pravidlech, která zajistí, že všechny sankce uložené za porušení celních předpisů nebo procesních požadavků budou úměrné a nediskriminující a jejich uložení nepovede k neopodstatněným zpožděním při propouštění zboží.

2. Ve snaze zajistit zlepšení pracovních postupů a nediskriminaci, transparentnost, účinnost, celistvost a odůvodněnost celních postupů, smluvní strany:

a) bude-li to možné, zjednoduší požadavky a formality spojené urychleným propuštěním a odbavením zboží; a

b) budou usilovat o další zjednodušení a normalizaci údajů a dokumentace, již požadují celní a jiné orgány.

ČLÁNEK 6.3

Celní spolupráce

1. Smluvní strany spolupracují v celních záležitostech v rámci svých příslušných orgánů, a snaží se tak zajistit dosažení cílů stanovených v článku 6.1 (Cíle).

2. V zájmu posílení spolupráce v celních záležitostech smluvní strany mimo jiné:

a) podstupují výměnu informací ohledně svých příslušných celních právních předpisů, jejich provádění a ohledně celních postupů, a to zejména v těchto oblastech:

i) zjednodušení a modernizace celních postupů;

ii) prosazování práv duševního vlastnictví na hranicích ze strany celních orgánů;

ii) tranzitní přeprava a překládka a

iv) vztahy s obchodní veřejností;

b) rozvíjejí společné iniciativy související s dovozem, vývozem a s jinými celními postupy a iniciativy, jejichž cílem je zajistit obchodní veřejnosti efektivní služby;

c) spolupracují na aspektech zajištění a zjednodušení dodavatelského řetězce v rámci mezinárodního obchodu souvisejících s celními záležitostmi v souladu s rámcem SAFE;

d) případně zavedou vzájemné uznávání svých příslušných technik řízení rizik, norem v oblasti rizik, bezpečnostních kontrol a programů obchodního partnerství, včetně takových aspektů, jako je přenos dat a vzájemně dohodnuté přínosy, a

e) posílí spolupráci s mezinárodními organizacemi, jako jsou WTO a WCO.

ČLÁNEK 6.4

Tranzit a překládka

1. Smluvní strany zajistí zjednodušení a účinnou kontrolu překládky na svých příslušných územích a tranzitu přes ně.

2. Smluvní strany budou podporovat a provádět regionální ujednání o tranzitu s cílem zjednodušit obchod.

3. Smluvní strany zajistí spolupráci a koordinaci mezi všemi příslušnými orgány a agenturami na svém území s cílem zjednodušit přepravu v tranzitu.

ČLÁNEK 6.5

Předběžná rozhodnutí

Před dovozem zboží na své území a v souladu s vlastními právními předpisy a postupy vydá každá smluvní strana prostřednictvím svých celních úřadů či jiných příslušných orgánů písemná předběžná rozhodnutí obchodníkům se sídlem na jejím území ohledně celní klasifikace, původu a jiných záležitostí, podle rozhodnutí smluvní strany.

ČLÁNEK 6.6

Zjednodušený celní režim

1. Každá smluvní strana vytvoří zjednodušené dovozní a vývozní postupy, jež jsou transparentní a účinné, aby se omezily náklady a zvýšila předvídatelnost pro hospodářské subjekty, a to i pro malé a střední podniky. Snazší přístup ke zjednodušeným celním postupům bude poskytnut rovněž oprávněným obchodním subjektům na základě objektivních a nediskriminačních kritérií.

2. Jednotné celní prohlášení nebo jeho elektronická forma se použije pro účely splnění formálních požadavků pro propuštění zboží do celního režimu.

3. Smluvní strany používají moderní celní techniky, včetně metod posouzení rizika a auditu po odbavení, v zájmu jednoduššího a snazšího vstupu a propouštění zboží.

4. Smluvní strany podporují progresivní rozvoj a využívání systémů, a to i těch založených na informačních technologiích, v zájmu snazší elektronické výměny dat mezi svými příslušnými obchodními subjekty, celními úřady a jinými příslušnými orgány.

ČLÁNEK 6.7

Propuštění zboží

Každá smluvní strana zajistí, aby její celní úřady, pohraniční orgány nebo jiné příslušné úřady uplatňovaly požadavky a postupy, jež:

a) stanoví rychlé uvolnění zboží ve lhůtě nepřesahující lhůtu stanovenou pro zajištění souladu s jejími celními zákony a formalitami a jinými zákony a formalitami souvisejícími s obchodem;

b) umožní zpracování před příjezdem (tj. předběžné elektronické podání a případné zpracování informací dříve, než zboží fyzicky na hranice dorazí), aby mohlo být zboží po příjezdu na hranice propuštěno, a

c) zajistí propuštění zboží, aniž by bylo zaplaceno clo, na základě předložení záruky, je-li požadována, v souladu s právními předpisy každé strany, zajišťující konečné vyplacení cla.

ČLÁNEK 6.8

Poplatky a platby

1. Poplatky a platby mohou být uloženy pouze na služby poskytované ve spojení s dotčeným dovozem nebo vývozem nebo na jakékoli formality vyžadované v souvislosti s takovým dovozem nebo vývozem. Nepřesahují přibližnou cenu poskytnuté služby a nevypočítávají se na valorickém základě.

2. Informace o poplatcích a platbách se zveřejní prostřednictvím úředně stanoveného média, včetně internetových stránek. Mezi takové informace patří zdůvodnění poplatků nebo plateb za poskytovanou službu, odpovědný orgán, poplatky nebo platby, které se uplatní, a kdy a jak se má platba provést.

3. Nové nebo pozměněné poplatky a platby se neuloží, dokud nejsou informace v souladu s odstavcem 2 zveřejněny a přímo dostupné.

ČLÁNEK 6.9

Celní deklaranti

Smluvní strany se dohodly, že jejich příslušná celní ustanovení a postupy nebudou vyžadovat povinné využití celních deklarantů. Pokud budou smluvní strany vydávat licence celním deklarantům, budou uplatňovat transparentní, nediskriminační a přiměřená pravidla.

ČLÁNEK 6.10

Kontrola před odesláním

Smluvní strany se dohodly, že jejich příslušná celní ustanovení a postupy nebudou vyžadovat povinné využití kontroly před odesláním, jak je definována v Dohodě o kontrole před odesláním, či jiné kontrolní aktivity, které v místě určení před proclením provádějí soukromé společnosti.

ČLÁNEK 6.11

Celní hodnota

1. Smluvní strany stanoví celní hodnotu zboží v souladu s Dohodou o celní hodnotě.

2. Smluvní strany spolupracují za účelem dosažení společného přístupu k otázkám týkajícím se celní hodnoty.

ČLÁNEK 6.12

Řízení rizika

1. Každá smluvní strana při svých postupech zkoumání a propouštění zboží a při postupech ověřování po vstupu vychází ze zásad posuzování rizika a z auditu a nezkoumá podrobně každou zásilku, zda splňuje všechny dovozní požadavky.

2. Smluvní strany se dohodly, že přijmou a budou používat své požadavky a postupy kontroly dovozu, vývozu, tranzitu a překládky zboží na základě zásad řízení rizika, jež se uplatní, aby se pozornost opatření zajišťujících soulad zaměřila na transakce, jež si pozornost zasluhují.

ČLÁNEK 6.13

Jediná přepážka

Každá smluvní strana se vynasnaží zavést či zachovat systém jediné přepážky, jenž usnadní jednotné elektronické předávání všech informací požadovaných celními a jinými právními předpisy na vývoz, dovoz a tranzit zboží.

ČLÁNEK 6.14

Odvolací řízení

1. Každá smluvní strana poskytne účinné, rychlé, nediskriminační a snadno přístupné postupy zajišťující právo na odvolání proti správním krokům, usnesením a rozhodnutím celních nebo jiných příslušných orgánů, jež mají vliv na dovoz, vývoz nebo tranzit zboží.

2. Odvolací řízení mohou zahrnovat správní přezkum orgánem dohledu a soudní přezkum rozhodnutí, jež byla přijata na správní úrovni, v souladu s právními předpisy smluvních stran.

ČLÁNEK 6.15

Transparentnost

1. Každá smluvní strana zveřejní či jinak zpřístupní, a to i elektronickými prostředky, své právní a správní předpisy a postupy a další požadavky týkající se celních postupů a zjednodušení obchodu.

2. Každá smluvní strana stanoví nebo zachová jedno nebo více míst pro dotazy nebo informačních míst, kam se mohou zájemci obracet s dotazy ohledně celních záležitostí a záležitostí týkajících se zjednodušení obchodu.

ČLÁNEK 6.16

Vztahy s obchodní veřejností

Smluvní strany se dohodly, že:

a) při přípravě legislativních návrhů a obecných postupů souvisejících s celními záležitostmi a záležitostmi zjednodušení obchodu je důležité včas konzultovat se zástupci obchodu. Za tímto účelem se mezi celními orgány a obchodní veřejností případně povedou konzultace;

b) zveřejní či jinak zpřístupní, pokud možno elektronicky, nové právní předpisy a obecné postupy týkající se celních záležitostí a záležitostí zjednodušení obchodu, a to před uplatněním takových předpisů či postupů, a rovněž změny a výklad takových předpisů a postupů. Smluvní strany rovněž zveřejní odpovídající oznámení administrativní povahy, včetně požadavků orgánů a vstupních postupů, pracovní doby a pracovních postupů celních úřadů v přístavech a na hraničních přechodech a kontaktních míst pro vyřizování žádostí o informace;

c) je zapotřebí ponechat rozumné časové období mezi zveřejněním nových či změněných právních předpisů, postupů a poplatků či plateb a jejich vstupem v platnost, aniž by byly dotčeny legitimní cíle veřejné politiky (např. změny celních sazeb), a

d) zajistí, aby jejich příslušné celní a související požadavky a postupy nadále odpovídaly potřebám obchodní veřejnosti, řídily se osvědčenými postupy a aby pokud možno co nejméně omezovaly obchod.

ČLÁNEK 6.17

Výbor pro celní záležitosti

1. Výbor pro celní záležitosti zřízený článkem 16.2 (Specializované výbory) se skládá ze zástupců celních a jiných příslušných orgánů smluvních stran. Výbor pro celní záležitosti zajišťuje řádné fungování této kapitoly, Protokolu 1 a veškerých dalších ustanovení souvisejících s celními záležitostmi, na nichž se smluvní strany dohodly. Smluvní strany mohou ve Výboru pro celní záležitosti zkoumat veškeré záležitosti, jež do tohoto rámce přísluší, a rozhodovat o nich.

2. Smluvní strany mohou ve Výboru pro celní záležitosti přijímat doporučení a rozhodnutí o vzájemném uznávání technik řízení rizik, norem v oblasti rizik, bezpečnostních kontrol a programů obchodního partnerství, včetně takových aspektů, jako je přenos dat a vzájemně dohodnuté přínosy, a o jakýchkoli jiných záležitostech zahrnutých v odstavci 1.

3. Smluvní strany se mohou dohodnout, že uspořádají schůzky *ad hoc* v souvislosti s jakoukoli celní záležitostí, včetně pravidel původu a jakýchkoli dalších celních ustanovení, podle dohody stran. Mohou případně rovněž vytvořit podskupiny pro konkrétní záležitosti.

KAPITOLA SEDM

NECELNÍ PŘEKÁŽKY OBCHODU A INVESTICE DO VÝROBY OBNOVITELNÉ ENERGIE

ČLÁNEK 7.1

Cíle

V souladu s celosvětovým úsilím o snížení emisí skleníkových plynů sledují smluvní strany společný cíl, kterým je podpora, rozvoj a zvýšení výroby energie z obnovitelných a udržitelných nefosilních zdrojů, a to zejména prostřednictvím snazšího obchodování a investic. Smluvní strany budou za tímto účelem spolupracovat na odstranění či snížení cel a také necelních překážek a na větší konvergenci právních předpisů s regionálními a mezinárodními normami.

ČLÁNEK 7.2

Definice

Pro účely této kapitoly:

a) „požadavkem na místní podíl“,

i) pokud jde o zboží, požadavek, aby podnik nakupoval či používal zboží domácího původu nebo z domácího zdroje, ať již je tento požadavek upřesněn na konkrétní zboží, objem či hodnotu produktů či podíl objemu či hodnoty jeho místní výroby;

ii) pokud jde o služby, požadavek, který omezuje výběr poskytovatele služby nebo poskytnutých služeb na úkor služeb či poskytovatelů služeb z druhé smluvní strany;

b) „opatřením“ každé opatření v rámci působnosti této kapitoly, které přijala některá smluvní strana, ve formě zákona, nařízení, pravidla, postupu, rozhodnutí, správního aktu nebo v jakékoli jiné formě;

c) „kompenzací“ jakákoli podmínka na podporu místního rozvoje, jako je neoprávněné udělování licencí na technologii, investice, povinnost uzavírat smlouvy s konkrétní finanční institucí, výměnný obchod a podobné požadavky;

d) „partnerstvím“ jakýkoli právní subjekt jako korporace, trust, partnerství, společný podnik nebo sdružení;

e) „poskytovatelem služeb“ subjekt podle definice v čl. 8.2 písm. l) (Definice).

ČLÁNEK 7.3

Oblast působnosti

1. Tato kapitola se použije na opatření, jež mohou mít vliv na obchod a investice mezi smluvními stranami v souvislosti s výrobou energie z obnovitelných a udržitelných nefosilních zdrojů, konkrétně větrné, solární, aerotermální, geotermální, hydrotermální energie a energie z oceánů, vodní energie, energie z biomasy, ze skládkového plynu, z plynů čističek odpadových vod a z bioplynů, avšak nikoli s produkty, z nichž se energie vyrábí.

2. Tato kapitola se nepoužije na výzkumné a vývojové projekty, ani na demonstrační projekty, jež se provádějí v nekomerčním měřítku.

3. Touto kapitolou není dotčeno uplatňování jakýchkoli dalších příslušných ustanovení této dohody, ani jakékoli výjimky, výhrady či omezení této dohody, ohledně opatření zmíněných v odstavci 1. Pro upřesnění je třeba uvést, že v případě rozporu mezi touto kapitolou a jinými ustanoveními této dohody mají jiná ustanovení této dohody v rozporné otázce přednost.

ČLÁNEK 7.4

Zásady

Každá smluvní strana:

a) se zdrží přijetí opatření stanovících požadavek na místní podíl nebo jakoukoli jinou kompenzaci, jež má vliv na produkty, poskytovatele služeb, podnikatele či podniky druhé smluvní strany;

b) se zdrží přijetí opatření, jež vyžadují vytvoření partnerství s místními společnostmi, kromě případů, kdy je takové partnerství považováno za nezbytné z technických důvodů a smluvní strana může na žádost druhé smluvní strany takové technické důvody prokázat;

c) zajistí, aby veškerá uplatňovaná pravidla týkající se postupů povolování, osvědčování a udílení licencí, zejména pokud jde o vybavení, zařízení a přidružené infrastruktury přenosových sítí, byla objektivní, transparentní, nelibovolná a nediskriminační pro žadatele druhé smluvní strany;

d) zajistí, aby správní poplatky účtované:

   i) za dovoz a použití zboží pocházejícího z druhé smluvní strany či majícího dopad na dodávky zboží dodavatelem druhé smluvní strany či ve spojení s ním podléhaly článku 2.10 (Poplatky a jiné formality spojené s dovozem a vývozem);

ii) za poskytování služeb dodavateli druhé smluvní strany či ve spojení s ním podléhaly článku 8.18 (Oblast působnosti a definice), článku 8.19 (Podmínky pro udílení licencí a kvalifikace) a článku 8.20 (Postupy udílení licencí a kvalifikace), a

e) zajistí, aby podmínky a postupy pro napojení na soustavy pro přenos elektřiny a přístup k nim byly transparentní a nediskriminovaly poskytovatele z druhé smluvní strany.

ČLÁNEK 7.5

Normy, technické předpisy a posouzení shody

1. Existují-li pro výrobu energie z obnovitelných a udržitelných nefosilních zdrojů mezinárodní či regionální normy, smluvní strany je nebo jejich relevantní části použijí jako základ pro své technické předpisy, s výjimkou případů, kdy by tyto mezinárodní normy či jejich relevantní části byly neúčinné či nevhodné ke splnění legitimních sledovaných cílů. Pro účely použití tohoto odstavce se za relevantní mezinárodní normalizační subjekty považují zejména Mezinárodní organizace pro normalizaci (dále jen „ISO“) a Mezinárodní elektrotechnická komise (dále jen „IEC“).

2. Je-li to vhodné, upřesní smluvní strany technické předpisy vycházející z požadavků na výkonnost výrobku, a to i na environmentální výkonnost, spíše než na konstrukční nebo popisné charakteristiky.

3. Pokud jde o výrobky uvedené v kapitole 84 harmonizovaného systému (kromě čísla 8401) a v položkách HS 850231 a 854140:

a) Unie přijme pro účely uvedení takových výrobků na trh prohlášení o shodě od singapurských dodavatelů za stejných podmínek jako od dodavatelů z Unie bez dalších požadavků a

b) Singapur přijme pro účely uvedení takových výrobků na trh prohlášení o shodě EU nebo zkušební protokoly bez dalších požadavků. Singapur může požadovat povinné zkoušky či osvědčení provedené třetí stranou za podmínek stanovených v článku 5 (Ochranná opatření) přílohy 4-A.

Pro upřesnění je třeba uvést, že tímto odstavcem není dotčena možnost smluvních stran uplatňovat požadavky nesouvisející s výrobky, na něž odkazuje tento odstavec, jako jsou předpisy v oblasti územního plánování nebo stavební předpisy.

ČLÁNEK 7.6

Výjimky

1. Tato kapitola podléhá ustanovením o bezpečnosti a obecných výjimkách stanoveným v článku 2.14 (Obecné výjimky), článku 8.62 (Obecné výjimky), článku 9.3 (Bezpečnost a obecné výjimky) a, pro upřesnění, příslušným ustanovením kapitoly šestnáct (Institucionální, obecná a závěrečná ustanovení).

2. Pro upřesnění je třeba uvést, že v závislosti na požadavku, aby taková opatření nebyla uplatňována způsobem, jenž by vedl k libovolné či neoprávněné diskriminaci mezi produkty, poskytovateli služeb či investory smluvních stran tam, kde převažují stejné podmínky, nebo ke skrytému omezení obchodu a investic mezi smluvními stranami, žádné ustanovení této kapitoly nebrání žádné ze smluvních stran v přijetí nebo vymáhání opatření nezbytných k bezpečnému provozu dotčených energetických sítí nebo k zajištění bezpečných dodávek energie.

ČLÁNEK 7.7

Provádění a spolupráce

1. Smluvní strany spolupracují ve Výboru pro obchod zřízeném podle článku 16.1 (Výbor pro obchod) a v jeho rámci si předávají informace o veškerých otázkách důležitých pro provádění této kapitoly. Smluvní strany mohou na základě rozhodnutí Výboru pro obchod za tímto účelem přijímat vhodná prováděcí opatření a vhodným způsobem tuto kapitolu aktualizovat.

2. Spolupráce může zahrnovat:

a) výměnu informací, zkušeností s právními předpisy a osvědčených postupů v oblastech, jako jsou:

   i) vytváření a nediskriminační provádění opatření podporujících odběr energie z obnovitelných zdrojů;

   ii) zachycování a skladování uhlíku;

   ii) inteligentní distribuční soustavy;

iv) energetickou účinnost nebo

v) technické předpisy, normy a postupy posuzování shody týkající se např. požadavků na kodex distribuční soustavy;

b) podporu konvergence, a to i na příslušných regionálních fórech, svých domácích nebo regionálních technických předpisů, návrhů předpisů, norem, požadavků a postupů posuzování shody s mezinárodními normami.

KAPITOLA OSM

SLUŽBY, USAZOVÁNÍ A ELEKTRONICKÝ OBCHOD

ČÁST A

OBECNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 8.1

Cíl a oblast působnosti

1. Smluvní strany opětovně potvrzují své příslušné závazky podle Dohody o WTO a stanoví nezbytná opatření pro postupnou reciproční liberalizaci obchodu službami a liberalizaci usazování a elektronického obchodu.

2. Není-li stanoveno jinak, tato kapitola:

a) se nevztahuje na subvence ani podpory poskytované smluvní stranou, včetně státem podporovaných půjček, záruk a pojistek;

b) se nevztahuje na služby poskytované při výkonu vládní moci na příslušných územích smluvních stran. Pro účely této kapitoly se službou poskytovanou při výkonu vládní moci rozumí jakákoli služba, kromě služby poskytované na komerční bázi nebo v konkurenci s jedním nebo několika poskytovateli služeb;

c) nevyžaduje privatizaci státních podniků a/nebo

d) se nevztahuje na právní předpisy či požadavky řídící veřejné zakázky vládních agentur na nákup služeb pro vládní účely a nikoli za účelem dalšího obchodního prodeje nebo s cílem využít dodávku služeb k obchodnímu prodeji.

3. Každá smluvní strana si uchová právo regulovat a zavádět nové předpisy v zájmu dosažení legitimních cílů politiky způsobem, jenž je v souladu s touto kapitolou.

4. Tato kapitola se nevztahuje na opatření týkající se fyzických osob, jež usilují o přístup na pracovní trh smluvní strany, ani na opatření týkající se občanství, bydliště nebo zaměstnání na trvalém základě. Žádná ustanovení této kapitoly nelze vykládat tak, že brání smluvní straně, aby uplatňovala opatření za účelem regulace vstupu fyzických osob z druhé smluvní strany na její území nebo jejich dočasného pobytu na něm, včetně opatření, jež jsou nezbytná pro ochranu celistvosti jejích hranic, a aby zajistila spořádaný pohyb fyzických osob přes hranice, za předpokladu, že se tato opatření neuplatňují takovým způsobem, který ruší nebo zmenšuje výhody[1] vznikající druhé smluvní straně podle podmínek této kapitoly.

ČLÁNEK 8.2

Definice

Pro účely této kapitoly:

a) „přímými daněmi“ se rozumí všechny daně z celkových příjmů, celkového majetku nebo z částí příjmů nebo majetku, včetně daní ze zisku z převodu majetku, daní z nemovitosti, dědické daně a darovací daně a daní z celkového objemu mezd a platů placených podniky a daní z přírůstku hodnoty majetku;

b) „právnickou osobou“ se rozumí jakýkoli právní subjekt řádně založený nebo jinak organizovaný podle platného práva, za účelem zisku nebo z jiného důvodu, v soukromém nebo státním vlastnictví, včetně jakékoli korporace, jakéhokoli trustu, partnerství, společného podniku, podniku jednotlivce a sdružení;

[1] Pouhý vízový požadavek pro fyzické osoby z určitých zemí a nikoli pro fyzické osoby z jiných zemí se nepovažuje za opatření, jež ruší nebo zmenšuje výhody vyplývající z podmínek specifického závazku.

c) „právnickou osobou Unie“ nebo „právnickou osobou Singapuru“ se rozumí:

i) právnická osoba zřízená v souladu s právními předpisy Unie a/nebo členských států Unie nebo Singapuru se sídlem, ústřední správou[1] nebo hlavní provozovnou na území Unie nebo Singapuru, nebo

ii) v případě usazování podle čl. 8.8 písm. d) (Definice) právnická osoba, kterou vlastní či kontrolují fyzické osoby členských států Unie nebo Singapuru nebo právnická osoba Unie nebo právnická osoba Singapuru.

Pokud má právnická osoba na území Unie nebo Singapuru pouze své sídlo nebo ústřední správu, je považována za právnickou osobu Unie nebo Singapuru, pouze pokud se účastní podstatných obchodních operací[2] na území Unie nebo Singapuru;

[1] „Ústřední správou“ se rozumí hlavní sídlo, kde se přijímají konečná rozhodnutí.

[2] Unie chápe pojem „skutečná a trvalá vazba“ s hospodářstvím členského státu Unie popsaný v článku 54 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“) jako rovnocenný pojmu „podstatné obchodní operace“. Proto pokud jde o právnické osoby zřízené v souladu s právními předpisy Singapuru, které mají pouze sídlo nebo ústřední správu na území Singapuru, rozšíří Unie výhody této dohody, pouze pokud taková právnická osoba má trvalou a skutečnou vazbu se Singapurským hospodářským.

Právnická osoba je:

i) „vlastněna“ fyzickými nebo právnickými osobami Unie a/nebo jednoho z členských států Unie nebo Singapuru, pokud osoby z Unie a/nebo jednoho z členských států Unie nebo Singapuru užitečně vlastní více než 50 % základního jmění;

ii) „kontrolována“ fyzickými nebo právnickými osobami Unie a/nebo jednoho z členských států Unie nebo Singapuru, jestliže takové osoby mají právo jmenovat většinu jejích ředitelů nebo jinak ze zákona řídit její činnost;

ii) „ve spojení“ s jinou osobou, pokud tuto jinou osobu kontroluje nebo je jí kontrolována, nebo pokud jsou jak právnická osoba, tak uvedená jiná osoba kontrolovány stejnou osobou;

d) bez ohledu na písmeno c) se ustanovení této dohody vztahují rovněž na přepravní společnosti usazené mimo Unii a kontrolované státními příslušníky členského státu Unie, jsou-li jejich plavidla registrována v souladu s příslušnými právními předpisy daného členského státu Unie a plují-li pod vlajkou některého z členských států Unie;

e) „opatřením“ každé opatření strany ve formě zákona, nařízení, pravidla, postupu, rozhodnutí, správního aktu nebo v jakékoli jiné formě;

f) „opatřeními přijatými nebo zachovávanými stranou“ opatření přijatá:

i) ústředními, regionálními nebo místními orgány veřejné správy a samosprávy nebo

ii) nevládními orgány při výkonu pravomocí delegovaných ústředními, regionálními nebo místními vládami nebo správními orgány;

g) „opatřeními přijatými a zachovanými smluvní stranou, jež mají vliv na obchod službami“ se rozumí rovněž opatření týkající se:

i) nákupu, placení nebo využívání služby;

ii) přístupu k službám, u kterých smluvní strany požadují, aby se všeobecně nabízely veřejnosti, a jejich využívání v souvislosti s poskytováním služeb a

ii) přítomnosti, včetně komerční přítomnosti, osob ze smluvní strany v souvislosti s poskytováním služby na území druhé smluvní strany;

h) „seznam specifických závazků“ odkazuje v případě Unie na přílohu 8-A a její dodatky a v případě Singapuru na přílohu 8-B a její dodatky;

i) „spotřebitelem služeb“ se rozumí jakákoli osoba čerpající či využívající služby;

j) „dodávka služby“ zahrnuje výrobu, distribuci, marketing, prodej a dodávání služby;

k) „službou druhé smluvní strany“ se rozumí služba, jež je poskytována:

i) z nebo na území druhé smluvní strany nebo v případě námořní dopravy plavidlem registrovaným podle zákonů druhé smluvní strany nebo osobou z druhé smluvní strany, která službu poskytuje prostřednictvím provozování plavidla a/nebo jeho využití či využití jeho části, nebo

ii) v případě poskytování služby poskytovatelem služeb z druhé smluvní strany prostřednictvím komerční přítomnosti nebo prostřednictvím přítomnosti fyzických osob;

l) „poskytovatelem služeb“ se rozumí jakákoli osoba, která poskytuje nebo usiluje o poskytování služby, a to i prostřednictvím usazení;

m) „obchodem službami“ se rozumí poskytování služby:

i) z území jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany („přeshraniční“);

ii) na území jedné smluvní strany spotřebiteli služby z druhé smluvní strany („využití v cizině“);

ii) poskytovatelem služby jedné smluvní strany prostřednictvím komerční přítomnosti na území druhé smluvní strany („komerční přítomnost“);

iv) poskytovatelem služby jedné smluvní strany prostřednictvím přítomnosti fyzických osob dotčené smluvní strany na území druhé smluvní strany („přítomnost fyzických osob“).

ČÁST B

PŘESHRANIČNÍ POSKYTOVÁNÍ SLUŽEB

ČLÁNEK 8.3

Oblast působnosti

Tento oddíl se použije pro opatření smluvních stran, jež mají vliv na přeshraniční poskytování všech odvětví služeb, kromě:

a) audiovizuálních služeb;

b) námořní kabotáže států[1] a

c) služeb vnitrostátní a mezinárodní letecké dopravy, ať již pravidelné nebo nepravidelné, a služeb přímo spjatých s uplatňováním provozních práv, kromě:

i) opravy letadel a údržby, během níž je stroj vyřazen z provozu;

[1] Aniž je dotčen rozsah činností, které lze považovat za kabotáž podle příslušných vnitrostátních právních předpisů, zahrnuje vnitrostátní námořní kabotáž podle této kapitoly dopravu cestujících nebo zboží mezi přístavem nebo místem v členském státě Unie a jiným přístavem nebo místem v témž členském státě Unie, včetně jeho kontinentálního šelfu, jak stanoví Úmluva Organizace spojených národů o mořském právu (dále jen „UNCLOS“), a dopravu, která začíná i končí ve stejném přístavu nebo místě v členském státě Unie.

ii) prodeje a marketingu leteckých dopravních služeb a

ii) služeb v oblasti počítačového rezervačního systému.

ČLÁNEK 8.4

Definice

Pro účely tohoto oddílu se „přeshraničním poskytováním služeb“ rozumí poskytování služeb:

a) z území jedné smluvní strany na území druhé smluvní strany a

b) na území jedné strany spotřebiteli služby z druhé strany.

ČLÁNEK 8.5

Přístup na trh

1. Pokud jde o přístup na trh prostřednictvím přeshraničního poskytování služeb, udílí každá smluvní strana službám a poskytovatelům služeb druhé smluvní strany zacházení, které není o nic méně příznivé než zacházení, které poskytuje podle požadavků, omezení a podmínek dohodnutých a stanovených v jejím seznamu specifických závazků.

2. V odvětvích, pro která byly přijaty závazky ohledně přístupu na trh, se opatření, která smluvní strana nepřijímá nebo nezachovává, ať už na základě regionálního členění, nebo na základě celého území, není-li v seznamu specifických závazků stanoveno jinak, definují jako:

a) omezení počtu poskytovatelů služeb, ať už formou číselných kvót, monopolů, výhradních poskytovatelů služeb nebo požadavků na test ekonomické potřebnosti[1];

b) omezení celkové hodnoty transakcí služeb nebo aktiv formou číselných kvót nebo požadavkem na provedení testu ekonomické potřebnosti a

c) omezení celkového počtu operací služeb nebo celkového množství produkce služeb vyjádřeného určenými číselnými jednotkami formou kvót nebo požadavku na provedení testu ekonomické potřebnosti[2].

[1] Ustanovení odst. 2 písm. a) zahrnují opatření, jež jako podmínku pro přeshraniční poskytování služeb vyžadují, aby poskytovatel služby druhé smluvní strany byl usazen ve smyslu čl. 8.8 písm. d) (Definice) nebo aby byl rezidentem na území smluvní strany.

[2] Toto písmeno se netýká opatření smluvní strany, která omezují vstupy pro poskytování služeb.

ČLÁNEK 8.6

Národní zacházení

1. V odvětvích uvedených v seznamu specifických závazků a s výhradou všech podmínek a požadavků v něm stanovených poskytne každá smluvní strana službám a poskytovatelům služeb druhé smluvní strany neméně příznivé zacházení, než jaké poskytuje svým vlastním obdobným službám a poskytovatelům služeb, pokud jde o veškerá opatření s dopadem na přeshraniční dodávání služeb.

2. Smluvní strana může splnit požadavek odstavce 1 tím, že bude službám nebo poskytovatelům služeb druhé smluvní strany poskytovat buď formálně totožné zacházení, nebo formálně odlišné zacházení, než jaké poskytuje svým vlastním obdobným službám a poskytovatelům služeb.

3. Formálně totožné nebo formálně odlišné zacházení se považuje za méně příznivé, mění-li podmínky hospodářské soutěže ve prospěch služeb nebo poskytovatelů služeb smluvní strany v porovnání s obdobnými službami nebo poskytovateli služeb druhé smluvní strany.

4. Specifické závazky podle tohoto článku by neměly být vykládány tak, že vyžadují, aby kterákoli strana vyrovnávala všechny vnitřní konkurenční nevýhody vyplývající ze zahraniční povahy příslušných služeb nebo poskytovatelů služeb.

ČLÁNEK 8.7

Seznam specifických závazků

1. Odvětví liberalizovaná smluvní stranou podle tohoto oddílu a omezení přístupu na trh a národního zacházení prostřednictvím výhrad platných pro služby a poskytovatele služeb druhé smluvní strany v těchto odvětvích jsou uvedena v seznamu specifických závazků.

2. Žádná ze smluvních stran nesmí přijmout nová nebo více diskriminační opatření, pokud jde o služby nebo poskytovatele služeb druhé smluvní strany v souvislosti se specifickými závazky přijatými v souladu s odstavcem 1.

ODDÍL C

USAZENÍ

ČLÁNEK 8.8

Definice

Pro účely tohoto oddílu:

a) „pobočkou“ právnické osoby se rozumí provozovna nebo právnická osoba bez samostatné právní subjektivity a je odbočkou mateřské společnosti;

b) „hospodářská činnost“ zahrnuje jakékoli činnosti hospodářského charakteru, kromě činností prováděných pro výkon státní správy, tj. činností neprováděných ani na komerčním základě, ani v rámci soutěže s jedním nebo více hospodářskými subjekty;

c) „podnikatelem“ se rozumí jakákoli osoba smluvní strany, jež hodlá vykonávat či vykonává hospodářskou činnost prostřednictvím usazení[1];

d) „usazením“ se rozumí:

i) ustavení, nabytí nebo udržování právnické osoby; nebo

ii) vytvoření nebo udržování pobočky nebo zastoupení

s cílem vytvořit nebo udržovat dlouhodobé hospodářské vztahy na území smluvní strany pro účely vykonávání hospodářské činnosti, včetně mimo jiné poskytování služby;

[1] Pokud není hospodářská činnost prováděna přímo právnickou osobou, ale prostřednictvím jiných forem usazení, jako je pobočka nebo zastupitelská kancelář, poskytne se podnikateli (tj. právnické osobě) prostřednictvím takového podniku přesto zacházení poskytované podnikatelům podle této dohody. Takové zacházení se rozšíří na podnik, jehož prostřednictvím se provádí hospodářská činnost, a nesmí být rozšířeno na žádné jiné části podnikatele se sídlem mimo území, kde se provádí hospodářská činnost.

e) „dceřinou společností“ právnické osoby smluvní strany se rozumí právnická osoba, která je kontrolována jinou právnickou osobou dotčené smluvní strany v souladu s vnitrostátním právem[1].

ČLÁNEK 8.9

Oblast působnosti

Tento oddíl se vztahuje k opatřením, jež smluvní strany přijaly či zachovaly v platnosti a jež mají vliv na usazování u všech hospodářských činností s výjimkou:

a) těžby, výroby a zpracování[2] jaderného materiálu;

b) výroby zbraní, střeliva a válečného materiálu a obchodu s nimi;

c) audiovizuálních služeb;

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že dceřiná společnost právnické osoby smluvní strany může rovněž odkazovat na právnickou osobu, jež je dceřinou společností jiné dceřiné společnosti právnické osoby dotčené smluvní strany.

[2] Pro upřesnění je třeba uvést, že zpracování jaderného materiálu zahrnuje všechny činnosti obsažené v Mezinárodní standardní klasifikaci všech ekonomických činností stanovené Statistickým oddělením OSN, Statistical Papers, řada M, č. 4, ISIC Rev. 3.1, 2002, kód 2330.

d) námořní kabotáže států[1] a

e) služeb vnitrostátní a mezinárodní letecké dopravy, ať již pravidelné nebo nepravidelné, a služeb přímo spjatých s uplatňováním provozních práv, kromě:

i) opravy letadel a údržby, během níž je stroj vyřazen z provozu;

ii) prodeje a marketingu leteckých dopravních služeb a

ii) služeb v oblasti počítačového rezervačního systému.

ČLÁNEK 8.10

Přístup na trh

1. Pokud jde o přístup na trh prostřednictvím usazování, udílí každá smluvní strana podnikům a podnikatelům druhé smluvní strany zacházení, které není o nic méně příznivé než zacházení, které poskytuje podle požadavků, omezení a podmínek dohodnutých a stanovených v jejím seznamu specifických závazků.

[1] Aniž je dotčen rozsah činností, které lze považovat za kabotáž podle příslušných vnitrostátních právních předpisů, zahrnuje vnitrostátní námořní kabotáž podle této kapitoly dopravu cestujících nebo zboží mezi přístavem nebo místem v členském státě Unie a jiným přístavem nebo místem v témž členském státě Unie, včetně jeho kontinentálního šelfu, jak stanoví UNCLOS, a dopravu, která začíná i končí ve stejném přístavu nebo místě v členském státě Unie.

2. V odvětvích, pro která byly přijaty závazky ohledně přístupu na trh, se opatření, která smluvní strana nepřijímá nebo nezachovává, ať už na základě regionálního členění, nebo na základě celého území, není-li v seznamu specifických závazků stanoveno jinak, definují jako:

a) omezení počtu podniků, ať už formou číselných kvót, monopolů, výhradních práv nebo jiných požadavků na usazování, jako jsou testy ekonomické potřebnosti;

b) omezení celkové hodnoty transakcí nebo aktiv formou číselných kvót nebo požadavku na provedení testu ekonomické potřebnosti;

c) omezení celkového počtu operací nebo celkového množství produkce vyjádřeného v určených číselných jednotkách formou kvót nebo požadavku na provedení testu ekonomické potřebnosti[1];

d) omezení účasti zahraničního kapitálu ve formě maximálního omezení držby akcií cizinci nebo celkové hodnoty výše jednotlivých nebo úhrnných zahraničních investic, které je vyjádřeno v procentech;

e) opatření, která omezují nebo vyžadují specifické typy právní subjektivity nebo společného podnikání, jejichž prostřednictvím podnikatel druhé smluvní strany může vykonávat hospodářskou činnost, a

[1] Ustanovení odst. 2 písm. a), b) a c) se nevztahují na opatření přijatá za účelem omezení produkce zemědělského výrobku.

f) omezení celkového počtu fyzických osob jiných než klíčových zaměstnanců a stážistů-absolventů definovaných v článku 8.13 (Oblast působnosti a definice)[1], jež mohou být zaměstnány v konkrétním odvětví nebo jež může zaměstnat podnikatel a které jsou nezbytné pro výkon hospodářské činnosti a jsou s ní přímo spojeny, formou číselných kvót nebo požadavku na provedení testu ekonomické potřebnosti.

ČLÁNEK 8.11

Národní zacházení

1. V odvětvích zapsaných v seznamu specifických závazků a s výhradou všech podmínek a kvalifikací v něm stanovených, pokud jde o veškerá opatření, jimiž se řídí usazování[2], poskytuje každá smluvní strana podnikům a podnikatelům druhé smluvní strany zacházení, které není o nic méně příznivé než zacházení, které poskytuje svým vlastním obdobným podnikům a podnikatelům.

2. Smluvní strana může splnit požadavek odstavce 1 tím, že bude podnikům a podnikatelům druhé smluvní strany poskytovat buď formálně totožné zacházení, nebo formálně odlišné zacházení, než jaké poskytuje svým vlastním obdobným podnikům a podnikatelům.

---

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že opatření nebo omezení týkající se konkrétně klíčových zaměstnanců a stážistů-absolventů podléhají článku 8.15 (Klíčoví zaměstnanci a stážisté-absolventi).

[2] Povinnosti podle tohoto článku se vztahují rovněž na opatření, jimiž se řídí složení správních rad podniku, jako jsou požadavky na národnost nebo na trvalý pobyt.

3. Formálně totožné nebo formálně odlišné zacházení se považuje za méně příznivé, mění-li podmínky hospodářské soutěže ve prospěch podniků nebo podnikatelů smluvní strany v porovnání s obdobnými podniky nebo podnikateli druhé smluvní strany.

4. Specifické závazky přijaté podle tohoto článku nesmí být vykládány tak, že vyžadují, aby kterákoli smluvní strana vyrovnávala všechny vnitřní konkurenční nevýhody vyplývající ze zahraniční povahy příslušných podniků nebo podnikatelů.

ČLÁNEK 8.12

Seznam specifických závazků

1. Odvětví liberalizovaná smluvní stranou podle tohoto oddílu a omezení přístupu na trh a národního zacházení prostřednictvím výhrad platných pro podniky a podnikatele druhé smluvní strany v těchto odvětvích jsou uvedena v seznamu specifických závazků první smluvní strany.

2. Žádná smluvní strana nesmí přijmout nová nebo více diskriminační opatření, pokud jde o podniky a podnikatele druhé smluvní strany, ve srovnání se specifickými závazky přijatými v souladu s odstavcem 1.

ODDÍL D

DOČASNÁ PŘÍTOMNOST FYZICKÝCH OSOB
ZA ÚČELEM PODNIKÁNÍ

ČLÁNEK 8.13

Oblast působnosti a definice

1. Tento oddíl se vztahuje na opatření smluvních stran ohledně vstupu a dočasného pobytu klíčových zaměstnanců, stážistů-absolventů a prodejců podnikatelských služeb na jejich území v souladu s čl. 8.1 odst. 4 (Cíl a oblast působnosti).

2. Pro účely tohoto oddílu se rozumí:

a) „klíčovými zaměstnanci“ fyzické osoby, které zaměstnává právnická osoba jedné smluvní strany jiná než nezisková organizace a jež jsou odpovědné za zřízení nebo řádnou kontrolu, správu a provozování podniku.

Ke klíčovým zaměstnancům patří obchodní návštěvy pro účely usazení odpovědné za zřízení podniku a osoby převedené v rámci společnosti;

i) „obchodní návštěvou pro účely usazení“ fyzické osoby, které pracující jako vedoucí pracovníci odpovědní za zřízení podniku. Nevykonávají žádné přímé transakce s širokou veřejností a nedostávají odměnu ze zdroje nacházejícího se uvnitř hostitelské strany; a

ii) „osobami převedenými v rámci společnosti“ fyzické osoby zaměstnávané právnickou osobou jedné smluvní strany nebo v případě profesionálního poskytování obchodních služeb působící v nich jako partneři nejméně jeden rok, které jsou dočasně převedeny do podniku na území druhé smluvní strany (včetně dceřiných společností, poboček nebo v hlavní společnosti). Dotčená fyzická osoba musí náležet k jedné z těchto kategorií:

1. výkonní pracovníci:

   fyzická osoba, kterou zaměstnává právnická osoba a jež řídí vedení podniku, má široké rozhodovací pravomoci a dostává pokyny od správní rady nebo od akcionářů podniku nebo od jim rovnocenných osob a je pod jejich obecným dohledem. Výkonný pracovník neprovádí přímo úkoly týkající se samotného poskytování služeb nebo služeb fyzické osoby;

2. vedoucí a řídící pracovníci:

   fyzická osoba, již právnická osoba zaměstnává jako vedoucího pracovníka, který v první řadě řídí vedení podniku, dostává pokyny vrcholového vedení, od správní rady nebo od akcionářů podniku nebo od jim rovnocenných osob a je pod jejich obecným dohledem a rovněž:

aa) řídí podnik nebo jeho oddělení nebo nižší útvar,

bb) vykonává dohled nad prací a řídí práci ostatních kontrolních, odborných nebo vedoucích zaměstnanců a

cc) pravomoc osobně přijímat a propouštět zaměstnance nebo doporučovat jejich přijetí a propuštění zaměstnanců nebo jiná personální opatření;

3. odborníci:

fyzická osoba, kterou zaměstnává právnická osoba a která má neobvyklé znalosti či zkušenosti zásadního významu pro výrobu provozovanou daným podnikem, výzkumné vybavení, techniky nebo vedení. Při hodnocení takových znalostí bude přihlíženo nejenom ke znalostem specifickým pro daný podnik, ale případně také k tomu, jestli má daná osoba vysokou kvalifikaci vztahující se k druhu práce nebo živnosti, jež vyžaduje konkrétní technické znalosti včetně příslušnosti k akreditované profesi;

b) „stážisty-absolventy“ fyzické osoby zaměstnávané právnickou osobou smluvní strany nejméně jeden rok, mající vysokoškolské vzdělání a dočasně převedené do podniku na území druhé smluvní strany za účelem rozvoje kariéry nebo pro zaškolení v oblasti obchodních technik nebo metod[1];

[1] Přijímající podnik může být povinen předložit program školení pro dobu pobytu ke schválení předem a doložit tak, že účelem pobytu je zaškolení. Příslušné orgány mohou požadovat, aby měla stáž vztah k dosaženému vysokoškolskému vzdělání.

c) „prodejci podnikatelských služeb“ fyzické osoby, které zastupují poskytovatele služby smluvní strany a usilují o dočasný vstup na území druhé smluvní strany za účelem jednání o prodeji služeb nebo uzavření dohod o prodeji služeb pro uvedeného poskytovatele služeb. Neangažují se v přímém prodeji široké veřejnosti a nedostávají odměnu ze zdroje nacházejícího se uvnitř hostitelské smluvní strany.

ČLÁNEK 8.14

Klíčoví zaměstnanci a stážisté-absolventi

1. Pro každé odvětví liberalizované v souladu s oddílem C (Usazení) a pod podmínkou jakýchkoli výhrad uvedených v jejím seznamu specifických závazků umožní každá smluvní strana podnikatelům druhé smluvní strany dočasně v jejich podniku zaměstnat fyzické osoby této druhé smluvní strany za předpokladu, že tito zaměstnanci jsou klíčovými zaměstnanci nebo stážisty-absolventy, jak je vymezuje článek 8.13 (Oblast působnosti a definice). Povolená délka jejich dočasného vstupu a pobytu nepřesáhne v případě převedení v rámci společnosti tři roky, v případě obchodních návštěv za účelem usazení devadesát dnů v kterémkoli dvanáctiměsíčním období a v případě stážistů-absolventů jeden rok. V případě převedení v rámci společnosti lze toto období prodloužit až o dva roky, a to podle vnitrostátního práva[1].

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že aniž je dotčen čl. 8.1 odst. 4 (Cíl a oblast působnosti), pobyt na území smluvní strany podle těchto ustanovení neopravňuje zaměstnance převedeného v rámci společnosti k žádosti o trvalý pobyt nebo občanství dotčené smluvní strany.

2. Pro každé odvětví liberalizované v souladu s oddílem C (Usazení) jsou opatření, která smluvní strana nesmí zachovávat nebo přijímat, není-li v seznamu specifických závazků stanoveno jinak, vymezena jako omezení celkového počtu fyzických osob, které může podnikatel převést jako klíčové zaměstnance nebo stážisty-absolventy v daném odvětví, formou číselných kvót nebo požadavku provedení testu ekonomické potřebnosti a jako diskriminační omezení.

ČLÁNEK 8.15

Prodejci podnikatelských služeb

Pro každé odvětví liberalizované v souladu s oddílem B (Přeshraniční poskytování služeb) nebo oddílem C (Usazení) a pod podmínkou jakýchkoli výhrad uvedených v jejím seznamu specifických závazků povolí každá smluvní strana dočasný vstup a pobyt prodejců podnikatelských služeb na dobu až 90 dnů v jakémkoli dvanáctiměsíčním období[1].

[1] Tímto článkem nejsou dotčena práva a povinnosti plynoucí z dvoustranných dohod o bezvízovém styku mezi Singapurem a jedním z členských států Unie.

ODDÍL E

PŘEDPISOVÝ RÁMEC

PODODDÍL 1

OBECNĚ POUŽITELNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 8.16

Vzájemné uznávání profesních kvalifikací

1. Žádné ustanovení tohoto článku nebrání smluvní straně požadovat, aby fyzické osoby měly potřebnou kvalifikaci a/nebo odborné zkušenosti stanovené pro dotčenou oblast činnosti na území, kde je služba poskytována.

2. Smluvní strany podpoří příslušné profesní subjekty na svých územích, aby společně vypracovávaly a poskytovaly Výboru pro obchod službami, investice a veřejné zakázky zřízenému podle článku 16.2 (Specializované výbory) doporučení ohledně vzájemného uznávání. Taková doporučení musí být podložena důkazy ohledně:

a) ekonomické hodnoty předpokládané dohody o vzájemném uznávání profesních kvalifikací (dále jen „dohoda o vzájemném uznávání“) a

b) kompatibility příslušných systémů, tj. v jaké míře jsou kritéria uplatňovaná jednotlivými smluvními stranami ohledně povolování, udílení licencí, provozu a osvědčování podnikatelů a poskytovatelů služeb kompatibilní.

3. Po obdržení společného doporučení jej Výbor pro obchod službami, investice a veřejné zakázky v přiměřeném termínu přezkoumá, aby určil, zda je v souladu s touto dohodou.

4. Je-li na základě informací stanovených v odstavci 2 shledáno, že doporučení je v souladu s touto dohodou, přijmou smluvní strany nezbytné kroky k jednání, prostřednictvím svých příslušných orgánů nebo zástupců určených smluvní stranou, o dohodě o vzájemném uznávání.

ČLÁNEK 8.17

Transparentnost

Smluvní strany budou bezodkladně reagovat na všechny žádosti druhé smluvní strany o konkrétní informace o veškerých svých obecně závazných opatřeních nebo mezinárodních dohodách, které se týkají této kapitoly nebo ji ovlivňují. Každá smluvní strana rovněž zřídí jedno či několik informačních míst podle článku 13.4 (Informační a kontaktní místa), která budou podnikatelům a poskytovatelům služeb druhé smluvní strany na vyžádání poskytovat konkrétní informace o všech těchto záležitostech.

PODODDÍL 2

DOMÁCÍ REGULACE

ČLÁNEK 8.18

Oblast působnosti a definice

1. Tento pododdíl se týká opatření smluvních stran, jež se vztahují k požadavkům a postupům udílení licence nebo ke kvalifikačním požadavkům a postupům, jež mají vliv na:

a) přeshraniční poskytování služeb, jak je definováno v článku 8.4 (Definice);

b) usazování fyzických a právnických osob na jejich území, jak je definováno v článku 8.8 (Definice);

c) dočasný pobyt fyzických osob na jejich území, jak je definováno v článku 8.13 (Oblast působnosti a definice).

2. Tato pravidla se vztahují pouze na odvětví, pro něž smluvní strana přijala specifické závazky, a v míře, v níž se tyto specifické závazky použijí.

3. Tato pravidla se nevztahují na opatření v míře, v níž opatření vedou k omezením vyjmenovaným v článcích 8.5 (Přístup na trh) a 8.10 (Přístup na trh) a/nebo v článcích 8.6 (Národní zacházení) a 8.11 (Národní zacházení).

4. Pro účely tohoto pododdílu se rozumí:

a) „příslušnými orgány“ veškeré ústřední, regionální či místní vlády a orgány či nevládní subjekty vykonávající pravomoci, jež na ně byly přeneseny ústřední, regionální nebo místní vládou nebo orgány, přijímající rozhodnutí ohledně povolení poskytovat služby, a to i prostřednictvím usazení, nebo ohledně povolení zřízení jiné hospodářské činnosti než služeb;

b) „postupy udílení licencí“ správní či procesní pravidla, jež musí fyzická či právnická osoba žádající o povolení poskytovat služby nebo zřízení jiné hospodářské činnosti než služeb, včetně změny či obnovení licence, dodržet, aby prokázala soulad s požadavky udílení licencí;

c) „požadavky na udílení licencí“ podstatné požadavky, jiné než kvalifikační požadavky, jež musí fyzická či právnická osoba dodržet, aby získala, změnila či obnovila povolení poskytovat služby nebo zřídit jinou hospodářskou činnost než služby;

d) „kvalifikačními postupy“ správní či procesní pravidla, jež musí fyzická osoba splnit, aby prokázala soulad s kvalifikačními požadavky, a mohla tak získat povolení k poskytování služeb;

e) „kvalifikačními požadavky“ podstatné požadavky týkající se kompetencí fyzické osoby poskytovat služby, které musí být pro účely povolení poskytovat služby prokázány.

ČLÁNEK 8.19

Podmínky pro udílení licencí a kvalifikace

1. Každá smluvní strana zajistí, aby opatření ohledně požadavků a postupů udělování licencí a kvalifikačních požadavků a postupů vycházela z kritérií, jež jsou:

a) jasná;

b) objektivní a transparentní a

c) předem stanovená a dostupná veřejnosti a zainteresovaným osobám.

2. Povolení či licence se v závislosti na dostupnosti udělí co nejdříve od okamžiku, kdy bylo na základě příslušného přezkoumání stanoveno, že jsou podmínky splněny.

3. Každá smluvní strana zachová nebo zavede soudní, rozhodčí nebo správní instance nebo řízení, které umožní na žádost dotčeného podnikatele nebo poskytovatele služby provést bezodkladné přezkoumání a v odůvodněných případech přijmout přiměřená opatření k nápravě správních rozhodnutí postihujících usazování, přeshraniční poskytování služeb nebo dočasnou přítomnost fyzických osob za účelem obchodu. V případech, kdy tato řízení nejsou nezávislá na orgánu pověřeném přijmout příslušné správní rozhodnutí, každá smluvní strana zajistí, aby tato řízení skutečně skýtala možnost objektivního a nestranného přezkoumání.

Tento odstavec nelze vykládat tak, že by smluvní straně ukládal povinnost takové instance nebo řízení zřídit či zavést, pokud by to nebylo v souladu s její ústavní strukturou nebo povahou jejího právního systému.

ČLÁNEK 8.20

Postupy udílení licencí a kvalifikační postupy

1. Každá smluvní strana zajistí, aby postupy udílení licencí a kvalifikační postupy a formální požadavky byly co nejjednodušší a zbytečně nekomplikovaly či nezdržovaly poskytování služby. Veškeré poplatky za licence[1], které by měl žadatel v souvislosti s žádostí hradit, by měly být rozumné a neměly by samy o sobě omezovat poskytování služby.

2. Každá smluvní strana zajistí, aby uplatňované postupy a rozhodnutí příslušných orgánů při postupu udílení licencí či povolení byly nestranné s ohledem na všechny účastníky. Příslušný orgán by měl rozhodnout nezávisle a neměl by se zodpovídat žádnému poskytovateli služeb, v souvislosti s nimiž se žádá o licenci či povolení.

3. Jsou-li pro žádosti stanoveny konkrétní lhůty, musí se žadateli poskytnout rozumná doba k podání žádosti. Příslušný orgán zahájí zpracování žádosti bez zbytečného prodlení. Žádosti by pokud možno měly být přijímány v elektronické podobě za stejných podmínek pravosti jako tištěné žádosti.

[1] Poplatky za licence či povolení nezahrnují platby za aukce, tendry nebo jiné nediskriminační způsoby udělování koncesí nebo povinné příspěvky na poskytování univerzálních služeb.

4. Každá smluvní strana zajistí, aby zpracování žádosti, včetně konečného rozhodnutí, bylo provedeno v rozumném časovém rámci od podání úplné žádosti. Každá smluvní strana se vynasnaží zavést pro zpracování žádostí běžný časový rámec.

5. Příslušný orgán v rozumné lhůtě od obdržení žádosti, již považuje za neúplnou, uvědomí žadatele, v maximální možné míře uvede, jaké další informace je třeba dodat k doplnění žádosti, a poskytne možnost opravit nedostatky.

6. Místo originálních dokumentů by se měly, je-li to možné, přijímat rovněž ověřené kopie.

7. Je-li žádost příslušným orgánem zamítnuta, musí být žadatel o této skutečnosti písemně bez zbytečného odkladu informován. Žadatel by měl být v zásadě na vyžádání rovněž informován o důvodech zamítnutí žádosti a o časovém rámci pro odvolání proti rozhodnutí. Žadateli by se případně mělo povolit v rozumné lhůtě žádost znovu podat.

8. Každá smluvní strana zajistí, aby udělené licence nebo povolení nabyly bez zbytečné prodlevy platnosti v souladu s podmínkami v nich stanovenými.

PODODDÍL 3

POČÍTAČOVÉ SLUŽBY

ČLÁNEK 8.21

Počítačové služby

1. Smluvní strany potvrzují ujednání stanovené v následujících odstavcích, pokud jde o počítačové služby liberalizované v souladu s oddílem B (Přeshraniční poskytování služeb), oddílem C (Usazování) a oddílem D (Dočasná přítomnost fyzických osob za účelem obchodu).

2. Smluvní strany uznávají, že CPC[1] 84, kód Organizace spojených národů pro charakteristiku počítačových a souvisejících služeb, pokrývá všechny počítačové a související služby. Technologický pokrok vedl ke zvýšení nabídky těchto služeb v rámci souborů nebo balíčků souvisejících služeb, které mohou obsahovat některé nebo všechny základní funkce uvedené v odstavci 3. Například web-hostingové služby nebo hosting domény, služby vytěžování dat (data mining) a výpočetního gridu (grid computing) jsou tvořeny kombinací základních funkcí počítačových služeb.

[1] Výrazem „CPC“ se rozumí centrální klasifikace produkce Statistického oddělení OSN, Statistical Papers, řada M, č. 77, CPC prov, 1991.

3. Počítačové a související služby, bez ohledu na to, zda jsou poskytovány po síti, včetně internetu, zahrnují všechny služby, které obsahují některou z následujících činností či jejich jakoukoli kombinaci:

a) poradenství, adaptace, strategie, analýza, plánování, specifikace, navrhování, vývoj, instalace, implementace, integrace, testování, ladění, aktualizace, podpora, technická pomoc nebo správa počítačů nebo počítačových systémů;

b) poradenství, strategie, analýza, plánování, specifikace, navrhování, vývoj, instalace, implementace, integrace, testování, ladění, aktualizace, adaptace, údržba, podpora, technická pomoc, správa nebo použití softwaru[1];

c) zpracování dat, ukládání dat, hostování dat nebo databázové služby;

d) služby oprav a údržby kancelářské techniky a zařízení včetně počítačů a

e) služby odborného vzdělávání pro pracovníky klientů týkající se softwaru, počítačů nebo počítačových systémů, jinde nezařazené.

[1] Pojmem „software“ se rozumí soubor instrukcí potřebných pro chod a komunikaci počítačů. Pro konkrétní aplikace může být vypracována řada různých programů (aplikační software) a zákazník si může vybrat, zda použije hotové programy (softwarový balíček), vytvoří si konkrétní programy na základě specifických požadavků (software na zakázku) nebo využije kombinace obou.

4. Smluvní strany uznávají, že v mnoha případech umožňují počítače a s nimi spojené služby poskytování dalších služeb[1], a to elektronicky i jinak. V takových případech je však třeba přesně rozlišovat mezi počítačovými a s nimi souvisejícími službami (např. web-hosting nebo aplikační hosting) a ostatními službami[2], které umožňují počítačové a s nimi související služby. Ostatní služby, bez ohledu na to, zda je umožňují počítačové a s nimi související služby, nespadají pod kód CPC 84.

PODODDÍL 4

POŠTOVNÍ SLUŽBY

ČLÁNEK 8.22

Předcházení postupům, jež v odvětví poštovních služeb narušují hospodářskou soutěž[3]

Každá smluvní strana přijme nebo zachová vhodná opatření[4], která mají zabránit poskytovatelům poštovních služeb, kteří jednotlivě či ve spojení zaujímají na příslušném trhu poštovních služeb postavení hlavního poskytovatele, v uplatňování či zachovávání postupů narušujících hospodářskou soutěž.

---

1 Např. W/120.1.A.b. (účetní služby, audit a služby vedení účetnictví), W/120.1.A.d. (architektonické služby), W/120.1.A.h. (lékařské a zubařské služby), W/120.2.D (audiovizuální služby), W/120.5. (vzdělávací služby).

2 Viz předchozí poznámka pod čarou.

3 Pro upřesnění je třeba uvést, že článku 8.22 (Předcházení postupům, jež v odvětví poštovních služeb narušují hospodářskou soutěž) podléhají pouze opatření týkající se základních služeb listovních zásilek.

4 Zachování vhodných opatření zahrnuje rovněž účinné prosazování takových opatření.

ČLÁNEK 8.23

Nezávislost regulačních orgánů

Regulační orgány musí být právně odděleny od jakéhokoli poskytovatele poštovních služeb a nesmí mu být odpovědné. Rozhodnutí regulačních orgánů a postupy, jež používají, musí být nestranné vůči všem účastníkům na trhu.

PODODDÍL 5

TELEKOMUNIKAČNÍ SLUŽBY

ČLÁNEK 8.24

Oblast působnosti

1. Tento pododdíl se týká opatření, jež mají vliv na obchod telekomunikačními službami, a stanoví zásady regulačního rámce pro telekomunikační služby liberalizované podle oddílů B až D.

2. Tento pododdíl se nevztahuje na opatření přijatá či zachovaná smluvní stranou a týkající se kabelové distribuce nebo plošného vysílání rozhlasového či televizního obsahu.

3. Žádné ustanovení tohoto pododdílu nelze vykládat tak, že:

a) vyžaduje, aby smluvní strana povolila poskytovateli služby z druhé smluvní strany zřídit, vytvořit, získat, pronajmout, provozovat či poskytovat jiné telekomunikační dopravní sítě či služby než ty, jež jsou stanoveny v jejím seznamu specifických závazků, nebo

b) vyžaduje, aby smluvní strana zřídila, vytvořila, získala, pronajala, provozovala či poskytovala telekomunikační dopravní sítě či služby, nejsou-li takové sítě či služby všeobecně nabízeny veřejnosti, nebo k tomu přiměla poskytovatele služeb.

4. Každá strana uloží, zachová, změní či zruší práva a povinnosti poskytovatelů služeb stanovená v článku 8.26 (Přístup k veřejným telekomunikačním sítím a službám a jejich využití), článku 8.28 (Propojení), článku 8.29 (Propojení s hlavními poskytovateli), článku 8.30 (Chování hlavních poskytovatelů), článku 8.32 (Zpřístupněné prvky sítě), článku 8.33 (Kolokace), článku 8.34 (Další prodej), článku 8.35 (Sdílení zařízení), článku 8.36 (Poskytování služeb pronajatých okruhů) a článku 8.38 (Pozemní stanice podmořských kabelů), a to způsobem, jenž je v souladu s vnitrostátními právními předpisy a vnitřními postupy, jež řídí její telekomunikační trhy. Pro Unii budou tyto postupy zahrnovat analýzu příslušných trhů výrobků a služeb, kterou budou provádět její regulační orgány podle příslušných právních předpisů Unie, určení poskytovatele služeb se značným podílem na trhu a rozhodnutí regulačních orgánů na základě uvedené analýzy o uložení, zachování, změně nebo zrušení takových práv a povinností.

ČLÁNEK 8.25

Definice

Pro účely tohoto pododdílu se rozumí:

a) „plošným vysíláním“ nepřerušený řetězec vysílání po drátě či bezdrátově bez ohledu na umístění původního vysílání nutný pro příjem a/nebo zobrazení signálů zvukových a/nebo obrazových programů u veřejnosti či jakékoli její části, ale nezahrnuje spojení mezi provozovateli;

b) „koncovým uživatelem“ uživatel služby nebo poskytovatel služby, jemuž se dodává veřejná telekomunikační síť či služba za jiným účelem než pro další poskytování veřejné telekomunikační sítě či služby;

c) „hlavními zařízeními“ zařízení veřejné telekomunikační dopravní sítě nebo služby, která:

   i) jsou výhradně či převážně poskytována jediným poskytovatelem nebo omezeným počtem poskytovatelů a

   ii) není možné za účelem poskytování služby ekonomicky ani technicky nahradit;

d) "propojením" spojování s poskytovateli veřejných telekomunikačních dopravních sítí nebo služeb, která mají uživatelům jednoho poskytovatele umožnit komunikaci s uživateli jiného poskytovatele a přístup ke službám jiného poskytovatele;

e) „hlavním poskytovatelem“ poskytovatel veřejných telekomunikačních sítí nebo služeb, který je schopen podstatně ovlivnit podmínky účasti, pokud jde o cenu a nabídku, na příslušném trhu veřejných telekomunikačních sítí nebo služeb v důsledku:

i) kontroly nad hlavními zařízeními nebo

ii) využívání svého postavení na trhu;

f) „nediskriminačním zacházením“ zacházení neméně výhodné, než jaké se poskytuje jakémukoli jinému uživateli veřejných telekomunikačních dopravních sítí nebo služeb za obdobných okolností;

g) „přenositelností čísel“ možnost koncových uživatelů veřejných telekomunikačních sítí či služeb ponechat si na tomtéž místě stejná telefonní čísla, pokud změní poskytovatele veřejných telekomunikačních sítí či služeb za obdobného poskytovatele, aniž by došlo ke snížení kvality, spolehlivosti nebo pohodlí;

h) „veřejnou telekomunikační sítí“ telekomunikační síť, kterou smluvní strana potřebuje k poskytování veřejných telekomunikačních služeb mezi stanovenými koncovými body sítě;

i) „veřejnými telekomunikačními službami“ jakékoli telekomunikační služby, které musí být na základě výslovného nebo faktického požadavku smluvní strany všeobecně nabízeny veřejnosti;

j) „pozemními stanicemi podmořských kabelů“ zařízení a prostory, kam vedou a kde končí mezinárodní podmořské kabely a kde jsou napojeny na vedení páteřního propojení (backhaul);

k) „telekomunikacemi“ vysílání a příjem signálů jakýmikoli elektromagnetickými prostředky;

l) „telekomunikačními službami“ veškeré služby, jejichž předmětem je vysílání a příjem elektromagnetických signálů, avšak nezahrnují plošné vysílání a hospodářskou činnost, jejímž předmětem je poskytování obsahu, k jehož přepravě jsou nutné telekomunikace, a

m) „telekomunikačním regulačním orgánem“ vnitrostátní orgán či orgány, jež regulují oblast telekomunikací.

ČLÁNEK 8.26

Přístup k veřejným telekomunikačním sítím a službám a jejich využití

1. Každá smluvní strana zajistí, aby všichni poskytovatelé služeb druhé smluvní strany měli přístup ke všem veřejným telekomunikačním sítím a službám, včetně soukromě pronajatých okruhů, nabízeným na jejím území nebo přes její hranice za rozumných, nediskriminačních a transparentních podmínek, včetně těch stanovených v odstavcích 2 a 3, a mohli je využívat.

2. Každá smluvní strana zajistí, aby takoví poskytovatelé služeb směli:

a) kupovat či pronajímat si veřejnou telekomunikační síť a připojit k ní koncové či jiné zařízení, jež s ní má společné rozhraní;

b) propojit soukromě pronajaté či vlastněné okruhy s veřejnými telekomunikačními sítěmi a službami na jejím území nebo přes její hranice nebo s okruhy pronajatými či vlastněnými jinými poskytovateli služeb, a

c) využívat jiné operační protokoly podle svého výběru, než jaké jsou nezbytné k zajištění dostupnosti telekomunikačních sítí a služeb široké veřejnosti.

3. Každá smluvní strana zajistí, aby všichni poskytovatelé služeb druhé smluvní strany směli využívat veřejných telekomunikačních sítí a služeb pro přesun informací na jejím území nebo přes její hranice, a to rovněž pro vnitropodnikové komunikace takových poskytovatelů služeb a pro přístup k informacím uloženým v databázích či jinak ve strojově čitelném formátu na území kterékoli smluvní strany. Veškerá nová či pozměněná opatření smluvní strany, která podstatně narušují takové využívání, musí být oznámena druhé smluvní straně a musí být předmětem konzultace.

ČLÁNEK 8.27

Důvěrnost informací

Každá smluvní strana zajistí důvěrný přístup k údajům přenášeným pomocí veřejné telekomunikační sítě či služeb a s nimi souvisejícím provozním údajům, aniž by tím byl omezen obchod službami.

ČLÁNEK 8.28

Propojení[1]

1. Každá smluvní strana zajistí, aby měl každý poskytovatel služeb, jenž má povolení poskytovat veřejné telekomunikační sítě či služby, právo a povinnost jednat o propojení s jinými poskytovateli veřejných telekomunikačních sítí či služeb. Propojení by mělo být dohodnuto na základě obchodního jednání mezi dotčenými smluvními stranami.

2. Regulační orgány zajistí, aby poskytovatelé, kteří získají informace od jiných podniků během sjednávání dohod o propojení, využívali tyto informace výhradně k účelu, pro který byly poskytnuty, a aby vždy respektovali důvěrnost přenášených nebo uchovávaných informací.

ČLÁNEK 8.29

Propojení s hlavními poskytovateli

1. Každá smluvní strana zajistí, aby každý hlavní poskytovatel na jejím území poskytoval propojení se zařízeními a vybavením poskytovatelů veřejných telekomunikačních sítí či služeb druhé smluvní strany v jakémkoli technicky proveditelném místě v síti hlavního poskytovatele. Takové propojení je zajištěno:

[1] Pro účely tohoto článku a článku 8.30 (Chování hlavních poskytovatelů) probíhá určení poskytovatele veřejných telekomunikačních sítí a služeb jakožto hlavního poskytovatele v souladu s vnitrostátními právními předpisy a postupy každé smluvní strany.

a) za nediskriminačních podmínek (včetně technických norem a specifikací) a sazeb a v kvalitě ne nižší, než jaká je poskytována v případě vlastních obdobných služeb tohoto hlavního poskytovatele nebo obdobných služeb nepřidružených poskytovatelů veřejných komunikačních sítí nebo služeb nebo v případě jeho poboček či dceřiných společností;

b) včas, za podmínek (včetně technických norem a specifikací) a za nákladově orientované ceny, jež jsou transparentní, rozumné a zohledňují kritérium ekonomické proveditelnosti a jež jsou dostatečně podrobné, aby poskytovatel nemusel platit za síťové prvky nebo zařízení, které za účelem poskytování služby nepotřebuje, a

c) na žádost i v jiných bodech sítě než v koncových, jež jsou přístupné většině poskytovatelů veřejných telekomunikačních sítí či služeb, za poplatky odrážející náklady na vybudování dalších nezbytných zařízení.

2. Každá smluvní strana zajistí, aby hlavní poskytovatelé na jejím území veřejně zpřístupnili své dohody o propojení nebo své referenční nabídky na propojení.

3. Postupy týkající se propojení s hlavním poskytovatelem musí být veřejně přístupné.

4. Nejsou-li poskytovatelé veřejných telekomunikačních sítí či služeb schopni vyřešit spory ohledně podmínek a sazeb, za nichž hlavní poskytovatel poskytuje propojení, obrátí se na regulační orgán, který spory vyřeší v co nejkratším termínu a v každém případě do 180 dnů od podání, pokud by rozhodnutí o složitém sporu mohlo trvat déle než 180 dní.

ČLÁNEK 8.30

Chování hlavních poskytovatelů

1. Každá smluvní strana smí hlavním poskytovatelům uložit povinnost nediskriminace v souvislosti s propojením a/nebo přístupem.

2. Povinnost nediskriminace zejména zaručí, aby hlavní poskytovatelé uplatňovali stejné podmínky za stejných okolností pro jiné poskytovatele, kteří poskytují stejné služby, a aby poskytovali jiným subjektům služby a informace za stejných podmínek a ve stejné kvalitě, v níž poskytují své vlastní služby nebo služby svých dceřiných či partnerských společností.

ČLÁNEK 8.31

Opatření na ochranu hospodářské soutěže týkající se hlavních poskytovatelů

Každá smluvní strana zavede nebo zachová vhodná opatření[1], která mají zabránit poskytovatelům veřejných telekomunikačních sítí či služeb, kteří jednotlivě či ve spojení zaujímají na jejím území postavení hlavního poskytovatele, v uplatňování či zachovávání postupů narušujících hospodářskou soutěž. Výše uvedené postupy narušující hospodářskou soutěž zahrnují zejména:

a) využití křížového subvencování narušujícího hospodářskou soutěž či zmenšení marže;

b) využívání informací získaných od konkurence za účelem narušení hospodářské soutěže;

[1] Zachování vhodných opatření zahrnuje rovněž účinné prosazování takových opatření.

c) včasné neposkytnutí poskytovatelům veřejných telekomunikačních sítí či služeb technických informací o hlavních zařízeních a obchodně významných informací, které jsou pro ně nezbytné, aby mohli poskytovat veřejné telekomunikační služby;

d) služby stanovení cen, které by mohly nevhodně omezit hospodářskou soutěž, jako je dravé stanovování cen.

ČLÁNEK 8.32

Zpřístupněné prvky sítě

1. Každá smluvní strana uloží hlavním poskytovatelům povinnost, aby vyhověli rozumným žádostem o přístup k specifickým prvkům sítě a souvisejícím zařízením a jejich využívání v jakémkoli technicky vyhovujícím bodě, a to neomezeně, včas a za rozumných, transparentních a nediskriminačních podmínek, a zejména aby poskytovali:

a) přístup ke specifickým síťovým prvkům a/nebo zařízením, včetně neaktivních síťových prvků, a/nebo zpřístupnili účastnické vedení, čímž mimo jiné umožní nabídku dalšího prodeje účastnické stanice;

b) otevřený přístup k technickým rozhraním, protokolům nebo k jiným klíčovým technologiím, které jsou nepostradatelné pro interoperabilitu služeb nebo služeb virtuálních sítí;

c) kolokace a

d) služby nezbytné k zajištění interoperability služeb konec-konec pro uživatele.

2. Zvažuje-li smluvní strana povinnosti uvedené v odstavci 1, může přihlédnout mimo jiné k těmto faktorům:

a) technické a ekonomické životaschopnosti využití nebo instalace konkurenčních zařízení s přihlédnutím k povaze a druhu dotčeného propojení a/nebo přístupu, včetně životaschopnosti dalších přístupových produktů na předchozích stupních jako například přístup ke kabelovodům;

b) proveditelnosti poskytování navrhovaného přístupu, s ohledem na dostupnou kapacitu;

c) počáteční investici majitele zařízení, s přihlédnutím k rizikům této investice, a

d) potřebě zaručit účinnou a udržitelnou hospodářskou soutěž.

ČLÁNEK 8.33

Kolokace

1. Každá smluvní strana zajistí, aby hlavní poskytovatelé na jejím území poskytli poskytovatelům veřejných telekomunikačních sítí či služeb z druhé smluvní strany včas a za rozumných a nediskriminačních podmínek fyzickou kolokaci zařízení nezbytného k propojení či přístupu k zpřístupněným prvkům sítě.

2. Každá smluvní strana smí stanovit v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy místa, v nichž mají hlavní poskytovatelé na jejím území poskytovat kolokaci podle odstavce 1.

ČLÁNEK 8.34

Další prodej

Každá smluvní strana zajistí, aby hlavní poskytovatelé na jejím území nabízeli poskytovatelům veřejných telekomunikačních sítí či služeb z druhé smluvní strany k dalšímu prodeji veřejné telekomunikační služby, které tito hlavní poskytovatelé poskytují na maloobchodní úrovni koncovým uživatelům v souladu s ustanoveními tohoto pododdílu a zejména s článkem 8.32 (Zpřístupněné prvky sítě).

ČLÁNEK 8.35

Sdílení zařízení

1. Každá smluvní strana je schopna s přihlédnutím k zásadě proporcionality uložit jakémukoli hlavnímu poskytovateli, jenž má právo instalovat zařízení na, nad nebo pod veřejným či soukromým majetkem, aby taková zařízení či majetek, včetně budov, vstupu do budov, elektrického vedení na budovách, stožárů, antén, věží a podobných podpůrných konstrukcí, sloupů, kabelovodů, potrubí, vstupních šachet a rozvodných skříní, sdílel.

2. Každá smluvní strana stanoví v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy zařízení, k nimž mají hlavní poskytovatelé na jejím území poskytnout přístup podle odstavce 1, protože taková zařízení nelze z ekonomických či technických důvodů snadno nahradit s cílem poskytovat konkurenční službu.

ČLÁNEK 8.36

Poskytování služeb pronajatých okruhů

Každá smluvní strana zajistí, aby hlavní poskytovatelé služeb pronajatých okruhů na jejím území poskytovali právnickým osobám z druhé smluvní strany služby pronajatých okruhů, které jsou veřejnými telekomunikačními službami, a to včas a za rozumných, nediskriminačních a transparentních podmínek.

ČLÁNEK 8.37

Přenositelnost čísel

Každá smluvní strana zajistí, aby poskytovatelé veřejných telekomunikačních služeb na jejím území poskytovali v co největší technicky proveditelné míře, včas a za rozumných podmínek přenositelnost čísel u těch služeb, jež smluvní strana určí.

ČLÁNEK 8.38

Pozemní stanice podmořských kabelů

Každá smluvní strana zajistí přístup k systémům podmořských kabelů, včetně pozemních zařízení, na svém území, má-li poskytovatel povolení k provozu systému podmořských kabelů jakožto veřejné telekomunikační služby, a to za rozumných, nediskriminačních a transparentních podmínek.

ČLÁNEK 8.39

Nezávislý regulační orgán

1. Každá smluvní strana zajistí, aby byl její telekomunikační regulační orgán právně oddělen od jakéhokoli poskytovatele veřejných komunikačních sítí nebo služeb či telekomunikačního vybavení a nesmí mu být odpovědný. Za tímto účelem každá smluvní strana zajistí, aby její telekomunikační regulační orgán neměl finanční zájem u takového poskytovatele či jej nekontroloval.

2. Každá smluvní strana zajistí, aby rozhodnutí a postupy jejích telekomunikačních regulačních orgánů byly spravedlivé a nestranné, pokud jde o všechny účastníky trhu, a aby byly přijímány a prováděny bez zbytečných odkladů. Za tímto účelem každá smluvní strana zajistí, aby její případné finanční zájmy u poskytovatele veřejných komunikačních sítí nebo služeb neovlivňovaly rozhodnutí a postupy jejího telekomunikačního regulačního orgánu.

3. Pravomoci regulačních orgánů se vykonávají transparentně v souladu s platnými vnitrostátními právními předpisy.

4. Regulační orgány mají pravomoc zajistit, aby jim poskytovatelé telekomunikačních dopravních sítí a služeb na jejich příslušném území poskytli na vyžádání bez prodlení veškeré informace, včetně finančních informací, nezbytné pro regulační orgán k provádění jeho úkolů v souladu s tímto pododdílem. Požadované informace musí být rozumně přiměřené výkonu úkolů regulačního orgánu a musí s nimi být nakládáno v souladu s požadavky na důvěrnost.

5. Regulační orgán musí mít dostatečnou pravomoc pro regulaci odvětví. Úkoly, které má regulační orgán plnit, se zveřejní ve snadno přístupné a jasné formě, zejména pokud jsou tyto úkoly uloženy více než jednomu orgánu.

ČLÁNEK 8.40

Univerzální služby

1. Každá smluvní strana má právo definovat druh závazků spojených s univerzální službou, kterou si přeje zachovat.

2. Takové povinnosti nebudou samy o sobě považovány za protisoutěžní za předpokladu, že budou prováděny transparentním, objektivním, nediskriminačním a z hlediska hospodářské soutěže neutrálním způsobem a nebudou zatěžovat více, než je nezbytné pro druh univerzální služby vymezené smluvní stranou.

3. Požaduje-li smluvní strana, aby poskytovatel telekomunikačních služeb poskytl seznamy předplatitelů, zajistí smluvní strana, aby poskytovatel uplatňoval zásadu nediskriminačního nakládání s informacemi, které obdržel od jiných poskytovatelů takových telekomunikačních služeb.

ČLÁNEK 8.41

Oprávnění k poskytování telekomunikačních služeb

1. Každá smluvní strana zajistí, aby postupy udílení licencí byly co nejjednodušší a zbytečně nekomplikovaly či nezdržovaly poskytování služby.

2. Požaduje-li smluvní strana, aby poskytovatel telekomunikačních sítí nebo služeb byl držitelem licence, zpřístupní smluvní strana veřejnosti:

a) veškerá kritéria, podmínky a postupy pro udílení licence, jež používá, a

b) rozumnou lhůtu, jež je běžně požadována za účelem rozhodnutí o žádosti o licenci.

3. Každá smluvní strana zajistí, aby žadatel obdržel na žádost písemné zdůvodnění zamítnutí licence.

4. Žadatel o licenci musí mít možnost odvolat se u příslušného orgánu, pokud byla jeho žádost o licenci bezdůvodně zamítnuta.

5. Veškeré poplatky za licence[1], které by měl žadatel v souvislosti s žádostí hradit, by měly být rozumné a neměly by samy o sobě omezovat poskytování služby.

ČLÁNEK 8.42

Přidělování a využívání omezených zdrojů

1. Všechny postupy přidělování a využívání omezených zdrojů, včetně kmitočtů, čísel a přístupových práv, musí být prováděny objektivně, včas, transparentně a nediskriminujícím způsobem. Současný stav přidělených kmitočtových okruhů musí být zveřejněn, ale podrobná identifikace kmitočtů přidělených pro zvláštní státní účely není požadována.

2. Smluvní strany uznávají, že rozhodnutí o přidělování spektra a správě frekvencí nejsou opatření, jež by sama o sobě byla v nesouladu s články 8.5 (Přístup na trh) a 8.10 (Přístup na trh). Každá smluvní strana si proto ponechá právo provádět své politiky správy spektra a frekvencí, jež mohou mít vliv na počet poskytovatelů veřejných telekomunikačních služeb, konají-li v souladu s touto kapitolou. Smluvní strany si rovněž uchovají právo přidělovat kmitočtové okruhy s přihlédnutím ke stávajícím a budoucím potřebám.

[1] Poplatky za licence či povolení nezahrnují platby za aukce, tendry nebo jiné nediskriminační způsoby udělování koncesí nebo povinné příspěvky na poskytování univerzálních služeb.

ČLÁNEK 8.43

Prosazování práva

1. Každá smluvní strana zajistí, aby její telekomunikační regulační orgán dodržoval vhodné postupy a měl dostatečné pravomoci k provazování vnitrostátních opatření týkající se povinností podle tohoto pododdílu. Mezi takové postupy a pravomoci patří možnost ukládání včasných, přiměřených a účinných sankcí či možnost změnit, pozastavit a odejmout licence.

2. Pokud hlavní poskytovatel odmítne uplatňovat práva a dodržovat povinnosti stanovené v článku 8.29 (Propojení s hlavními poskytovateli), článku 8.30 (Chování hlavních poskytovatelů), článku 8.31 (Opatření na ochranu hospodářské soutěže týkající se hlavních poskytovatelů), článku 8.32 (Zpřístupněné prvky sítě), článku 8.33 (Kolokace), článku 8.34 (Další prodej), článku 8.35 (Sdílení zařízení) a článku 8.36 (Poskytování služeb pronajatých okruhů), může dožadující poskytovatel služeb požádat o intervenci regulační orgán, který vydá v souladu s vnitrostátními právními předpisy co nejdříve a v každém případě v rozumné lhůtě závazné rozhodnutí.

ČLÁNEK 8.44

Řešení sporů v oblasti telekomunikací

1. Každá smluvní strana zajistí, aby se poskytovatelé veřejných telekomunikačních sítí nebo služeb druhé smluvní strany mohli včas obrátit na telekomunikační regulační orgán nebo jiný příslušný orgán, a řešit tak spory, k nimž došlo podle vnitrostátních opatření, jež se týkají záležitosti podle tohoto pododdílu.

2. Každá smluvní strana zajistí, aby se poskytovatelé veřejných telekomunikačních sítí nebo služeb druhé smluvní strany, jichž se týká rozhodnutí jejího telekomunikačního regulačního orgánu, mohli proti takovému rozhodnutí odvolat k soudnímu či správnímu orgánu nezávislému na zúčastněných stranách.

3. Pokud tento odvolací orgán nemá charakter soudu, musí být k jeho rozhodnutí vydáno písemné odůvodnění a jeho rozhodnutí podléhá přezkumu nestranným a nezávislým soudním orgánem.

4. Rozhodnutí odvolacího orgánu dotčené strany účinně provedou v souladu s platnými vnitrostátními předpisy a vnitřními postupy. Odvolání nezakládá důvod k nedodržení regulačního rozhodnutí, pokud takové regulační rozhodnutí nepozastaví odpovědný orgán.

ČLÁNEK 8.45

Transparentnost

Hodlají-li regulační orgány přijmout opatření v souvislosti s ustanoveními tohoto pododdílu, musí dát zainteresovaným stranám možnost vyjádřit se k návrhu opatření v rozumné lhůtě v souladu s jejich vnitrostátními právními předpisy. Regulační orgány zveřejní postupy konzultace v souvislosti s takovými návrhy opatření. Regulační orgán by měl zveřejnit výsledky konzultací, kromě případů, kdy obsahují důvěrné informace v souladu s vnitrostátním právem o obchodním tajemství.

ČLÁNEK 8.46

Volnost ve výběru technologií

Smluvní strana nesmí poskytovatelům veřejných telekomunikačních služeb bránit ve volnosti vybrat si technologie, které použijí k poskytování svých služeb, v závislosti na možnostech každé smluvní strany přijmout opatření zajišťující, aby se koncoví uživatelé různých sítí mohli spojit.

ČLÁNEK 8.47

Vztah s jinými pododdíly, oddíly a kapitolami

V případě rozporu mezi tímto pododdílem a jiným pododdílem nebo oddílem této kapitoly nebo jinou kapitolou má v rozporné otázce přednost tento pododdíl.

ČLÁNEK 8.48

Spolupráce

1. Smluvní strany jsou si vědomy rychlého rozvoje průmyslu telekomunikačních a informačních technologií v domácím i mezinárodním měřítku, a proto budou spolupracovat na podpoře rozvoje takových služeb, aby měly obě smluvní strany z využití telekomunikačních a informačních technologií co největší prospěch.

2. Mezi oblasti spolupráce může patřit:

a) výměna stanovisek k politickým otázkám, jako je regulační rámec pro vysokorychlostní širokopásmové sítě a omezení poplatků za mezinárodní roamingové služby mobilních telefonů, a

b) podpora využití služeb telekomunikačních a informačních technologií, včetně nejnovějších služeb, ze strany uživatelů, veřejného sektoru a soukromého sektoru.

3. K formám spolupráce může patřit:

a) podpora dialogu o politických otázkách;

b) podpora spolupráce na mezinárodních fórech týkajících se telekomunikačních a informačních technologií a

c) ostatní formy spolupráce.

PODODDÍL 6

FINANČNÍ SLUŽBY

ČLÁNEK 8.49

Oblast působnosti a definice

1. Tento pododdíl stanoví zásady regulačního rámce pro všechny finanční služby liberalizované podle oddílů B (Přeshraniční poskytování služeb), C (Usazování) a D (Dočasná přítomnost fyzických osob za účelem obchodu).

2. Pro účely tohoto pododdílu se rozumí:

a) „finanční službou“ jakákoli služba finanční povahy včetně služeb souvisejících se službou finanční povahy, kterou nabízí poskytovatel finanční služby smluvní strany, nebo služeb pomocných. Mezi finanční služby patří tyto činnosti:

i) pojišťovací služby a služby související s pojištěním:

1. přímé pojištění (včetně spolupojištění):

aa) životní;

bb) neživotní;

2. zajištění a retrocese;

3. zprostředkování pojištění, například makléřství a zprostředkovatelství a

4. doplňkové služby k pojištění, například služby v oborech poradenství, pojistná matematika, posouzení rizika a pojistná plnění,

a

ii) bankovní a jiné finanční služby (kromě pojištění):

1. příjem vkladů a jiných vratných finančních prostředků od veřejnosti;

2. půjčky všech typů, včetně spotřebitelského úvěru, hypotečního úvěru, faktoringu a financování obchodní transakce;

3. finanční leasing;

4. veškeré služby týkající se plateb a převodů peněz, včetně úvěrových, platebních a debetních karet, cestovních šeků a bankovních směnek;

5. záruky a závazky;

6. obchodování na vlastní účet nebo na účet zákazníků, ať už na burze, na přepážkovém trhu nebo jinak, s těmito prostředky:

   aa) nástroje peněžního trhu (včetně šeků, směnek, vkladových certifikátů);

   bb) devizové prostředky;

   cc) odvozené produkty, mimo jiné včetně futures a opcí;

   dd) nástroje směnných kursů a úrokových sazeb včetně takových produktů, jako jsou dohody o výměně a termínové dohody;

   ee) obchodovatelné cenné papíry;

   ff) jiné převoditelné nástroje a finanční aktiva včetně drahých kovů;

7. účast při vydávání všech druhů cenných papírů, včetně upisování a investování jako prostředník (veřejně i soukromě), a poskytování služeb souvisejících s takovým vydáváním;

8. peněžní makléřství;

9. správa majetku, například správa hotovosti nebo portfolia, všechny formy správy kolektivního investování, správa penzijního fondu, správcovské, deponentní a opatrovatelské služby;

10. služby při vyrovnání a zúčtování finančního majetku, včetně cenných papírů, derivátů a jiných obchodovatelných nástrojů;

11. poskytování a převod finančních údajů a zpracování finančních údajů a související software poskytovaný dodavateli jiných finančních služeb a

12. poradenské, zprostředkovatelské a jiné pomocné finanční služby ve vztahu ke všem činnostem uvedeným v seznamu v pododstavcích 1) až 11), včetně úvěrových referencí a rozborů, výzkumu a poradenství v oblasti investic a portfolia, poradenství v oblasti akvizic a podnikové restrukturalizace a strategie;

b) „poskytovatelem finanční služby“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba smluvní strany, která provozuje nebo hodlá provozovat na území dotčené smluvní strany poskytování finančních služeb jakožto obchodní činnost. Pojem „dodavatel finanční služby“ nezahrnuje veřejnoprávní subjekt;

c) „novou finanční službou“ služba finanční povahy včetně poradenství vztahující se ke stávajícím nebo novým produktům nebo způsobu, jakým se daný produkt dodává, a tuto službu na území smluvní strany nedodává žádný poskytovatel finančních služeb, ale je poskytována na území druhé smluvní strany;

d) „veřejným subjektem“:

i) vláda, centrální banka nebo měnový orgán smluvní strany nebo subjekt vlastněný nebo kontrolovaný smluvní stranou, který se především zabývá prováděním veřejných funkcí nebo činností pro veřejné účely; pojem nezahrnuje subjekt, který se především zabývá dodáváním finančních služeb na obchodním základě, nebo

ii) soukromý subjekt vykonávající funkce, které obvykle vykonává centrální banka nebo měnový orgán při výkonu těchto funkcí; a

e) „samosprávnou organizací“ jakýkoli nevládní subjekt, včetně burzy nebo trhu cenných papírů nebo termínových obchodů, zúčtovací agentury nebo jakékoli jiné organizace či sdružení vykonávajícího regulaci či dohled nad poskytovateli finančních služeb na základě stanov či pověření ústřední, regionální nebo místní vlády či úřadů.

ČLÁNEK 8.50

Výjimka pro obezřetnostní opatření

1. Nic v této dohody nelze vykládat tak, že by bránila smluvní straně v tom, aby přijala nebo zachovala přiměřená opatření z důvodů obezřetnosti, jako je:

a) ochrana investorů, vkladatelů, pojistníků nebo osob, vůči nimž má poskytovatel finančních služeb fiduciární povinnost;

b) zachovávání bezpečnosti, solidnosti, integrity nebo finanční odpovědnosti dodavatelů finančních služeb nebo

c) zajištění integrity a stability finančního systému smluvní strany.

2. Tato opatření nesmí být více zatěžující, než je nezbytné k dosažení jejich cíle, a nesmí být uplatňována způsobem, jenž by vedl k libovolné či neoprávněné diskriminaci poskytovatelů finančních služeb druhé smluvní strany ve srovnání s obdobnými domácími poskytovateli finančních služeb nebo ke skrytému omezení obchodu službami.

3. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat jako povinnost kterékoli ze smluvních stran zveřejnit informace o obchodech a účtech jednotlivých zákazníků nebo jakékoli důvěrné nebo interní informace ve vlastnictví veřejných subjektů.

4. Každá smluvní strana vynaloží veškeré úsilí k zajištění toho, aby byly na jejím území prováděny Základní zásady pro účinný bankovní dohled Basilejského výboru, normy a zásady Mezinárodní asociace orgánů pro dozor v pojišťovnictví, Cíle a principy regulace cenných papírů Mezinárodní organizace komisí pro cenné papíry a mezinárodně schválené normy pro transparentnost a výměnu informací pro daňové účely obsažené ve vzorové úmluvě OECD o daních z příjmu a majetku z roku 2008.

5. Podle článku 8.6 (Národní zacházení), a aniž jsou dotčeny ostatní způsoby obezřetnostní regulace přeshraničního obchodu finančními službami, může smluvní strana požadovat registraci či povolení poskytovatelů přeshraničních finančních služeb druhé smluvní strany a finančních nástrojů.

ČLÁNEK 8.51

Samosprávné organizace

Jestliže smluvní strana vyžaduje k tomu, aby poskytovatelé finančních služeb druhé smluvní strany mohli poskytovat finanční služby na jejím území, členství či účast v jakékoli samosprávné organizaci nebo přístup k ní zajistí tato smluvní strana, aby taková samosprávná organizace dodržovala povinnosti uvedené v článku 8.6 (Národní zacházení) a článku 8.11 (Národní zacházení).

ČLÁNEK 8.52

Platební a zúčtovací systémy

Za podmínek, za nichž se udílí národní zacházení, uděluje každá smluvní strana, dovolují-li to její přístupová kritéria, poskytovatelům finančních služeb druhé smluvní strany, kteří jsou usazení na jejím území a podléhají předpisům a dohledu jakožto poskytovatelé finančních služeb podle jejích vnitrostátních předpisů, přístup k platebním a zúčtovacím systémům, které provozují veřejné subjekty, a k oficiálním možnostem financování a refinancování, které jsou dostupné v normálním průběhu běžného podnikání. Cílem tohoto článku není poskytnout přístup k metodám financování smluvní strany určeným pro případy nouze.

ČLÁNEK 8.53

Nové finanční služby

Každá smluvní strana povolí poskytovateli finančních služeb druhé smluvní strany poskytovat jakékoli nové finanční služby, jejichž poskytování by první smluvní strana povolila svým vlastním obdobným poskytovatelům finančních služeb, aniž by vyžadovala další legislativní kroky. Smluvní strana může stanovit institucionální a právní formu, jejímž prostřednictvím lze nové finanční služby poskytovat, a k jejich poskytování může vyžadovat povolení. Pokud smluvní strana vyžaduje takové povolení nových finančních služeb, musí být rozhodnutí vydáno v rozumné lhůtě a může být zamítnuto pouze z obezřetnostních důvodů podle článku 8.50 (Výjimka pro obezřetnostní opatření).

ČLÁNEK 8.54

Zpracování údajů

1. Každá smluvní strana pod podmínkou přiměřených záruk ohledně ochrany soukromí a důvěrnosti povolí poskytovateli finančních služeb druhé smluvní strany, aby přenášel informace v elektronické nebo jiné podobě na její území a z něj za účelem zpracování údajů, pokud je tohoto zpracování zapotřebí k běžnému průběhu podnikání tohoto poskytovatele finančních služeb.

2. Každá smluvní strana přijme či zachová v platnosti přiměřené záruky ohledně ochrany soukromí a osobních údajů, včetně záznamů a účtů jednotlivých osob, nejsou-li tyto záruky zneužívány k obcházení ustanovení této dohody.

ČLÁNEK 8.55

Zvláštní výjimky

1. Žádné ustanovení této kapitoly nelze vykládat tak, že brání straně, včetně jejích veřejnoprávních subjektů, na svém území výhradně provádět činnosti nebo poskytovat služby tvořící součást veřejných důchodových plánů nebo zákonného systému sociálního zabezpečení, kromě případů, kdy tyto činnosti mohou být prováděny, jak stanoví vnitrostátní předpis této strany, poskytovateli finančních služeb v konkurenci s veřejnoprávními subjekty nebo soukromými institucemi.

2. Žádné ustanovení této dohody se nevztahuje na činnosti vykonávané centrální bankou nebo měnovým orgánem nebo jakýmkoli jiným veřejnoprávním subjektem při provádění měnové nebo devizové politiky.

3. Žádné ustanovení této kapitoly nelze vykládat tak, že brání smluvní straně, včetně jejích veřejných subjektů, na svém území výhradně provádět činnosti nebo poskytovat služby na účet nebo se zárukou smluvní strany nebo za použití jejích finančních zdrojů, včetně jejích veřejných subjektů, kromě případů, kdy tyto činnosti mohou být prováděny, jak stanoví vnitrostátní předpisy smluvní strany, poskytovateli finančních služeb v konkurenci s veřejnoprávními subjekty nebo soukromými institucemi.

PODODDÍL 7

SLUŽBY V MEZINÁRODNÍ NÁMOŘNÍ DOPRAVĚ

ČLÁNEK 8.56

Oblast působnosti, definice a zásady

1. Tento pododdíl stanoví zásady liberalizace služeb mezinárodní námořní dopravy podle oddílů B (Přeshraniční poskytování služeb), C (Usazování) a D (Dočasná přítomnost fyzických osob za účelem obchodu).

2. Pro účely tohoto pododdílu: „mezinárodní námořní doprava“ zahrnuje dopravní operace typu „z domu do domu“ a multimodální dopravní operace, tj. přepravu zboží, při níž je použito více než jednoho způsobu dopravy pod jedním přepravním dokladem a která zahrnuje námořní úsek, a v tomto smyslu zahrnuje právo přímo uzavírat smlouvy s poskytovateli jiných způsobů dopravy.

3. Pokud jde o mezinárodní námořní dopravu, smluvní strany se dohodly, že zajistí účinné provádění zásad neomezeného přístupu k nákladu na komerčním základě, svobody poskytovat služby mezinárodní námořní dopravy a rovněž národní zacházení v rámci poskytování těchto služeb.

S ohledem na stávající úrovně liberalizace mezi smluvními stranami v oblasti mezinárodní námořní dopravy:

a) budou smluvní strany účinně uplatňovat zásadu neomezeného přístupu na mezinárodní trh námořní dopravy a obchodu na komerčním a nediskriminačním základě a

b) každá smluvní strana uděluje plavidlům, která plují pod vlajkou druhé smluvní strany nebo která provozují poskytovatelé služeb druhé smluvní strany, zacházení, které není méně příznivé než zacházení, které uděluje vlastním plavidlům nebo plavidlům jakékoli třetí strany, podle toho, které z nich je příznivější, pokud jde mimo jiné o přístup do přístavů, využití infrastruktury a pomocné námořní služby v přístavech i pokud jde o související platby a poplatky, celní služby a přístup k prostoru pro přistání a vybavení pro nakládku a vykládku.

4. Při uplatňování těchto zásad smluvní strany:

a) nezačlení do budoucích dohod o službách v námořní dopravě s třetími zeměmi ustanovení o sdílení nákladu, včetně suchého sypkého a kapalného nákladu a pravidelné námořní dopravy, a v případě, že takováto ustanovení existují v předchozích dohodách, v přiměřené časové lhůtě ukončí jejich platnost; a

b) při vstupu této dohody v platnost zruší a upustí od provádění všech jednostranných opatření[1] a od správních, technických a ostatních překážek, které by mohly mít skryté omezující nebo diskriminační účinky na svobodné poskytování služeb v mezinárodní námořní dopravě.

[1] Pro účely tohoto písmene se pojmem „opatření“ rozumí pouze opatření, jež mají nepříznivé diskriminující účinky na základě národnosti či zeměpisné oblasti původu fyzické či právnické osoby, na niž se opatření použije.

5. Každá smluvní strana povolí poskytovatelům služeb mezinárodní námořní dopravy druhé smluvní strany usadit se na jejím území za podmínek pro usazování a provoz v souladu s podmínkami popsanými v jejím seznamu specifických závazků.

6. Smluvní strany zpřístupní poskytovatelům mezinárodní námořní přepravy druhé smluvní strany za rozumných a nediskriminačních podmínek použití těchto služeb v přístavech:

a) pronájem plavidel s posádkou;

b) tažné a vlečné služby;

c) dodávky zásob;

d) dodávky paliva a vody;

e) likvidaci odpadů a balastní vody z vypouštění nádrží;

f) služby kapitána přístavu,

g) navigační služby a

h) provozní služby na pobřeží nezbytné pro provoz plavidla, včetně komunikace, dodávek vody a elektrické energie, zařízení pro nouzové opravy, kotvení a přistání.

ODDÍL F

ELEKTRONICKÝ OBCHOD

ČLÁNEK 8.57

Cíle

1. Smluvní strany jsou si vědomy, že elektronický obchod zvyšuje obchodní příležitosti v mnoha odvětvích, a dohodly že, že je důležité zjednodušovat jeho využívání a rozvoj a uplatňovat na elektronický obchod pravidla WTO.

2. Smluvní strany se dohodly, že budou podporovat rozvoj vzájemného elektronického obchodu, zejména prostřednictvím spolupráce na otázkách souvisejících s elektronickým obchodem podle ustanovení této kapitoly. V této souvislosti by se měly obě smluvní strany vyvarovat ukládání zbytečných předpisů či omezení elektronického obchodu.

3. Smluvní strany jsou si vědomy významu volného toku informací na internetu a dohodly se, že by tato skutečnost neměla narušovat práva vlastníků duševního vlastnictví s ohledem na význam ochrany práv duševního vlastnictví na internetu.

4. Smluvní strany souhlasí s tím, že rozvoj elektronického obchodu musí být plně slučitelný s mezinárodními normami pro ochranu údajů, aby byla zaručena ochrana soukromí uživatelů elektronického obchodu.

ČLÁNEK 8.58

Cla

Smluvní strany nebudou ukládat clo z elektronického přenosu.

ČLÁNEK 8.59

Poskytování služeb elektronickou cestou

Pro upřesnění je třeba uvést, že smluvní strany potvrzují, že opatření související s poskytováním služeb elektronickou cestou spadá do oblasti působnosti povinností obsažených v příslušných ustanoveních této kapitoly, s výhradou veškerých výjimek platných pro takové povinnosti.

ČLÁNEK 8.60

Elektronické podpisy

1. Smluvní strany přijmou kroky k usnadnění lepšího porozumění svým příslušným rámcům pro elektronické podpisy a s výhradou příslušných vnitrostátních podmínek a právních předpisů přezkoumají proveditelnost případné budoucí dohody o vzájemném uznávání elektronických podpisů.

2. V zájmu plnění cílů odstavce 1 smluvní strany:

a) co nejvíce usnadní zastupování druhé smluvní strany na dostupných fórech formálně či neformálně pořádaných jejich orgány odpovědnými za oblast elektronických podpisů tím, že druhé smluvní straně umožní představit její rámec pro elektronické podpisy;

b) co nejvíce podpoří výměnu stanovisek o elektronických podpisech na specializovaných seminářích a setkáních odborníků v oblastech, jako jsou bezpečnost a interoperabilita, a

c) co nejvíce přispějí k úsilí druhé smluvní strany prostudovat a analyzovat její rámec tím, že jí poskytnou příslušné informace.

ČLÁNEK 8.61

Spolupráce v oblasti předpisů o elektronickém obchodu

1. Smluvní strany povedou dialog o otázkách regulace v souvislosti s elektronickým obchodem, které se budou mimo jiné týkat těchto oblastí:

a) uznávání certifikátů elektronických podpisů vydaných veřejnosti a usnadnění přeshraničních certifikačních služeb;

b) odpovědnosti zprostředkujících poskytovatelů služeb, pokud jde o předávání nebo ukládání údajů;

c) nakládání s nevyžádanými elektronickými obchodními sděleními;

d) ochrany spotřebitele a

e) jakékoli další otázky související s rozvojem elektronického obchodu.

2. Tato spolupráce může mít formu výměny informací o příslušných právních předpisech smluvních stran ohledně těchto otázek a také o provádění takových právních předpisů.

ODDÍL G

VÝJIMKY

ČLÁNEK 8.62

Obecné výjimky

Za podmínky, že se taková opatření neuplatňují způsobem, který by vytvářel nástroj svévolné nebo neoprávněné diskriminace druhé smluvní strany, kde převládají podobné podmínky, nebo skrytého omezení usazování nebo přeshraničního poskytování služeb, se žádná ustanovení této kapitoly nevykládají tak, aby kterékoli smluvní straně bránila v přijetí nebo vymáhání opatření:

a) nezbytných pro ochranu veřejné bezpečnosti nebo veřejné mravnosti nebo pro udržení veřejného pořádku[1];

[1] Výjimku týkající se veřejného pořádku lze uplatnit, pouze je-li skutečně a dostatečně závažně ohrožen jeden ze základních zájmů společnosti.

b) nezbytných k ochraně života či zdraví lidí, zvířat nebo rostlin;

c) vztahujících se k ochraně vyčerpatelných přírodních zdrojů, jsou-li tato opatření uplatňována ve spojení s omezením domácích podnikatelů nebo domácí dodávky nebo spotřeby služeb;

d) jsou nezbytná pro ochranu národních památek umělecké, historické nebo archeologické hodnoty;

e) nezbytných k zajištění souladu s právními předpisy, které nejsou neslučitelné s ustanoveními této kapitoly, včetně ustanovení týkajících se:

i) předcházení klamavým a podvodným praktikám nebo řešení důsledků neplnění smluvních závazků;

ii) ochrany soukromí jednotlivců, pokud jde o zpracování a šíření osobních údajů a ochranu důvěrnosti záznamů a účtů jednotlivých osob;

ii) bezpečnosti;

f) jež jsou v rozporu s článkem 8.6 (Národní zacházení) a článkem 8.11 (Národní zacházení) za předpokladu, že cílem odlišného zacházení je zajištění účinného nebo nestranného ukládání nebo vybírání přímých daní v případě hospodářských činností, podnikatelů nebo poskytovatelů služeb druhé smluvní strany[1].

[1] Opatření, která jsou zaměřena na zajištění účinného nebo spravedlivého ukládání nebo vybírání přímých daní, zahrnují opatření, která přijala smluvní strana v rámci svého daňového systému a která: a)

a) se vztahují na podnikatele a poskytovatele služeb – nerezidenty, při uznání skutečnosti, že daňová povinnost nerezidentů je určena s ohledem na daňové položky pořizované nebo umístěné na území smluvní strany;
b) se vztahují na nerezidenty v zájmu zajištění uložení nebo výběru daní na území strany;
c) se vztahují na nerezidenty nebo rezidenty s cílem zamezit vyhýbání se daňové povinnosti nebo daňovým únikům, včetně opatření pro zajištění shody;
d) se vztahují na spotřebitele služeb dodaných na území nebo z území druhé smluvní strany s cílem zajistit uložení nebo výběr daní od těchto spotřebitelů pocházejících ze zdrojů na území smluvní strany; e)
e) rozlišují podnikatele a poskytovatele služeb podléhající zdanění u celosvětově zdanitelných položek od jiných podnikatelů a poskytovatelů služeb s ohledem na rozdílný charakter jejich daňového základu nebo
f) stanoví, vyměřují nebo rozdělují příjem, zisk, výnos, ztrátu, srážky nebo pohledávku osob nebo poboček, které jsou rezidenty, nebo mezi osobami ve spojení nebo pobočkami stejné osoby s cílem zachovat základ daně strany.

Výrazy nebo pojmy z oblasti daní uvedené v písmeni f) a v této poznámce pod čarou se stanoví podle definic nebo pojmů z oblasti daní podle vnitrostátního práva smluvní strany přijímající toto opatření nebo podle rovnocenných nebo podobných definic nebo pojmů.

ČLÁNEK 8.63

Přezkum

S cílem hlubší liberalizace a odstranění přetrvávajících omezení a zajištění celkové rovnováhy práv a povinností smluvní strany přezkoumají tuto kapitolu a své seznamy specifických závazků, a to nejpozději do tří let po vstupu této dohody v platnost a poté v pravidelných intervalech. V důsledku takového přezkumu může Výbor pro obchod službami, investice a veřejné zakázky zřízený podle článku 16.2 (Specializované výbory) rozhodnout o změně příslušných seznamů specifických závazků.

KAPITOLA DEVĚT

VEŘEJNÉ ZAKÁZKY

ČLÁNEK 9.1

Definice

Pro účely této kapitoly:

a) „komerčním zbožím a službami“ typ zboží a služeb, které se na obchodním trhu běžně prodávají nebo nabízejí k prodeji nestátním odběratelům k nestátním účelům, nebo které obvykle kupují nestátní odběratelé k nestátním účelům;

b) „konkurenční činností“ v Unii:

i) činnost vykonávaná na území členského státu Unie přímo vystavená hospodářské soutěži na trzích, na něž není omezený přístup, a

ii) odpovědný orgán v Unii přijal rozhodnutí, které stanoví použitelnost bodu i).

Pro účely písm. b) bodu i) se o tom, zda je činnost přímo vystavená hospodářské soutěži, rozhoduje na základě vlastností dotčeného zboží nebo služeb, existenci alternativního zboží nebo služeb a ceny a skutečné či potenciální přítomnosti více než jednoho poskytovatele dotčeného zboží nebo služeb;

c) „stavební službou“ služba, jejímž cílem je realizace jakéhokoli druhu inženýrských nebo pozemních staveb, na základě 51. sekce prozatímní centrální klasifikace produktů vypracované OSN (dále jen „CPC“);

d) „nápravným opatřením“ v rámci vnitrostátních postupů pro přezkum buď vynětí, nebo zajištění vynětí rozhodnutí, jež zadavatel přijal nezákonně, včetně odstranění diskriminačních technických, ekonomických nebo finančních specifikací ve výzvě k účasti v zadávacím řízení, smluvní dokumentaci nebo v jakémkoli jiném dokumentu týkajícím se zadávacího řízení;

e) „elektronickou dražbou“ opakující se postup, při němž dodavatelé využívají elektronických prostředků pro prezentaci buď nových cen, nebo nových hodnot u kvantifikovatelných necenových prvků nabídek souvisejících s hodnotícími kritérii, nebo pro prezentaci obou, a jenž umožňuje řazení a přeřazování nabídek;

f) výrazem „písemně“ nebo „písemný“ jakékoli slovní nebo číselné vyjádření, které lze číst, reprodukovat a posléze sdělovat. Může se též jednat o elektronicky předávané nebo uchovávané informace;

g) „právnickou osobou“ totéž, jak je definováno v čl. 8.2 písm. b) (Definice);

h) „právnickou osobou Unie“ nebo „právnickou osobou Singapuru“ totéž, jak je definováno v čl. 8.2 písm. c) (Definice);

i) „omezeným zadávacím řízením“ řízení, ve kterém zadavatel kontaktuje jednoho nebo více dodavatelů dle svého výběru;

j) „usazenou na území“ právnická osoba usazená na území jedné smluvní strany, kterou vlastní či kontroluje fyzická nebo právnická osoba druhé smluvní strany.

Právnická osoba je:

i) „vlastněna“ fyzickými nebo právnickými osobami druhé smluvní strany, pokud osoby z druhé smluvní strany užitečně vlastní více než 50 % základního jmění, a

ii) „kontrolována“ fyzickými nebo právnickými osobami druhé smluvní strany, jestliže takové osoby mají právo jmenovat většinu jejích ředitelů nebo jinak ze zákona řídit její činnost;

k) „opatřením“ jakýkoli právní předpis, postup, administrativní směrnice či praxe nebo jakýkoli krok zadavatele ve vztahu k veřejné zakázce, na kterou se vztahuje tato dohoda;

l) „seznamem stálých dodavatelů“ seznam dodavatelů, kteří podle zadavatele splňují podmínky pro zápis na tento seznam a které zadavatel hodlá využít více než jednou;

m) „oznámením zamýšlené veřejné zakázky“ oznámení zveřejněné zadavatelem vyzývající zainteresované dodavatele k podání žádosti o účast, k předložení nabídky, nebo k obojímu;

n) „kompenzací“ jakákoli podmínka nebo opatření, jež se využívají k podpoře místního rozvoje nebo ke zlepšení účtů platební bilance smluvní strany, jako je použití vnitrostátního obsahu, udělování licencí na technologii, investice, výměnný obchod a podobná opatření či požadavky;

o) „otevřeným zadávacím řízením“ zadávací řízení, při němž může nabídku předložit jakýkoli zainteresovaný dodavatel;

p) „privatizovaným subjektem“ u Singapuru subjekt, který byl vytvořen ze zadavatelského subjektu nebo jeho části a stal se právnickou osobou jednající při získávání zboží v souladu s obchodními úvahami a již nesmí vykonávat veřejnou pravomoc, přestože vláda vlastní podíly v tomto subjektu nebo jmenuje členy jeho správní rady.

Pro upřesnění je třeba uvést, že pokud vláda vlastní podíly v privatizovaném subjektu nebo jmenuje členy jeho správní rady, má se zato, že subjekt jedná při nákupu zboží a služeb v souladu s obchodními úvahami, jako např. pokud jde o dostupnost, cenu a kvalitu zboží a služeb, pokud vláda nebo takto jmenovaná správní rada přímo či nepřímo neovlivňuje nebo neřídí rozhodnutí rady v souvislosti se získáváním zboží a služeb subjektem;

q) „zadavatelem“ subjekt zahrnutý v příloze 9-A, 9-B nebo 9-C;

r) „kvalifikovaným dodavatelem“ dodavatel, jehož zadavatel uznává jako splňujícího podmínky účasti;

s) „revidovanou DVZ“ znění Dohody o vládních zakázkách ve znění rozhodnutí o výsledcích jednání podle článku XXIV:7 DVZ ze dne 30. března 2012;

t) „výběrovým zadávacím řízením“ řízení, v němž zadavatel vyzve k předložení nabídky pouze kvalifikované dodavatele;

u) „službami“ i stavební služby, není-li uvedeno jinak;

v) „normou“ dokument schválený uznávaným subjektem, který stanoví pravidla nebo pokyny pro běžné a opakované používání či charakteristiky zboží nebo služeb nebo související postupy a výrobní metody, jejichž dodržení není povinné. Může rovněž zahrnovat či se výhradně týkat požadavků na terminologii, symboly, balení, označování či značení platných pro zboží, službu, postup či výrobní metodu;

w) „poskytovatelem“ osoba nebo případně skupina osob z kterékoli smluvní strany, jež poskytuje nebo by mohla poskytovat zboží či služby;

x) „technickou specifikací“ požadavek zadávacího řízení, který:

i) stanoví vlastnosti zboží nebo služeb, které jsou předmětem nabídky, včetně kvality, výkonnosti, bezpečnosti a rozměrů nebo postupů a metod jejich výroby nebo poskytování, nebo

ii) se týká požadavků na terminologii, symboly, balení, značení nebo označování platných pro zboží nebo služby.

ČLÁNEK 9.2

Oblast působnosti a rozsah

Uplatňování této kapitoly

1. Tato kapitola se uplatní na jakékoli opatření týkající se veřejné zakázky, na kterou se vztahuje tato dohoda, ať již je provedena výhradně či částečně elektronicky.

2. Pro účely této kapitoly se veřejnou zakázkou, na kterou se vztahuje tato dohoda, rozumí zakázka pro státní účely:

a) vypsaná na zboží, služby či jejich kombinaci:

i) jak stanoví přílohy pro jednotlivé strany 9-A až 9-G, a

ii) za účelem jiným, než je komerční prodej či opětovný prodej nebo použití v souvislosti s výrobou nebo dodávkou zboží či služeb pro komerční prodej či opětovný prodej;

b) uskutečňovaná prostřednictvím všech smluvních prostředků včetně: koupě; nájmu a pronájmu nebo koupě na splátky, pronájmu či nájmu s právem následné koupě nebo bez něj; a prostřednictvím smluv o partnerství veřejného a soukromého sektoru, jak jsou definovány v příloze 9-I;

c) jejíž hodnota, odhadovaná v souladu s odstavci 6 až 8, se v okamžiku zveřejnění oznámení v souladu s článkem 9.6 (Oznámení) rovná příslušné prahové hodnotě stanovené v přílohách 9-A až 9-G (Oblast působnosti), nebo je vyšší;

d) vypsaná zadavatelem a

e) jinak nevyloučená z působnosti odstavce 3 nebo příloh 9-A až 9-G jednotlivých smluvních stran.

3. Není-li v přílohách 9-A až 9-G této kapitoly stanoveno jinak, nevztahuje se tato kapitola na:

a) nabývání nebo pronájem půdy, budov nebo jiného nemovitého majetku nebo práv k nim;

b) mimosmluvní ujednání nebo jakoukoli formu pomoci, kterou poskytují smluvní strany, včetně dohod o spolupráci, grantů, půjček, kapitálových injekcí, záruk a daňových pobídek;

c) pořizování nebo získávání služeb finančních agentur nebo depozitních služeb, konkursních služeb a služeb pro řízení v případě regulovaných finančních institucí nebo odbytových, výplatních a distribučních služeb pro cenné papíry vydané orgány státní správy, včetně půjček a vládních obligací, směnek a jiných cenných papírů;

d) smlouvy na zajišťování veřejné zaměstnanosti;

e) veřejné zakázky udílené:

i) za konkrétním účelem poskytování mezinárodní pomoci, včetně rozvojové pomoci,

ii) podle zvláštního postupu nebo podmínky mezinárodní dohody o rozmisťování vojsk nebo o společném provádění projektu signatářskými zeměmi nebo

ii) podle zvláštního postupu nebo podmínky mezinárodní organizace nebo financované mezinárodními granty, půjčkami nebo jinou pomocí, kde by platný postup nebo podmínka byla v rozporu s touto kapitolou.

4. Každá smluvní strana specifikuje v přílohách 9-A až 9-G tyto informace:

a) v příloze 9-A ústřední orgány státní správy, na jejichž veřejné zakázky se vztahuje tato kapitola;

b) v příloze 9-B nižší než ústřední orgány státní správy, na jejichž veřejné zakázky se vztahuje tato kapitola;

c) v příloze 9-C všechny ostatní subjekty, na jejichž veřejné zakázky se vztahuje tato kapitola;

d) v příloze 9-D zboží, na nějž se vztahuje tato kapitola;

e) v příloze 9-E služby, jiné než stavební, na něž se vztahuje tato kapitola;

f) v příloze 9-F stavební služby, na něž se vztahuje tato kapitola a

g) v příloze 9-G veškeré obecné poznámky.

5. Pokud zadavatel v souvislosti s veřejnou zakázkou, na kterou se vztahuje tato dohoda, požaduje, aby zakázku provedly v souladu s konkrétními požadavky osoby, jež nejsou uvedeny v přílohách 9-A až 9-C, použije se na tyto požadavky obdobně článek 9.4 (Obecné zásady).

Ocenění

6. Při odhadování hodnoty veřejné zakázky za účelem zjištění, zda se jedná o veřejnou zakázku, na kterou se vztahuje tato dohoda, zadavatel:

a) nebude veřejnou zakázku rozdělovat na dílčí zakázky, ani nebude vybírat či používat určitou oceňovací metodu pro odhad její hodnoty s cílem zakázku úplně nebo částečně vyloučit z působnosti této kapitoly, a

b) uvede odhadovanou maximální celkovou hodnotu zakázky za celou dobu jejího trvání, bez ohledu na to, zda bude zadána jednomu či více dodavatelům, přičemž zohlední všechny formy odměňování, včetně:

i) prémií, honorářů, provizí a úroků, a

ii) je-li v rámci veřejné zakázky možnost opcí, jejich celkovou hodnotu.

7. Pokud je při jediném požadavku na veřejnou zakázku zadáno více samostatných zakázek nebo je přidělena zakázka v samostatných částech (dále jen „opakovaná veřejná zakázka“), základem pro výpočet odhadované maximální celkové hodnoty je:

a) hodnota opakovaných veřejných zakázek na stejný typ zboží nebo služeb udělených během předchozích dvanácti měsíců nebo předchozího účetního období zadavatele, upravená, pokud možno, tak, aby zohledňovala anticipované změny množství nebo hodnoty zboží nebo služeb poskytovaných během následujících dvanácti měsíců, nebo

b) odhadovaná hodnota opakovaných veřejných zakázek na stejný typ zboží nebo služeb udělených během dvanácti měsíců následujících po udělení původní zakázky nebo účetním roku zadavatele.

8. V případě veřejné zakázky na koupi na splátky, pronájem či nájem s možností koupě zboží nebo služeb nebo veřejné zakázky, u níž není stanovena celková cena, je základem pro ocenění:

a) v případě smlouvy na dobu určitou:

i) je-li doba trvání smlouvy kratší či rovna dvanácti měsícům, celková odhadovaná maximální hodnota po dobu jejího trvání, nebo

ii) přesahuje-li doba trvání smlouvy dvanáct měsíců, celková odhadovaná maximální hodnota, včetně odhadované zůstatkové hodnoty;

b) v případě smlouvy na dobu neurčitou odhadovaný měsíční podíl násobený čtyřiceti osmi, a

c) v případech, kdy není jasné, zda se jedná o smlouvu na dobu určitou, se použije písmeno b).

ČLÁNEK 9.3

Bezpečnost a obecné výjimky

1. Žádné ustanovení této kapitoly nelze vykládat tak, že brání smluvní straně v přijetí opatření či zveřejnění informací, jež považuje za nezbytné k ochraně svých zásadních bezpečnostních zájmů týkajících se vládních zakázek na zbraně, střelivo nebo válečný materiál nebo vládních zakázek, které jsou nepostradatelné pro národní bezpečnost nebo pro účely obrany státu.

2. Za podmínky, že se taková opatření neuplatňují způsobem, který by vytvářel nástroj svévolné nebo neoprávněné diskriminace mezi smluvními stranami, kde převládají stejné podmínky, nebo skrytého omezení mezinárodního obchodu, se žádná ustanovení této kapitoly nevykládají tak, aby kterékoli smluvní straně bránila v provádění nebo vymáhání opatření, jež:

a) jsou nezbytná pro ochranu veřejné mravnosti, veřejného pořádku nebo veřejné bezpečnosti;

b) nezbytných k ochraně života či zdraví lidí, zvířat nebo rostlin;

c) jsou nezbytná k ochraně duševního vlastnictví nebo

d) vztahující se ke zboží nebo službám osob se zdravotním postižením, dobročinným institucím nebo práci vězňů.

ČLÁNEK 9.4

Obecné zásady

Národní zacházení a zákaz diskriminace

1. V případě jakýchkoli opatření týkajících se veřejných zakázek, na které se vztahuje tato dohoda, uplatní každá smluvní strana, včetně jejích zadavatelů, u zboží a služeb druhé smluvní strany a u dodavatelů druhé smluvní strany okamžitě a bezpodmínečně zacházení, které není méně příznivé, než jaké smluvní strana, včetně jejích zadavatelů, uplatňuje u domácího zboží, služeb a dodavatelů.

2. V případě jakýchkoli opatření týkajících se veřejné zakázky, na kterou se vztahuje tato dohoda, nesmí žádná smluvní strana včetně svých zadavatelů:

a) zacházet s dodavatelem z druhé smluvní strany usazeným na jejím území méně příznivě než s jiným dodavatelem usazeným na jejím území na základě míry jeho zahraničního spříznění nebo vlastnictví nebo

b) diskriminovat dodavatele usazeného na jejím území na základě toho, že zboží nebo služby, které pro určitou veřejnou zakázku nabízí, jsou zbožím nebo službami druhé smluvní strany.

Používání elektronických prostředků

3. Při provádění veřejné zakázky, na kterou se vztahuje tato dohoda, elektronickými prostředky musí zadavatel:

a) zajistit, aby byla veřejná zakázka zadána s použitím takových informačních technologií a softwaru (včetně technologií a softwaru pro ověřování pravosti a kódování informací), které jsou obecně dostupné a interoperabilní s ostatními běžně dostupnými IT systémy a softwarovými produkty, a

b) udržovat mechanismy, které zajišťují integritu žádostí o účast a integritu nabídek, včetně registrace času přijetí a také prevence neoprávněného přístupu.

Zadávání veřejných zakázek

4. Zadavatel zadává veřejné zakázky, na které se vztahuje tato dohoda, transparentním a nestranným způsobem, který:

a) je souladu s touto kapitolou, za použití metod, jako je otevřené zadávací řízení, výběrové zadávací řízení a omezené zadávací řízení;

b) brání střetu zájmů a

c) brání korupčním praktikám.

Pravidla původu

5. Pro účely veřejných zakázek, na které se vztahuje tato dohoda, nesmí žádná smluvní strana u zboží nebo služeb dovážených z druhé smluvní strany nebo dodávaných druhou smluvní stranou uplatnit pravidla původu, která se liší od pravidel původu, jež daná smluvní strana ve stejné době uplatňuje u dovozu nebo dodávek stejného zboží nebo služeb od téže smluvní strany při běžném obchodování.

Kompenzace

6. Pokud jde o veřejnou zakázku, na kterou se vztahuje tato dohoda, smluvní strana ani její zadavatelé nesmí usilovat o kompenzace, zohledňovat je, ani je ukládat či vymáhat.

Opatření, jež se netýkají pouze veřejných zakázek

7. Odstavce 1 a 2 se neuplatní na cla ani poplatky ukládané na dovoz nebo ve spojení s ním, na metodu výběru takových cel a poplatků, další dovozní předpisy či formální požadavky a opatření, jež mají vliv na obchod službami, kromě opatření řídících veřejné zakázky, na které se vztahuje tato dohoda.

ČLÁNEK 9.5

Informace o systému pro zadávání zakázek

1. Každá smluvní strana:

a) neprodleně zveřejní každý zákon, nařízení, soudní rozhodnutí, obecně platné správní rozhodnutí, standardní smluvní ujednání, které je předepsáno zákonem či nařízením a je začleněno v podobě odkazu do oznámení nebo zadávací dokumentace, a postupy vztahující se k veřejným zakázkám, na které se vztahuje tato dohoda, jakož i veškeré jejich úpravy, a to na oficiálně určených elektronických či tištěných médiích, která mají širokou distribuci a jsou veřejnosti snadno dostupná, a

b) poskytne druhé straně na požádání jejich vysvětlení.

2. Každá smluvní strana uvede na seznam v příloze 9-H:

a) elektronická nebo tištěná média, na nichž smluvní strana zveřejní informace podle odstavce 1;

b) elektronická nebo tištěná média, na nichž smluvní strana zveřejní oznámení požadované podle článku 9.6 (Oznamování), čl. 9.8 odst. 8 (Kvalifikace poskytovatelů) a čl. 9.15 odst. 2 (Transparentnost informací o veřejné zakázce).

3. Každá smluvní strana bezodkladně vyrozumí Výbor pro obchod službami, investice a veřejné zakázky zřízený podle článku 16.2 (Specializované výbory) o veškerých změnách informací smluvní strany uvedených na seznamu v příloze 9-H.

ČLÁNEK 9.6

Oznamování

Oznámení zamýšlené veřejné zakázky

1. Zadavatel musí u každé veřejné zakázky, na kterou se vztahuje tato dohoda, zveřejnit oznámení zamýšlené veřejné zakázky, které musí být přímo zdarma přístupné elektronickou cestou prostřednictvím jednotného místa přístupu, kromě za okolností popsaných v článku 9.12 (Omezené zadávací řízení). Oznámení zamýšlené veřejné zakázky musí být nadále přístupné veřejnosti alespoň do konce lhůty uvedené v oznámení. Příslušné elektronické médium musí každá smluvní strana uvést na seznamu v příloze 9-H.

2. Není-li v této kapitole stanoveno jinak, musí každé oznámení zamýšlené veřejné zakázky obsahovat:

a) název a adresu zadavatele a další informace nezbytné ke kontaktování zadavatele a získání všech příslušných dokumentů souvisejících s veřejnou zakázkou a případně jejich cenu a podmínky platby;

b) popis veřejné zakázky, včetně povahy a množství zboží nebo služeb, jež mají být dodány, nebo, není-li množství známo, odhadované množství;

c) u opakovaných smluv pokud možno odhad, kdy budou oznámeny navazující zamýšlené veřejné zakázky;

d) popis opcí;

e) časový rámec dodávky zboží či služeb nebo dobu trvání smlouvy;

f) metodu veřejné zakázky, jež se použije, a upřesnění, zda bude zahrnovat vyjednávání nebo elektronickou aukci;

g) případně adresu a lhůtu pro podání žádosti o účast v zadávacím řízení;

h) adresu a lhůtu pro podávání nabídek;

i) jazyk či jazyky, v nichž lze podávat nabídky či žádosti o účast, pokud mohou být předkládány v jiném než úředním jazyce smluvní strany zadavatele;

j) seznam a stručný popis podmínek účasti dodavatelů, včetně požadavků na specifické dokumenty nebo osvědčení, jež musí dodavatelé v této souvislosti předložit, nejsou-li tyto požadavky uvedeny v zadávací dokumentaci, která je poskytována všem zainteresovaným dodavatelům současně s oznámením zamýšlené veřejné zakázky;

k) pokud zadavatel podle článku 9.8 (Kvalifikace dodavatelů) hodlá vybrat omezený počet kvalifikovaných dodavatelů, které do zadávacího řízení pozve, kritéria, jež budou k takovému výběru použita, a případně omezení počtu dodavatelů, kterým bude povoleno zúčastnit se zadávacího řízení, a

l) upřesnění, zda se na veřejnou zakázku vztahuje tato dohoda.

Souhrnné oznámení

3. Pro každou zamýšlenou veřejnou zakázku musí zadavatel současně se zveřejněním oznámení zamýšlené veřejné zakázky zveřejnit snadno dostupné souhrnné oznámení v jednom z jazyků WTO. Oznámení obsahuje přinejmenším tyto informace:

a) předmět veřejné zakázky;

b) nejzazší lhůtu pro předložení nabídky nebo případně nejzazší lhůtu pro podání žádosti o účast v nabídkovém řízení nebo o zařazení na stálý seznam a

c) adresu, na níž si lze vyžádat dokumentaci potřebnou k veřejné zakázce.

Oznámení plánovaných veřejných zakázek

4. Zadavatelé se vyzývají k tomu, aby co nejdříve v každém účetním roce elektronicky prostřednictvím jednotného místa přístupu používaného ke zveřejňování oznámení zamýšlených veřejných zakázek zveřejnili oznámení budoucích plánovaných veřejných zakázek (dále jen „oznámení plánovaných veřejných zakázek“). Toto oznámení by mělo obsahovat předmět veřejné zakázky a plánované datum, kdy bude zveřejněno oznámení zamýšlené veřejné zakázky.

5. Zadavatel z přílohy 9-B nebo 9-C může použít oznámení plánované veřejné zakázky jako oznámení zamýšlené veřejné zakázky za předpokladu, že toto oznámení plánované veřejné zakázky obsahuje všechny informace stanovené v odstavci 2, které jsou dostupné, a také prohlášení, že zainteresovaní dodavatelé mají zadavateli sdělit svůj zájem o veřejnou zakázku.

ČLÁNEK 9.7

Podmínky účasti

1. Zadavatel omezí veškeré podmínky účasti v zadávacím řízení na podmínky, které jsou zásadní pro zajištění toho, aby měl dodavatel pro realizaci dané veřejné zakázky právní a finanční kapacitu i podnikatelské a odborné schopnosti.

2. Při stanovení podmínek účasti zadavatel:

a) nesmí účast dodavatele ve veřejné zakázce podmínit dřívějším zadáním jedné nebo více zakázek zadavatelem smluvní strany tomuto dodavateli nebo předchozími pracovními zkušenostmi dodavatele na území dotčené smluvní strany a

b) může vyžadovat odpovídající předchozí zkušenosti, pokud jsou zásadní pro splnění podmínek zakázky.

3. Při posuzování, zda dodavatel splňuje podmínky účasti, zadavatel:

a) hodnotí finanční kapacitu i podnikatelské a odborné schopnosti dodavatele na základě jeho podnikatelských aktivit jak na území strany zadavatele, tak mimo ně a

b) vychází z podmínek, které předem blíže určil v oznámeních či v zadávací dokumentaci.

4. Smluvní strana a její zadavatelé mohou dodavatele vyloučit na základě důkazů o:

a) bankrotu;

b) falešných prohlášeních;

c) významných či přetrvávajících nedostatcích při provádění některých podstatných požadavků či povinností podle předchozí smlouvy či smluv;

d) pravomocném rozhodnutí v souvislosti se závažnou trestnou činností nebo se závažnými přestupky;

e) profesním pochybení nebo jednání či opomenutí, jež je neslučitelné s obchodní integritou dodavatele, nebo

f) neplacení daní.

ČLÁNEK 9.8

Kvalifikace dodavatelů

Registrační systém a postupy kvalifikace

1. Smluvní strana, včetně jejích zadavatelů, může vést systém registrace dodavatelů, do něhož se zainteresovaní dodavatelé musí zaregistrovat a vyplnit některé informace.

2. Každá smluvní strana zajistí, aby:

a) její zadavatelé vynaložili úsilí k minimalizaci rozdílů ve svých kvalifikačních postupech a

b) se zadavatelé, vedou-li registrační systém, snažili minimalizovat rozdíly v nich.

3. Smluvní strana, včetně jejích zadavatelů, nesmí přijmout ani používat žádný registrační systém nebo kvalifikační postup za účelem nebo s účinkem vytváření zbytečných překážek účasti dodavatelů z druhé smluvní strany v jejích veřejných zakázkách.

Výběrové zadávací řízení

4. Pokud zadavatel hodlá využít výběrového zadávacího řízení:

a) musí v oznámení zamýšlené veřejné zakázky uvést alespoň informace podle čl. 9.6 (Oznamování) odst. 2 písm. a), b), f), g), j), k) a l) a vyzývat dodavatele, aby předložili žádost o účast, a

b) poskytne kvalifikovaným dodavatelům na počátku lhůty pro podávání nabídek přinejmenším informace uvedené v čl. 9.6 (Oznamování) odst. 2 písm. c), d), e), h) a i), které oznámí v souladu s čl. 9.10 (Lhůty) odst. 3 písm. b).

5. Zadavatel umožní všem kvalifikovaným dodavatelům účastnit se konkrétního zadávacího řízení, ledaže by zadavatel v oznámení zamýšlené veřejné zakázky stanovil jakékoli omezení, pokud jde o počet dodavatelů, jimž bude dovoleno předložit nabídku, a kritéria pro výběr tohoto omezeného počtu dodavatelů. V každém případě počet dodavatelů, jimž bude dovoleno předložit nabídku, musí být dostatečný k zajištění hospodářské soutěže, aniž by byla dotčena účinnost provozu systému veřejných zakázek.

6. Pokud zadávací dokumentace není veřejně přístupná od data zveřejnění oznámení podle odstavce 4, zajistí zadavatel, aby tyto dokumenty byly poskytnuty všem kvalifikovaným dodavatelům vybraným v souladu s odstavcem 5 ve stejnou dobu.

Stálý seznam

7. Zadavatel může vést stálý seznam dodavatelů, pokud je oznámení vyzývající zainteresované dodavatele k podání žádosti o zařazení na seznam:

a) je zveřejňováno každý rok a

b) je-li zveřejněno elektronicky, je nepřetržitě k dispozici na vhodném médiu uvedeném v příloze 9-H.

8. Oznámení uvedené v odstavci 7 zahrnuje:

a) popis zboží či služeb nebo jejich kategorií, pro něž lze seznam použít;

b) podmínky účasti, které musí dodavatelé splňovat, aby byli zapsáni na seznam, a způsob, jakým bude zadavatel ověřovat splnění těchto podmínek dodavatelem;

c) název a adresu zadavatele a další informace nezbytné ke kontaktování zadavatele a získání všech příslušných dokumentů souvisejících se seznamem;

d) dobu platnosti seznamu a způsob jeho obnovení nebo ukončení, nebo není-li uvedena doba platnosti, popis způsobu, jakým bude oznámeno, že je používání seznamu ukončeno; a

e) zmínku, že seznam lze použít pro veřejné zakázky, na něž se vztahuje tato dohoda.

9. V případech, kdy je platnost stálého seznamu stanovena na tři roky nebo méně, může zadavatel bez ohledu na ustanovení odstavce 7 zveřejnit oznámení podle odstavce 7 pouze jednou, a sice na začátku doby platnosti seznamu, za předpokladu, že oznámení:

a) že v oznámení je uvedena doba platnosti a že žádná další oznámení již nebudou zveřejněna a

b) je zveřejněno elektronicky a je během doby platnosti neustále dostupné.

10. Zadavatel umožní dodavatelům kdykoli požádat o zařazení na stálý seznam a zařadí na něj v rozumně krátké době všechny kvalifikované dodavatele.

11. Podá-li dodavatel, který není uveden na stálém seznamu, žádost o účast na veřejné zakázce na základě stálého seznamu a všechny požadované s tím související dokumenty ve lhůtě stanovené v čl. 9.10 odst. 2 (Lhůty), zadavatel žádost přezkoumá. Zadavatel dodavatele nevyloučí z účasti na veřejné zakázce z důvodu nedostatku času na přezkoumání jeho žádosti, leda že by ve výjimečném případě kvůli složitosti veřejné zakázky nebyl zadavatel schopen dokončit přezkoumání žádosti ve lhůtě určené k podávání nabídek.

Příloha 9-C Zadavatelé

12. Zadavatel uvedený v příloze 9-C může použít oznámení vyzývající dodavatele k podání žádosti o zařazení na stálý seznam jako oznámení zamýšlené veřejné zakázky za předpokladu, že:

a) je oznámení zveřejněno v souladu s odstavcem 7 a obsahuje informace uvedené v odstavci 8 a také veškeré dostupné informace uvedené v čl. 9.6 (Oznamování) odst. 2 a prohlášení, že se jedná o oznámení zamýšlené veřejné zakázky nebo že další oznámení o veřejných zakázkách, na něž se vztahuje stálý seznam, obdrží pouze dodavatelé uvedení na stálém seznamu, a

b) zadavatel neprodleně poskytne dodavatelům, kteří u něho projevili o danou veřejnou zakázku zájem, informace, jež jim budou postačovat k posouzení jejich zájmu o veřejnou zakázku, včetně všech zbývajících informací stanovených v čl. 9.6 (Oznamování) odst. 2, a to v míře, v níž jsou takové informace dostupné.

13. Zadavatel uvedený v příloze 9-C může umožnit dodavateli, který požádal o zařazení na stálý seznam v souladu s odstavcem 10, aby podal nabídku na danou veřejnou zakázku, má-li zadavatel dostatek času přezkoumat, zda dodavatel splňuje podmínky účasti.

Informace o rozhodnutích zadavatele

14. Zadavatel neprodleně informuje všechny dodavatele, kteří podají žádost o účast nebo o zařazení na stálý seznam, o svém rozhodnutí ohledně jejich žádostí.

15. Pokud zadavatel zamítne dodavatelovu žádost o účast nebo o zařazení na stálý seznam, přestane dodavatele považovat za kvalifikovaného nebo jej vyškrtne ze stálého seznamu, neprodleně o této skutečnosti daného dodavatele informuje a na jeho žádost mu neprodleně poskytne písemné odůvodnění svého rozhodnutí.

ČLÁNEK 9.9

Technické specifikace a zadávací dokumentace

Technické specifikace

1. Zadavatel nebude vypracovávat, přijímat ani uplatňovat žádné technické specifikace nebo předepisovat žádný postup posuzování shody za účelem nebo s účinkem vytvoření zbytečných překážek pro mezinárodní obchod.

2. Při definování technických specifikací pořizovaného zboží nebo služeb zadavatel, je-li to vhodné:

a) stanoví technické specifikace spíše ve smyslu výkonnostních a funkčních požadavků než vzhledových nebo popisných charakteristik a

b) založí technické specifikace na mezinárodních normách, pokud takové normy existují; v opačném případě na vnitrostátních technických předpisech, uznávaných vnitrostátních normách nebo na stavebních předpisech.

3. Pokud se v technických specifikacích použijí vzhledové nebo popisné charakteristiky, měl by zadavatel uvést, je-li to vhodné, že bude brát v úvahu nabídky rovnocenného zboží či služeb, které prokazatelně splňují podmínky dané zakázky, a to použitím například slov „nebo rovnocenné“ v zadávací dokumentaci.

4. Zadavatel nesmí v technických specifikacích uvádět požadavek nebo odkaz na určitou ochrannou známku nebo obchodní jméno, patent, autorské právo, průmyslový vzor nebo typ, specifický původ, výrobce nebo dodavatele, pokud existuje jiný dostatečně přesný nebo srozumitelný způsob, jak požadavky veřejné zakázky popsat; pokud takový způsob neexistuje, musí zadavatel v zadávací dokumentaci použít slova jako „nebo rovnocenné“.

5. Zadavatel si nevyžádá ani nepřijme způsobem, který by ve svém důsledku bránil hospodářské soutěži, doporučení, které by mohlo být použito při vypracovávání nebo přijímání technických specifikací pro určitou veřejnou zakázku, od osoby, která může mít na veřejné zakázce obchodní zájem.

6. Pro upřesnění je třeba uvést, že smluvní strana a také její zadavatelé smí v souladu s tímto článkem vypracovávat, přijímat nebo uplatňovat technické specifikace s cílem podporovat zachování přírodních zdrojů nebo ochranu životního prostředí.

7. Pokud zadavatel stanoví environmentální charakteristiky, pokud jde o výkonnost či funkční požadavky, jak jsou uvedeny v odst. 2 písm. a), může zvážit použití podrobné specifikace nebo v případě nutnosti jejích částí, jak definují ekoznačky používané v Unii a zelené značky používané v Singapuru, pokud:

a) jsou takové specifikace vhodné k definici charakteristik dodavatelů či služeb, jež jsou předmětem smlouvy;

b) požadavky na značku jsou definovány na základě vědeckých informací; a

c) tyto specifikace jsou přístupné všem zainteresovaným stranám.

Zadávací dokumentace

8. Zadavatel poskytne dodavatelům zadávací dokumentaci, která obsahuje všechny informace potřebné k tomu, aby dodavatelé mohli vypracovat a předložit odpovídající nabídky. Tato dokumentace musí zahrnovat úplný popis (pokud již nebyl poskytnut v oznámení zamýšlené veřejné zakázky):

a) veřejné zakázky, včetně povahy a množství zboží nebo služeb, jež mají být dodány, nebo, není-li množství známo, odhadované množství a veškerých požadavků, jež mají být splněny, včetně veškerých technických specifikací, osvědčení posouzení shody, plánů, výkresů nebo návodů;

b) podmínek účasti dodavatelů, včetně seznamu informací a dokumentů, jež musí dodavatelé předložit v souvislosti s podmínkami účasti;

c) veškerých hodnotících kritérií, jež zadavatel použije při udílení veřejné zakázky, a není-li cena jediným kritériem, její relativní význam;

d) vede-li zadavatel zadávací řízení elektronicky, požadavky pro ověřování pravosti a kódování nebo jiné požadavky související s podáváním informací elektronickou cestou;

e) uspořádá-li zadavatel elektronickou aukci, pravidla, za nichž bude aukce provedena, včetně stanovení prvků veřejné zakázky v souvislosti s hodnotícími kritérii;

f) pokud bude zadávací řízení veřejně zahájeno, data, času a místa zahájení, případně osob, jejichž přítomnost bude povolena;

g) o všech ostatních podmínkách, včetně platebních podmínek a omezeních prostředků, kterými lze nabídky podávat, například v tištěné formě nebo elektronicky, a

h) lhůt pro dodání zboží či poskytnutí služeb.

9. Při stanovení data dodání zboží či poskytnutí služeb musí zadavatel zohlednit faktory, jako je složitost veřejné zakázky, rozsah očekávaných subdodávek nebo realistická doba potřebná pro výrobu, vyskladnění a dopravu zboží z místa dodání nebo doba potřebná pro poskytnutí služeb.

10. Zadavatelé mohou stanovit environmentální podmínky týkající se výkonnosti veřejné zakázky, jsou-li v souladu s pravidly, jež stanoví tato kapitola, a jsou uvedeny v oznámení zamýšlené veřejné zakázky nebo v jiném oznámení použitém jako oznámení zamýšlené veřejné zakázky[1] nebo v zadávací dokumentaci.

[1] Pro účely odstavců 10, 11 a 13 tohoto článku a čl. 9.11 (Jednání) odst. 2 se „jiným oznámením použitým jako oznámení zamýšlené veřejné zakázky“ rozumí oznámení plánované veřejné zakázky spadající do čl. 9.6 (Oznamování) odst. 5 a oznámení vyzývající dodavatele k podání žádosti o zařazení na stálý seznam spadající do čl. 9.8 (Kvalifikace dodavatelů) odst. 12.

11. Hodnotící kritéria stanovená v oznámení zamýšlené veřejné zakázky nebo v jiném oznámení použitém jako oznámení zamýšlené veřejné zakázky nebo v zadávací dokumentaci mohou mimo jiné zahrnovat cenu a ostatní nákladové faktory, kvalitu, technickou úroveň, environmentální charakteristiky a podmínky dodání či poskytnutí.

12. Zadavatel je povinen neprodleně:

a) poskytnout zadávací dokumentaci, a zajistit tak, že budou mít zainteresovaní dodavatelé dostatek času k předložení odpovídajících nabídek;

b) poskytne zadávací dokumentaci na požádání kterémukoli dodavateli, který má zájem, a

c) zodpovědět veškeré odůvodněné žádosti o příslušné informace ze strany zainteresovaných či zúčastněných dodavatelů, pokud takové informace tyto dodavatele nezvýhodňují před ostatními.

Změny

13. Pokud zadavatel před zadáním zakázky změní kritéria nebo požadavky stanovené v oznámení zamýšlené veřejné zakázky nebo v jiném oznámení použitém jako oznámení zamýšlené veřejné zakázky nebo v zadávací dokumentaci, kterou mají zúčastnění dodavatelé k dispozici, nebo opraví či znovu zveřejní oznámení nebo zadávací dokumentaci, veškerá taková změněná, opravená nebo nově zveřejněná oznámení či zadávací dokumentaci písemně předá:

a) všem dodavatelům, kteří se účastní v době, kdy je provedena změna, oprava nebo nové vydání, jsou-li dodavatelé zadavateli známi, a ve všech ostatních případech stejným způsobem, jakým byla zveřejněna původní informace, a

b) ve vhodnou dobu tak, aby tito dodavatelé měli možnost příslušně upravit své nabídky a znovu je podat.

ČLÁNEK 9.10

Lhůty

Obecná ustanovení

1. Zadavatel poskytne podle svých rozumných potřeb dodavatelům dostatečnou lhůtu na přípravu a podání žádosti o účast a odpovídající nabídky a přihlédne přitom k faktorům, jako jsou:

a) povaha a složitost veřejné zakázky;

b) předpokládaný rozsah subdodávek a

c) doba potřebná pro předání nabídky ze zahraničí i z tuzemska, pokud k předání není použito elektronických prostředků.

Tyto lhůty, včetně jakýchkoli prodloužení, jsou stejné pro všechny zainteresované nebo zúčastněné dodavatele.

Lhůty

2. Zadavatel využívající výběrového zadávacího řízení stanoví, že konečné datum podání žádostí o účast v zásadě nesmí být dříve než dvacet pět dnů od data zveřejnění oznámení zamýšlené veřejné zakázky. V naléhavých případech, které musí zadavatel řádně odůvodnit, kdy tuto lhůtu nelze poskytnout, může být zkrácena, ovšem nikoli na méně než deset dní.

3. Kromě případů stanovených v odstavcích 4, 5, 7 a 8 zadavatel stanoví, že konečné datum podání nabídek nesmí být dříve než čtyřicet dnů od data:

a) bylo zveřejněno oznámení o zamýšlené veřejné zakázce (v případě otevřeného nabídkového řízení), nebo

b) oznámení zadavatele dodavatelům, že budou vyzváni k podání nabídek, a to za použití stálého seznamu či nikoli, v případě výběrového zadávacího řízení.

4. Zadavatel může lhůtu pro podávání nabídek stanovenou v odstavci 3 zkrátit, avšak nikoli na méně než deset dní, pokud:

a) zadavatel zveřejnil oznámení plánované veřejné zakázky podle čl. 9.6 (Oznamování) odst. 4 nejméně čtyřicet dnů a ne dříve než dvanáct měsíců před zveřejněním oznámení zamýšlené veřejné zakázky a oznámení plánované veřejné zakázky obsahuje:

   i) popis veřejné zakázky;

   ii) přibližné konečné datum podávání nabídek nebo žádostí o účast;

   ii) prohlášení, že by zainteresovaní dodavatelé měli vyjádřit zájem o veřejnou zakázku zadavateli;

   iv) adresu, na které je možno žádat o dokumenty související se zakázkou, a

   v) co nejvíce dostupných informací, jež se pro oznámení zamýšlené veřejné zakázky vyžadují podle čl. 9.6 (Oznamování) odst. 2;

b) zadavatel u zakázek, po nichž budou následovat zakázky další, v počátečním oznámení zamýšlené veřejné zakázky uvedl, že v následných oznámeních budou stanoveny lhůty pro předkládání nabídek na základě tohoto odstavce, nebo

c) v naléhavých případech, které musí zadavatel řádně odůvodnit, tuto lhůtu pro podávání nabídek v souladu s odstavcem 3 nelze poskytnout.

5. Zadavatel může lhůtu pro podávání nabídek stanovenou v odstavci 3 zkrátit o pět dnů za každé z následujících okolností:

a) oznámení zamýšlené veřejné zakázky se zveřejní elektronicky;

b) veškerá zadávací dokumentace ode dne zveřejnění zamýšlené veřejné zakázky je elektronicky dostupná a

c) nabídky lze zadavateli zasílat elektronicky.

6. Využití ustanovení odstavce 5 ve spojení s odstavcem 4 nemůže v žádném případě vést ke zkrácení lhůty pro podávání nabídek stanovené v odstavci 3 na méně než deset dnů od data, kdy bylo oznámení zamýšlené veřejné zakázky zveřejněno.

7. Aniž jsou dotčena ostatní ustanovení tohoto článku, nakupuje-li zadavatel komerční zboží či služby nebo jejich kombinaci, nesmí lhůtu pro podávání nabídek stanovenou v odstavci 3 zkrátit na méně než třináct dní, zveřejní-li současně toto oznámení zamýšlené veřejné zakázky a zadávací dokumentaci elektronicky. Kromě toho, přijímá-li zadavatel nabídky na komerční zboží či služby elektronicky, nesmí lhůtu stanovenou v odstavci 3 zkrátit na méně než deset dní.

8. Pokud zadavatel uvedený v příloze 9-B nebo 9-C vybral všechny nebo omezený počet kvalifikovaných dodavatelů, lze lhůtu pro podávání nabídek stanovit po vzájemné dohodě mezi zadavatelem a vybranými dodavateli. Nedojde-li k takové dohodě, nesmí být lhůta kratší než deset dní.

ČLÁNEK 9.11

Jednání

1. Smluvní strana může stanovit, že její zadavatelé vedou jednání:

a) pokud zadavatel uvedl, že má v úmyslu vést jednání, v oznámení zamýšlené veřejné zakázky požadovaném podle čl. 9.6 (Oznamování) odst. 2 nebo

b) pokud se na základě hodnocení ukáže, že žádná nabídka není zjevně nejvýhodnější, pokud jde o konkrétní hodnotící kritéria stanovená v oznámení zamýšlené veřejné zakázky nebo v jiném oznámení použitém jako oznámení zamýšlené veřejné zakázky nebo v zadávací dokumentaci.

2. Zadavatel je povinen:

a) zajistit, aby každé vyloučení dodavatelů, kteří se účastní jednání, bylo provedeno v souladu s hodnotícími kritérii stanovenými v oznámení zamýšlené veřejné zakázky nebo v jiném oznámení použitém jako oznámení zamýšlené veřejné zakázky nebo v zadávací dokumentaci, a

b) poskytnout po ukončení jednání zbývajícím zúčastněným dodavatelům společnou lhůtu pro předložení nových nebo přepracovaných nabídek.

ČLÁNEK 9.12

Omezené zadávací řízení

1. Nepoužije-li zadavatel toto ustanovení pro účely zabránění hospodářské soutěži mezi dodavateli nebo způsobem, který diskriminuje dodavatele druhé smluvní strany nebo chrání domácí dodavatele, může využít omezeného zadávacího řízení a rozhodnout se, že nepoužije článek 9.6 (Oznamování), článek 9.7 (Podmínky účasti), článek 9.8 (Kvalifikace dodavatelů), čl. 9.9 odst. 8 až 13 (Technické specifikace a zadávací dokumentace), článek 9.10 (Lhůty), článek 9.11 (Jednání), článek 9.13 (Elektronické aukce) a článek 9.14 (Zpracování nabídek a zadávání zakázek) pouze za některé z následujících okolností:

a) pokud:

i) nebyly předloženy žádné nabídky nebo o účast nepožádal žádný dodavatel;

ii) nebyly předloženy žádné nabídky, které by odpovídaly základním požadavkům zadávací dokumentace;

ii) žádný dodavatel nesplnil podmínky účasti, nebo

iv) předložené nabídky byly předem dohodnuty,

za předpokladu, že požadavky zadávací dokumentace nejsou výrazně změněny;

b) může-li z následujících důvodů zboží nebo služby poskytnout pouze konkrétní dodavatel a neexistuje rozumná alternativa nebo náhradní zboží či služby:

i) požadavek se týká uměleckého díla;

ii) ochrana patentů, autorských práv nebo jiných výhradních práv nebo

ii) kvůli absenci hospodářské soutěže z technických důvodů;

c) pokud jde o dodatečné dodávky od původního dodavatele zboží a služeb, které nebyly do původní veřejné zakázky zahrnuty, a pokud změna dodavatele tohoto dodatečného zboží a služeb:

i) není možná z ekonomických nebo technických důvodů, jako jsou například požadavky na zaměnitelnost nebo interoperabilitu se stávajícím zařízením, softwarem, službami nebo instalacemi pořízenými v rámci původní zakázky; a

ii) by zadavateli způsobila značné obtíže nebo výrazné zvýšení nákladů;

d) v nezbytně nutných případech, pokud z důvodů extrémní naléhavosti vyvolaných událostmi, které zadavatel nemohl předvídat, by zboží nebo služby nemohly být získány včas prostřednictvím otevřeného zadávacího řízení nebo výběrového zadávacího řízení;

e) v případě zboží zakoupeného na komoditním trhu;

f) pokud zadavatel pořizuje prototyp nebo první zboží nebo službu, které jsou vyvinuty na jeho žádost v průběhu plnění určité zakázky na výzkum, pokus, studii nebo původní vývoj nebo pro její potřeby. Původní vývoj prvního zboží nebo služby může zahrnovat omezenou produkci nebo dodávku, jejímž účelem je zahrnout výsledky testů v terénu a prokázat, že zboží nebo služby jsou vhodné pro výrobu či dodávku v odpovídajícím množství a přijatelné kvalitě, avšak nezahrnuje výrobu nebo dodávku v množstvích nutných pro nastolení obchodní rentability nebo pro pokrytí nákladů na výzkum a vývoj;

g) nákupy proběhnou za výjimečně výhodných podmínek, které jsou nabízeny pouze krátkodobě jako neobvyklý prodej, jako je prodej majetku podniků v nucené správě, konkursu nebo bankrotu, nikoli však běžný nákup od běžných dodavatelů, a

h) zakázka je udělena vítězi soutěže o návrh, pokud:

i) soutěž byla uspořádána způsobem, který je v souladu se zásadami této kapitoly, zejména co se týká zveřejnění oznámení zamýšlené zakázky, a

ii) účastníci soutěže jsou hodnoceni nezávislou porotou a vítěz má získat zakázku na návrh.

2. Zadavatel vyhotoví písemnou zprávu o každé zakázce udělené podle odstavce 1. Zpráva bude obsahovat jméno zadavatele, hodnotu a druh dodaného zboží či poskytnutých služeb a prohlášení o okolnostech a podmínkách popsaných v odstavci 1, jež opravňují použití omezeného zadávacího řízení.

ČLÁNEK 9.13

Elektronické dražby

Pokud zadavatel hodlá zadat veřejnou zakázku, na niž se vztahuje tato dohoda, prostřednictvím elektronické dražby, poskytne každému účastníkovi před zahájením této dražby:

a) metodu pro automatické hodnocení (včetně matematického vzorce), která je založena na hodnotících kritériích stanovených v zadávací dokumentaci a která bude při dražbě použita pro automatické řazení a přeřazování;

b) výsledky všech prvotních hodnocení prvků jeho nabídky, pokud má být zakázka zadána na základě nejvýhodnější nabídky; a

c) jakékoli jiné relevantní informace k provádění dražby.

ČLÁNEK 9.14

Zpracování nabídek a zadávání zakázek

Zpracování nabídek

1. Zadavatel všechny nabídky přijímá, otevírá a nakládá s nimi v souladu s postupy, které zaručí spravedlnost a nestrannost zadávacího řízení, jakož i zachování důvěrnosti nabídek.

2. Zadavatel nepenalizuje žádného dodavatele, jehož nabídka je přijata po uplynutí určené lhůty, pokud je toto zpoždění způsobeno pouze zanedbáním ze strany zadavatele.

3. Poskytne-li zadavatel některému dodavateli v době od zahájení zadávacího řízení do přidělení zakázky možnost opravit nechtěné chyby formálního rázu, poskytne stejnou možnost všem zúčastněným dodavatelům.

Zadávání zakázek

4. Nabídka, která má být hodnocena z hlediska možnosti zadání zakázky, musí být podána v písemné podobě a musí při otevření odpovídat nezbytným požadavkům stanoveným v oznámeních a v zadávací dokumentaci a musí být podána dodavatelem, který splňuje podmínky účasti.

5. S výjimkou případů, kdy zadavatel rozhodne, že zadání zakázky není ve veřejném zájmu, zadá zakázku tomu dodavateli, o kterém zjistí, že je schopen splnit podmínky zakázky, a který pouze na základě hodnotících kritérií stanovených v oznámeních a v zadávací dokumentaci předložil:

a) nejvýhodnější nabídku nebo

b) je-li jediným kritériem cena, nabídku cenově nejnižší.

6. Pokud zadavatel obdrží nabídku v ceně, která je ve srovnání s cenami ostatních předložených nabídek abnormálně nízká, může u dodavatele ověřit, zda splňuje podmínky účasti a zda je schopen splnit podmínky zakázky a/nebo zda cena zohledňuje poskytnutí subvencí.

7. Shledá-li zadavatel, že nabídka je nezvykle nízká, protože dodavatel obdržel subvence, lze nabídku z tohoto jediného důvodu odmítnout pouze po konzultaci s dodavatelem, není-li tento dodavatel schopen v dostatečné lhůtě, již mu stanoví zadavatel, prokázat, že dotčená subvence byla poskytnuta v souladu s pravidly pro subvence stanovenými v této dohodě.

8. Zadavatel nebude využívat opcí, rušit veřejné zakázky či měnit zadané zakázky způsobem, který obchází povinnosti podle této kapitoly.

Článek 9.15

Transparentnost informací o veřejné zakázce

Informace předkládané dodavatelům

1. Zadavatel neprodleně seznámí zúčastněné dodavatele se svým rozhodnutím o zadání zakázky a na žádost dodavatele tak učiní písemně. S výhradou čl. 9.16 odst. 2 a 3 (Zveřejňování informací) poskytne zadavatel neúspěšným dodavatelům na jejich žádost odůvodnění, proč nevybral jejich nabídku, a uvede relativní přednosti, které měla nabídka vítězného dodavatele.

2. Do 72 dnů po zadání zakázky, na kterou se vztahuje tato kapitola, zadavatel zveřejní oznámení prostřednictvím příslušného tištěného nebo elektronického média uvedeného v příloze 9-H. Uveřejní-li zadavatel oznámení pouze v elektronickém médiu, musí informace zůstat snadno dostupné po přiměřenou dobu. Oznámení obsahuje přinejmenším tyto informace:

a) popis dodaného zboží či poskytnutých služeb;

b) název a adresu zadavatele;

c) název a adresu vítězného dodavatele;

d) hodnotu úspěšné nabídky nebo nejvyšší a nejnižší nabídky, jež se při udílení zakázky braly v potaz;

e) datum přidělení a

f) typ použité metody zadávání veřejné zakázky a v případě, kdy se použilo omezeného zadávacího řízení podle článku 9.12 (Omezené zadávací řízení), popis okolností opravňujících k použití omezeného zadávacího řízení.

Uchovávání dokumentace a zpráv a elektronická sledovatelnost

3. Každý zadavatel uchovává po dobu alespoň tří let od data udělení zakázky:

a) dokumentaci a zprávy ze zadávacích řízení a zadané zakázky v souvislosti s veřejnou zakázkou, na niž se vztahuje tato dohoda, včetně zpráv požadovaných podle článku 9.12 (Omezené zadávací řízení), a

b) údaje, které zajišťují náležitou zpětnou dohledatelnost provedených zadávacích řízení týkajících se zahrnutých zakázek elektronickými prostředky.

Sběr a předávání statistik

4. Obě smluvní strany se dohodly, že si budou vzájemně poskytovat dostupné a srovnatelné statistické údaje ohledně veřejných zakázek, jichž se týká tato kapitola.

ČLÁNEK 9.16

Zveřejňování informací

Poskytování informací smluvním stranám

1. Na žádost jedné smluvní strany poskytne druhá smluvní strana neprodleně veškeré informace nezbytné ke zjištění, zda byla veřejná zakázka udělena spravedlivě, nestranně a v souladu s touto kapitolou, včetně informací o charakteristikách a relativních výhodách úspěšné nabídky. V případech, kdy by sdělení těchto informací poškodilo hospodářskou soutěž při zadávacích řízeních v budoucnu, smí smluvní strana, jež tyto informace obdržela, tyto informace zpřístupnit dodavatelům pouze po konzultaci a se souhlasem smluvní strany, která dané informace poskytla.

Nezveřejňování informací

2. Smluvní strany, včetně jejich zadavatelů, neposkytnou žádnému dodavateli informace, jež by mohly poškodit spravedlivou hospodářskou soutěž mezi dodavateli, bez ohledu na jakákoli jiná ustanovení této kapitoly.

3. Žádná ustanovení této kapitoly nelze vykládat tak, že by byly smluvní strany, včetně jejich zadavatelů, orgánů a přezkumných subjektů, povinny zveřejňovat důvěrné informace, pokud by takové zveřejnění:

a) bránilo prosazování práva;

b) mohlo poškodit spravedlivou hospodářskou soutěž mezi dodavateli;

c) poškodilo legitimní podnikatelské zájmy konkrétních osob, včetně ochrany duševního vlastnictví, nebo

d) bylo jinak v rozporu s veřejným zájmem.

ČLÁNEK 9.17

Vnitrostátní postupy pro přezkum

1. Každá smluvní strana zajistí včasný, účinný, transparentní a nediskriminační postup pro správní či soudní přezkum, pomocí něhož bude moci dodavatel napadnout:

a) porušení ustanovení této kapitoly, nebo

b) pokud dodavatel nemá podle vnitrostátních právních předpisů smluvní strany právo přímo napadnout porušení této kapitoly, nedodržení opatření, kterými smluvní strana tuto kapitolu provádí,

jestliže k nim došlo v souvislosti s veřejnou zakázkou, na kterou se vztahuje tato dohoda a na které má nebo měl daný dodavatel zájem. Smluvní strany musí v každém případě zajistit, aby mohl přezkumný orgán na základě námitky dodavatele přezkoumat rozhodnutí, která přijali jejich příslušní zadavatelé, ohledně toho, zda konkrétní veřejná zakázka spadá mezi veřejné zakázky, jichž se týká tato kapitola.

Procesní pravidla pro veškeré námitky musí mít písemnou podobu a být obecně dostupná elektronicky a/nebo v tištěné podobě.

2. Podá-li dodavatel v souvislosti s veřejnou zakázkou, na kterou se vztahuje tato dohoda a na které má nebo měl daný dodavatel zájem, stížnost, že došlo k porušení nebo nedodržení ustanovení, jak je uvedeno v odstavci 1, dotčená smluvní strana, jejíž zadavatel veřejnou zakázku zadával, vyzve svého zadavatele a dodavatele, aby hledali řešení stížnosti prostřednictvím konzultace. Zadavatel jakoukoli takovou stížnost včas a nestranně zváží, a to způsobem, který nepoškodí dodavatelovu účast v probíhajícím nebo budoucím zadávacím řízení nebo jeho právo žádat nápravu podle postupu pro správní či soudní přezkum.

3. Každému dodavateli se na vypracování a podání námitky poskytne dostatek času, v každém případě nejméně deset dnů od chvíle, kdy se dodavatel o důvodech námitky dozvěděl, nebo se rozumně dozvědět mohl.

4. Každá smluvní strana zřídí nebo pověří nejméně jeden nestranný správní či soudní orgán, který je nezávislý na zadavatelích a který bude přijímat a přezkoumávat námitky podané dodavatelem v souvislosti s veřejnou zakázkou, na kterou se vztahuje tato dohoda.

5. Pokud námitku prvotně přezkoumá subjekt jiný než orgán uvedený v odstavci 4, zajistí smluvní strana dodavateli možnost podat odvolání proti prvotnímu rozhodnutí k nestrannému správnímu nebo soudnímu orgánu, který je nezávislý na zadavateli, jehož veřejná nabídka je předmětem námitky.

6. Každá smluvní strana zajistí, aby rozhodnutí přezkumného orgánu, který není soudním orgánem, buď podléhala soudnímu přezkumu, nebo aby existovaly postupy zaručující, aby:

a) zadavatel odpověděl na námitku písemně a zpřístupnil přezkumnému orgánu veškerou relevantní dokumentaci;

b) před rozhodnutím přezkumného orgánu o námitce měli účastníci řízení (dále jen „účastníci“) právo být vyslyšeni;

c) účastníci měli právo na zastoupení a doprovod;

d) účastníci měli přístup na všechna řízení;

e) účastníci měli právo požadovat, aby řízení probíhalo veřejně a mohli při něm být přítomni svědci, a

f) přezkumný orgán svá rozhodnutí nebo doporučení poskytoval včas, písemně a s odůvodněním základu pro každé rozhodnutí či doporučení.

7. Každá smluvní strana přijme nebo zachová postupy pro:

a) rychlá dočasná opatření, která zajistí, že dodavatel neztratí příležitost účastnit se zadávacího řízení. Tato dočasná opatření mohou vést k pozastavení zadávacího řízení. Postupy mohou zajistit, že při rozhodování, zda by se taková opatření měla uplatnit, mohou být zohledněny hlavní nepříznivé důsledky pro předmětné zájmy, včetně zájmu veřejného. V případě neuplatnění opatření musí být pro to písemně uvedeny oprávněné důvody a

b) pokud přezkumný orgán rozhodl, že došlo k porušení nebo nedodržení ustanovení, jak je uvedeno v odstavci 1, může přezkumný orgán uložit nápravná opatření nebo vyrovnání za utrpěné ztráty nebo škody, jež musí být omezeny buď na náklady na vypracování nabídky, nebo na náklady na námitku. Pokud již byla zakázka udělena, mohou smluvní strany stanovit, že nápravné opatření není dostupné.

ČLÁNEK 9.18

Změna a oprava oblasti působnosti

Oznámení navrhované změny

1. Smluvní strana vždy druhé smluvní straně oznámí veškeré návrhy oprav, přemístění zadavatele mezi přílohami, odstranění zadavatele z přílohy nebo jiné změny (dále jen „změny“) příloh 9-A až 9-I.

2. Pokud jde o návrh odstranit zadavatele z příloh 9-A až 9-G z důvodu faktické ztráty kontroly či vlivu vlády na veřejnou zakázku zadavatele, na kterou se vztahuje tato dohoda, smluvní strana navrhující takovou změnu (dále jen „smluvní strana provádějící změnu“) zahrne do oznámení důkaz, že vláda fakticky ztratila kontrolu nebo vliv na zadavatele. Má se za to, že vláda ztratila kontrolu či vliv na veřejnou zakázku, na kterou se vztahuje tato dohoda, zadavatelů uvedených v příloze 9-C, pokud:

a) v případě Unie zadavatel provádí konkurenční činnost a

b) v případě Singapuru byl zadavatel privatizován.

Pokud vláda ztratila kontrolu či vliv na veřejnou zakázku, na kterou se vztahuje tato dohoda, zadavatele smluvní strany, nemá druhá smluvní strana nárok na vyrovnávací úpravu.

3. V případě jakýchkoli jiných změn zahrne smluvní strana provádějící změnu do oznámení informace o pravděpodobných důsledcích změny na působnost stanovenou v této kapitole. Navrhuje-li smluvní strana provést drobné změny či technické opravy čistě formální povahy, jež nemají vliv na veřejné zakázky, na něž se vztahuje tato dohoda, oznámí tyto změny nejméně jednou za dva roky.

Řešení námitek

4. Pokud druhá smluvní strana podá námitku (dále jen „namítající smluvní strana“) k oznámení smluvní strany provádějící změnu, budou se smluvní strany snažit vyřešit námitku prostřednictvím dvoustranných konzultací, a to i konzultací ve Výboru pro obchod službami, investice a veřejné zakázky zřízeného podle článku 16.2 (Specializované výbory), je-li to nezbytné. Při takových konzultacích smluvní strany zohlední:

a) v případě oznámení podle odstavce 2 důkazy o tom, že vláda fakticky ztratila kontrolu či vliv na veřejnou zakázku, na kterou se vztahuje tato dohoda, zadavatele;

b) v případě oznámení podle odstavce 3 důkazy o tom, že navrhovaná změna nemá vliv na působnost, a

c) veškerá prohlášení týkající se potřeby či úrovně vyrovnávací úpravy vyplývající ze změn oznámených v souladu s odstavcem 1. Úpravy mohou spočívat buď v tom, že smluvní strana provádějící změnu provede vyrovnávací rozšíření působnosti, nebo v tom, že namítající smluvní strana odpovídající působnost zruší, tak aby byla zachována rovnováha práv a povinností a srovnatelná úroveň vzájemně dohodnutých působností stanovených v této kapitole.

5. Pokud se namítající smluvní strana po dvoustranných konzultacích podle odstavce 4 domnívá, že dochází k jedné nebo více z těchto situací:

a) v případě odst. 4 písm. a) vláda fakticky neztratila kontrolu či vliv na veřejnou zakázku, na kterou se vztahuje tato dohoda, zadavatele;

b) v případě odst. 4 písm. b) změna nesplňuje kritéria stanovená v odstavci 3 a týkající se působnosti a měla by být předmětem vyrovnávací úpravy nebo

c) v případě odst. 4 písm. c) nejsou vyrovnávací úpravy navrhované během konzultací mezi smluvními stranami přiměřené, aby byla zachována srovnatelná úroveň vzájemně dohodnutých působností,

mohou smluvní strany využít mechanismus řešení sporů podle kapitoly čtrnáct (Řešení sporů).

Provádění

6. Navrhované změny vstoupí v platnost, pouze pokud:

a) druhá smluvní strana nepředložila smluvní straně provádějící změnu písemnou námitku k navrhované změně do čtyřiceti pěti dnů od data oznámení navrhované změny;

b) namítající smluvní strana oznámila smluvní straně provádějící změnu, že námitku bere zpět;

c) smluvní strany dosáhly dohody po povinných konzultacích podle odstavce 4 nebo

d) námitka byla vyřešena prostřednictvím mechanismu řešení sporů podle odstavce 5.

ČLÁNEK 9.19

Povinnosti výboru

Smluvní strany mohou ve Výboru pro obchod službami, investice a veřejné zakázky zřízeném podle článku 16.2 (Specializované výbory):

a) přijmout způsoby podávání zpráv o statistických údajích podle čl. 9.15 (Transparentnost informací o veřejné zakázce) odst. 4;

b) přezkoumávat nevyřízená oznámení o změnách působnosti a schvalovat aktualizaci seznamu zadavatelů v přílohách 9-A až 9-C;

c) schvalovat vyrovnávací úpravy plynoucí ze změn týkajících se působnosti;

d) na žádost revidovat orientační kritéria prokazující, že vláda fakticky ztratila kontrolu či vliv na veřejnou zakázku, na kterou se vztahuje tato dohoda, zadavatele;

e) přijímat kritéria pro rozhodování o úrovni vyrovnávacích úprav působnosti;

f) posuzovat otázky týkající se veřejných zakázek, které mu předloží kterákoli smluvní strana;

g) vyměňovat si informace o konaných veřejných zakázkách, včetně na nižší než centrální úrovni, v každé ze smluvních stran a

h) diskutovala o jakýchkoli jiných záležitostech souvisejících s prováděním této kapitoly.

Smluvní strany mohou ve Výboru pro obchod službami, investice a veřejné zakázky zřízeném podle článku 16.2 (Specializované výbory) přijmout jakékoli rozhodnutí nutné pro účely písmen a) až h).

ČLÁNEK 9.20

Úprava ustanovení DVZ

Pokud se na základě jiné dohody mění nebo pozastavuje revidovaná DVZ, smluvní strany rozhodnutím Výboru pro obchod službami, investice a veřejné zakázky zřízeném podle článku 16.2 (Specializované výbory) příslušným způsobem změní tuto kapitolu.

KAPITOLA DESET

Duševní vlastnictví

ČLÁNEK 10.1

Cíle

1. Cílem této kapitoly je:

a) usnadňovat výrobu a uvádění na trh inovativních a tvořivých produktů a dodávání služeb mezi stranami a

b) zvýšit užitek z obchodu a investic prostřednictvím odpovídající a účinné úrovně ochrany práv duševního vlastnictví a opatření účinného vymáhání těchto práv.

2. Na tuto kapitolu se obdobně vztahují cíle a zásady stanovené v části I Dohody TRIPS, a zejména v článku 7 (Cíle) a článku 8 (Zásady).

ČÁST A

ZÁSADY

ČLÁNEK 10.2

Oblast působnosti a definice

1. Smluvní strany připomínají závazky podle mezinárodních smluv týkajících se duševního vlastnictví, včetně Dohody TRIPS a Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví (ze dne 20. března 1883, revidované ve Stockholmu dne 15. července 1967; dále jen „Pařížská úmluva“). Ustanovení této kapitoly doplňují práva a povinnosti smluvních stran podle Dohody TRIPS a dalších mezinárodních smluv v oblasti duševního vlastnictví, jejichž smluvními stranami jsou.

2. Pro účely této kapitoly zahrnují práva duševního vlastnictví:

a) všechny kategorie duševního vlastnictví, jež jsou předmětem oddílů 1 až 7 části II Dohody TRIPS, konkrétně:

i) autorské právo a práva s ním související;

ii) patenty[1];

[1] V případě Unie a pro účely této kapitoly zahrnují „patenty“ práva plynoucí z dodatkových ochranných osvědčení.

ii) ochranné známky;

iv) průmyslové vzory;

v) topografie integrovaných obvodů;

vi) zeměpisná označení;

vii) ochranu důvěrných informací a

b) odrůdové právo.

ČLÁNEK 10.3

Vyčerpání práva

Každá smluvní strana může zřídit vlastní režim pro vyčerpání práv duševního vlastnictví, s výhradou příslušných ustanovení Dohody TRIPS.

ČÁST B

NORMY TÝKAJÍCÍ SE PRÁV DUŠEVNÍHO VLASTNICTVÍ

PODODDÍL A

AUTORSKÉ PRÁVO A PRÁVA S NÍM SOUVISEJÍCÍ

ČLÁNEK 10.4

Poskytovaná ochrana

Smluvní strany plní práva a povinnosti stanovené v Bernské úmluvě o ochraně literárních a uměleckých děl (ze dne 9. září 1886, naposledy pozměněné v Paříži dne 24. července 1971), Smlouvě WIPO o autorském právu (přijaté v Ženevě dne 20. prosince 1996), Smlouvě WIPO o výkonech výkonných umělců a zvukových záznamech (přijaté v Ženevě dne 20. prosince 1996) a Dohodě TRIPS[1]. Smluvní strany mohou poskytovat ochranu výkonných umělců, výrobců zvukových záznamů a rozhlasových organizací v souladu s příslušnými ustanoveními Mezinárodní úmluvy o ochraně výkonných umělců, výrobců zvukových záznamů a rozhlasových organizací (sjednané v Římě dne 26. října 1961).

[1] Aniž je dotčen článek 10.6 (Výrobci zvukových záznamů), smluvní strany uznávají, že odkazy na tyto mezinárodní dohody podléhají výhradám, jež každá smluvní strana v souvislosti s nimi vyjádřila.

ČLÁNEK 10.5

Doba ochrany

1. Každá smluvní strana stanoví, že je-li doba ochrany díla počítána na základě života autora, nesmí být doba ochrany kratší než život autora a 70 let po autorově smrti.

2. U díla spoluautorů se doba stanovená v odstavci 1 počítá od smrti posledního žijícího autora.

3. Doba ochrany kinematografických děl[1] nesmí být kratší než 70 let po zveřejnění díla se souhlasem autora nebo, nedošlo-li k takovému zveřejnění do padesáti let od vzniku díla, alespoň 70 let po jeho vzniku[2].

4. Doba ochrany práv k zvukovým záznamům nesmí být kratší než 50 let po jeho vzniku, a byl-li zvukový záznam během této doby zveřejněn, nesmí být kratší než 70 let po prvním zákonném zveřejnění.

[1] Pro Unii se pojmem „kinematografické dílo“ rozumí rovněž díla audiovizuální.

[2] V případě Unie doba ochrany končí sedmdesát let po smrti poslední osoby určené jako autor podle vnitrostátních právních předpisů a v žádném případě nebude kratší než minimální doba trvání ochrany stanovená podle čl. 10.5 (Doba ochrany) odst. 3.

5. Doba ochrany práv k rozhlasovému vysílání nesmí být kratší než 50 let po prvním vysílání nebo vzniku rozhlasového vysílání.

6. Doby ochrany stanovené v tomto článku se vypočítají ode dne 1. ledna roku následujícího po události, jíž se týkají.

ČLÁNEK 10.6

Výrobci zvukových záznamů

Každá smluvní strana poskytne výrobcům zvukových záznamů[1] právo na jednu přiměřenou odměnu, pokud je zvukový záznam zveřejněn pro komerční účely nebo je reprodukce takového zvukového záznamu použita k plošnému bezdrátovému vysílání nebo k veřejnému vystoupení[2].[3]

---

[1] „Výrobcem zvukových záznamů“ se rozumí osoba či právní subjekt, z jehož iniciativy a na jehož odpovědnost je pořízen první záznam zvuku vystoupení nebo jiného zvuku nebo vyjádření zvuků.

[2] „Veřejným vystoupením“ se rozumí v souvislosti se zvukovými záznamy jakýkoli způsob sluchového vyjádření zvuků nebo vyjádření zvuků zachycených na zvukovém záznamu pro veřejnost.

[3] Singapur do dvou let od vstupu této dohody v platnost plně uplatní povinnosti podle tohoto článku.

ČLÁNEK 10.7

Právo na opětovný prodej

Smluvní strany se dohodly, že si budou vyměňovat stanoviska a informace o postupech a politikách ohledně práv umělců na opětovný prodej.

ČLÁNEK 10.8

Spolupráce v oblasti kolektivní správy práv

Smluvní strany se vynasnaží podporovat dialog a spolupráci mezi svými příslušnými společnostmi kolektivní správy za účelem zajištění snazšího přístupu a poskytování obsahu mezi územími smluvních stran a převodu licenčních poplatků plynoucích z používání díla nebo jiných předmětných věcí chráněných autorským právem.

ČLÁNEK 10.9

Ochrana technologických prostředků

1. Každá smluvní strana stanoví přiměřenou právní ochranu a účinná právní opatření proti obcházení účinných technologických prostředků[1], které užívají autoři, výkonní umělci nebo výrobci zvukových záznamů v souvislosti s výkonem svých práv v souvislosti se svými díly, výkony nebo zvukovými záznamy a které omezují nakládání s nimi, k němuž příslušní autoři, výkonní umělci nebo výrobci zvukových záznamů nedali svolení nebo které není dovoleno vnitrostátními zákony[2].

[1] Pro účely tohoto článku se „technologickými prostředky“ rozumí jakákoliv technologie, zařízení nebo součástka, které jsou při své obvyklé funkci určeny k tomu, aby zabraňovaly úkonům nebo omezovaly úkony ve vztahu k dílům, výkonům nebo zvukovým záznamům, ke kterým nebylo uděleno svolení autora, výkonného umělce nebo tvůrce zvukového záznamu, jak stanoví právní předpisy každé smluvní strany. Aniž je dotčen rozsah autorských a souvisejících práv v právních předpisech každé smluvní strany, technologické prostředky se považují za účinné, pokud je použití chráněného díla, výkonu nebo zvukového záznamu kontrolováno autorem, výkonným umělcem nebo tvůrcem zvukového záznamu uplatněním příslušné kontroly přístupu nebo ochranného procesu, jako je šifrování, kódování nebo jiného mechanismu kontroly rozmnožování, který dosahuje cíle ochrany.

[2] Žádné ustanovení této kapitoly nevyžaduje, aby Singapur omezil dovoz nebo domácí prodej zařízení, jež nezajišťuje účinnost technologických prostředků, jejichž jediným účelem je kontrolovat segmentaci trhu s legálními kopiemi filmů a jiným způsobem neporušuje vnitrostátní právní předpisy.

2. Pro stanovení odpovídající právní ochrany a účinných právních opatření uvedených v odstavci 1 stanoví každá smluvní strana ochranu alespoň:

a) v rozsahu stanoveném ve vnitrostátních právních předpisech proti:

i) nedovolenému obcházení účinných technologických prostředků prováděnému vědomě nebo s dostatečným důvodem vědět a

ii) nabízení veřejnosti uváděním na trh zařízení nebo produktu, včetně počítačových programů, nebo služby jakožto způsobu obcházení účinného technologického prostředku a

b) proti výrobě, dovozu nebo distribuci zařízení nebo produktu, včetně počítačových programů, nebo poskytování služby, které:

i) jsou primárně určeny nebo vyrobeny za účelem obcházení účinného technologického prostředku nebo

ii) mají pouze omezený komerčně významný jiný účel, než je obcházení účinného technologického prostředku[1].

[1] Při provádění odstavců 1 a 2 tohoto článku nemá žádná smluvní strana povinnost požadovat, aby konstrukce nebo konstrukce a výběr částí a součástek pro spotřební elektroniku, telekomunikace nebo počítačový výrobek umožňovaly reakci na konkrétní technologický prostředek, pokud výrobek jinak neporušuje opatření k provádění těchto odstavců.

3. K poskytování přiměřené právní ochrany a účinných právních nápravných opatření podle odstavce 1 může smluvní strana přijmout či zachovat vhodná omezení či výjimky z opatření, kterými se provádí odstavce 1 a 2. Povinnostmi podle odstavců 1 a 2 nejsou dotčena práva, omezení, výjimky či obhajoby porušení autorského práva nebo práv s ním souvisejících podle právních předpisů smluvní strany.

ČLÁNEK 10.10

Ochrana informací týkajících se správy práv

1. Za účelem ochrany elektronických informací týkajících se správy práv[1] stanoví každá smluvní strana přiměřenou právní ochranu a účinná právní nápravná opatření proti každé osobě, která neoprávněně vědomě učiní některé z následujících jednání, ač jí bylo známo, nebo s ohledem na občanskoprávní nápravná opatření měla dostatečné důvody vědět, že způsobí, umožní, usnadní nebo zatají porušení autorského práva nebo práv s ním souvisejících. Za takové jednání se považuje:

[1] Pro účely tohoto článku se „informací týkající se správy práv“ rozumí:
a) informace, která identifikuje dílo, výkon výkonného umělce nebo zvukový záznam; autora díla, výkonného umělce nebo výrobce zvukového záznamu, nebo majitele jakéhokoli práva k dílu, výkonu výkonného umělce nebo zvukovému záznamu;
b) informace o podmínkách použití díla, výkonu nebo zvukového záznamu nebo
c) jakákoli čísla nebo kódy, které představují informaci popsanou v písmenech a) a b),
je-li jakýkoli z těchto informačních prvků připojen k rozmnoženině díla, výkonu nebo zvukovému záznamu nebo se objevuje ve spojení se sdělováním nebo zpřístupňováním díla, výkonu nebo zvukového záznamu veřejnosti.

a) neoprávněné odstranění nebo pozměnění jakékoli elektronické informace týkající se správy práv;

b) rozšiřování, dovoz za účelem rozšiřování, vysílání, sdělování nebo zpřístupňování veřejnosti rozmnoženiny děl, výkonů výkonných umělců nebo zvukových záznamů, za vědomí, že elektronická informace týkající se správy práv byla bez povolení odstraněna nebo pozměněna.

2. K poskytování přiměřené právní ochrany a účinných právních nápravných opatření podle odstavce 1 může smluvní strana přijmout či zachovat vhodná omezení či výjimky z opatření, kterými se provádí odstavec 1. Povinnostmi podle odstavce 1 nejsou dotčena práva, omezení, výjimky či obhajoby porušení autorského práva nebo práv s ním souvisejících podle vnitrostátních právních předpisů smluvní strany.

ČLÁNEK 10.11

Výjimky a omezení

Smluvní strany mohou stanovit omezení nebo výjimky týkající se práv stanovených v článku 10.6 (Výrobci zvukových záznamů) pouze v určitých zvláštních případech, které nejsou v rozporu s běžným využíváním díla nebo jiné předmětné věci a nepoškozují nepřiměřeně oprávněné zájmy držitelů práva.

PODODDÍL B

OCHRANNÉ ZNÁMKY

ČLÁNEK 10.12

Mezinárodní dohody

Každá smluvní strana vyvine co největší úsilí k dosažení souladu se Smlouvou o známkovém právu (uzavřenou v Ženevě dne 27. října 1994) a se Singapurskou smlouvou o známkovém právu (přijatou v Singapuru dne 27. března 2006)[1].

ČLÁNEK 10.13

Zápisné řízení

Každá smluvní strana zavede systém zápisu ochranných známek, v jehož rámci bude příslušná správa ochranných známek povinna písemně sdělit důvody pro zamítnutí zápisu ochranné známky. Žadatel musí mít možnost odvolat se proti zamítnutí před soudním orgánem. Každá smluvní strana zavede možnost třetích stran vznést k žádosti o zápis ochranné známky námitku. Každá smluvní strana zpřístupní veřejnosti elektronické databáze žádostí o zápis ochranných známek a zapsaných ochranných známek.

[1] Singapur je smluvní stranou Singapurské smlouvy o známkovém právu a Unie vyvine co největší úsilí, aby přistoupení k Singapurské smlouvě o známkovém právu usnadnila.

ČLÁNEK 10.14

Všeobecně známé ochranné známky

Smluvní strany chrání všeobecně známé ochranné známky v souladu s Dohodou TRIPS. Ke stanovení, zda se jedná o všeobecně známou ochrannou známku, smluvní strany přihlédnou ke Společným doporučením ohledně ustanovení o ochraně všeobecně známých ochranných známek, jež byla přijata shromážděním Pařížské unie na ochranu průmyslového vlastnictví a valným shromážděním WIPO v rámci třicáté čtvrté řady zasedání shromáždění členských států WIPO ve dnech 20. až 29. září 1999.

ČLÁNEK 10.15

Výjimky z práv udělených ochrannou známkou

Každá smluvní strana:

a) zavede správné užití popisných výrazů[1] jako omezenou výjimku z práv udělených ochranné známce a

b) může poskytnout další omezené výjimky

za předpokladu, že takové výjimky budou brát zřetel na oprávněné zájmy majitelů ochranných známek a třetích stran.

[1] Správné užití popisných výrazů zahrnuje použití znaku k určení zeměpisného původu zboží nebo služeb a je-li takové použití v souladu s poctivými zvyklostmi v průmyslu nebo v obchodě.

PODODDÍL C

ZEMĚPISNÁ OZNAČENÍ[1]

ČLÁNEK 10.16

Oblast působnosti

1. Pododdíl C (Zeměpisná označení) se použije na uznávání a ochranu zeměpisných označení pro vína, lihoviny, zemědělské produkty a potraviny, jež pochází z území smluvních stran.

2. Na zeměpisná označení jedné smluvní strany, která mají být druhou smluvní stranou chráněna, se tento pododdíl C (Zeměpisná označení) vztahuje, pouze pokud jsou uznána a za zeměpisná označení prohlášena v zemi původu.

[1] Pro účely této kapitoly se „zeměpisnými označeními“ rozumí označení, která identifikují zboží jakožto pocházející z území, regionu nebo lokality některé smluvní strany, jestliže lze danou jakost, pověst nebo jiné charakteristické znaky zboží připsat především jeho zeměpisnému původu.

ČLÁNEK 10.17

Systém ochrany zeměpisných označení

1. Každá smluvní strana po vstupu této dohody v platnost zavede na svém území systém registrace a ochrany zeměpisných označení pro takové kategorie vín, lihovin, zemědělských produktů a potravin, jež považuje za vhodné.

2. Systémy uvedené v odstavci 1 obsahují prvky, jako jsou:

a) vnitrostátní rejstřík;

b) správní postup pro ověření, zda zeměpisné označení, jež bylo nebo má být zařazeno do domácího rejstříku uvedeného v odst. 2 písm. a), identifikuje zboží jakožto pocházející z území, regionu nebo lokality některé smluvní strany, jestliže lze danou jakost, pověst nebo jiné charakteristické znaky zboží připsat především jeho zeměpisnému původu;

c) řízení o námitce, jež umožňuje vzít v úvahu legitimní zájmy třetích stran, a

d) právní prostředky umožňující opravy a výmazy položek z domácího rejstříku uvedeného v odst. 2 písm. a), jež zohledňují legitimní zájmy třetích stran a držitelů práv dotčených zeměpisných označení uvedených v rejstříku.

3. Smluvní strany se co nejdříve po ukončení postupu ochrany zeměpisných označení v jednotlivých smluvních stranách[1] pro všechny názvy uvedené na seznamu v příloze 10-A sejdou a přijmou ve Výboru pro obchod podle článku 16.1 (Výbor pro obchod) rozhodnutí ohledně uvedení na seznam v příloze 10-B názvů z přílohy 10-A každé smluvní strany, jež jsou a zůstanou chráněnými zeměpisnými označeními v rámci příslušných systémů smluvních stran, jak jsou uvedeny v odstavci 2.

ČLÁNEK 10.18

Změna seznamu zeměpisných označení

Smluvní strany se dohodly, že bude možné seznam zeměpisných označení pro vína, lihoviny, zemědělské produkty a potraviny uvedených na seznamu v příloze 10-B, jež mají být každou smluvní stranou podle pododdílu C (Zeměpisná označení) chráněna, změnit. Takové změny přílohy 10-B podléhají skutečnosti, že zeměpisná označení jsou a zůstanou chráněná jakožto zeměpisná označení v rámci příslušných systémů smluvních stran uvedených v čl. 10.17 (Systém ochrany zeměpisných označení) odst. 2.

[1] Pro účely tohoto pododdílu C (Zeměpisná označení) v případě Singapuru postup ochrany zeměpisných označení odkazuje na vnitrostátní postup registrace v rámci systému, jenž je v Singapuru zaveden podle čl. 10.17 (Systém ochrany zeměpisných označení) odst. 2.

ČLÁNEK 10.19

Rozsah ochrany zeměpisných označení

1. S výhradou článku 10.22 (Obecná pravidla) musí každá smluvní strana v souvislosti se zeměpisnými označeními pro vína, lihoviny, zemědělské produkty a potraviny uvedené na seznamu v příloze 10-B, jež zůstávají chráněnými zeměpisnými označeními v rámci jejího systému podle čl. 10.17 (Systém ochrany zeměpisných označení) odst. 2, zajistit pro zainteresované strany právní prostředky, jež zabrání:

a) užívání jakýchkoli způsobů označení nebo prezentace zboží, jež uvádí nebo naznačují, že dotčené zboží pochází z jiné zeměpisné oblasti, než je skutečné místo původu, způsobem, který v otázce zeměpisného původu zboží uvádí veřejnost v omyl, a

b) jakémukoli jinému užívání, které představuje akt nekalé soutěže ve smyslu článku 10 *bis* (Nekalá soutěž) Pařížské úmluvy.

2. S výhradou článku 10.22 (Obecná pravidla) musí každá smluvní strana v souvislosti se zeměpisnými označeními pro vína a lihoviny uvedenými na seznamu v příloze 10-B, jež zůstávají chráněnými zeměpisnými označeními v rámci jejího systému podle čl. 10.17 (Systém ochrany zeměpisných označení) odst. 2, zajistit pro zainteresované strany právní prostředky, jež zabrání užívání zeměpisného označení identifikujícího vína pro vína, která nepocházejí z místa uvedeného v dotčeném zeměpisném označení, nebo identifikujícího lihoviny pro lihoviny, které nepocházejí z místa uvedeného v příslušném zeměpisném označení, to i v případě, kdy:

a) je uveden skutečný původ zboží;

b) zeměpisné označení je použito v překladu; nebo

c) zeměpisné označení je uvedeno společně s výrazy jako „druh“, „typ“, „způsob“, „imitace“ nebo podobnými výrazy.

3. S výhradou článku 10.22 (Obecná pravidla) musí každá smluvní strana v souvislosti se zeměpisnými označeními pro zemědělské produkty a potraviny uvedenými na seznamu v příloze 10-B, jež zůstávají chráněnými zeměpisnými označeními v rámci jejího systému podle čl. 10.17 (Systém ochrany zeměpisných označení) odst. 2, zajistit pro zainteresované strany právní prostředky, jež zabrání užívání zeměpisného označení identifikujícího zboží pro obdobné zboží[1], které nepochází z místa udaného v daném zeměpisném označení, a to i v případě, že:

a) je uveden skutečný původ zboží;

b) zeměpisné označení je použito v překladu[2]; nebo

[1] Pro účely tohoto odstavce a čl. 10.21 (Vztah k ochranným známkám) odst. 1 se pojmem „obdobné zboží“ v souvislosti se zbožím s chráněným zeměpisným označením v rámci systému smluvní strany uvedeného v čl. 10.17 (Systém ochrany zeměpisných označení) odst. 2 rozumí zboží, které by v registru dotčené smluvní strany spadalo do stejné kategorie zboží jako zboží se zaregistrovaným zeměpisným označením.

[2] Pro upřesnění je třeba uvést, že se má za to, se tyto věci posuzují případ od případu. Toto ustanovení se nepoužije, pokud existují důkazy, že mezi chráněným zeměpisným označením a překladem neexistuje žádná spojitost. Dále se má za to, že toto ustanovení se použije, aniž jsou dotčena obecná pravidla v pododdíle C (Zeměpisná označení).

c) zeměpisné označení je uvedeno společně s výrazy jako „druh“, „typ“, „způsob“, „imitace“ nebo podobnými výrazy.

4. Žádné ustanovení pododdílu C (Zeměpisná označení) nepožaduje, aby smluvní strana používala svá ustanovení v souvislosti se zeměpisným označením v případě, že držitel práva:

a) neobnoví registraci nebo

b) neudržuje minimální obchodní činnost nebo zájem, včetně obchodování, reklamy nebo sledování trhu, ohledně

zeměpisného označení na trhu dotčené smluvní strany.

5. Aniž je dotčen čl. 23 odst. 3 Dohody TRIPS stanoví každá smluvní strana praktické podmínky, za nichž budou homonymní zeměpisná označení od sebe na jejím území rozlišována, přičemž je třeba zajistit, aby bylo spravedlivě zacházeno s příslušnými výrobci a aby spotřebitelé nebyli uváděni v omyl.

6. Obdrží-li smluvní strana žádost o registraci či ochranu zeměpisného označení, jež je homonymní s některým ze zeměpisných označení uvedených v příloze 10-B, zohlední dotčená smluvní strana při stanovení podmínek, za nichž budou od sebe zeměpisná označení odlišena, stanoviska a podání žadatele a dotčených výrobců[1].

[1] V případě Singapuru pojem „dotčení výrobci“ odkazuje na dotčené držitele práva.

ČLÁNEK 10.20

Právo užití zeměpisných označení

Osoba, jež může používat zeměpisné označení chráněné podle pododdílu C (Zeměpisná označení), není omezena na žadatele, pokud takové používání souvisí ze zbožím identifikovaným podle dotčeného zeměpisného označení.

ČLÁNEK 10.21

Vztah k ochranným známkám

1. S výhradou článku 10.22 (Obecná pravidla) musí být v souvislosti se zeměpisnými označeními uvedenými na seznamu v příloze 10-B, jež zůstávají chráněnými zeměpisnými označeními v rámci systému smluvní strany podle čl. 10.17 (Systém ochrany zeměpisných označení) odst. 2, registrace ochranné známky zboží obsahující zeměpisné označení identifikující obdobné zboží či v něm spočívající zamítnuta nebo úředně zrušena, umožňují-li to vnitrostátní právní předpisy smluvní strany, nebo na žádost zainteresované strany, pokud jde o zboží, jež nepochází z dotčené oblasti zeměpisného označení, pod podmínkou, že je žádost o registraci ochranné známky podána po datu použitelnosti registrace zeměpisného označení na dotčeném území.

2. Aniž je dotčen odstavec 4, smluvní strany uznávají, že dřívější existence konfliktní ochranné známky ve smluvní straně by zcela nebránilo následné registraci zeměpisného označení obdobného zboží v dotčené smluvní straně[1].

3. Pokud byla podána žádost o registraci ochranné známky či byla ochranná známka již registrována v dobré víře nebo pokud bylo práva k užívání ochranné známky nabyto používáním v dobré víře, umožňují-li to příslušné právní předpisy smluvních stran, buď:

a) před datem žádosti o chráněné zeměpisné označení na dotčeném území, nebo

b) před ochranou zeměpisného označení v zemi původu,

opatření přijatá k provedení pododdílu C (Zeměpisná označení) se nedotýkají způsobilosti k registraci ochranné známky nebo platnosti takové registrace nebo práva používat ochrannou známku, pokud je taková známka totožná nebo podobná zeměpisnému označení.

4. Smluvní strany nejsou povinny chránit zeměpisná označení podle pododdílu C (Zeměpisná označení), pokud by taková ochrana s ohledem na proslavené nebo všeobecně známé ochranné známky mohla uvést spotřebitele v omyl ohledně skutečné totožnosti produktu.

[1] V případě Singapuru smí být zeměpisné označení, které je v rozporu s dříve existující ochrannou známkou, registrováno se souhlasem držitele práv k dříve existující ochranné známce. V případě Unie není takový souhlas podmínkou registrace zeměpisného označení, které je v rozporu s dříve existující ochrannou známkou.

ČLÁNEK 10.22

Obecná pravidla

1. Dovoz, vývoz a uvádění produktů uvedených v pododdílu C (Zeměpisná označení) na trh na území smluvní strany se řídí vnitrostátními právními předpisy dotčené smluvní strany.

2. Pokud jde o zemědělské produkty a potraviny, žádné ustanovení pododdílu C (Zeměpisná označení) nevyžaduje, aby smluvní strana bránila dalšímu a podobnému užívání určitého zeměpisného označení druhé smluvní strany v souvislosti se zbožím nebo službami kterýmkoli jejím státním příslušníkem nebo osobou mající na jejím území sídlo, která toto zeměpisné označení užívala trvale v souvislosti se stejným nebo příbuzným zbožím nebo službami na území této smluvní strany buď:

a) nejméně po dobu deseti let před 1. lednem 2004 nebo

b) v dobré víře před tímto datem.

3. V souvislosti se zeměpisnými označeními uvedenými na seznamu v příloze 10-B, kde bylo předchozí používání stanoveno podle:

a) námitkového řízení během vnitrostátní registrace nebo

b) jakéhokoli právního řízení,

je takové předchozí používání uvedeno na seznamu přílohy 10-B v souvislosti s dotčeným zeměpisným označením:

i) v souladu s mechanismem stanoveným v čl. 10.17 (Systém ochrany zeměpisných označení) odst. 3 v případě odst. 3 písm. a) a

ii) v souladu s mechanismem stanoveným v článku 10.18 (Změna seznamu zeměpisných označení) v případě odst. 3 písm. b).

4. Každá smluvní strana může stanovit praktické podmínky, za nichž bude takové předchozí používání odlišeno od zeměpisného označení na jejím území, přičemž zohlední potřebu zajistit, aby nebyli spotřebitelé uvedeni v omyl.

5. Žádné ustanovení pododdílu C (Zeměpisná označení) nepožaduje, aby smluvní strana používala ustanovení týkající se zeměpisného označení druhé smluvní strany v souvislosti se zbožím či službami, jejichž příslušné označení je totožné s výrazy používanými na území dotčené smluvní strany v obecném jazyce jako běžné názvy zboží či služeb.

6. Žádné ustanovení pododdílu C (Zeměpisná označení) nepožaduje, aby smluvní strana používala svá ustanovení týkající se jakéhokoli názvu obsaženého v zeměpisném označení druhé smluvní strany v souvislosti se zbožím či službami, jejichž název je totožný s výrazy používanými na území dotčené smluvní strany v obecném jazyce jako běžné názvy zboží či služeb.

7. Žádné ustanovení pododdílu C (Zeměpisná označení) nepožaduje, aby smluvní strana používala ustanovení týkající se zeměpisného označení druhé smluvní strany v souvislosti s produkty z vinné révy, jejíž příslušné označení je totožné s názvem odrůdy hroznů existujícím na území dotčené smluvní strany ke dni vstupu v platnost Dohody o WTO v dotčené smluvní straně.

8. Žádné ustanovení pododdílu C (Zeměpisná označení) nebrání smluvní straně, aby v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy chránila jakožto zeměpisné označení výraz, který se shoduje s názvem odrůdy rostlin nebo plemene zvířat.

9. Smluvní strana může stanovit, že veškeré žádosti podané podle pododdílu C (Zeměpisná označení) v souvislosti s používáním či registrací ochranné známky musí být předloženy do pěti let poté, co se nesprávné použití chráněného označení stalo ve smluvní straně obecně známé nebo po datu registrace ochranné známky v dotčené smluvní straně, pokud tato ochranná známka byla do tohoto data zveřejněna a je-li toto datum dřívější než datum, kdy se nesprávné použití stalo ve smluvní straně obecně známé, není-li zeměpisné označení používáno nebo registrováno s nekalými úmysly.

10. Žádnými ustanoveními pododdílu C (Zeměpisná označení) nejsou nijak dotčena práva jakékoli osoby na obchodní použití vlastního jména nebo jména jejího předchůdce v obchodu, není-li toto jméno použito způsobem, který by mohl veřejnost uvést v omyl.

11. Žádné ustanovení pododdílu C (Zeměpisná označení) neukládá smluvní straně povinnost chránit zeměpisné označení druhé smluvní strany, které není nebo přestalo být chráněno v souladu s vnitrostátními předpisy země původu. Smluvní strany se vzájemně uvědomí, pokud zeměpisné označení přestane být v zemi původu chráněno.

ČLÁNEK 10.23

Vztah k výboru pro obchod

Výbor pro obchod zřízený podle článku 16.1 (Výbor pro obchod) má pravomoc:

a) přijímat rozhodnutí ohledně uvedení na seznam v příloze 10-B podle čl. 10.17 (Systém ochrany zeměpisných označení) odst. 3 a

b) změnit přílohu 10-B v souladu s článkem 10.18 (Změna seznamu zeměpisných označení).

PODODDÍL D

(PRŮMYSLOVÉ) VZORY

ČLÁNEK 10.24

Požadavky na ochranu zapsaných průmyslových vzorů[1]

1. Smluvní strany zajistí ochranu nezávisle vytvořených průmyslových vzorů, které jsou nové nebo původní[2]. Tato ochrana musí být zajištěna zápisem a musí udělovat výlučná práva jejich držitelům v souladu s ustanoveními pododdílu D (Průmyslové vzory)[3].

[1] Pro účely pododdílu D (Průmyslové vzory) Unie rovněž zaručuje ochranu nezapsaných průmyslových vzorů, pokud splňují požadavky nařízení Rady (ES) č. 6/2002 ze dne 12. prosince 2001 o (průmyslových) vzorech Společenství ve znění nařízení Rady (ES) č. 1891/2006 ze dne 18. prosince 2006.

[2] Smluvní strany se dohodly, že stanoví-li tak vnitrostátní právní předpisy smluvní strany, může být rovněž požadováno, aby měly průmyslové vzory individuální povahu. To se týká průmyslových vzorů, které se významně liší od známých vzorů nebo kombinací známých znaků vzorů. Unie pokládá průmyslový vzor za vzor, jenž má individuální povahu, pokud se celkový dojem, který vyvolá u informovaného uživatele, liší od celkového dojmu vyvolaného u tohoto uživatele jakýmkoli vzorem, který byl zpřístupněn veřejnosti.

[3] Rozumí se tím, že průmyslové vzory nejsou vyloučeny z ochrany jednoduše proto, že jsou součástí výrobku nebo produktu, jsou-li viditelné, splňují kritéria podle tohoto odstavce a:
a) splňují veškerá další kritéria pro ochranu průmyslových vzorů a
b) nejsou jinak vyloučena z ochrany průmyslových vzorů
podle příslušných vnitrostátních právních předpisů smluvních stran.

2. Ochrana průmyslového vzoru se nevztahuje na vzory v zásadě diktované technickými nebo funkčními hledisky.

3. Právo k průmyslovému vzoru nevznikne, pokud by byl v rozporu s veřejným pořádkem nebo dobrými mravy[1].

ČLÁNEK 10.25

Práva udělená zápisem

Majitel chráněného průmyslového vzoru musí mít alespoň právo zabránit třetím stranám, které nemají jeho souhlas, aby vyráběly, nabízely k prodeji, prodávaly či dovážely výrobky, které nesou nebo zahrnují průmyslový vzor, který je kopií či imitací chráněného průmyslového vzoru, pokud se taková jednání uskutečňují pro komerční účely.

ČLÁNEK 10.26

Doba ochrany

Doba ochrany činí alespoň deset let od data použitelnosti.

[1] Žádné ustanovení tohoto článku nebrání smluvní straně, aby stanovila jiné konkrétní výjimky z ochrany průmyslových vzorů podle svých vnitrostátních právních předpisů. Smluvní strany se dohodly, že takové výjimkou nesmí být extenzivní.

ČLÁNEK 10.27

Výjimky

Smluvní strany mohou stanovit omezené výjimky z ochrany průmyslových vzorů za předpokladu, že takové výjimky nejsou nepřiměřeně v rozporu s obvyklým využíváním chráněných průmyslových vzorů a nejsou jimi nepřiměřeně dotčeny oprávněné zájmy majitele chráněného průmyslového vzoru, s přihlédnutím k oprávněným zájmům třetích stran.

ČLÁNEK 10.28

Vztah k autorskému právu

Smluvní strany poskytnou možnost, aby průmyslový vzor registrovaný v jedné ze smluvních stran v souladu s pododdílem D (Průmyslové vzory) nebyl zcela vyloučen z ochrany podle vnitrostátních právních předpisů dotčené smluvní strany ohledně ochrany autorských práv. Rozsah a podmínky, za nichž je taková ochrana poskytována, stanoví dotčená smluvní strana[1].

[1] V případě Singapuru zahrnuje rozsah a podmínky, za nichž je taková ochrana poskytována, okolnosti podle oddílu 74 singapurského zákona o autorském právu.

PODODDÍL E

PATENTY

ČLÁNEK 10.29

Mezinárodní dohody

Smluvní strany připomínají povinnosti podle Smlouvy o patentové spolupráci (uzavřené ve Washingtonu dne 19. června 1970, ve znění ze dne 28. září 1979, upravené dne 3. února 1984). Smluvní strany, je-li to vhodné, podniknou veškeré rozumné úsilí ke splnění článků 1 až 16 Smlouvy o patentovém právu (uzavřené v Ženevě dne 1. června 2000) způsobem, jenž je v souladu s jejich vnitrostátními právními předpisy a postupy.

ČLÁNEK 10.30

Patenty a veřejné zdraví

1. Smluvní strany uznávají význam prohlášení o Dohodě TRIPS a veřejném zdraví přijatého dne 14. listopadu 2001 na ministerské konferenci WTO v Dohá. Smluvní strany zajistí při výkladu a provádění práv a povinností podle pododdílu E (Patenty) a pododdílu F (Ochrana údajů ze zkoušek předkládaných za účelem získání správní registrace farmaceutického výrobku) soulad s tímto prohlášením.

2. Smluvní strany dodržují při přijímání protokolu, kterým se mění dohoda TRIPS, rozhodnutí Generální rady WTO ze dne 30. srpna 2003 o provádění odstavce 6 deklarace z Doha o dohodě TRIPS a o veřejném zdraví a rozhodnutí Generální rady WTO ze dne 6. prosince 2005 o změně dohody TRIPS.

ČLÁNEK 10.31

Prodloužení trvání práv patentové ochrany

Smluvní strany uznávají, že farmaceutické výrobky[1] chráněné na jejich příslušných územích patentem mohou podléhat správní registraci, než jsou na jejich trhy uvedeny. Smluvní strany umožní prodloužení trvání práv patentové ochrany, aby držiteli patentu kompenzovaly zkrácení účinné životnosti patentu v důsledku správní registrace[2]. Prodloužení trvání práv patentové ochrany nesmí překročit pět let[3].

---

1 Pro účely tohoto článku a článku 10.33 (Ochrana údajů ze zkoušek předkládaných za účelem získání správní registrace farmaceutického výrobku) se pojem „farmaceutický výrobek“ definuje pro každou smluvní stranu podle příslušných právních předpisů smluvních stran k datu podpisu této dohody. V případě Unie odkazuje pojem „farmaceutický výrobek“ na „léčivý přípravek“.

2 Singapur se pokusí umožnit prodloužení trvání práv patentové ochrany, aby držiteli patentu kompenzoval zkrácení účinné životnosti patentu v důsledku správní registrace, pokud jde o diagnostické látky a látky ke zkoušení registrované jako léčivé přípravky.

3 Podmínky a postupy prodloužení patentové ochrany stanoví příslušné právní předpisy smluvních stran. Tímto ustanovením není dotčeno možné prodloužení pro pediatrické účely, stanoví-li tak některá ze smluvních stran.

ČLÁNEK 10.32

Spolupráce

Smluvní strany se dohodly, že budou spolupracovat na iniciativách vedoucích k usnadnění:

a) udělování patentů na základě žádosti podané žadatelem jedné smluvní strany druhé smluvní straně a

b) kvalifikace a uznání odborníků patentového úřadu smluvní strany na území druhé smluvní strany.

PODODDÍL F

OCHRANA ÚDAJŮ ZE ZKOUŠEK

ČLÁNEK 10.33

Ochrana údajů ze zkoušek
předkládaných za účelem získání
správní registrace farmaceutického výrobku

Pokud smluvní strana požaduje předložení údajů ze zkoušek či studií týkajících se bezpečnosti a účinnosti farmaceutického výrobku před registrací takového výrobku, nesmí dotčená smluvní strana po dobu alespoň pěti let od data schválení v dotčené smluvní straně povolit třetím stranám uvést na trh stejný či podobný výrobek na základě registrace udělené straně, která poskytla údaje ze zkoušek či studie, pokud k tomu strana, která poskytla údaje ze zkoušek či studie, neposkytla schválení.[1, 2,3]

[1] Podmínky a postupy udělení patentové ochrany podle tohoto článku stanoví příslušné právní předpisy smluvních stran.

[2] Smluvní strany zahájí pět let po vstupu této dohody v platnost nezávazná jednání o možném prodloužení trvání ochrany údajů ze zkoušek předkládaných za účelem získání správní registrace farmaceutického výrobku.

[3] V kontextu tohoto článku se má za to, že takové důvěrné údaje ze zkoušek či studií se nepoužijí pro účely stanovení, zda schválit jakoukoli další žádost po dobu nejméně pěti let:
a) v případě Singapuru od data první obdržené žádosti;
b) v případě Unie od data schválení první žádosti,
pokud k tomu strana, jež poskytla údaje ze zkoušek či studií, nedá souhlas.

ČLÁNEK 10.34

Ochrana údajů ze zkoušek
předkládaných za účelem získání
správní registrace zemědělského chemického přípravku[1]

1. Pokud smluvní strana požaduje předložení údajů ze zkoušek či studií týkajících se bezpečnosti a účinnosti zemědělského chemického přípravku před jeho registrací v dotčené smluvní straně, nesmí tato smluvní strana po dobu alespoň deseti let od data registrace povolit třetím stranám uvést na trh stejný či podobný přípravek na základě registrace udělené straně, která poskytla údaje ze zkoušek či studie, pokud k tomu strana, která poskytla údaje ze zkoušek či studie, neposkytla schválení.

[1] V případě Unie se pro účely tohoto článku „zemědělskými chemickými přípravky“ rozumí aktivní látky a přípravky obsahující jednu nebo více aktivních látek ve formě, v níž jsou dodávány uživateli, určené k/ke:
a) ochraně rostlin nebo rostlinných produktů proti všem škodlivým organismům nebo k zabránění působení těchto organismů, nejsou-li tyto látky nebo přípravky vymezeny v písmenech b) až e) jinak;
b) ovlivňování životních pochodů rostlin jinak než jako živiny (například regulátory růstu rostlin);
c) konzervaci rostlinných produktů, pokud se na tyto látky nebo produkty nevztahují zvláštní ustanovení Rady nebo Komise o konzervantech;
d) ničení nežádoucích rostlin nebo
e) k ničení částí rostlin, potlačení nežádoucího růstu rostlin nebo k zabránění nežádoucího růstu rostlin.

2. Pokud smluvní strana stanoví opatření či postupy k zamezení opakování zkoušek na obratlovcích, pokud jde o zemědělské chemické přípravky, může dotčená smluvní strana stanovit podmínky a okolnosti, za nichž smí třetí strany uvádět na trh stejný nebo podobný produkt, na základě registrace udělené straně, která poskytla údaje ze zkoušek či studií.

3. Pokud smluvní strana požaduje předložení údajů ze zkoušek či studií týkajících se bezpečnosti či účinnosti zemědělského chemického přípravku před jeho registrací, vynasnaží se tato smluvní strana vynaložit co největší úsilí k rychlému zpracování žádosti a zabránit tak zbytečné prodlevě.

PODODDÍL G

ODRŮDY ROSTLIN

ČLÁNEK 10.35

Mezinárodní dohody

Smluvní strany opětovně potvrzují své povinnosti podle Mezinárodní úmluvy na ochranu nových odrůd rostlin (přijaté v Paříži dne 2. prosince 1961, naposledy pozměněné v Ženevě dne 19. března 1991), včetně pravomoci provádět možné výjimky z práva šlechtitele uvedené v čl. 15 odst. 2 uvedené úmluvy.

ODDÍL C

OBČANSKOPRÁVNÍ PROSAZOVÁNÍ PRÁV DUŠEVNÍHO VLASTNICTVÍ

ČLÁNEK 10.36

Obecné povinnosti

1. Smluvní strany opětovně potvrzují své závazky podle článků 41 až 50 Dohody TRIPS a v rámci svých vnitrostátních právních předpisů přijmou opatření, postupy a nápravná opatření proti porušování práva duševního vlastnictví, jehož se týká tato kapitola, jež jsou s uvedenými závazky v souladu.

2. Opatření, postupy a nápravná opatření zmíněná v odstavci 1 a zavedená každou smluvní stranou do jejích vnitrostátních právních předpisů zejména:

a) musí vhodným způsobem přihlédnout k potřebě proporcionality mezi závažností porušení práva a zájmy třetích stran;

b) musí být spravedlivá a nestranná;

c) nesmí být zbytečně složité nebo nákladné ani mít za následek nepřiměřené lhůty nebo neodůvodněné průtahy; a

d) musí být uplatňována způsobem, který vyloučí vytváření překážek zákonnému obchodu a poskytne ochranu proti jejich zneužití.

3. Žádná ustanovení této kapitoly nemají vliv na možnost kterékoli smluvní strany obecně vymáhat dodržování svých vnitrostátních právních předpisů, ani nezakládají povinnost pro žádnou ze smluvních stran změnit své stávající předpisy, jež se týkají vymáhání práv duševního vlastnictví. Aniž by byly dotčeny výše uvedené obecné zásady, žádné ustanovené této kapitoly nezakládá pro žádnou smluvní stranu povinnost:

a) zavést pro vymáhání práv duševního vlastnictví zvláštní soudní systém odlišný od soudního systému používaného pro vymáhání právních předpisů obecně nebo

b) vztahující se k rozdělení zdrojů na prostředky pro prosazování práv duševního vlastnictví a prostředky pro vymáhání právních předpisů obecně.

ČLÁNEK 10.37

Zveřejnění soudních rozhodnutí

V občanskoprávních soudních řízeních ve věcech porušení práv duševního vlastnictví přijme každá smluvní strana vhodná opatření podle svých vnitrostátních právních předpisů a politik ke zveřejnění nebo zpřístupnění veřejnosti informací o konečných soudních rozhodnutích. Žádné ustanovení tohoto článku nevyžaduje od žádné smluvní strany, aby zveřejnila důvěrné informace, jejichž zveřejnění by narušilo vymáhání zákonů nebo by bylo jinak v rozporu s veřejným zájmem nebo by bylo na újmu oprávněným obchodním zájmům jednotlivých veřejných či soukromých podniků. Smluvní strany mohou stanovit další opatření týkající se zveřejnění, která odpovídají konkrétním okolnostem, včetně inzerce.

ČLÁNEK 10.38

Dostupnost občanskoprávních opatření, postupů a nápravných opatření

1. Smluvní strany nabídnou ve svých příslušných vnitrostátních právních předpisech pro držitele práv občanskoprávní opatření, postupy a nápravná opatření, na něž odkazuje oddíl C (Občanskoprávní prosazování práv duševního vlastnictví), v souvislosti s právy duševního vlastnictví, jak jsou definovány v odstavci 2.

2. Pro účely oddílu C (Občanskoprávní prosazování práv duševního vlastnictví) mají následující pojmy tento význam:

a) „držitelé práv“ zahrnují držitele výhradních licencí a také federace či sdružení[1], která mají pravomoc vymáhat taková práva, a

b) „právy duševního vlastnictví“ se rozumí všechny kategorie duševního vlastnictví, které jsou předmětem oddílů 1 až 6 části II dohody TRIPS[2].

[1] Povolují-li to platné zákony a je-li to s nimi v souladu, má se zato, že mezi „federace a sdružení“ patří subjekty spravující kolektivní práva a v Unii profesní subjekty ochrany práv, které jsou řádně uznávány jako osoby oprávněné zastupovat držitele práv duševního vlastnictví.

[2] Smluvní strana může z oblasti působnosti oddílu C (Občanskoprávní prosazování práv duševního vlastnictví) vyloučit patenty.

ČLÁNEK 10.39

Opatření k zajištění důkazů

1. Každá smluvní strana zajistí, aby její soudní orgány měly pravomoc nařídit rychlá a účinná prozatímní opatření:

a) vůči straně nebo v případě potřeby třetí straně, nad níž příslušný soudní orgán vykonává soudní pravomoc, s cílem zabránit porušení jakéhokoli práva duševního vlastnictví, a zejména zabránit propuštění zboží, které porušuje práva duševního vlastnictví, do obchodní sítě, a

b) s cílem zajistit příslušný důkaz o údajném porušení.

2. Každá smluvní strana zajistí, aby její soudní orgány měly pravomoc přijmout, bude-li to na místě, prozatímní opatření bez slyšení druhé strany, zvláště když by jakýkoli odklad pravděpodobně způsobil nenapravitelnou škodu držiteli práva, nebo když hrozí prokazatelné nebezpečí, že důkaz bude zničen. V řízení bez slyšení druhé strany udělí každá smluvní strana svým soudním orgánům pravomoc neprodleně na žádost přijmout prozatímní opatření a učinit rozhodnutí bez zbytečného prodlení.

3. Alespoň v případech porušení autorských nebo souvisejících práv a padělání ochranné známky každá smluvní strana zajistí, aby její soudní orgány měly v občanskoprávním soudním řízení pravomoc nařídit zabavení nebo jiné zajištění podezřelého zboží, materiálů a nástrojů, které se vztahují k porušení práv, a listinných důkazů, buď originálů, nebo jejich kopií, které se vztahují k porušení práv, alespoň v případech padělání ochranné známky.

4. Každá smluvní strana zajistí, aby její orgány měly pravomoc vyzvat žadatele, pokud jde o prozatímní opatření, aby předložil jakékoli přiměřeně dostupné důkazy, které by mohly poskytnout dostatečnou míru jistoty, že žadatelovo právo je porušováno nebo že takové porušení bezprostředně hrozí, a nařídit žadateli, aby poskytl záruku nebo odpovídající jistotu, jež by postačila na ochranu odpůrce a zabránila zneužití. Tato záruka nebo odpovídající jistota nesmí nepřiměřeně bránit využití řízení o těchto prozatímních opatřeních.

5. V případech, kdy jsou prozatímní opatření zrušena nebo pozbyla platnosti vzhledem k jednání nebo opomenutí ze strany žadatele, nebo kdy se následně zjistí, že k porušení práva duševního vlastnictví nedošlo, mají soudní orgány pravomoc nařídit žadateli na žádost odpůrce, aby odpůrci poskytl přiměřenou náhradu za jakoukoli škodu způsobenou uvedenými opatřeními.

ČLÁNEK 10.40

Důkazy a právo na informace

1. Aniž jsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy smluvních stran upravující výsady, ochranu důvěrnosti nebo zpracovávání osobních údajů, každá smluvní strana zajistí, aby v občanskoprávním soudním řízení týkajícím se prosazování práv duševního vlastnictví měly její soudní orgány pravomoc na odůvodněnou žádost držitele práv nařídit porušiteli nebo případně údajnému porušiteli, aby poskytl držiteli práv nebo soudním orgánům, alespoň pro účely shromažďování důkazů, relevantní informace podle platných právních předpisů, které má porušitel nebo údajný porušitel k dispozici nebo pod svou kontrolou.

2. K příslušným informacím uvedeným v odstavci 1 mohou patřit informace týkající se osoby zúčastněné na jakémkoli prvku protiprávního jednání nebo údajného protiprávního jednání a týkající se výrobních prostředků nebo distribučních sítí zboží nebo služeb porušujících nebo údajně porušujících právo, včetně identifikace třetích osob údajně spojených s výrobou a distribucí tohoto zboží nebo těchto služeb a jejich distribučních sítí.

ČLÁNEK 10.41

Jiná nápravná opatření

1. Každá smluvní strana zajistí, aby v občanskoprávním soudním řízení, kde bylo vyneseno soudní rozhodnutí o porušení práva duševního vlastnictví držitele práv, měly její soudní orgány pravomoc na žádost držitele práv, alespoň pokud jde o zboží, kterým jsou porušována autorská práva, nebo zboží s padělanou ochrannou známkou:

a) nařídit, aby bylo takové zboží porušující právo:

   i) kromě za výjimečných okolností zničeno nebo

   ii) odstraněno z obchodní sítě takovým způsobem, aby se předešlo jakémukoli poškození držitele práv,

   bez jakékoli náhrady a

b) nařídit, aby materiály a nástroje využívané převážně při výrobě nebo zhotovování protiprávního zboží byly bez zbytečného prodlení a bez jakékoli náhrady zničeny nebo odstraněny z obchodní sítě takovým způsobem, aby se na nejmenší míru omezilo riziko dalšího porušování práv.

2. Při zvažování žádostí držitele práv, jak uvádí odstavec 1, bude brán zřetel na nutnost přiměřenosti mezi závažností porušení práv a nařízeným opatřením k nápravě, jakož i na zájmy třetích stran.

3. Nápravná opatření podle tohoto článku se mohou provést na náklady porušitele práv.

ČLÁNEK 10.42

Soudní zákazy

Každá smluvní strana zajistí, aby v občanskoprávním soudním řízení, kde bylo vyneseno soudní rozhodnutí o porušení práv duševního vlastnictví držitele práv, měly její soudní orgány pravomoc na žádost držitele práv vydat soudní zákaz proti porušovateli nebo případně třetí straně, nad níž příslušný soudní orgán vykonává soudní pravomoc, s cílem zabránit dalšímu porušování práv duševního vlastnictví. Stanoví-li tak vnitrostátní právní předpisy smluvní strany, může být za nedodržení tohoto zákazu případně uložena opakovaná pokuta k zajištění jeho dodržování.

ČLÁNEK 10.43

Alternativní opatření

Každá smluvní strana může ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovit, aby v občanskoprávním soudním řízení, kde bylo vyneseno soudní rozhodnutí o porušení práv duševního vlastnictví držitele práv, měly ve vhodných případech a na žádost osoby, na niž se vztahují opatření uvedená v článku 10.41 (Jiná nápravná opatření) a/nebo článku 10.42 (Soudní zákazy), její soudní orgány pravomoc nařídit, aby bylo poškozené straně zaplaceno peněžní vyrovnání namísto použití opatření uvedených v článku 10.41 (Jiná nápravná opatření) a/nebo článku 10.42 (Soudní zákazy), pokud tato osoba nejednala úmyslně ani z nedbalosti, výkon dotčených opatření by jí způsobil nepřiměřenou újmu a pokud se peněžní vyrovnání poškozené straně jeví přiměřeně dostatečným[1].

ČLÁNEK 10.44

Náhrada škody

1. Každá smluvní strana zajistí, aby její soudní orgány v občanskoprávním řízení týkajícím se prosazování práv duševního vlastnictví měly pravomoc nařídit porušiteli, jenž věděl nebo měl rozumné důvody se domnívat, že se dopustil porušení, aby nahradil držiteli práv škodu, kterou držitel práva utrpěl v důsledku jeho porušení.

[1] Má se za to, že Singapur může stanovit, aby měly jeho soudní orgány pravomoc nařídit, aby bylo zaplaceno peněžní vyrovnání, pokud tato osoba nejednala úmyslně ani z nedbalosti, výkon dotčených opatření by jí způsobil nepřiměřenou újmu a pokud se peněžní vyrovnání poškozené straně jeví přiměřeně dostatečným.

2. Při rozhodování o výši náhrady škody za porušení práv duševního vlastnictví mají soudní orgány smluvní strany pravomoc uvážit mimo jiné legitimní míru hodnoty, kterou uvádí držitel práv, jež může zahrnovat ušlý zisk, hodnotu zboží nebo služeb, kterými byla porušena práva, na základě tržní ceny nebo doporučené maloobchodní ceny[1]. Alespoň v případech porušení autorských práv nebo souvisejících práv a padělání ochranné známky každá smluvní strana zajistí, aby její soudní orgány měly pravomoc nařídit porušiteli, aby uhradil držiteli práv zisk porušitele, který lze přičíst protiprávnímu jednání, ať již alternativně k náhradě škody, navíc k ní, nebo jako její součást.

3. Jako alternativu k odstavci 2 může každá smluvní strana stanovit, aby její soudní orgány měly pravomoc ve vhodných případech stanovit náhradu škody jako paušální částku na základě takových hledisek, jako je alespoň výše licenčních poplatků nebo poplatků, které by musely být zaplaceny, kdyby porušovatel práv požádal o povolení užívání příslušných práv duševního vlastnictví.

4. Žádné ustanovení tohoto článku nebrání žádné smluvní straně, aby stanovila, že pokud porušovatel při výkonu činností nevěděl, ani neměl rozumné důvody se domnívat, že dochází k porušení práv, mohou její soudní orgány nařídit náhradu zisků nebo škod, které mohou být předem stanoveny.

[1] V případě Unie by se sem v odůvodněných případech započítaly rovněž jiné než ekonomické faktory, jako je morální újma způsobená držiteli práva jeho porušením.

ČLÁNEK 10.45

Náklady na řízení

Každá smluvní strana zajistí, aby její soudní orgány měly v případě potřeby pravomoc nařídit na konci občanskoprávního soudního řízení týkajícího se porušení práva duševního vlastnictví, aby neúspěšná strana uhradila vítězné straně náklady soudních výloh nebo poplatků a příslušné náklady právního zastoupení či jiné výdaje na základě vnitrostátních právních předpisů této smluvní strany.

ČLÁNEK 10.46

Předpoklady týkající se autorských práv a souvisejících práv

V občanskoprávních soudních řízeních týkajících se autorských práv nebo souvisejících práv stanoví každá smluvní strana předpoklad, že alespoň pokud jde o literární či umělecké dílo, výkon výkonného umělce nebo zvukový záznam, neexistuje-li důkaz o opaku, je držitelem práv fyzická či právnická osoba, jejíž jméno je na takovém díle, výkonu či záznamu obvyklým způsobem uvedeno, a tato osoba je tedy oprávněna zahájit řízení o porušení práva.

ČLÁNEK 10.47

Odpovědnost poskytovatelů zprostředkovatelských služeb

1. S výhradou odstavců 2 až 6 stanoví každá smluvní strana ve svých vnitrostátních právních předpisech výjimky či omezení ohledně odpovědnosti poskytovatelů služeb za porušení autorských práv nebo souvisejících práv nebo ochranných známek, k nimž dojde prostřednictvím systémů či sítí, jež kontrolují nebo provozují nebo jež jsou kontrolovány či provozovány jejich jménem, nebo rozsah dostupných nápravných opatření proti nim.

2. Výjimky či omezení zmíněné v odstavci 1:

a) zahrnují:

i) přenos[1] nebo poskytnutí přístupu k materiálu bez výběru a/nebo změny jeho obsahu[2] a

ii) ukládání do vyrovnávací paměti („caching“) prostřednictvím automatických procesů[3] a

[1] Má se za to, že přenos zahrnuje rovněž směrování.

[2] Má se za to, že poskytnutí přístupu k materiálu bez výběru a/nebo změny jeho obsahu odkazuje rovněž na jakékoli prostředky použité k přístupu ke komunikační síti a zahrnuje případy, kdy se poskytuje připojení k materiálu.

[3] Má se za to, že ukládání do vyrovnávací paměti („caching“) prostřednictvím automatických procesů může odkazovat na přechodné a dočasné ukládání materiálu během přenosu nebo poskytnutí přístupu k takovému materiálu.

b) mohou rovněž zahrnovat:

i) ukládání materiálu na adrese uživatele v systému či síti kontrolované či provozované poskytovatelem služeb nebo pro něj a

ii) odkazování či přepojování uživatelů do on-line umístění za použití nástrojů na vyhledávání informací, včetně hyperlinků a adresářů.

3. Způsobilost pro výjimky či omezení uvedené v tomto článku nemůže být podmíněna tím, že poskytovatel služby sleduje své služby nebo aktivně vyhledává stopy porušování práv, kromě v rozsahu odpovídajícím technickým opatřením.

4. Každá smluvní strana smí ve svých vnitrostátních právních předpisech stanovit podmínky pro poskytovatele služeb, aby prokázali způsobilost pro výjimky či omezení uvedené v tomto článku. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 až 3, smí každá smluvní strana zavést vhodné postupy k účinnému oznamování hlášených porušení práv a účinnému proti oznámení osob, jejichž materiál byl omylem nebo na základě chybné identifikace odstraněn nebo k němu byl znemožněn přístup.

5. Tímto článkem není dotčena možnost obrany proti porušení autorských práv nebo souvisejících práv nebo ochranných známek, jež má obecnou platnost. Tento článek nemá vliv na možnost soudu nebo správního orgánu požadovat v souladu s právním systémem příslušné smluvní strany, aby poskytovatel služeb ukončil nebo předešel protiprávnímu jednání.

6. Každá smluvní strana smí požádat o konzultace s druhou smluvní stranou, při níž zváží, jak řešit budoucí funkce podobné povahy jako funkce, jimž se věnuje tento článek.

ODDÍL D

OPATŘENÍ NA HRANICÍCH

ČLÁNEK 10.48

Definice

Pro účely tohoto oddílu se rozumí:

a) „zbožím s padělaným zeměpisným označením“ jakékoli zboží včetně obalu neoprávněně označené značkou, která je totožná se zeměpisným označením platně zapsaným pro takové zboží na území, kde se zboží nachází, nebo která nemůže být od tohoto zeměpisného označení ve svých podstatných znacích odlišena, a tím porušuje práva majitele nebo držitele dotčeného zeměpisného označení podle vnitrostátních právních předpisů smluvní strany, v níž se zboží nachází;

b) „zbožím s padělanou ochrannou známkou“ jakékoli zboží včetně obalu neoprávněně označené ochrannou známkou, která je totožná s ochrannou známkou platně zapsanou pro takové zboží, nebo která nemůže být od této ochranné známky ve svých podstatných znacích odlišena, a tím porušuje práva majitele nebo držitele dotčené ochranné známky podle vnitrostátních právních předpisů smluvní strany, v níž se zboží nachází;

c) „zbožím v tranzitu“ zboží, jehož přeprava přes území smluvní strany bez překládky či s překládkou, ať již je vyloženo na území smluvní strany, uloženo do skladu, rozděleno nebo je změněn způsob dopravy či doručení, činí pouze část celé cesty, jež začíná a končí mimo hranice smluvní strany, přes jejíž území je zboží přepravováno;

d) „zbožím porušujícím autorská práva“ jakékoli zboží, které je kopií pořízenou bez souhlasu právoplatného držitele práva nebo držitelem práva řádně zplnomocněné osoby v zemi výroby a jež je přímo či nepřímo pořízeno z výrobku, jestliže by pořízení takové kopie představovalo porušení autorského práva nebo souvisejícího práva podle vnitrostátních právních předpisů smluvní strany, v níž se zboží nachází;

e) „zbožím porušujícím průmyslový vzor“ jakékoli zboží, jehož průmyslový vzor je zapsán, a na něž byl tento průmyslový vzor nebo nedostatečně odlišený průmyslový vzor uplatněn bez souhlasu držitele práva nebo osoby řádně zplnomocněné držitelem práva v zemi výroby, pokud by výroba takového zboží představovala porušení práv podle vnitrostátních právních předpisů smluvní strany, v níž se zboží nachází.

ČLÁNEK 10.49

Rozsah opatření na hranicích

1. Aniž je dotčen odstavec 3, každá smluvní strana přijme či zachová postupy pro zboží pod celním dohledem, podle nichž může držitel práva příslušné orgány požádat o pozastavení propuštění podezřelého:

a) zboží s padělanou ochrannou známkou;

b) zboží porušujícího autorská práva;

c) zboží s padělaným zeměpisným označením a

d) zboží porušujícího průmyslový vzor.

2. Každá smluvní strana přijme či zachová postupy pro zboží pod celním dohledem, podle nichž mohou příslušné orgány z vlastní iniciativy pozastavit propuštění podezřelého[1]:

a) zboží s padělanou ochrannou známkou;

b) zboží porušujícího autorská práva a

c) zboží s padělaným zeměpisným označením.

3. Smluvní strany nemají povinnost zavést postupy uvedené v odstavcích 1 a 2, pokud jde o zboží v tranzitu. Tímto ustanovením není dotčen čl. 11.51 (Spolupráce) odst. 2.

[1] Smluvní strany přezkoumají do tří let po vstupu této dohody v platnost možnost zařadit do působnosti odstavce 2 tohoto článku zboží porušující průmyslový vzor. Smluvní strany mohou rozhodnutím Výboru pro obchod na základě takového přezkumu změnit odstavec 2 tohoto článku.

4. Singapur plně provede povinnosti odstavců 1 a 2 nejlépe do dvou let, avšak nejpozději do tří let po vstupu této dohody v platnost, pokud jde o postupy týkající se:

a) zboží s padělaným zeměpisným označením a

b) zboží porušujícího průmyslový vzor.

ČLÁNEK 10.50

Identifikace zásilek

V zájmu jednoduššího a účinného vymáhání práv duševního vlastnictví přijmou celní orgány řadu přístupů k identifikaci zásilek, jež obsahují zboží s padělanou ochrannou známkou, zboží porušující autorská práva, zboží porušující průmyslový vzor a zboží s padělaným zeměpisným označením. Mezi tyto přístupy patří techniky analýzy rizika vycházející mimo jiné z informací, jež poskytnou držitelé práv, zpravodajských informací a kontrol nákladu.

ČLÁNEK 10.51

Spolupráce

1. Smluvní strany se dohodly na spolupráci s cílem zamezit mezinárodnímu obchodu se zbožím porušujícím práva duševního vlastnictví. Za tímto účelem si zejména vyměňují informace a naváží po vzájemném souhlasu svých celních orgánů spolupráci, pokud jde o obchod se zbožím s padělanou ochrannou známkou, zbožím porušujícím autorská práva, zbožím porušujícím průmyslový vzor a zbožím s padělaným zeměpisným označením.

2. Pokud jde o zásilky zboží v tranzitu nebo zboží překládané na území smluvní strany a určené na území druhé smluvní strany, u nichž panuje podezření, že se jedná o padělané zboží či zboží porušující autorská práva či průmyslový vzor, poskytnou smluvní strany buď z vlastní iniciativy, nebo na základě žádosti druhé smluvní strany druhé smluvní straně dostupné informace, jež jí umožní účinné vymáhání zákona vzhledem k těmto zásilkám. Smluvní strany nemohou poskytovat informace, jež zasilatel, lodní linka nebo její agent označí za důvěrné.

ODDÍL E

SPOLUPRÁCE

ČLÁNEK 10.52

Spolupráce

1. Smluvní strany se dohodly, že budou spolupracovat, aby podpořily provádění závazků a povinností podle této kapitoly. Mezi oblasti spolupráce patří mimo jiné tyto činnosti:

a) výměna informací o právních rámcích týkajících se práv duševního vlastnictví, včetně provádění právních předpisů a systémů týkajících se duševního vlastnictví, s cílem podpořit účinnou registraci práv duševního vlastnictví;

b) výměna zkušeností a osvědčených postupů ohledně prosazování práva duševního vlastnictví mezi příslušnými orgány odpovědnými za vymáhání práv duševního vlastnictví;

c) výměna informací a spolupráce na osvětě a vhodných iniciativách k podpoře povědomí o přínosech práv duševního vlastnictví a systému jejich ochrany;

d) budování kapacit a technická spolupráce související mimo jiné s: řízením, udílením licencí, hodnocením a využíváním práv duševního vlastnictví, technologickým a tržním zpravodajstvím; zjednodušením průmyslové spolupráce, včetně práv duševního vlastnictví, jež lze uplatnit v souvislosti s ochranou životního prostředí, nebo prosazováním, jež může zahrnovat zřízení platformy nebo databáze, a partnerstvím veřejného a soukromého sektoru na podporu kultury a inovací;

e) výměna informací a spolupráce v otázkách duševního vlastnictví, je-li to vhodné a důležité z hlediska rozvoje technologií šetrných k životnímu prostředí, a

f) jakékoli jiné oblasti spolupráce nebo činnosti, jak o nich diskutují nebo se na nich dohodnou smluvní strany.

2. Aniž by byl dotčen odstavec 1, smluvní strany se dohodly, že určí kontaktní místo pro účely trvalého dialogu, jehož součástí bude případně svolání schůzek ohledně otázek duševního vlastnictví mezi svými příslušnými technickými odborníky na záležitosti, jimiž se zabývá tato kapitola.

3. Spolupráce podle tohoto článku se provádí v závislosti na právních předpisech, pravidlech, nařízeních, směrnicích či politikách každé smluvní strany. Probíhá rovněž za vzájemně schválených podmínek a s výhradou dostupných zdrojů každé smluvní strany.

KAPITOLA JEDENÁCT

HOSPODÁŘSKÁ SOUTĚŽ A SOUVISEJÍCÍ ZÁLEŽITOSTI

ČÁST A

ANTITRUSTOVÁ OPATŘENÍ A SPOJOVÁNÍ

ČLÁNEK 11.1

Zásady

1. Smluvní strany uznávají význam volné a nenarušené hospodářské soutěže v rámci svých obchodních vztahů. Uznávají, že obchodní postupy nebo transakce porušující hospodářskou soutěž mohou narušit řádné fungování trhů a ohrozit přínosy liberalizace obchodu.

2. Každá smluvní strana v zájmu podpory volné a nerušené hospodářské soutěže ve všech odvětvích svého hospodářství zachová na svém území komplexní právní předpisy, jež účinně řeší:

a) horizontální a vertikální dohody[1] mezi podniky, rozhodnutí sdružení podniků a jednání podniků ve vzájemné shodě, jejichž cílem či výsledkem je znemožnění, omezení nebo narušení hospodářské soutěže na celém území kterékoli smluvní strany nebo na jeho podstatné části;

b) zneužívání dominantního postavení jedním nebo více podniky na celém území kterékoli smluvní strany nebo na jeho podstatné části a

c) jednání podniků ve vzájemné shodě, jehož výsledkem je podstatné omezení hospodářské soutěže nebo jež významně brání účinné hospodářské soutěži a jež je zejména důsledkem vytváření nebo posilování dominantního postavení na celém území kterékoli smluvní strany nebo na jeho podstatné části,

jež mají vliv na jejich vzájemný obchod.

[1] Usoudí-li odpovědný orgán Singapuru, že na základě zákazu stanoveného v oddíle 34 zákona o hospodářské soutěži (kapitola 50B) budou negativní účinky vertikální dohody na hospodářskou soutěž pravděpodobně větší než pozitivní účinky na hospodářskou soutěž, předá odpovědný orgán záležitost ministru. Ten rozhodne o použitelnosti oddílu 34 zákona o hospodářské soutěži na dotčenou vertikální dohodu. Tímto ustanovením není dotčena možnost odpovědného orgánu Singapuru použít oddíl 47 zákona o hospodářské soutěži, který se uplatní na vertikální dohody uzavřené dominantní firmou.

ČLÁNEK 11.2

Provádění

1. Každá smluvní strana si zachová samostatnost při rozvoji a prosazování právních předpisů. Smluvní strany se však zavazují, že zachovají orgány odpovědné a vhodně vybavené pro účinné vymáhání právních předpisů, na něž odkazuje čl. 11.1 (Zásady) odst. 2.

2. Smluvní strany budou uplatňovat své příslušné právní předpisy, na něž odkazuje čl. 11.1 (Zásady) odst. 2, transparentně a nediskriminačně, budou dodržovat zásady spravedlivých procesů a právo na obhajobu dotčených stran, včetně práva dotčených stran být před rozhodnutím o případu vyslyšeny.

ČÁST B

VEŘEJNÉ PODNIKY,
PODNIKY POVĚŘENÉ ZVLÁŠTNÍMI NEBO VÝLUČNÝMI PRÁVY
A STÁTNÍ MONOPOLY

ČLÁNEK 11.3

Veřejné podniky, podniky pověřené zvláštními nebo výlučnými právy

1. Žádné ustanovení této kapitoly nebrání smluvní straně, aby zřídila nebo zachovala veřejné podniky nebo podniky pověřené zvláštními nebo výlučnými právy v souladu se svými příslušnými právními předpisy.

2. Každá smluvní strana zajistí, aby veřejné podniky a podniky pověřené zvláštními nebo výlučnými právy podléhaly právním předpisům uvedeným v oddíle A (Antitrustová opatření a spojování podniků), pokud uplatnění takových pravidel neznemožňuje právně nebo fakticky plnění zvláštních úkolů, které jim byly přiděleny.

3. Každá smluvní strana zajistí, aby podniky pověřené zvláštními nebo výlučnými právy nevyužívaly svých zvláštních nebo výlučných práv k přímému či nepřímému provádění postupů narušujících hospodářskou soutěž na jiném trhu, na němž takové podniky nemají žádné zvláštní nebo výlučné právo, a jež mají negativní dopad na investice, obchod zbožím nebo službami druhé smluvní strany, a to též prostřednictvím svých jednání s partnery, dceřinými společnostmi nebo jinými podniky se společným vlastnictvím.

4. Singapur zajistí, aby veškeré veřejné podniky a podniky pověřené zvláštními nebo výlučnými právy jednaly při nákupu či prodeji zboží nebo služeb výhradně v souladu s obchodními úvahami, jako např. pokud jde o cenu, kvalitu, dostupnost, prodejnost, dopravu a jiné podmínky nákupu a prodeje, a stanoví nediskriminační zacházení pro podniky z Unie, zboží z Unie a poskytovatele služeb z Unie, včetně pokud jde o jejich nákup či prodej v případě podniku pověřeného zvláštními nebo výlučnými právy, ve vztahu k výkonu těchto zvláštních nebo výlučných práv.

ČLÁNEK 11.4

Státní monopoly

Žádné ustanovení této kapitoly nelze vykládat tak, že brání smluvní straně ve zřízení či zachování státních monopolů, avšak každá smluvní strana upraví státní monopoly obchodní povahy tak, aby tyto státní monopoly nevyvíjely žádná diskriminační opatření, pokud jde o podmínky, za nichž jsou zboží a služby nakupovány od fyzických a právnických osob druhé smluvní strany a uváděny na trh pro tyto osoby.

ODDÍL C

DOTACE

ČLÁNEK 11.5

Definice a oblast působnosti

1. Pro účely této dohody je subvencí opatření, které obdobně splňuje podmínky stanovené v čl. 1 odst. 1.1 Dohody o subvencích, bez ohledu na to, zda je subvence udělena v souvislosti s výrobou zboží nebo poskytováním služby[1].

[1] Tímto odstavcem není dotčen výsledek budoucích diskusí ve WTO o definici subvencí na služby. Smluvní strany vstřícně posoudí přijetí případného rozhodnutí Výboru pro obchod o aktualizaci této dohody tak, aby odrážela dohodu, jíž dosáhne WTO ohledně definice subvencí na služby.

2. Subvence podléhá ustanovením této kapitoly, pouze pokud je specifická ve smyslu článku 2 Dohody o subvencích. Veškeré subvence, jež spadají pod článek 11.7 (Zakázané subvence) se považují za specifické.

3. Ustanovení článků 11.7 (Zakázané subvence), 11.8 (Jiné subvence) a 11.10 (Doložka o přezkumu) a přílohy 11-A se nepoužijí na subvence na produkty rybolovu, subvence souvisejících s produkty, jichž se týká příloha 1 Dohody o zemědělství, a jiné subvence, jichž se týká Dohoda o zemědělství.

ČLÁNEK 11.6

Vztah s WTO

Ustanoveními tohoto oddílu nejsou dotčena práva a povinnosti smluvní strany podle Dohody o WTO, zejména pokud jde o uplatnění nápravných opatření v oblasti obchodu nebo řešení sporů nebo o použití jiného vhodného opatření proti subvenci poskytnuté druhou smluvní stranou.

ČLÁNEK 11.7

Zakázané subvence

1. Pokud jde o subvence související s obchodem zbožím, smluvní strany potvrzují svá práva a povinnosti podle článku 3 Dohody o subvencích, jenž se obdobně začlení do této dohody a je její součástí.

2. Následující subvence související s obchodem zbožím a službami jsou zakázány:

a) jakákoli právní ustanovení, jež zavazují vládu nebo jakýkoli veřejný orgán k pokrytí dluhů nebo závazků určitých podniků bez právního ani faktického omezení, pokud jde o výši těchto dluhů nebo závazků nebo trvání této odpovědnosti, a

b) podpora insolventních nebo nezdravých podniků v jakékoli formě (jako jsou půjčky a záruky, příspěvky vyplacené v hotovosti, kapitálové vklady, poskytnutí majetku pod tržní cenou nebo osvobození od daní) bez důvěryhodného restrukturalizačního plánu založeného na realistických předpokladech s cílem zajištění návratu nezdravého podniku v rozumné lhůtě k dlouhodobé životaschopnosti a bez významného přispění podniku na náklady spojené s restrukturalizací,[1]

pokud smluvní strana poskytující subvence na žádost druhé smluvní strany neprokáže, že dotčená subvence nemá vliv na obchod druhé smluvní strany, ani s největší pravděpodobností nebude mít.

3. Ustanovení odst. 2 písm. a) a b) nebrání smluvním stranám, aby poskytovaly subvence, jež mají napravit závažné narušení jejich hospodářství. Závažným narušením hospodářství smluvní strany se rozumí výjimečná, dočasná a významná krize, jež má vliv na celé hospodářství smluvní strany, spíše než na konkrétní region nebo hospodářské odvětví smluvní strany.

4. Ustanovení odst. 2 písm. b) se nevztahuje na subvence udílené jako kompenzace za výkon povinností spojených s veřejnou správou a subvence pro uhelný průmysl.

[1] To smluvním stranám nebrání poskytovat dočasnou podporu likvidity ve formě záruky půjček nebo půjček omezených na částku potřebnou k pouhému udržení nezdravého podniku v chodu po dobu nezbytnou k vypracování restrukturalizačního nebo likvidačního plánu.

ČLÁNEK 11.8

Jiné subvence

1. Smluvní strany se dohodly, že vyvinou co největší úsilí k nápravě nebo odstranění narušování hospodářské soutěže způsobeného jinými specifickými subvencemi souvisejícími s obchodem zbožím a službami, jež nejsou uvedeny v článku 11.7 (Zakázané subvence), pokud mají nebo by mohly mít vliv na obchod kterékoli ze smluvních stran, za použití svých právních předpisů o hospodářské soutěži nebo jinak, a že budou vzniku takových situací předcházet. Příloha 11-A obsahuje pokyny konkrétně ohledně typů subvencí, které takové účinky nemají.

2. Smluvní strany se dohodly, že si budou na žádost druhé smluvní strany vyměňovat informace a do dvou let od vstupu této dohody v platnost povedou první dialog s cílem vypracovat pravidla pro jiné subvence, přičemž zohlední aktuální situaci na vícestranné úrovni. Za tímto účelem přijmou smluvní strany rozhodnutí ve Výboru pro obchod.

ČLÁNEK 11.9

Transparentnost

1. Každá smluvní strana zajistí transparentnost v oblasti subvencí týkajících se obchodu zbožím a poskytování služeb. Za tímto účelem každá smluvní strana vždy jednou za dva roky podá druhé smluvní straně zprávu na právním základě, ve formě a v možném rozsahu o částce či rozpočtu a příjemci subvencí, jež udělila vláda či jakýkoli veřejný subjekt této smluvní strany.

2. Tato zpráva se považuje za poskytnutou, jsou-li příslušné informace smluvními stranami nebo jejich jménem zpřístupněny na veřejně přístupné internetové stránce do června druhého kalendářního roku po udělení subvencí.

ČLÁNEK 11.10

Doložka o přezkumu

Smluvní strany neustále přezkoumávají záležitosti, na něž se v tomto oddíle odkazuje. Každá smluvní strana může tyto záležitosti předat Výboru pro obchod. Smluvní strany souhlasí s tím, že každé dva roky po vstupu této dohody v platnost bude přezkoumán pokrok při provádění tohoto oddílu, pokud se obě strany nedohodnou jinak.

ODDÍL D

OBECNÉ ZÁLEŽITOSTI

ČLÁNEK 11.11

Spolupráce a koordinace v oblasti vymáhání právních předpisů

Smluvní strany uznávají význam spolupráce a koordinace k větší podpoře účinného vymáhání právních předpisů. Jejich příslušné orgány se vynasnaží koordinovat a spolupracovat na vymáhání příslušných právních předpisů smluvních stran, aby byl splněn cíl této dohody, jímž je volná a nerušená hospodářská soutěž v jejich obchodních vztazích.

ČLÁNEK 11.12

Důvěrnost

1. Sděluje-li smluvní strana v rámci této dohody informace, zajistí ochranu obchodního tajemství a dalších důvěrných informací.

2. Sděluje-li smluvní strana v rámci této dohody důvěrné informace, zachová přijímající smluvní strana v souladu se svými právními předpisy důvěrnost sdělovaných informací.

ČLÁNEK 11.13

Konzultace

1. V zájmu posílení vzájemného porozumění mezi smluvními stranami nebo v zájmu řešení konkrétních záležitostí, jež vyvstanou v rámci oddílu A (Antitrustová opatření a spojování podniků), oddílu B (Veřejné podniky, podniky pověřené zvláštními nebo výlučnými právy a státní monopoly) či oddílu D (Obecné záležitosti) zahájí každá smluvní strana na žádost druhé smluvní strany konzultace ohledně připomínek druhé smluvní strany. Ve své žádosti smluvní strana uvede, je-li to podstatné, jak dotčená záležitost ovlivňuje obchod mezi smluvními stranami.

2. Smluvní strany na žádost jedné z nich okamžitě projednají jakékoli otázky plynoucí z výkladu či provádění oddílu A (Antitrustová opatření a spojování podniků), oddílu B (Veřejné podniky, podniky pověřené zvláštními nebo výlučnými právy a státní monopoly) či oddílu D (Obecné záležitosti).

3. V zájmu usnadnění diskuse ohledně záležitosti, jež je předmětem konzultací, se každá smluvní strana pokusí poskytnout příslušné informace, jež nejsou důvěrné povahy, druhé smluvní straně.

ČLÁNEK 11.14

Řešení sporů a mechanismus zprostředkování

Žádná ze smluvních stran nesmí využívat kapitoly čtrnáct (Řešení sporů) a kapitoly patnáct (Mechanismus zprostředkování) v souvislosti se záležitostmi, jež vyvstanou v rámci této kapitoly, kromě článku 11.7 (Zakázané subvence).

KAPITOLA DVANÁCT

OBCHOD A UDRŽITELNÝ ROZVOJ

ČÁST A

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 12.1

Souvislosti a cíle

1. Smluvní strany připomínají Agendu 21 Konference OSN o životním prostředí a rozvoji z roku 1992, preambuli Dohody o WTO, singapurské ministerské prohlášení WTO z roku 1996, Johannesburský prováděcí plán o udržitelném rozvoji z roku 2002, ministerské prohlášení Hospodářské a sociální rady OSN o dosažení plné a produktivní zaměstnanosti a důstojné práce pro všechny z roku 2006 a Deklaraci Mezinárodní organizace práce (dále jen „MOP“) o sociální spravedlnosti pro spravedlivou globalizaci z roku 2008. S ohledem na tyto nástroje smluvní strany opětovně potvrzují svůj závazek rozvíjet a podporovat mezinárodní obchod a vzájemné dvoustranné obchodní a hospodářské vztahy tak, aby přispívaly k udržitelnému rozvoji.

2. Smluvní strany uznávají, že hospodářský a sociální rozvoj a ochrana životního prostředí jsou na sobě vzájemně závislé a vzájemně se posilující součásti udržitelného rozvoje. Zdůrazňují příznivý účinek spolupráce v oblasti sociálních a environmentálních záležitostí souvisejících s obchodem jako součásti globálního přístupu k obchodu a udržitelnému rozvoji.

3. Smluvní strany uznávají, že je nevhodné podporovat obchod nebo investice oslabením či snížením ochrany, kterou poskytují jejich pracovněprávní předpisy a předpisy v oblasti ochrany životního prostředí. Smluvní strany současně zdůrazňují, že by environmentální a pracovní normy neměly být užívány k protekcionistickým účelům v oblasti obchodu.

4. Smluvní strany uznávají, že jejich cílem je posílit vzájemné obchodní vztahy a spolupráci způsobem, jenž podpoří udržitelný rozvoj v souvislosti s odstavci 1 a 2. S ohledem na konkrétní okolnosti každé smluvní strany nemají v úmyslu harmonizovat své pracovní či environmentální normy.

ČLÁNEK 12.2

Právo regulace a úroveň ochrany

1. Smluvní strany uznávají právo každé smluvní strany stanovit vlastní úrovně ochrany životního prostředí a zaměstnanosti a přijmout či příslušným způsobem změnit své dotčené zákony a politiky v souladu se zásadami mezinárodně uznávaných norem či dohod, jejichž jsou stranami a na něž odkazují články 12.3 (Vícestranné pracovní normy a dohody) a 12.6 (Vícestranné environmentální normy a dohody).

2. Smluvní strany budou nadále tyto zákony a politiky zlepšovat a vynasnaží se zajišťovat a podporovat ochranu životního prostředí a zaměstnanosti na vysoké úrovni.

ČÁST B

OBCHOD A UDRŽITELNÝ ROZVOJ – ASPEKTY ZAMĚSTNANOSTI[1]

ČLÁNEK 12.3

Vícestranné pracovní normy a dohody

1. Smluvní strany uznávají hodnotu mezinárodní spolupráce a dohod o dosažení zaměstnanosti a pracovních záležitostech jako reakce mezinárodního společenství na hospodářské, pracovní a sociální výzvy a příležitosti plynoucí z globalizace. Zavazují se k případným konzultacím a spolupráci ohledně otázek týkajících se práce a zaměstnanosti a současně obchodu, na nichž mají zájem obě strany.

[1] Odkazuje-li tato kapitola na oblast práce, zahrnuje do ní rovněž otázky související s Agendou slušné práce, jak ji schválila MOP a Ministerské prohlášení Hospodářské a sociální rady OSN o dosažení plné a produktivní zaměstnanosti a slušné práci pro všechny z roku 2006.

2. Smluvní strany opětovně potvrzují své závazky podle Ministerského prohlášení Hospodářské a sociální rady OSN o plné a produktivní zaměstnanosti a slušné práci pro všechny z roku 2006 uznávat plnou a produktivní zaměstnanost a slušnou práci pro všechny jakožto klíčový prvek udržitelného rozvoje všech zemí a jakožto prioritní cíl mezinárodní spolupráce. Smluvní strany se rozhodly podporovat rozvoj mezinárodního obchodu způsobem, který povede k plné a produktivní zaměstnanosti a slušné práci pro všechny.

3. Smluvní strany se v souladu se svými povinnostmi plynoucími z členství v MOP a z Deklarace MOP o základních principech a právech v práci a jejího následného dokumentu přijatých Mezinárodní konferencí práce na jejím 86. zasedání v roce 1998 zavazují respektovat, podporovat a účinně uplatňovat zásady týkající se základních práv v práci, zejména:

a) svobodu sdružování a účinné uznání práva na kolektivní vyjednávání;

b) odstranění všech forem nucené nebo povinné práce;

c) faktického zrušení dětské práce a

d) odstranění diskriminace s ohledem na zaměstnání a povolání.

Smluvní strany opětovně potvrzují závazek účinně provádět úmluvy MOP, které Singapur a členské státy Unie ratifikovaly.

4. Smluvní strany vynaloží dlouhodobé a nepřetržité úsilí k ratifikaci a účinnému provedení základních úmluv MOP a o těchto záležitostech si budou vyměňovat informace. Smluvní strany rovněž zváží ratifikaci a účinné provedení dalších úmluv MOP s přihlédnutím k vnitrostátním okolnostem. Smluvní strany si v tomto ohledu budou vyměňovat informace.

5. Smluvní strany uznávají, že nebude docházet k porušení základních principů a práv v práci, ani se takové porušování nebude jinak využívat jakožto legitimní komparativní výhoda.

ČLÁNEK 12.4

Spolupráce v oblasti zaměstnanosti v rámci obchodu a udržitelného rozvoje.

Smluvní strany uznávají, že je důležité spolupracovat na aspektech politik zaměstnanosti souvisejících s obchodem, aby mohlo být dosaženo cílů této dohody. Smluvní strany mohou zahájit vzájemně prospěšnou spolupráci mimo jiné v těchto oblastech:

a) spolupráce na mezinárodních fórech zabývajících se pracovními aspekty obchodu a udržitelného rozvoje, mimo jiné včetně MPO a setkání Asie-Evropa;

b) výměna informací a sdílení osvědčených postupů v oblastech, jako jsou pracovní zákony a postupy, systémy dodržování souladu a prosazování, řízení pracovněprávních sporů, konzultace v oblasti zaměstnanosti, spolupráce v oblasti řízení zaměstnanosti a bezpečnost a ochrana zdraví při práci;

c) výměna stanovisek na pozitivní a negativní dopady dohody na pracovní aspekty udržitelného rozvoje a způsoby, jak je posílit, zabránit jim nebo je zmírnit, s přihlédnutím k posouzení dopadů na udržitelnost prováděných kteroukoli smluvní stranou nebo oběma;

d) výměna stanovisek na podporu ratifikace základních úmluv MOP a jiných úmluv oboustranného zájmu a na účinné provádění ratifikovaných úmluv;

e) spolupráce na aspektech Agendy slušné práce MOP týkajících se obchodu, včetně vzájemných souvislostí mezi obchodem a plnou a produktivní zaměstnaností, přizpůsobením trhu práce, základními pracovními normami, statistikami zaměstnanosti, rozvojem lidských zdrojů a celoživotním učením, sociální ochranou a sociálním začleňováním, sociálním dialogem a rovností žen a mužů, a

f) výměna stanovisek k dopadu právních předpisů a norem v oblasti zaměstnanosti na obchod.

ČLÁNEK 12.5

Vědecké informace

Každá smluvní strana při přípravě a provádění opatření, jejichž cílem je zajistit bezpečnost a ochranu zdraví při práci a jež mohou mít vliv na obchod či investice mezi smluvními stranami, přihlédne k příslušným vědeckým a technickým informacím a souvisejícím mezinárodním normám, pokynům nebo doporučením, pokud takové existují, včetně zásady předběžné opatrnosti stanovené v takových mezinárodních normách, pokynech nebo doporučeních.

ODDÍL C

OBCHOD A UDRŽITELNÝ ROZVOJ –
ENVIRONMENTÁLNÍ ASPEKTY

ČLÁNEK 12.6

Vícestranné environmentální normy a dohody

1. Smluvní strany uznávají hodnotu mezinárodního řízení a dohod v oblasti životního prostředí jakožto reakci mezinárodního společenství na globální nebo regionální environmentální problémy a kladou důraz na to, že je třeba posílit vzájemnou podporu mezi obchodem a politikami, pravidly a opatřeními ochrany životního prostředí. V této souvislosti budou konzultovat a případně spolupracovat s ohledem na jednání o environmentálních otázkách oboustranného zájmu souvisejících s obchodem.

2. Smluvní strany na svém území do svých příslušných právních předpisů či jiných opatření a postupů účinně provedou vícestranné dohody týkající se životního prostředí, jejichž jsou stranami[1].

3. Smluvní strany opětovně potvrzují svůj závazek dosáhnout konečného cíle Rámcové úmluvy OSN o změně klimatu (dále jen „UNFCCC“) a jejího Kjótského protokolu konzistentně se zásadami a ustanoveními UNFCCC. Zavazují se ke spolupráci v zájmu posílení vícestranného režimu založeného na pravidlech v rámci UNFCCC, přičemž budou vycházet ze schválených rozhodnutí UNFCCC, a k podpoře snah o vypracování mezinárodní dohody o změně klimatu po roce 2020 v rámci UNFCCC, jež by byla použitelná pro všechny strany.

[1] Vícestranné dohody týkající se životního prostředí, na něž se odkazuje, zahrnují protokoly, změny, přílohy a úpravy, jež jsou pro smluvní strany závazné.

4. Žádné ustanovení této dohody nebrání smluvním stranám, aby přijaly či zachovaly opatření k provádění vícestranných dohod týkajících se životního prostředí, jejichž jsou stranami, pokud se taková opatření neuplatňují způsobem, jenž by vytvářel nástroj svévolné nebo neoprávněné diskriminace mezi smluvními stranami nebo skrytého omezení obchodu.

ČLÁNEK 12.7

Obchod dřevem a výrobky ze dřeva

Smluvní strany uznávají význam celosvětové ochrany a udržitelné správy lesů. Za tímto účelem se smluvní strany zavazují, že:

a) si budou vyměňovat informace o přístupech k podpoře obchodu dřevem a výrobky ze dřeva a jejich spotřebě ze zákonně a udržitelně spravovaných lesů a podporovat povědomí o těchto přístupech;

b) budou podporovat celosvětové prosazování práva a správu v oblasti lesnictví a budou se zabývat obchodem s nezákonně vytěženým dřevem a výrobky ze dřeva například prostřednictvím podpory používání dřeva a výrobků ze dřeva ze zákonně a udržitelně spravovaných lesů a rovněž prostřednictvím ověřování a režimů certifikace;

c) budou spolupracovat na podpoře účinných opatření a politik zaměřených na zamezení obchodu s nezákonně vytěženým dřevem a výroky ze dřeva a

d) budou podporovat účinné využití Úmluvy o mezinárodním obchodu ohroženými druhy volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (CITES) s ohledem na druhy dřeva, jejichž stav z hlediska ochrany je považován za ohrožený.

ČLÁNEK 12.8

Obchod s rybími výrobky

Smluvní strany uznávají význam zajištění udržitelného zachování a řízení rybích populací. Za tímto účelem se smluvní strany zavazují, že:

a) budou dodržovat dlouhodobá opatření pro zachování a udržitelné využívání populací ryb, jak definují mezinárodní nástroje, jež smluvní strany ratifikovaly, a dodržovat zásady Organizace OSN pro výživu a zemědělství (dále jen „FAO“) a příslušné nástroje OSN týkající se těchto záležitostí;

b) zavedou a provedou účinná opatření k boji proti nezákonnému, nehlášenému a neregulovanému (dále jen „NNN“) rybolovu, budou spolupracovat s regionálními organizacemi pro řízení rybolovu a v případě nutnosti zavedou jejich dokumentaci úlovků nebo certifikační systém vývozu ryb a rybích produktů. Smluvní strany rovněž jednoduší postup, jenž zamezí pohybu NNN výrobků v obchodním toku, a výměnu informací o NNN aktivitách;

c) přijmou účinná opatření pro sledování a kontrolu, jež zajistí soulad s opatřeními pro zachování, jako jsou vhodná opatření přístavních států, a

d) budou dodržovat zásady Dohody k podpoře dodržování mezinárodních opatření na zachování a řízení rybářskými plavidly na volném moři FAO a příslušná ustanovení Dohody o opatřeních přístavních států k předcházení, potírání a odstranění nezákonného, nehlášeného a neregulovaného rybolovu FAO.

ČLÁNEK 12.9

Vědecké informace

Každá smluvní strana při přípravě a provádění opatření, jejichž cílem je zajistit ochranu životního prostředí a jež mohou mít vliv na obchod či investice mezi smluvními stranami, přihlédne k vědeckým důkazům a příslušným mezinárodním normám, pokynům nebo doporučením, pokud takové existují, včetně zásady předběžné opatrnosti.

ČLÁNEK 12.10

Spolupráce v oblasti ochrany životního prostředí
v rámci obchodu a udržitelného rozvoje.

Smluvní strany uznávají, že je důležité spolupracovat na aspektech politik ochrany životního prostředí souvisejících s obchodem, aby mohlo být dosaženo cílů této dohody. Smluvní strany mohou zahájit vzájemně prospěšnou spolupráci mimo jiné v těchto oblastech:

a) výměna stanovisek na pozitivní a negativní dopady této dohody na environmentální aspekty udržitelného rozvoje a způsoby, jak je posílit, zabránit jim nebo je zmírnit, s přihlédnutím k posouzení dopadů na udržitelnost prováděným kteroukoli smluvní stranou nebo oběma;

b) spolupráce na mezinárodních fórech, jež se zabývají environmentálními aspekty obchodu a udržitelného rozvoje, zejména včetně v rámci WTO, Programu OSN pro životní prostředí a vícestranných dohod o životním prostředí;

c) spolupráce v zájmu podpory ratifikace a účinného provedení vícestranných dohod o životním prostředí s významem pro obchod;

d) výměna informací o soukromých a veřejných systémech osvědčování a označování, včetně ekologického označování, a o zelených veřejných zakázkách a spolupráce na nich;

e) výměna stanovisek k dopadu právních předpisů a norem v oblasti životního prostředí na obchod;

f) spolupráce na obchodních aspektech stávajícího i budoucího mezinárodního systému pro změnu klimatu, včetně způsobu řešení nepříznivých vlivů obchodu na klima a způsobů podpory nízkouhlíkových technologií a energetické účinnosti;

g) spolupráce na obchodních aspektech vícestranných dohod o životním prostředí, včetně celní spolupráce;

h) udržitelné lesní hospodářství podporující účinná opatření pro certifikaci udržitelné produkce dřeva;

i) výměna stanovisek ke vztahu mezi vícestrannými dohodami o životním prostředí a mezinárodními obchodními pravidly;

j) výměna stanovisek k liberalizaci výrobků a služeb šetrných k životnímu prostředí a

k) výměna stanovisek k zachování a řízení živých mořských zdrojů.

ODDÍL D

OBECNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 12.11

Obchod a investice podporující udržitelný rozvoj

1. Smluvní strany se rozhodly, že budou i nadále co nejvíce usilovat o zjednodušení a podporu obchodu a investic do zboží a služeb šetrných k životnímu prostředí, a to rovněž přehodnocením souvisejících necelních překážek. Smluvní strany rovněž uznávají, že je užitečné usilovat o podporu obchodu zbožím, jež podléhá dobrovolným či soukromým režimům zajišťujícím udržitelný rozvoj, jako jsou ekoznačky nebo spravedlivý a etický obchod.

2. Smluvní strany budou věnovat zvláštní pozornost snazšímu odstraňování překážek obchodu a investic souvisejících se zbožím a službami šetrnými ke klimatu, jako je udržitelné zboží využívající energii z obnovitelných zdrojů a související služby a energeticky účinné zboží a služby, a to rovněž prostřednictvím přijetí politických rámců vedoucích k použití nejlepších dostupných technologií a podpory norem, jež odpovídají environmentálním a ekonomickým potřebám a minimalizují technické překážky obchodu.

3. Smluvní strany uznávají, že je třeba zajistit, aby se při vytváření veřejných systémů podpory fosilních paliv řádně přihlédlo k nutnosti snížit emise skleníkových plynů a co nejvíce omezit narušení obchodu. Vzhledem k tomu, že se čl. 11.7 (Zakázané subvence) odst. 2 písm. b) nevztahuje na subvence uhelnému průmyslu, sdílejí smluvní strany cíl postupně snižovat podporu fosilních paliv. Takové snížení lze doplnit opatřeními zmírňujícími sociální dopady spojené s přechodem na nízkouhlíková paliva. Obě smluvní strany budou kromě toho aktivně podporovat rozvoj udržitelného a bezpečného nízkouhlíkového hospodářství, např. investicemi do energií z obnovitelných zdrojů a energeticky účinných řešení.

4. Při podpoře obchodu a investic by se smluvní strany měly zvláště snažit o podporu postupů sociální odpovědnosti podniků, k nimž podniky přistupují dobrovolně. V tomto ohledu se každá smluvní strana drží příslušných mezinárodně uznávaných zásad, norem nebo pokynů, jež schválila nebo k nim přistoupila, jako jsou Pokyny pro nadnárodní podniky Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj, Global Compact OSN a Tripartitní deklarace o zásadách pro nadnárodní společnosti a sociální politiku MOP. Smluvní strany se zavazují k výměně informací a spolupráci na podpoře sociální odpovědnosti podniků.

ČLÁNEK 12.12

Zachování úrovní ochrany

1. Smluvní strana nesmí upustit či se jinak odchýlit od svých právních předpisů týkajících se životního prostředí a práce tak, že by to mělo vliv na obchod nebo investice mezi stranami, ani takové upuštění či odchýlení nabídnout.

2. Smluvní strana nesmí svou setrvalou nebo opakující se činností či nečinností selhat v účinném prosazování svých právních předpisů týkajících se životního prostředí a práce tak, že by to mělo vliv na obchod nebo investice mezi stranami.

ČLÁNEK 12.13

Transparentnost

Každá smluvní strana zajistí, aby byla veškerá opatření obecného použití, jejichž cílem je ochrana životního prostředí nebo pracovních podmínek, jež mohou mít vliv na obchod a investice mezi smluvními stranami, vypracována, zavedena a spravována transparentně a aby dostaly zainteresované strany včas možnost předložit k nim svá stanoviska v souladu s vnitrostátními právními předpisy a kapitolou třináct (Transparentnost).

ČLÁNEK 12.14

Přezkum dopadu na udržitelný rozvoj

1. Každá smluvní strana se zavazuje, že bude sledovat, posuzovat a přezkoumávat dopad provádění této dohody na udržitelný rozvoj, a to společně s druhou smluvní stranou či samostatně, prostřednictvím svých příslušných participačních procesů a institucí a v souladu se stávajícími postupy.

2. Smluvní strany si vymění stanoviska k metodikám a ukazatelům k posouzení dopadu na udržitelnost obchodu.

ČLÁNEK 12.15

Institucionální uspořádání a mechanismus monitorování

1. Každá smluvní strana určí v rámci svých správních orgánů úřad, který bude pro druhou smluvní stranu pro účely provádění této kapitoly sloužit jako kontaktní místo.

2. Smluvní strany zřídí Radu pro obchod a udržitelný rozvoj (dále jen „rada“). V radě zasedají vysocí úředníci státní správy každé smluvní strany.

3. Rada se sejde během prvních dvou let po datu vstupu této dohody v platnost a poté, kdy je potřeba. Dohlíží na provádění této kapitoly.

4. Každé zasedání rady zahrnuje veřejné setkání se zúčastněnými stranami, kde si vymění stanoviska k otázkám souvisejícím s prováděním této kapitoly. Smluvní strany podporují vyrovnané zastoupení příslušných zájmů, včetně nezávislých reprezentativních organizací zaměstnavatelů, pracovníků, environmentálních zájmů a podnikatelských skupin a případně dalších příslušných zúčastněných stran.

5. Každá smluvní strana zavede nový nebo využije stávající mechanismus konzultací, v jehož rámci lze požádat o poradenství ohledně provádění této kapitoly příslušné domácí zúčastněné strany, jako jsou domácí poradní skupiny. Takové mechanismy zahrnují vyrovnané zastoupení nezávislých hospodářských, sociálních a ekologických zúčastněných stran. Mezi tyto zúčastněné strany patří organizace zaměstnavatelů a pracovníků a nevládní organizace. Tyto zúčastněné strany mohou z vlastní iniciativy své smluvní straně předkládat stanoviska či doporučení ohledně provádění této kapitoly.

ČLÁNEK 12.16

Vládní konzultace

1. Dojde-li k rozporu ohledně jakékoli záležitosti vyplývající z této kapitoly, využijí smluvní strany pouze postupů stanovených v článcích 12.16 (Vládní konzultace) a 12.17 (Panel odborníků). Na tuto kapitolu se nevztahuje kapitola čtrnáct (Řešení sporů), ani kapitola patnáct (Mechanismus zprostředkování).

2. V případě jakéhokoli rozporu uvedeného v odstavci 1 může smluvní strana požádat o konzultaci s druhou smluvní stranou prostřednictvím písemné žádosti doručené kontaktnímu místu druhé smluvní strany. Konzultace budou zahájeny okamžitě poté, co smluvní strana předloží žádost.

3. Smluvní strany vynaloží veškeré úsilí, aby záležitost vyřešily k vzájemné spokojenosti. Smluvní strany přihlédnou k činnostem MOP nebo příslušných vícestranných ekologických organizací nebo subjektů, v zájmu podpory větší spolupráce a spojitosti mezi prací smluvních stran a těchto organizací. S cílem záležitost kompletně přezkoumat mohou smluvní strany případně tyto organizace nebo subjekty, nebo jakoukoli osobu nebo subjekt, které považují za způsobilé, po vzájemné dohodě požádat o stanovisko.

4. Domnívá-li se smluvní strana, že je o záležitosti třeba dále diskutovat, může tato strana požádat, aby rada zasedla a záležitost zvážila, a to písemnou žádostí předloženou kontaktnímu místu druhé smluvní strany. Rada neprodleně zasedne a pokusí se schválit usnesení v dané záležitosti.

5. Rada smí případně konzultovat s příslušnými zúčastněnými stranami.

6. Nerozhodne-li rada jinak, veškerá její usnesení v dané záležitosti jsou zveřejněna.

ČLÁNEK 12.17

Panel odborníků

1. V jakékoli záležitosti, již rada uspokojivě nevyřešila do 120 dnů od doručení žádosti, aby rada zasedla a záležitost zvážila podle čl. 12.6 (Vládní konzultace) odst. 4, nebo v delší lhůtě, na níž se smluvní strany dohodly, může smluvní strana požádat prostřednictvím písemné žádosti doručené kontaktnímu místu druhé smluvní strany, aby byl k přezkoumání dotčené záležitosti zřízen panel odborníků.

2. Po prvním zasedání po vstupu této dohody v platnost vypracuje rada jednací řád panelu odborníků s ohledem na jednací řád v příloze 14-A. Zásady v příloze 14-B se vztahují na tento článek.

3. Rada na svém prvním zasedání po vstupu této dohody v platnost sestaví seznam nejméně dvanácti osob, které jsou ochotny a schopny zasedat v panelu odborníků. Seznam bude sestávat ze tří dílčích částí: jedna část pro každou smluvní stranu a jedna část se jmény jednotlivců, kteří nejsou státními příslušníky žádné ze smluvních stran a mohli by vykonávat funkci předsedy panelu odborníků. Každá smluvní strana navrhne nejméně čtyři odborníky na svou část seznamu. Každá smluvní strana rovněž navrhne nejméně dvě osoby, jež budou na základě souhlasu obou stran uvedeny na části seznamu osob vhodných zastávat funkci předsedy. Rada na svých zasedáních seznam přezkoumá a zajistí, že je udržován přinejmenším na této úrovni.

4. Seznam uvedený v odstavci 3 zahrnuje jména osob s odbornými znalostmi nebo zkušenostmi v oblastech, jichž se týká tato kapitola, v pracovním právu nebo právu ochrany životního prostředí nebo v oblasti řešení sporů vyvstávajících v rámci mezinárodních dohod. Musí být nezávislí, zastávat tuto funkci jako soukromé osoby a nejednat podle pokynů žádné organizace nebo vlády, pokud jde o záležitosti související s předmětnou záležitostí, ani by neměli být spojeni s vládou Singapuru, některého ze států Unie ani s Unií.

5. Panel odborníků se skládá ze tří členů, nedohodnou-li se smluvní strany jinak. Do třiceti dnů od data, kdy odpovídající strana obdrží žádost o ustavení panelu odborníků, zahájí smluvní strany vzájemnou konzultaci s cílem dosáhnout dohody ohledně složení panelu. Nejsou-li smluvní strany schopny dohodnout se na složení panelu odborníků v tomto časovém rámci, vyberou předsedu vzájemnou dohodou z příslušné části seznamu uvedené v odstavci 3 nebo, nemohou-li v této věci do dalších sedmi dnů dosáhnout dohody, losem. Každá smluvní strana vybere jednoho odborníka, jenž splňuje požadavky podle odstavce 4, do čtrnácti dnů od konce třicetidenní lhůty. Smluvní strany se mohou dohodnout, že v panelu odborníků bude zasedat jakýkoli jiný odborník splňující požadavky podle odstavce 4. Nebylo-li složení panelu odborníků dokončeno v této čtyřicetidenní lhůtě od data, kdy odpovídající smluvní strana obdržela žádost o zřízení panelu odborníků, budou zbývající odborníci vybráni do sedmi dnů losem z části seznamu uvedené v odstavci 3 obsahující osoby navržené smluvní stranou či smluvními stranami, jež výběr nedokončila, či nedokončily. Pokud takový seznam nebyl vytvořen, vyberou se odborníci losem mezi osobami, jež formálně navrhla jedna či obě smluvní strany. Za datum ustavení panelu odborníků se považuje datum, kdy byl vybrán poslední ze tří odborníků.

6. Pokud se smluvní strany nedohodnou do sedmi dnů od data ustavení panelu odborníků jinak, je panel zmocněn:

„zkoumat, s ohledem na odpovídající ustanovení kapitoly o obchodu a udržitelném rozvoji, záležitosti, které byly uvedeny v žádosti o ustavení panelu odborníků, a vydat v souladu s čl. 12.17 (Panel odborníků) odst. 8 zprávu s doporučeními ohledně řešení předmětné záležitosti.“

7. Panel odborníků může získávat informace z jakéhokoli zdroje, jejž považuje za vhodný. V záležitostech týkajících se dodržování vícestranných dohod, jak stanoví články 12.3 (Vícestranné pracovní normy a dohody) a 12.6 (Vícestranné environmentální normy a dohody), by měl panel odborníků požádat o informace a poradenství MOP nebo subjekty vícestranných dohod o životním prostředí. Informace získané podle tohoto odstavce musí být zpřístupněny oběma smluvním stranám a předloženy těmto stranám k vyjádření.

8. Panel odborníků vydá pro smluvní strany průběžnou a závěrečnou zprávu. Tyto zprávy musí obsahovat zjištěný skutkový stav, použitelnost příslušných ustanovení a základní odůvodnění zjištění a doporučení. Panel odborníků vydá smluvním stranám průběžnou zprávu nejpozději 90 dnů od data svého ustavení. Kterákoli smluvní strana smí panelu odborníků předložit písemné poznámky k průběžné zprávě. Po zvážení těchto případných písemných poznámek může panel odborníků zprávu upravit a provést jakákoli další zjišťování, jež považuje za vhodná. Panel odborníků vydá smluvním stranám závěrečnou zprávu nejpozději 150 dnů od data svého ustavení. Pokud usoudí, že lhůty stanovené v tomto odstavci není možno dodržet, musí o tom předseda panelu odborníků smluvní strany písemně informovat a uvést důvody zpoždění a datum, k němuž panel odborníků průběžnou nebo závěrečnou zprávu hodlá vydat. Panel odborníků vydá závěrečnou zprávu nejpozději 180 dnů po datu svého ustavení, nedohodnou-li se smluvní strany jinak. Závěrečná zpráva musí být zveřejněna, nerozhodnou-li smluvní strany jinak.

9. Smluvní strany projednají vhodná opatření, jež mají být provedena s přihlédnutím ke zprávě a doporučením panelu odborníků. Dotčené smluvní strany informují prostřednictvím mechanismů konzultací uvedených v čl. 12.15 (Institucionální uspořádání a mechanismus monitorování) odst. 5 své zúčastněné strany a druhou smluvní stranu o svých rozhodnutích o veškerých činnostech či opatřeních, jež mají být provedena, nejpozději tři měsíce poté, co byla smluvní stranám zpráva předložena. Rada monitoruje kroky navazující na zprávu a doporučení panelu odborníků. Zúčastněné strany mohou předložit radě v tomto ohledu své poznatky.

KAPITOLA TŘINÁCT

TRANSPARENTNOST

ČLÁNEK 13.1

Definice

Pro účely této kapitoly:

a) „obecně použitelným opatřením“ právní předpisy, soudní rozhodnutí, postupy a správní rozhodnutí, jež mohou mít dopad na záležitosti, jichž se týká tato dohoda. Nezahrnuje rozhodnutí, jež se vztahuje na konkrétní osobu;

b) „zainteresovanou osobou“ jakákoli fyzická nebo právnická osoba, na niž se mohou vztahovat jakákoli práva nebo povinnosti podle obecně použitelných opatření.

ČLÁNEK 13.2

Cíle a oblast působnosti

1. Smluvní strany uznávají dopad, jejž mohou mít jejich příslušná právní prostředí na obchod a investice mezi nimi, a snaží se proto vytvořit pro hospodářské subjekty, včetně malých a středních podniků, podnikající na jejich území transparentní a předvídatelné právní prostředí.

2. Smluvní strany opětovně potvrzují své příslušné závazky podle Dohody o WTO a stanoví vysvětlení a lepší úpravu pro transparentnost, konzultace a lepší správu obecně použitelných opatření.

ČLÁNEK 13.3

Zveřejnění obecně použitelných opatření

1. Každá smluvní strana zajistí, aby pokud jde o obecně použitelná opatření:

a) byla taková opatření pohotově a nediskriminačně k dispozici všem zainteresovaným osobám prostřednictvím úředně stanoveného média, a je-li to proveditelné a možné, elektronicky tak, aby se s nimi mohly zainteresované osoby a druhá strana seznámit;

b) bylo poskytnuto v co největší možné míře vysvětlení cíle a odůvodnění takových opatření a

c) byla dostatečná doba mezi zveřejněním takových opatření a jejich vstupem v platnost, s výjimkou případů, kdy to není možné z důvodu naléhavosti.

2. Každá smluvní strana:

a) se pokusí zveřejnit v předstihu jakákoli obecně použitelná opatření, která navrhuje přijmout nebo změnit, včetně vysvětlení cíle a odůvodnění návrhu;

b) poskytne zainteresovaným osobám vhodné příležitosti k připomínkám k takovým navrženým opatřením a zejména k těmto příležitostem poskytne dostatek času; a

c) se vynasnaží přihlédnout k připomínkám zainteresovaných osob s ohledem na takové navrhované opatření.

ČLÁNEK 13.4

Dotazy a kontaktní místa

1. V zájmu usnadnění účinného provádění této dohody a komunikace mezi smluvními stranami o jakýchkoli otázkách, jichž se tato dohoda týká, určí každá smluvní strana ke dni vstupu této dohody v platnost kontaktní místo.

2. Na žádost kterékoli smluvní strany poskytne kontaktní místo druhé smluvní strany informace o úřadu nebo úředníkovi odpovědných za veškeré záležitosti týkající se provádění této dohody a případně pomůže zprostředkovat komunikaci s žádající smluvní stranou.

3. Každá smluvní strana zavede nebo zachová vhodné mechanismy zodpovídání dotazů zainteresovaných osob druhé smluvní strany, pokud jde o navržená nebo platná obecně použitelná opatření a jejich uplatnění. Dotazy mohou být adresovány prostřednictvím kontaktních míst zřízených podle odstavce 1 nebo případně prostřednictvím jiného mechanismu.

4. Smluvní strany uznávají, že taková odpověď uvedená v odstavci 3 nemůže být definitivní, ani právně závazná, nýbrž pouze pro informaci, nestanoví-li jejich právní předpisy jinak.

5. Dotazy či informace podle tohoto článku se druhé smluvní straně podávají prostřednictvím příslušných kontaktních míst stanovených v odstavci 1.

6. Na žádost jedné smluvní strany poskytne druhá smluvní strana okamžitě informace a odpoví na otázky, jež vyvstanou ohledně jakéhokoli konkrétního nebo navrženého obecně použitelného opatření, o němž se žádající smluvní strana domnívá, že by mohlo mít vliv na provádění této dohody, bez ohledu na to, zda byla žádající smluvní strana o dotčeném opatření předběžně uvědomena.

7. Každá smluvní strana zavede nebo zachová vhodné mechanismy, jejichž úkolem je pokusit se účinně vyřešit problémy zainteresovaných osob druhé smluvní strany, jež mohou vyvstat při uplatňování obecně použitelných opatření. Takové postupy by měly být snadno dostupné, časově ohraničené, zaměřené na výsledky a transparentní. Neměly by jimi být dotčeny postupy pro odvolání nebo přezkum, jež smluvní strany zřídí nebo zachovají. Nejsou jimi rovněž dotčena práva a povinnosti smluvních stran podle kapitoly čtrnáct (Řešení sporů) a kapitoly patnáct (Mechanismus zprostředkování).

8. Žádné informace podané podle tohoto článku se nedotýkají skutečnosti, zda je opatření v souladu s touto dohodou.

ČLÁNEK 13.5

Správní řízení

S cílem konsistentní, nestranné a přiměřené správy veškerých obecně použitelných opatření každá smluvní strana, jež taková opatření ve zvláštních případech uplatňuje na konkrétní osoby, zboží nebo služby druhé smluvní strany:

a) se vynasnaží zainteresované osoby druhé smluvní strany, jichž se řízení přímo týká, přiměřeně zavčas v souladu se svými postupy uvědomit o zahájení řízení, udá rovněž popis povahy řízení, prohlášení příslušného orgánu, který řízení zahájil, a obecný popis veškerých sporných otázek;

b) poskytne takovým zainteresovaným osobám vhodnou příležitost k předložení skutečností a argumentace na podporu jejich stanovisek dříve, než se přistoupí ke konečnému správnímu kroku, umožní-li to čas, povaha řízení a veřejný zájem, a

c) zajistí, aby se její řízení zakládala na jejích právních předpisech a byla s nimi v souladu.

ČLÁNEK 13.6

Přezkum správních postupů

1. Každá smluvní strana v závislosti na svých vnitrostátních právních předpisech zřídí nebo zachová soudní, kvazisoudní nebo správní tribunály nebo postupy pro účely rychlého přezkumu a v odůvodněných případech nápravy správních postupů[1] týkajících se záležitostí této dohody. Takové tribunály jsou nestranné a nezávislé na úřadu nebo orgánu pověřeném vymáháním správních předpisů a nemají podstatný zájem na výsledku řízení.

2. Každá smluvní strana zajistí, aby měly strany řízení před takovými tribunály nebo při takových postupech právo:

a) na vhodnou příležitost k podpoře nebo obhajobě svých stanovisek a

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že přezkum správních postupů může mít podobu soudního přezkumu zvykového práva a náprava správních postupů může zahrnovat postoupení zpět orgánu, který takový krok přijal, k nápravě.

b) na rozhodnutí založené na důkazech a předložených záznamech nebo, vyžadují-li to její právní předpisy, záznamech sestavených správním orgánem.

3. Každá smluvní strana zajistí, aby byla taková rozhodnutí v závislosti na odvolání nebo dalším přezkumu, jak stanoví její právní předpisy, provedena úřadem nebo orgánem, který dotčené správní opatření uplatňoval, a aby se takovými rozhodnutími postupy těchto úřadů nebo orgánů řídily.

ČLÁNEK 13.7

Regulační prostředí a výkonnost a řádná správní praxe

1. Smluvní strany se dohodly, že budou spolupracovat při zvyšování kvality a výkonnosti právních předpisů v rámci svých strategií vytváření právních předpisů, a to rovněž prostřednictvím výměny informací a osvědčených postupů.

2. Smluvní strany se zavazují k uplatňování zásad řádné správní praxe a souhlasí s tím, že budou spolupracovat na podpoře těchto zásad ve svých správách, a to také prostřednictvím výměny informací a osvědčených postupů.

ČLÁNEK 13.8

Zvláštní pravidla

Zvláštní pravidla stanovená v jiných kapitolách této dohody ohledně předmětné věci této kapitoly mají v rozporné otázce přednost před ustanoveními této kapitoly.

KAPITOLA ČTRNÁCT

ŘEŠENÍ SPORŮ

ČÁST A

CÍL A OBLAST PŮSOBNOSTI

ČLÁNEK 14.1

Cíl

Cílem této kapitoly je předcházet sporům mezi smluvními stranami ohledně výkladu a použití této dohody a urovnávat je za účelem dosažení pokud možno oboustranně přijatelného řešení.

ČLÁNEK 14.2

Oblast působnosti

Není-li výslovně uvedeno jinak, použije se tato kapitola v případě jakéhokoli sporu v souvislosti s výkladem nebo použitím této dohody.

ČÁST B

KONZULTACE

ČLÁNEK 14.3

Konzultace

1. Smluvní strany se vynasnaží veškeré spory týkající se výkladu a použití ustanovení uvedených v článku 14.2 (Oblast působnosti) řešit v dobré víře konzultacemi s cílem dohodnout se na oboustranně přijatelném řešení.

2. Smluvní strana, která si přeje zahájit konzultaci, podá druhé smluvní straně a v kopii Výboru pro obchod písemnou žádost, ve které uvede důvod své žádosti a rovněž všechna sporná opatření, použitelná ustanovení zmíněná v článku 14.2 (Oblast působnosti) a důvody, proč je považuje za použitelná.

3. Konzultace se uskuteční do třiceti dnů od data obdržení žádosti a probíhají na území žalované smluvní strany, pokud se smluvní strany nedohodnou jinak. Konzultace se považují za ukončené do 60 dnů od data obdržení žádosti, pokud se obě smluvní strany nedohodnou jinak. Konzultace jsou důvěrné a nejsou jimi dotčena práva žádné smluvní strany na další řízení.

4. V naléhavých situacích, včetně těch, které se týkají zboží podléhajícího rychlé zkáze nebo případně sezónního zboží či služeb, se konzultace zahájí do patnácti dnů od data obdržení žádosti a považují se za ukončené do 30 dnů od data obdržení žádosti, pokud se strany nedohodnou jinak.

5. Pokud smluvní strana, jíž je žádost o konzultace směřována, neodpoví do deseti dnů od data jejího obdržení nebo pokud se konzultace neuskuteční ve lhůtách stanovených v odstavci 3 nebo odstavci 4 nebo pokud se konzultace uskutečnily, aniž by se dosáhlo oboustranně přijatelného řešení, může žalující strana požádat o ustavení rozhodčího tribunálu podle článku 14.4 (Zahájení rozhodčího řízení).

ODDÍL C

POSTUPY UROVNÁNÍ SPORŮ

PODODDÍL A

ROZHODČÍ ŘÍZENÍ

ČLÁNEK 14.4

Zahájení rozhodčího řízení

1. Pokud se smluvním stranám nepodaří vyřešit spor na základě konzultací podle článku 14.3 (Konzultace), může žalující strana v souladu s tímto článkem požádat o ustavení rozhodčího tribunálu.

2. Písemná žádost o ustavení rozhodčího tribunálu se zašle žalované straně a Výboru pro obchod. Žalující strana ve své žádosti uvede konkrétní sporné opatření a vysvětlí, jakým způsobem toto opatření porušuje ustanovení článku 14.2 (Oblast působnosti) způsobem dostatečným k jasnému vysvětlení právního základu stížnosti.

ČLÁNEK 14.5

Ustavení rozhodčího tribunálu

1. Rozhodčí tribunál se skládá ze tří rozhodců.

2. Do pěti dnů od data, kdy žalovaná strana obdržela žádost uvedenou v čl. 14.4 (Zahájení rozhodčího řízení) odst. 1, zahájí smluvní strany konzultace ohledně složení rozhodčího tribunálu.

3. Pokud smluvní strany nejsou schopny dohodnout se do deseti dnů od zahájení konzultací podle odstavce 2 na předsedovi rozhodčího tribunálu, vybere předseda Výboru pro obchod nebo jeho zástupce do dvaceti dnů po zahájení konzultací podle odstavce 2 losem jednoho rozhodce, který bude předsedou, ze seznamu uvedeného v čl. 14.20 (Seznamy rozhodců) odst. 1.

4. Pokud smluvní strany nejsou schopny dohodnout se do deseti dnů od zahájení konzultací podle odstavce 2 na rozhodcích:

a) může každá smluvní strana ze seznamu uvedeného v čl. 14.20 (Seznamy rozhodců) odst. 1 do patnácti dnů od zahájení konzultací podle odstavce 2 vybrat jednoho rozhodce, který nebude předsedou, a

b) pokud žádná smluvní strana nevybere rozhodce podle odst. 4 písm. a), vybere předseda Výboru pro obchod nebo jeho zástupce do dvaceti dnů po zahájení konzultací podle odstavce 2 losem zbývajícího rozhodce z osob navrhovaných smluvní stranou podle čl. 14.20 (Seznamy rozhodců) odst. 2.

5. Není-li seznam uvedený v čl. 14.20 (Seznamy rozhodců) odst. 2 vytvořen v požadované lhůtě podle odstavce 4:

a) pokud obě smluvní strany navrhly osoby podle čl. 14.20 (Seznamy rozhodců) odst. 2, může každá smluvní strana z navrhovaných osob do patnácti dnů od zahájení konzultací podle odstavce 2 vybrat jednoho rozhodce, který nebude předsedou. Pokud smluvní strana rozhodce nevybere, vybere jej předseda Výboru pro obchod nebo jeho zástupce losem z osob navrhovaných smluvní stranou, která rozhodce nevybrala, nebo

b) pokud osoby podle čl. 14.20 (Seznamy rozhodců) odst. 2 navrhla pouze jedna smluvní strana, může každá smluvní strana z navrhovaných osob do patnácti dnů od zahájení konzultací podle odstavce 2 vybrat jednoho rozhodce, který nebude předsedou. Pokud smluvní strana rozhodce nevybere, vybere jej předseda Výboru pro obchod nebo jeho zástupce losem z navrhovaných osob.

6. Jestliže není seznam stanovený v čl. 14.20 (Seznamy rozhodců) odst. 1 vypracován ve lhůtě podle odstavce 3, vybere se předseda losem z bývalých členů odvolacího orgánu WTO, kteří nejsou občany žádné smluvní strany.

7. Za datum ustavení rozhodčího tribunálu se považuje datum, kdy byl vybrán poslední ze tří rozhodců.

8. Výměna rozhodců se uskuteční pouze z důvodů a v souladu s postupy uvedenými v bodech 19 až 25 přílohy 14-A.

ČLÁNEK 14.6

Předběžné rozhodnutí o naléhavosti

Požaduje-li to smluvní strana, rozhodčí tribunál vydá předběžné rozhodnutí do deseti dnů ode dne svého ustavení, pokud se domnívá, že jde o naléhavý případ.

ČLÁNEK 14.7

Průběžná zpráva tribunálu

1. Rozhodčí tribunál předloží smluvním stranám průběžnou zprávu obsahující zjištěné skutečnosti, použitelnost příslušných ustanovení a základní zdůvodnění zjištění a doporučení nejpozději 90 dnů od data ustavení rozhodčího tribunálu. Pokud usoudí, že tuto lhůtu není možno dodržet, musí o tom předseda rozhodčího tribunálu písemně uvědomit smluvní strany a Výbor pro obchod s uvedením důvodů zpoždění a data předpokládaného vydání průběžné zprávy. Za žádných okolností nesmí rozhodčí tribunál svou průběžnou zprávu vydat později než 120 dnů ode dne ustavení.

2. Jakákoli smluvní strana může do třiceti dnů od oznámení předložit písemnou žádost, aby rozhodčí tribunál přezkoumal určitý aspekt průběžné zprávy.

3. V naléhavých případech, včetně v těch, které se týkají zboží podléhajícího rychlé zkáze nebo případně sezónního zboží nebo služeb, vynaloží rozhodčí tribunál veškeré úsilí, aby vydal průběžnou zprávu, a jakákoli smluvní strana může písemně podat žádost, aby rozhodčí tribunál přezkoumal konkrétní aspekty průběžné zprávy v polovičních lhůtách, než jaké jsou stanoveny v odstavcích 1 a 2.

4. Rozhodčí tribunál posoudí písemné poznámky smluvních stran k průběžné zprávě a poté může svou zprávu změnit a provést jakékoli další šetření, jež považuje za nezbytné. Závěry konečného rozhodnutí tribunálu budou zahrnovat dostatečné projednání argumentů vznesených v průběhu fáze prozatímního přezkoumání a jasně zodpoví písemné připomínky obou smluvních stran.

ČLÁNEK 14.8

Rozhodnutí rozhodčího tribunálu

1. Rozhodčí tribunál vydá své rozhodnutí smluvním stranám a Výboru pro obchod do 150 dnů ode dne ustavení rozhodčího tribunálu. Pokud usoudí, že tuto lhůtu není možno dodržet, musí o tom předseda tribunálu písemně uvědomit obě smluvní strany a Výbor pro obchod s uvedením důvodů zpoždění a data předpokládaného vydání rozhodnutí. Za žádných okolností nesmí rozhodčí tribunál své rozhodnutí vydat později než 180 dnů ode dne ustavení.

2. V naléhavých případech, včetně těch, které se týkají zboží podléhajícího rychlé zkáze nebo případně sezónního zboží či služeb, vyvine rozhodčí tribunál veškeré úsilí, aby bylo rozhodnutí vydáno do 75 dnů ode dne ustavení. Za žádných okolností nesmí rozhodčí tribunál své rozhodnutí vydat později než 90 dnů ode dne ustavení.

Pododdíl B

SOULAD

ČLÁNEK 14.9

Dosažení souladu s rozhodnutím rozhodčího tribunálu

Každá smluvní strana přijme veškerá opatření nezbytná k dosažení souladu s rozhodnutím rozhodčího tribunálu v dobré víře a obě smluvní strany usilují o dohodu ohledně lhůty pro splnění požadavků takového rozhodnutí.

ČLÁNEK 14.10

Přiměřená lhůta pro dosažení souladu s rozhodnutím

1. Nejpozději do 30 dnů od data, kdy dotčené smluvní strany obdrží oznámení o rozhodnutí rozhodčího tribunálu, sdělí žalovaná strana žalující straně a Výboru pro obchod, jakou lhůtu potřebuje k dosažení souladu (dále jen „přiměřená lhůta“), není-li možné splnit jeho požadavky okamžitě.

2. Pokud se smluvní strany nemohou dohodnout na přiměřené lhůtě ke splnění požadavků rozhodnutí rozhodčího tribunálu, požádá žalující strana do dvaceti dnů od obdržení oznámení učiněného žalovanou stranou podle odstavce 1 písemně původní rozhodčí tribunál, aby délku přiměřené lhůty určil. Taková žádost je současně oznámena druhé smluvní straně a Výboru pro obchod. Původní rozhodčí tribunál vydá své rozhodnutí smluvním stranám a oznámí ho Výboru pro obchod do dvaceti dnů ode dne podání žádosti.

3. Není-li již některý člen původního rozhodčího tribunálu k dispozici, použijí se postupy podle článku 14.5 (Ustavení rozhodčího tribunálu). Rozhodčí tribunál vydá své rozhodnutí do 35 dnů ode dne podání žádosti uvedené v odstavci 2.

4. Žalovaná strana písemně informuje žalující stranu o tom, jak postupuje při dosahování souladu s rozhodnutím rozhodčího tribunálu nejméně jeden měsíc před uplynutím přiměřené lhůty.

5. Přiměřenou lhůtu lze na základě vzájemné dohody smluvních stran prodloužit.

ČLÁNEK 14.11

Přezkum veškerých opatření
přijatých v zájmu dosažení souladu s rozhodnutím rozhodčího tribunálu

1. Žalovaná strana oznámí před uplynutím přiměřené lhůty žalující straně sporu a Výboru pro obchod opatření, která přijala v zájmu dosažení souladu s rozhodnutím rozhodčího tribunálu.

2. V případě neshody mezi smluvními stranami ohledně existence nebo souladu jakéhokoli opatření oznámeného podle odstavce 1 s ustanoveními uvedenými v článku 14.2 (Oblast působnosti) může žalující strana písemně požádat původní rozhodčí tribunál o rozhodnutí v této věci. Taková žádost uvede konkrétní sporné opatření a ustanovení článku 14.2 (Oblast působnosti), s nímž je opatření údajně v rozporu, způsobem dostatečným k jasnému představení právního základu stížnosti a vysvětlí, proč je takové opatření v rozporu s ustanoveními uvedenými v článku 14.2 (Oblast působnosti). Původní rozhodčí tribunál oznámí své rozhodnutí do 45 dnů od podání žádosti.

3. Není-li již některý člen původního rozhodčího tribunálu k dispozici, použijí se postupy podle článku 14.5 (Ustavení rozhodčího tribunálu). Tribunál vydá své rozhodnutí do 60 dnů ode dne podání žádosti uvedené v odstavci 2.

ČLÁNEK 14.12

Dočasná nápravná opatření v případě nesouladu

1. Pokud žalovaná strana neoznámí opatření přijaté s cílem dosáhnout souladu s rozhodnutím rozhodčího tribunálu před uplynutím přiměřené lhůty nebo pokud rozhodčí tribunál rozhodne, že nebylo přijato žádné opatření k dosažení souladu nebo že opatření oznámené podle čl. 14.11 (Přezkum opatření přijatých s cílem dosáhnout souladu s rozhodnutím rozhodčího tribunálu) odst. 1 je v rozporu s povinnostmi strany podle ustanovení uvedených v článku 14.2 (Oblast působnosti), zahájí žalovaná strana jednání s žalující stranou s cílem dosáhnout vzájemně přijatelné dohody o vyrovnání.

2. Pokud není do 30 dnů po uplynutí přiměřené lhůty nebo od přijetí rozhodnutí rozhodčího tribunálu podle článku 14.11 (Přezkum opatření přijatých s cílem splnit požadavky rozhodnutí rozhodčího tribunálu), že nebylo přijato žádné opatření k dosažení souladu nebo že opatření přijaté k dodržení souladu je v rozporu s ustanoveními článku 14.2 (Oblast působnosti), dosaženo dohody ohledně vyrovnání, je žalující strana oprávněna po oznámení druhé straně a Výboru pro obchod pozastavit provádění závazků vyplývajících z ustanovení uvedených v článku 14.2 (Oblast působnosti) na úrovni odpovídající zrušení nebo omezení způsobeného tímto porušením.
V oznámení bude upřesněna úroveň provádění závazků, které žalující strana hodlá pozastavit. Žalující strana může uplatnit pozastavení kdykoli po uplynutí deseti dnů od data obdržení oznámení žalované strany, pokud žalovaná strana nepožádala o rozhodčí řízení podle odstavce 3.

3. Domnívá-li se žalovaná strana, že úroveň pozastavení není úměrná zrušení nebo omezení způsobenému tímto porušením, může původní rozhodčí tribunál písemně požádat, aby přijal rozhodnutí v této věci. Taková žádost se oznámí žalující straně a Výboru pro obchod před uplynutím desetidenní lhůty uvedené v odstavci 2. Původní rozhodčí tribunál, případně s přihlédnutím ke stanovisku odborníků, oznámí své rozhodnutí ohledně úrovně pozastavení závazků smluvním stranám a Výboru pro obchod do 30 dnů od data podání žádosti. Závazky nesmí být pozastaveny do té doby, než původní rozhodčí tribunál oznámí své rozhodnutí, a jakékoli pozastavení musí být v souladu s rozhodnutím rozhodčího tribunálu.

4. Není-li již některý člen původního rozhodčího tribunálu k dispozici, použijí se postupy podle článku 14.5 (Ustavení rozhodčího tribunálu). Rozhodčí tribunál vydá své rozhodnutí do 45 dnů ode dne podání žádosti uvedené v odstavci 3.

5. Pozastavení závazků je dočasné a nepoužije se poté, co:

a) smluvní strany dosáhly vzájemně přijatelného řešení podle článku 14.15 (Vzájemně přijatelné řešení) nebo

b) smluvní strany dosáhly dohody ohledně toho, zda žalovaná strana uvedla opatření oznámené podle čl. 14.13 (Přezkum opatření přijatých po pozastavení závazků s cílem dosáhnout souladu s rozhodnutím) odst. 1 do souladu s ustanoveními článku 14.2 (Oblast působnosti), nebo

c) bylo jakékoli opatření, které není v souladu s ustanoveními uvedenými v článku 14.2 (Oblast působnosti), zrušeno či změněno tak, aby bylo v souladu s uvedenými ustanoveními, jak stanoví čl. 14.13 (Přezkum opatření přijatých po pozastavení závazků s cílem dosáhnout souladu s rozhodnutím) odst. 2.

ČLÁNEK 14.13

Přezkum veškerých opatření přijatých po pozastavení závazků s cílem dosáhnout souladu s rozhodnutím

1. Žalovaná strana oznámí žalující straně a Výboru pro obchod opatření, která přijala za účelem dosažení souladu s rozhodnutím rozhodčího tribunálu, a svou žádost o ukončení pozastavení závazků uplatňovaných žalující stranou.

2. Pokud smluvní strany nedospějí k dohodě ohledně toho, zda žalovaná strana uvedla oznámené opatření do souladu s ustanoveními článku 14.2 (Oblast působnosti), do 30 dnů ode dne obdržení oznámení, požádá žalující strana písemně původní rozhodčí tribunál o přijetí rozhodnutí v této věci. Taková žádost je současně oznámena druhé smluvní straně a Výboru pro obchod. Rozhodnutí rozhodčího tribunálu se oznámí smluvním stranám a Výboru pro obchod do 45 dnů ode dne podání žádosti. Pokud rozhodčí tribunál rozhodne, že opatření přijaté pro dosažení souladu odpovídá ustanovení podle článku 14.2 (Oblast působnosti), bude pozastavení závazků ukončeno.

PODODDÍL C

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 14.14

Pozastavení a ukončení rozhodčího řízení

1. Rozhodčí tribunál na písemnou žádost obou smluvních stran kdykoli pozastaví svou činnost na dobu, na níž se obě smluvní strany dohodnou, a nepřesahující 12 měsíců a na konci tohoto dohodnutého období se na písemnou žádost žalující strany nebo před koncem tohoto dohodnutého období se na písemnou žádost obou smluvních stran znovu ujme práce. Pokud žalující strana nepožádá, aby se rozhodčí tribunál znovu ujal práce, před koncem dohodnutého období pozastavení, postup řešení sporu zahájený podle tohoto oddílu se považuje za ukončený. Podle článku 14.21 (Vztah k závazkům v rámci WTO) nejsou pozastavením a ukončením práce rozhodčího tribunálu dotčena práva jakékoli smluvní strany v dalším řízení.

2. Smluvní strany se mohou kdykoli písemně dohodnout, že postup řešení sporu zahájený podle tohoto oddílu ukončí.

ČLÁNEK 14.15

Oboustranně přijatelné řešení

Smluvní strany mohou kdykoli přijmout oboustranně přijatelné řešení sporu podle této kapitoly. O takovém případném řešení vyrozumí Výbor pro obchod a rozhodčí tribunál. Vyžadují-li příslušné vnitrostátní postupy kterékoli smluvní strany, aby takové řešení bylo schváleno, bude oznámení tento požadavek zmiňovat a postup řešení sporu zahájený podle tohoto oddílu bude pozastaven. Není-li takové schválení nutné nebo je-li oznámeno, že příslušný vnitrostátní postup byl proveden, řízení se ukončí.

ČLÁNEK 14.16

Jednací řád

1. Postupy řešení sporů podle této kapitoly se řídí ustanoveními přílohy 14-A.

2. Veškerá zasedání rozhodčího tribunálu jsou otevřená veřejnosti v souladu s ustanoveními přílohy 14-A.

ČLÁNEK 14.17

Předávání informací

1. Na žádost jedné smluvní strany nebo na základě vlastní iniciativy může rozhodčí tribunál získat informace z jakéhokoli zdroje, včetně od účastníků sporu, považuje-li to vhodné pro účely rozhodčího řízení. Rozhodčí tribunál má také právo požádat o stanovisko znalců, považuje-li to za vhodné. Rozhodčí tribunál konzultuje výběr těchto odborníků se smluvními stranami. Informace získané tímto způsobem musí být oběma smluvním stranám zpřístupněny a předloženy k vyjádření.

2. Zainteresované fyzické nebo právnické osoby smluvních stran jsou oprávněny předložit rozhodčímu tribunálu informace *amicus curiae* v souladu s ustanoveními přílohy 14-A.

ČLÁNEK 14.18

Pravidla výkladu

Rozhodčí tribunál vykládá ustanovení podle článku 14.2 (Oblast působnosti) v souladu s obvyklými pravidly výkladu veřejného mezinárodního práva, včetně pravidel kodifikovaných ve Vídeňské úmluvě o smluvním právu. Je-li některý závazek podle této dohody totožný se závazkem podle Dohody o WTO, vezme rozhodčí tribunál v úvahu relevantní výklad uvedený v rozhodnutích orgánu pro řešení sporů WTO. Rozhodnutím rozhodčího tribunálu nelze rozšířit ani omezit práva a povinnosti stanovené v ustanoveních podle článku 14.2 (Oblast působnosti).

ČLÁNEK 14.19

Rozhodnutí rozhodčího tribunálu

1. Rozhodčí tribunál se snaží rozhodnutí dosáhnout cestou konsensu. Pokud však není k rozhodnutí možné dospět cestou konsensu, přijme se rozhodnutí o sporné záležitosti většinovým hlasováním.

2. Rozhodnutí rozhodčího tribunálu je pro smluvní strany závazné a nevytváří práva nebo povinnosti pro fyzické nebo právnické osoby. Rozhodnutí musí obsahovat zjištěný skutkový stav, použitelnost příslušných ustanovení podle článku 14.2 (Oblast působnosti) a základní odůvodnění zjištění a učiněné závěry. Výbor pro obchod zveřejní celé rozhodnutí rozhodčího tribunálu, pokud se nerozhodne jinak v zájmu zajištění důvěrnosti informací, jež kterákoli smluvní strana označí za důvěrné.

ODDÍL D

OBECNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 14.20

Seznamy rozhodců

1. Smluvní strany sestaví po vstupu této dohody v platnost seznam pěti osob, které jsou ochotny a schopny zastávat funkci předsedy rozhodčího tribunálu uvedeného v článku 14.5 (Ustavení rozhodčího tribunálu).

2. Výbor pro obchod sestaví do šesti měsíců od data vstupu této dohody v platnost seznam nejméně deseti osob, které jsou ochotny a schopny zastávat funkci rozhodce. Každá smluvní strana navrhne po vstupu této dohody v platnost nejméně pět osob pro výkon funkce rozhodce.

3. Výbor pro obchod zajistí, aby se udržovaly aktuální seznamy osob pro výkon funkce předsedy či rozhodce stanovené v odstavcích 1 a 2.

4. Rozhodci musí mít odborné znalosti nebo zkušenosti v oblasti práva a mezinárodního obchodu nebo řešení sporů vzniklých v rámci mezinárodních obchodních dohod. Musí být nezávislí, zastávat tuto funkci jako soukromé osoby a nesmí být spojeni s vládou žádné ze smluvních stran a musí splňovat požadavky přílohy 14-B.

ČLÁNEK 14.21

Vztah k závazkům v rámci WTO

1. Uplatněním ustanovení této kapitoly o řešení sporů není dotčeno žádné opatření v rámci WTO, včetně řízení o urovnání sporu.

2. Aniž je dotčen odstavec 1, pokud některá ze smluvních stran ve vztahu ke konkrétnímu opatření zahájila řízení o urovnání sporu podle této kapitoly nebo podle Dohody o WTO, nesmí zahájit řízení o urovnání sporu ohledně téhož opatření v rámci jiného fóra, dokud nebude ukončeno první řízení. Kromě toho smluvní strana nezahájí řízení o urovnání sporu podle této kapitoly a podle dohody o WTO, nejedná-li se o případ, kdy se spor týká povinností, jež se v uvedených dvou dohodách podstatně odlišují, nebo pokud vybrané fórum z procesních nebo jurisdikčních důvodů neučinilo zjištění ohledně žádosti o řešení dotčeného závazku a nestalo se tak na základě porušení povinnosti strany sporu jednat řádně.

3. Pro účely odstavce 2:

a) postupy řešení sporů podle Dohody o WTO se považují za zahájené žádostí smluvní strany o ustavení tribunálu podle článku 6 Ujednání o pravidlech a řízení při řešení sporů a za uzavřené, když orgán pro řešení sporů přijme zprávu tribunálu nebo případně zprávu odvolacího orgánu podle článku 16 a čl. 17 odst. 14 Ujednání o pravidlech a řízení při řešení sporů WTO, a

b) postupy řešení sporu podle této kapitoly se považují za zahájené žádostí smluvní strany o ustavení rozhodčího tribunálu podle čl. 14.4 (Zahájení rozhodčího řízení) odst. 1 a za uzavřené, když rozhodčí tribunál vydá své rozhodnutí smluvním stranám a Výboru pro obchod podle čl. 14.8 (Rozhodnutí rozhodčího tribunálu) odst. 2 nebo pokud smluvní strany dosáhly oboustranně přijatelného řešení podle článku 14.15 (Oboustranně přijatelné řešení).

4. Žádné ustanovení této kapitoly nebrání smluvní straně, aby uplatnila pozastavení závazků schválených orgánem pro řešení sporů. Dohoda o WTO se nepoužije s cílem zabránit jedné smluvní straně v pozastavení závazků podle této kapitoly.

ČLÁNEK 14.22

Lhůty

1. Všechny lhůty stanovené v této kapitole, včetně lhůt pro oznámení rozhodnutí rozhodčích tribunálů, se počítají v kalendářních dnech ode dne následujícího po opatření nebo skutečnosti, kterých se týkají, není-li stanoveno jinak.

2. Veškeré lhůty uvedené v této kapitole mohou být po vzájemné dohodě smluvních stran změněny.

ČLÁNEK 14.23

Přezkum a změna kapitoly

Smluvní strany mohou na základě rozhodnutí Výboru pro obchod tuto kapitolu a její přílohy pozměnit.

KAPITOLA PATNÁCT

MECHANISMUS ZPROSTŘEDKOVÁNÍ

ČLÁNEK 15.1

Cíl a oblast působnosti

1. Cílem této kapitoly je usnadnit nalezení oboustranně přijatelného řešení prostřednictvím komplexního a rychlého postupu za pomoci prostředníka.

2. Tato kapitola se vztahuje na veškerá opatření v oblasti působnosti této dohody, jež mají nepříznivý dopad na obchod nebo investice mezi smluvními stranami, není-li stanoveno jinak.

ČÁST A

POSTUP PODLE MECHANISMU ZPROSTŘEDKOVÁNÍ

ČLÁNEK 15.2

Žádost o informace

1. Před zahájením postupu zprostředkování může kterákoli smluvní strana kdykoli písemně požádat o informace ohledně opatření, jež má negativní vliv na obchod nebo investice mezi smluvními stranami. Smluvní strana, jíž je taková žádost adresována, poskytne do dvaceti dnů písemnou odpověď.

2. Domnívá-li se smluvní strana, jež připravuje odpověď, že dvacetidenní lhůtu nelze z praktických důvodů dodržet, informuje dožadující stranu o důvodech prodlení a současně uvede odhad, kdy nejdříve bude schopna odpověď odeslat.

ČLÁNEK 15.3

Zahájení postupu

1. Kterákoli smluvní strana může kdykoli požádat, aby smluvní strany zahájily postup zprostředkování. Takovou žádost zašle druhé smluvní straně písemně. Žádost musí být dostatečně podrobná, aby jasně uváděla obavy dožadující smluvní strany, a musí:

a) uvádět konkrétní předmětné opatření;

b) obsahovat popis údajných nepříznivých účinků, které opatření podle strany žádající o mediaci má nebo bude mít na obchod nebo investice mezi stranami; a

c) vysvětlit, jak tyto účinky podle názoru dožadující smluvní strany souvisejí s opatřením.

2. Smluvní strana, jíž je taková žádost adresována, ji posoudí s porozuměním a ve své písemné odpovědi ji do deseti dnů od přijetí přijme či odmítne.

ČLÁNEK 15.4

Výběr prostředníka

1. Smluvní strany se vynasnaží dohodnout se na prostředníkovi nejpozději patnáct dnů po obdržení odpovědi na žádost uvedenou v čl. 15.3 (Zahájení postupu) odst. 2.

2. Nedohodnou-li se smluvní strany na prostředníku ve stanovené lhůtě, může kterákoli z nich požádat předsedu Výboru pro obchod nebo jeho zástupce, aby prostředníka vybral losem ze seznamu stanoveného v čl. 14.20 (Seznamy rozhodců) odst. 2. Při losování mohou být přítomni zástupci obou smluvních stran.

3. Předseda Výboru pro obchod nebo jeho zástupce vybere prostředníka do pěti pracovních dnů od žádosti uvedené v odstavci 2.

4. Prostředník nesmí být státním příslušníkem žádné smluvní strany, nedohodnou-li se smluvní strany jinak.

5. Prostředník pomůže smluvním stranám nestranným a transparentním způsobem objasnit opatření a jeho možné nepříznivé účinky na obchod a investice a dospět ke vzájemně uspokojivému řešení. Na prostředníky se obdobně použije příloha 14-B. Obdobně se použijí rovněž body 4 až 9 a 46 až 49 přílohy 14-A.

ČLÁNEK 15.5

Pravidla postupu zprostředkování

1. Do deseti dnů od určení prostředníka předloží smluvní strana, která postup zprostředkování zahájila, písemně prostředníkovi a druhé smluvní straně podrobný popis problému, zejména pokud jde o fungování předmětného opatření a jeho nepříznivé účinky na obchod a investice. Do dvaceti dnů od data doručení tohoto podání se může druhá smluvní strana k popisu problému písemně vyjádřit. Každá smluvní strana může do svého popisu nebo připomínek zahrnout veškeré informace, které pokládá za relevantní.

2. Prostředník může rozhodnout o nejvhodnějším způsobu, jak vyjasnit dotčené opatření a jeho možné negativní účinky pro obchod a investice. Prostředník může zejména uspořádat setkání smluvních stran, konzultovat smluvní strany společně či zvlášť, žádat o pomoc příslušné odborníky a zúčastněné strany nebo s nimi konzultovat a poskytovat jakoukoli další podporu, o niž smluvní strany požádají. Dříve než požádá o pomoc příslušné odborníky a zúčastněné strany nebo s nimi konzultuje, musí tuto věc prostředník konzultovat se smluvními stranami.

3. Prostředník může poskytovat poradenství a navrhovat smluvním stranám řešení k posouzení. Smluvní strany mohou navrhované řešení přijmout nebo zamítnout nebo se dohodnout na jiném řešení. Prostředník však neradí ohledně slučitelnosti předmětného opatření s touto dohodou, ani ji nekomentuje.

4. Postup proběhne na území smluvní strany, jíž byla adresována žádost, nebo po vzájemné dohodě na jakémkoli jiném místě či jiným způsobem.

5. Smluvní strany se vynasnaží dosáhnout vzájemně dohodnutého řešení do šedesáti dnů od jmenování prostředníka. Dokud není dosaženo konečné dohody, mohou smluvní strany zvážit případná dočasná řešení, zejména pokud se opatření týká zboží podléhajícího zkáze.

6. Řešení lze přijmout prostřednictvím rozhodnutí Výboru pro obchod. Každá smluvní strana může takové řešení podmínit splněním nezbytných vnitřních postupů. Oboustranně dohodnutá řešení jsou veřejně dostupná. Zveřejněná verze však nesmí obsahovat informace, jež některá ze smluvních stran označila za důvěrné.

7. Postup se ukončí:

a) přijetím vzájemně dohodnutého řešení smluvními stranami dnem přijetí;

b) vzájemnou dohodou smluvních stran v jakékoli fázi postupu dnem takové dohody;

c) písemným prohlášením mediátora po konzultaci se smluvními stranami, že další úsilí o mediaci by již nebylo potřebné, k datu takového prohlášení; nebo

d) písemným prohlášením některé smluvní strany poté, co se využilo vzájemně dohodnutých řešení v rámci postupu zprostředkování a po zvážení veškerých rad a navrhovaných řešení ze strany prostředníka dnem takového prohlášení.

ČÁST B

PROVÁDĚNÍ

ČLÁNEK 15.6

Provedení vzájemně dohodnutého řešení

1. Dohodnou-li se smluvní strany na řešení, přijme každá smluvní strana opatření nezbytná k provedení vzájemně dohodnutého řešení v dohodnuté lhůtě.

2. Provádějící smluvní strana písemně informuje druhou smluvní stranu o veškerých krocích nebo opatřeních, která podnikla, aby provedla vzájemně dohodnuté řešení.

3. Na žádost smluvních stran vydá prostředník smluvním stranám písemný návrh věcné zprávy obsahující stručný přehled i) předmětného opatření tohoto postupu; ii) použitých postupů a iii) dosažení každého vzájemně přijatelného řešení coby konečného výsledku těchto řízení, včetně možných prozatímních řešení. Prostředník poskytne smluvním stranám patnáct dnů na to, aby podaly k návrhu zprávy připomínky. Po zohlednění připomínek smluvních stran předložených v udané lhůtě předloží prostředník smluvním stranám do patnácti dnů písemně konečnou věcnou zprávu. Věcná zpráva nezahrnuje žádný výklad této dohody.

ODDÍL C

OBECNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 15.7

Vztah k řešení sporů

1. Postupem zprostředkování nejsou dotčena práva a povinnosti smluvních stran stanovené v kapitole čtrnáct (Řešení sporů).

2. Postup zprostředkování nemá sloužit jako základ postupu řešení sporů podle této dohody nebo jakékoli jiné dohody. Smluvní strany nesmí při takovém postupu řešení sporů spoléhat na následující stanoviska, skutečnosti a rady či návrhy, ani je předkládat jako důkaz, a rozhodčí tribunál k nim nebude přihlížet:

a) stanoviska, jež druhá smluvní strana zaujala během postupu zprostředkování;

b) skutečnost, že druhá smluvní strana uvedla, že je ochotna přijmout řešení opatření, které je předmětem zprostředkování, nebo

c) rady nebo návrhy prostředníka.

3. Aniž je dotčen čl. 15.5 (Pravidla postupu zprostředkování) odst. 6 a nedohodnou-li se smluvní strany jinak, všechny kroky tohoto postupu, včetně veškerých rad či navrhovaných řešení, jsou důvěrné. Kterákoli smluvní strana však může zveřejnit skutečnost, že zprostředkování probíhá.

ČLÁNEK 15.8

Lhůty

Veškeré lhůty uvedené v této kapitole mohou být po vzájemné dohodě smluvních stran změněny.

ČLÁNEK 15.9

Náklady

1. Každá smluvní strana nese vlastní náklady plynoucí z účasti na postupu zprostředkování.

2. Smluvní strany společně stejným dílem hradí organizační náklady, včetně odměny a nákladů prostředníka. Odměna prostředníka musí být v souladu s odměnami, jež stanoví bod 10 písm. b) přílohy 14-A.

ČLÁNEK 15.10

Přezkum

Pět let po vstupu této dohody v platnost spolu smluvní strany konzultují, zda je třeba po získaných zkušenostech a na základě změny odpovídajícího mechanismu WTO změnit postup zprostředkování.

KAPITOLA ŠESTNÁCT

INSTITUCIONÁLNÍ, OBECNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ČLÁNEK 16.1

Výbor pro obchod

1. Smluvní strany zřizují Výbor pro obchod složený ze zástupců Unie a Singapuru.

2. Výbor pro obchod zasedne jednou za dva roky nebo bez zbytečné prodlevy na žádost kterékoli smluvní strany střídavě v Unii nebo v Singapuru. Výboru pro obchod spolupředsedá ministr obchodu a průmyslu Singapuru a člen Evropské komise odpovědný za obchod nebo jejich zástupci. Výbor pro obchod se dohodne na harmonogramu zasedání a stanoví pořad jednání.

3. Výbor pro obchod:

a) zajistí řádné fungování této dohody;

b) dohlíží na provádění a použití této dohody a usnadňuje je a podporuje obecné cíle dohody;

c) dohlíží na práci všech specializovaných výborů, pracovních skupin a jiných subjektů zřízených podle této dohody;

d) posoudí, jak dále posílit obchodní vztahy mezi smluvními stranami;

e) aniž je dotčena kapitola čtrnáct (Řešení sporů) a kapitola patnáct (Mechanismus zprostředkování) se snaží řešit problémy, jež by mohly nastat v oblastech, jichž se týká tato dohoda, nebo urovnávat spory, k nimž může dojít, pokud jde o výklad nebo použití této dohody, a

f) zváží jakékoli další záležitosti týkající se oblastí zahrnutých v této dohodě.

4. Výbor pro obchod může:

a) rozhodnout o zřízení či rozpuštění specializovaných výborů nebo jim přidělit úkoly, s výjimkou, že pravomoci udělené specializovaným výborům přijímat právně závazná rozhodnutí nebo přijímat změny lze změnit pouze postupem pro provádění změn stanoveným v článku 16.5 (Změny);

b) komunikovat se všemi zúčastněnými stranami včetně subjektů soukromého sektoru a organizací občanské společnosti;

c) zvážit změny této dohody nebo změnit ustanovení této dohody v případech zvláště stanovených v této dohodě;

d) přijmout výklad ustanovení této dohody, který je pro smluvní strany a všechny subjekty stanovené v této dohodě závazný, včetně rozhodčích tribunálů uvedených v kapitole čtrnáct (Řešení sporů);

e) přijímat rozhodnutí nebo vydávat doporučení, jak předpokládá tato dohoda;

f) přijmout svůj jednací řád a

g) přijmout v rámci výkonu svých funkcí jakákoli jiná opatření, na nichž se smluvní strany dohodnou.

5. Výbor pro obchod informuje Smíšený výbor zřízený podle dohody o partnerství a spolupráci na jeho pravidelných schůzích o svých činnostech a případně činnostech specializovaných výborů.

6. Smluvní strany si uvědomují, jaký význam má transparentnost a otevřenost, a potvrzují své příslušné postupy pro zohledňování názorů veřejnosti, aby mohly při provádění této dohody čerpat z široké škály stanovisek.

ČLÁNEK 16.2

Specializované výbory

1. Při Výboru pro obchod se zřizují tyto specializované výbory:

a) Výbor pro obchod zbožím;

b) Výbor pro sanitární a fytosanitární opatření (dále jen „Výbor pro SFO“);

c) Výbor pro celní záležitosti a

d) Výbor pro obchod službami, investice a veřejné zakázky.

2. Složení, pravomoci, úkoly a případně fungování specializovaných výborů jsou definovány v příslušných ustanoveních této dohody nebo je stanoví Výbor pro obchod.

3. Není-li v této dohodě stanoveno jinak, schází se specializované výbory obvykle každé dva roky nebo bez zbytečné prodlevy na žádost kterékoli smluvní strany nebo Výboru pro obchod na příslušné úrovni střídavě v Unii nebo Singapuru. Spolupředsedají jim zástupci Singapuru a Unie. Specializované výbory se dohodnou na harmonogramu zasedání a stanoví pořad jednání.

4. Specializované výbory informují Výbor pro obchod o harmonogramu a pořadu jednání s dostatečným předstihem před svým zasedáním. Podávají Výboru pro obchod zprávu o svých činnostech na každém jeho pravidelném zasedání. Zřízení nebo existence specializovaného výboru nebrání žádné smluvní straně, aby předala jakoukoli záležitost přímo Výboru pro obchod.

ČLÁNEK 16.3

Změny právních předpisů WTO

Změní-li se některé ustanovení Dohody o WTO, jež smluvní strany začlenily do této dohody, konzultují smluvní strany vzájemně ve Výboru pro obchod a snaží se případně dosáhnout vzájemně uspokojivého řešení. V důsledku takového přezkumu mohou smluvní strany rozhodnutím Výboru pro obchod tuto dohodu příslušným způsobem změnit.

ČLÁNEK 16.4

Přijímání rozhodnutí

1. Smluvní strany mohou přijímat rozhodnutí ve Výboru pro obchod nebo ve specializovaném výboru, připouští-li to tato dohoda. Přijatá rozhodnutí jsou závazná pro obě smluvní strany; ty podniknou opatření nezbytná k jejich provedení.

2. Výbor pro obchod nebo specializovaný výbor mohou přijmout vhodná doporučení, připouští-li to tato dohoda.

3. Svá rozhodnutí a doporučení Výbor pro obchod nebo specializovaný výbor formuluje na základě dohody obou smluvních stran.

ČLÁNEK 16.5

Změny

1. Smluvní strany se mohou dohodnout na změnách této dohody. Jakákoli změna vstoupí v platnost poté, co si smluvní strany vymění písemná oznámení potvrzující, že splnily své příslušné platné právní požadavky a postupy, jak stanoví dotčený dokument o změně.

2. Aniž jsou dotčena ustanovení odstavce 1, mohou smluvní strany ve Výboru pro obchod nebo ve specializovaném výboru přijmout rozhodnutí o změně této dohody, připouští-li to tato dohoda.

ČLÁNEK 16.6

Daně

1. Tato dohoda platí pro daňová opatření, pouze pokud je takové uplatnění nezbytné pro uvedení ustanovení této dohody v účinnost.

2. Žádným ustanovením této dohody nejsou dotčena práva a povinnosti Singapuru či Unie ani žádného z jejích členských států podle jakékoli daňové dohody mezi Singapurem a Unií nebo některým z jejích členských států. V případě jakéhokoli rozporu mezi touto dohodou a jakoukoli takovou dohodou má v rozporné otázce přednost příslušná dohoda. V případě daňové dohody mezi Singapurem a Unií nebo některým z jejích členských států nesou odpovědnost za stanovení, zda existuje rozpor mezi touto dohodou a uvedenou dohodou, výhradně příslušné orgány podle uvedené dohody.

3. Žádné ustanovení této dohody nebrání smluvním stranám, aby přijaly či zachovaly daňová opatření, jež rozlišují mezi daňovými poplatníky podle rozumných kritérií, jako např. mezi daňovými poplatníky, kteří se nenacházejí ve stejné situaci, zejména pokud jde o jejich bydliště nebo místo, kde je jejich kapitál investován[1].

4. Žádné ustanovení této dohody nebrání smluvním stranám přijímat nebo zachovávat jakákoli opatření, jejichž cílem je zabránit daňovým únikům podle daňových ustanovení dohod o zamezení dvojího zdanění nebo jiných daňových opatření nebo vnitrostátních daňových předpisů.

[1] Pro upřesnění je třeba uvést, že smluvní strany sdílejí názor, že žádné ustanovení této dohody nebrání daňovým opatřením zaměřeným na sociální péči, veřejné zdraví či jiné sociální cíle či cíle zaměřené na společenství nebo na makroekonomickou stabilitu, nebo daňovým úlevám souvisejícím s místem zápisu společnosti do obchodního rejstříku, a nikoli s občanstvím vlastníka společnosti. Daňová opatření zaměřená na makroekonomickou stabilitu jsou opatření reagující na pohyb a trendy vnitrostátní ekonomiky a mají řešit či bránit systémovým výkyvům, jež vážně ohrožují stabilitu hospodářství státu.

5. a) Žádné ustanovení této dohody nebrání Singapuru, aby přijal či zachoval daňová opatření, jež jsou zapotřebí k ochraně hlavních zájmů veřejných politik Singapuru, jež vyplývají z jeho specifických územních problémů.

b) Singapur uvědomí Unii okamžitě po přijetí takových opatření, jež budou neprodleně předmětem konzultací ve Výboru pro obchod s cílem dosáhnout vzájemného porozumění.

c) Dotýkají-li se taková opatření celkové rovnováhy mezi závazky, na nichž se smluvní strany v této dohodě dohodly, mohou smluvní strany rozhodnutím Výboru pro obchod změnit své seznamy specifických závazků s ohledem na taková opatření.

ČLÁNEK 16.7

Běžný účet a pohyb kapitálu

1. Smluvní strany povolí veškeré platby a převody mezi smluvními stranami na běžném účtu platební bilance ve volně směnitelné měně[1] v souladu s ustanoveními článku VIII Dohody o Mezinárodním měnovém fondu, pokud jde o transakce, které spadají do oblasti působnosti této dohody.

[1] „Volně směnitelnou měnou“ se rozumí měna, s níž se v široké míře obchoduje na mezinárodních devizových trzích a široce se používá v mezinárodních transakcích.

2. Smluvní strany vzájemně konzultují otázku zjednodušení pohybu kapitálu mezi sebou v rámci oblasti působnosti této dohody, zejména progresivní liberalizaci kapitálového a finančního účtu s cílem podpořit stabilní a bezpečný rámec pro dlouhodobé investice.

ČLÁNEK 16.8

Státní investiční fondy

Každá smluvní strana vyzývá své státní investiční fondy k respektování obecně přijímaných zásad a postupů, tzv. „santiagských zásad“.

ČLÁNEK 16.9

Omezení v zájmu ochrany platební bilance

1. Má-li kterákoli smluvní strana vážné potíže s platební bilancí a s vnější finanční situací nebo hrozí-li jí tyto potíže, může přijmout nebo zachovat omezující opatření týkající se pohybu kapitálů, plateb či převodů v souvislosti s obchodem zbožím, službami a podnikáním.

2. Smluvní strany se snaží vyhýbat se uplatňování omezujících opatření uvedených v odstavci 1. Omezující opatření přijatá nebo zachovaná podle tohoto článku musí být nediskriminační, mít omezenou dobu trvání a nesmí přesahovat rámec nezbytný pro nápravu platební bilance a vnější finanční situace. Musí být v souladu s podmínkami stanovenými v Dohodě o WTO a případně v souladu s Dohodou o Mezinárodním měnovém fondu.

3. Smluvní strana, jež zachovává či přijímá omezující opatření nebo taková opatření mění, tuto skutečnost bezodkladně oznámí druhé smluvní straně.

4. Jsou-li přijata nebo zachována omezení, zahájí Výbor pro obchod okamžitě konzultace. V rámci těchto konzultací se hodnotí situace ohledně platební bilance dotčené smluvní strany a omezení přijatá nebo zachovávaná podle tohoto článku, přičemž se mimo jiné berou v úvahu takové faktory jako:

a) charakter a rozsah potíží s platební bilancí nebo s vnější finanční situací;

b) vnější hospodářské a obchodní prostředí nebo

c) alternativní nápravná opatření, která by bylo možné využít.

V rámci konzultací se posuzuje soulad omezujících opatření s ustanoveními odstavců 1 a 2. Všechna zjištění statistických a jiných skutečností předložená Mezinárodním měnovým fondem, která se vztahují k devizovým prostředkům, měnovým rezervám a platební bilanci, se přijímají a závěry se zakládají na hodnocení platební bilance a vnější finanční situace dotčené smluvní strany provedeném Mezinárodním měnovým fondem.

ČLÁNEK 16.10

Dočasná ochranná opatření týkající se pohybů kapitálu a plateb

1. V případech, kdy výjimečné okolnosti v jedné ze smluvních stran působí závažné problémy při provádění měnové politiky nebo devizové politiky či hrozí, že takové problémy způsobí, může dotčená strana dočasně přijmout ochranná opatření týkající se pohybu kapitálu, plateb či převodů. Taková opatření musí být nezbytně nutná, v žádném případě nesmí přesáhnout období šesti měsíců[1] a nesmí představovat prostředek svévolné nebo neoprávněné diskriminace mezi smluvní stranou a zemí jinou než smluvní v podobných situacích.

2. Smluvní strana, která taková ochranná opatření přijme, s tím bezodkladně seznámí druhou stranu, a co nejdříve předloží harmonogram pro jejich odstranění.

ČLÁNEK 16.11

Bezpečnostní výjimky

Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že:

a) od kterékoli smluvní strany požaduje, aby poskytovala informace, jejichž sdělení je podle ní v rozporu s jejími základními bezpečnostními zájmy;

[1] Uplatňování ochranných opatření může být prostřednictvím jejich formálního znovuzavedení prodlouženo v případě pokračujících mimořádných okolností a poté, co bylo druhé straně oznámeno provedení jakéhokoli navrženého formálního znovuzavedení.

b) brání kterékoli straně učinit jakékoliv opatření, které považuje za potřebné pro ochranu svých zásadních bezpečnostních zájmů:

i) v souvislosti s výrobou zbraní, střeliva a vojenského materiálu nebo s obchodem s nimi a v souvislosti s takovým obchodem s jiným zbožím a materiály a hospodářskou činností, které se provádějí přímo nebo nepřímo za účelem zásobování vojenských sil;

ii) v souvislosti s poskytováním služeb prováděných přímo nebo nepřímo za účelem zásobování vojenských sil;

iii) v souvislosti se štěpnými a termonukleárními materiály nebo materiály, které slouží k jejich výrobě, nebo

iv) přijatá v době války nebo jiné mimořádné situace v mezinárodních vztazích nebo v zájmu ochrany kritické veřejné infrastruktury (to se týká komunikací, energetické a vodohospodářské infrastruktury, jež zajišťují poskytování zásadního zboží nebo služeb široké veřejnosti) před záměrnou snahou ji vyřadit z provozu či přerušit;

c) brání kterékoli smluvní straně přijmout jakékoli opatření ve snaze udržet mezinárodní mír a bezpečnost.

ČLÁNEK 16.12

Zveřejňování informací

1. Žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že vyžaduje od některé smluvní strany, aby poskytla důvěrné informace, jejichž zveřejnění by narušilo vymáhání zákona nebo by bylo jinak v rozporu s veřejným zájmem nebo by bylo na újmu oprávněným obchodním zájmům jednotlivých veřejných či soukromých podniků.

2. Předloží-li smluvní strana Výboru pro obchod nebo specializovaným výborům informace, jež považuje za důvěrné podle svých právních předpisů, bude druhá smluvní strana s takovými informacemi nakládat jako s důvěrnými, nedovolí-li předkládající smluvní strana jinak.

ČLÁNEK 16.13

Vstup v platnost

1. Smluvní strany schválí tuto dohodu v souladu se svými postupy.

2. Tato dohoda vstoupí v platnost prvním dnem druhého měsíce po dni, ke kterému si smluvní strany vzájemně písemně oznámí, že splnily své příslušné použitelné právní požadavky a postupy pro vstup dohody v platnost. Smluvní strany mohou po dohodě stanovit jiné datum.

3. Oznámení se zašlou generálnímu tajemníkovi Rady Unie a řediteli Odboru pro Severní Ameriku a Evropu Ministerstva obchodu a průmyslu Singapuru nebo jejich případným nástupcům.

ČLÁNEK 16.14

Trvání dohody

1. Tato dohoda se sjednává na dobu neurčitou.

2. Kterákoli smluvní strana může druhé smluvní straně písemně oznámit svůj záměr tuto dohodu ukončit.

3. Tato dohoda se ukončí šest měsíců po oznámení podle odstavce 2.

4. Do 30 dnů od doručení oznámení podle odstavce 2 může kterákoli smluvní strana požádat o konzultace ve věci, zda má ukončení některého ustanovení této dohody nabýt účinku k pozdějšímu datu, než jaké je stanoveno podle odstavce 2. Takové konzultace se zahájí do 30 dnů od data, kdy smluvní strana obdržela takovou žádost.

ČLÁNEK 16.15

Plnění povinností

Smluvní strany přijmou veškerá obecná nebo zvláštní opatření nutná k plnění svých závazků podle této dohody. Dohlížejí na to, aby bylo dosaženo cílů stanovených v této dohodě.

ČLÁNEK 16.16

Dohoda nemá přímý účinek

Pro upřesnění je třeba uvést, že žádné ustanovení této dohody nelze vykládat tak, že uděluje práva či ukládá povinnosti osobám, jiné než práva či povinnosti vzniklé mezi smluvními stranami v rámci mezinárodního veřejného práva.

ČLÁNEK 16.17

Přílohy, dodatky, společná prohlášení,
protokoly a ujednání

Přílohy, dodatky, společná prohlášení, protokoly a ujednání k této dohodě tvoří její nedílnou součást.

ČLÁNEK 16.18

Vztahy s jinými dohodami

1. Tato dohoda je nedílnou součástí celkových dvoustranných vztahů upravených Dohodou o partnerství a spolupráci a tvoří součást společného institucionálního rámce. Je zvláštní dohodou, jíž se provádějí obchodní ustanovení Dohody o partnerství a spolupráci.

2. Pro upřesnění je třeba uvést, že se smluvní strany dohodly, že žádné ustanovení této dohody nevyžaduje, aby jednaly způsobem, který by byl v rozporu s jejich závazky v rámci Dohody o WTO.

ČLÁNEK 16.19

Budoucí přistoupení k Unii

1. Unie oznámí Singapuru bez zbytečného odkladu veškeré žádosti o přistoupení třetí země k Unii.

2. Během jednání mezi Unií a kandidátskou zemí žádající o přistoupení se bude Unie snažit:

a) poskytnout Singapuru na vyžádání co nejpodrobnější informace o veškerých záležitostech, jichž se týká tato dohoda, a

b) přihlédnout k případným obavám, jež Singapur vyjádří.

3. Unie informuje Singapur co nejdříve o výsledcích jednání o přistoupení s kandidátskou zemí a oznámí Singapuru vstup jakéhokoli přistoupení k Unii v platnost.

4. V rámci Výboru pro obchod a s dostatečným předstihem před datem přistoupení třetí země k Unii smluvní strany přezkoumají důsledky takového přistoupení pro tuto dohodu. Smluvní strany mohou rozhodnutím Výboru pro obchod přistoupit k jakýmkoli nezbytným úpravám nebo přechodným ustanovením.

ČLÁNEK 16.20

Územní působnost

1. Tato dohoda se vztahuje:

a) v případě Unie na území, kde platí Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování Evropské unie, a to za podmínek stanovených uvedenými smlouvami, a

b) v případě Singapuru na jeho území.

Odkazy na výraz „území“ v této dohodě je nutno chápat v tomto smyslu, není-li výslovně stanoveno jinak.

2. Pokud jde o ustanovení o sazebním zacházení pro zboží, použije se tato dohoda rovněž pro oblasti celního území Unie, na něž se nevztahuje odst. 1 písm. a).

ČLÁNEK 16.21

Závazná znění

Tato dohoda je sepsána ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

SEZNAM PŘÍLOH

Přílohy a dodatky kapitoly dvě	
Příloha 2-A	Odstraňování cel
Dodatek 2-A-1	Sazebník pro odstraňování cel – Singapur
Dodatek 2-A-2	Sazebník pro odstraňování cel – Unie
Příloha k dodatku 2-A-2	Celní sazebník Unie – celní položky
Příloha 2-B	Motorová vozidla a jejich části a součásti
Příloha 2-C	Farmaceutické výrobky a zdravotnické prostředky
Příloha a dodatky kapitoly čtyři	
Příloha 4-A	Elektronika
Dodatek 4-A-1	Oblast působnosti
Dodatek 4-A-2	Kategorie výrobků
Dodatek 4-A-3	Definice
Přílohy kapitoly pět	
Příloha 5-A	Příslušné orgány
Příloha 5-B	Požadavky a ustanovení týkající se schvalování zařízení pro produkty živočišného původu
Přílohy a dodatky kapitoly osm	
Příloha 8-A	Seznam specifických závazků Unie
Dodatek 8-A-1	Unie – Seznam specifických závazků v souladu s článkem 8.7 (Seznam specifických závazků)
Dodatek 8-A-2	Unie – Seznam specifických závazků v souladu s článkem 8.12 (Seznam specifických závazků)

Dodatek 8-A-3	Unie – Seznam specifických závazků v souladu s články 8.15 (Klíčoví zaměstnanci a stážisté-absolventi) a 8.16 (Prodejci podnikatelských služeb)
Příloha 8-B	Seznam specifických závazků Singapuru
Dodatek 8-B-1	Singapur – Seznam specifických závazků
Dodatek 8-B-2	Singapur – Seznam specifických závazků - Dodatek o finančních službách
Přílohy kapitoly devět	
Příloha 9-A	Ústřední orgány, které zadávají zakázky v souladu s touto dohodou
Příloha 9-B	Orgány na nižší než ústřední úrovni, které zadávají zakázky v souladu s touto dohodou
Příloha 9-C	Veřejné služby a jiné subjekty, které zadávají zakázky v souladu s touto dohodou
Příloha 9-D	Zboží
Příloha 9-E	Služby
Příloha 9-F	Stavební služby a koncese na stavební práce
Příloha 9-G	Všeobecné poznámky a odchylky od ustanovení článku 9.4 (Obecné zásady)
Příloha 9-H	Způsoby zveřejnění
Příloha 9-I	Partnerství veřejného a soukromého sektoru
Přílohy kapitoly deset	
Příloha 10-A	Seznam názvů, u nichž se žádá o ochranu zeměpisného označení na území stran
Příloha 10-B	Chráněná zeměpisná označení
Příloha kapitoly jedenáct	
Příloha 11-A	Zásady platné pro jiné subvence

Přílohy kapitoly čtrnáct	
Příloha 14-A	Jednací řád pro rozhodčí řízení
Příloha 14-B	Kodex chování pro rozhodce a mediátory
Protokol	
Protokol 1	O definici pojmu „původní výrobky“ a metodách administrativní spolupráce (včetně příloh a společných prohlášení)
Ujednání	
Ujednání č. 1	týkající se článku 16.6 (Daně)
Ujednání č. 2	týkající se odměn rozhodců
Ujednání č. 3	Dodatečná celní ustanovení
Ujednání č. 4	Vzájemné uznávání programů pro schválené hospodářské subjekty (SHS)
Společné prohlášení	o celních uniích